ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரானபிள்ளைலோகாசார்யர்

அருளிசசெய்த

முமுக்ஷுப்படியும்,

இதற்குபெரியஜீயரருளிச்செயத

மந்த்ரார்த்தமென்னும்வ்யாக்யாநமும்,

இதற்கு

சுத்தஸத்வம் - தொட்டய்யங்காரும்

சுத்தஸத்வம் - எம்பாவைய்யங்காரும்

செய்தவற்றில ஸர்வர்கும் உபயுக்தமான

அரும்பதவிளக்கமும்.

சித்ரகூடம்-கந்தாடை.

திருவேங்கடாசார்யரால்

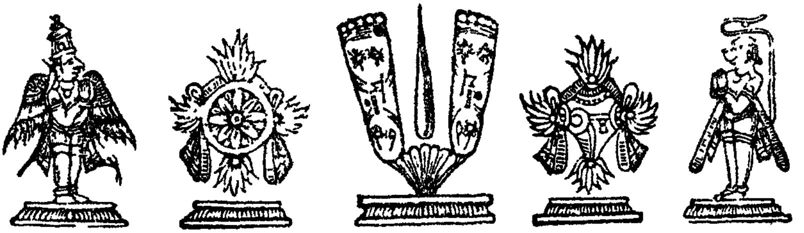
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிககப்பட்டன.

1890.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமந்த்ரார்த்தம்.

தொடங்கும்போதநுஸந்திக்கும்படியான தனியன்கள்.

மணவாளமாமுனிக ளருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாய பரமபரையின் ஒட்டுத்தனியன்.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్।
శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥౧॥

லோககுருஂகுருபிஸ்ஸஹபூர்வைஃகூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்
ஸ்ரீநகபதயபிராமவரேஸௌதீப்ரஶயாநகுருஂசபஜேஹம்

ராயுண்ணிபத்மநாப ரருளிச்செய்த பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

లోకాచార్యాయగురవే కృష్ణపాదస్యసూనవే।
సంసారభోగసన్దష్ట జీవజీవాతవేనమః ॥౨॥

லோகாசார்யாயகுரவேக்ர்ஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவேநம:.

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேகதனியன்கள.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్।
సమస్తాత్మగుణావాసం వన్దేకూరకులోత్తమమ్ ॥3॥

லோகாசார்யக்ர்பாபாத்ரம்கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம்வந்தேகூரகுலோத்தமம்.

மணவாளமாமுநிகளருளிச்செய்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైఙ్కర్యశాలినే ॥౪॥

நமஶ்ஸ்ரீஶைலநாதாயகுந்திநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான கோட்டூரழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాన్తరమ్।
జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వన్దే సౌమ్యవరం గురుమ్ ॥౫॥

லோகாசார்யபதாம்போஜராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம்
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம்வந்தேஸௌமயவரம்குரும்.

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான் தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

శ్రీజిహ్వావదధీశదాస మమలమశేషశాస్త్రవిదమ్।
సున్దరవరగురుకరుణాకన్దళితజ్ఞానమన్దిరం కలయే ॥౬॥

ஸ்ரீஜிஹ்வாவததீஸதாஸமமலமஸேஷஸாஸ்த்ரவிதம்
ஸுந்தரவரகுருகருணாகந்தளிதஜ்ஞாநமந்திரங்கலயே.

சாற்றும்போதநுஸந்திக்குந்தனியன்கள்.

வானமாமலைஜீயரளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன்கூரகுலோத்தமதாதர்
நீதிலதிருமலையாழ்வார்செழுங்குரவைமணவாளர்
* ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனிபொன்னடிகள்போற்றுவனே. (௧)

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னுமாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்பமல்குமிகுநல்லா
ரினஞ்சூழ்ந்திருக்குமிருப்பு. (௨)

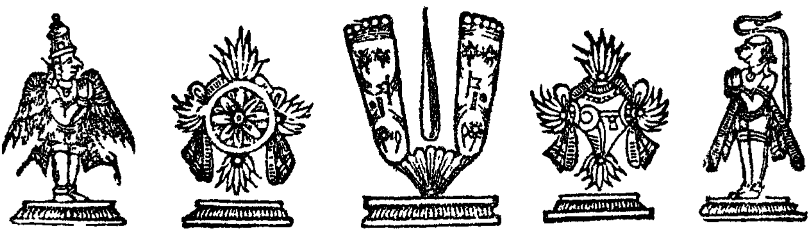
ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனரு
ளேதுமறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர்மாமறையோனபாதந
தொழுவார்க்குவாராதுயர். (௩)

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேஸரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேஸரணம்.

---

* "திருநாவீறுடையபிரான" என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச்செய்த முமுக்ஷுப்படிக்கு,

பெரியஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

சோளஸிம்ஹபுரமஹத்தஸத்வம்தொட்டயாசார்யர்

செய்தருளின அரும்பதவிளக்கம்.

ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேச்வரன, தனக்கு லோகஸம்ரக்ஷணத்தினுண்டான மஹா ஆர்த்திதீர்ந்து த்ருப்திபெறுகைக்காக அவதரிப்பித்தருளத திருவவதரித்தவராய, திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரவிசேஷமான அழகியமணவாள மாமுனிகள்; ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினரஹஸ்யத்ரயத்தினுடையஸம்ப்ரதாயபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களை ஸர்வரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பிள்ளைலோகாசார்யா, தம்முடைய பரமக்ருபையாலே செய்தருளின முமுக்ஷுப்படி யென்கிற ப்ரபந்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களை அத்யந்தம் மந்தமதிகளும் அநாயாஸேந அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பஞ்சலக்ஷண லக்ஷிதமான வ்யாக்யாநம்செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, முமுக்ஷுப்படிக்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை உபோத்காதஸங்கதியாக முந்துற இச்சூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதியாயென்று தொடங்கி.)

ஸ்ரீயப்பதியாகையாவது - ஸர்வமங்களாவஹையாய ஸர்வோத்கர்ஷாவஹையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாயிருக்கை. ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாகையாவது - ஸ்ரீயப்பதித்வத்தாலவந்த மேன்மைக்குத் தகுதியான தேசவிசேஷத்தையும், நகரவிசேஷத்தையும் இருப்பிடமாக வுடையனாயிருக்கை. நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாகையாவது - அபரிச்சின்னஜ்ஞாநாதிகுணகரான நித்யராலும், * ஸதாபச்யந்திப்படியே அநுபாவ்யனாயிருக்கை.

நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அதனை யிழந்து, (அஸந்நேவ) (அஸந்நேவ) என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை யநுஸந்தித்து, அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேபரங்களையிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற தஶையிலே, கரணாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே, தன்னை யாஶ்ரயித்து

நிரதிசயாநந்த யுக்தனாகையாவது-ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசயாநந்தகுண யுக்தனாயிருக்கை. ஸர்வேச்வரனாகையாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கும ஈச்வரனாயிருக்கை. அந்தநித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை யநுபவிக்கையாவது - அவர்கள் * ஸதாபச்யந்திபபடியே அநுபவிக்கிறாப்போலே பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸம்ஸாராந்முக்தராய அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகராய் அநுபவிக்கை. தன்னை - ஸர்வசேஷியான தன்னை. கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம். நித்யகைங்கர்யரஸராய என்றது-அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித நித்யகைங்கர்யத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களா யென்றபடி. வாழுகையாவது-ஸ்வாமிஸந்நிதியில் ஸுகமாக வாழ்த்திருக்கை. ப்ராப்தியாவது-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம். அத்தை இழந்து என்றது-அந்தசேஷசேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை யிழந்தென்றபடி. (அஸந்நேவ)என்கிறபடியே என்றது-அஸந்நேவ என்கிற ச்ருதயர்த்தத்தின படியே என்றபடி. அஸத்கல்பராய்க கிடக்கிற என்றது-அஸச்சபத்த வாச்யமாநதோடு கிஞ்சித்ந்யூநமாக ஸத்ர்சராயிருக்கிறவென்றபடி. ஸம்ஸாரிசேதநரென்றது-அநாதயசித ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேணவருகிற அவிதயாகர்மவாஸநாருசிவிவசராய் ஜந்மமரணாதிக்லேசபாகிகளாயத் திரிகிற பத்தசேதநரென்றபடி. அநுஸந்திக்கையாவது-இடைவிடாமலெண்ணுகை. அத்யந்தவ்யாகுல சித்தனாய்-அந்தமில்லாதவ்யாகுலஹ்ருதயனாய. இவர்கள்-கீழ்சசொன்ன ஸம்ஸாரிசேதநர். கரணம்-ச்ரோத்ரம முதலானகரணங்கள. களேபரங்களாவன - கரணங்களுக்கு ஆச்ரயமான சரீரங்கள். இறகொடிந்தபக்ஷிபோலே - விஷ்ணுபதப்ராபதிஸாதநங்களான இறகுகளொடிந்த பக்ஷிபோலே. கிடக்கிற தசையிலே - மூலப்ரக்ருதியிலே கிடக்கிற தசையிலே கரணாதிகள்-பகவதப்ராப்த்யுபகரணங்களான காத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. அவற்றைக்கொண்டு என்றது - தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்குககொடுத்த அந்த கரணாதிகளைக் கொண்டென்றபடி. வ்யபிசரியாதே - அந்தகரணாதிகளைகொண்டு அந்யத்ர ஸஞ்சரியாதே என்றபடி. தன்னை ஆச்ரயித்து - அவற்றைக்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயித்து.

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷமாய் ஸ்வதப்ப்ரமாணமான வேதத்தையும், தது பப்ர்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிஹாஸபுராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும், அந்த சாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம்பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும், ஸங்க்ரஹமாக இவர்களறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று,

---

உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக - உத்க்ருஷ்டமாக ஜீவிக்கைக்கு உபாயமாக என்றபடி. அபௌருஷேயம் - புருஷனாலே செய்யப்படாதது. நித்யநிர்த்தோஷமாய்-நித்யமாய் நிர்த்தோஷமாய். ஸ்வதப்ப்ரமாணமாகையாவது-சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தன்னை அபேக்ஷிக்குமாப்போலே தன்னில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ப்ரமாணமாகத் தான் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாமல் தனக்குத்தானே ப்ரமாணமாயிருக்கை. வேதத்தையும் என்றது - புபுக்ஷுக்களாய் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசமாயிருக்கையாலே வேதம்என்கிறது. தது பப்ர்ஹணங்களான என்றது-அந்தவேதார்த்த வ்யக்தீகரணங்களான என்றபடி. ஸ்ம்ருதிகளாவன-மந்வாதிஸ்ம்ருதிகள். இதிஹாஸங்களாவன-மஹாபாரதராமாயணங்கள். புராணங்களாவன-விஷ்ணுபுராணாதிகள். ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும்-மந்தமதிகளாலே வேதார்த்தமறுதியிடப்போகாதென்று மஹாமதிகளானமநு பராசர பாராசர்ய வால்மீகி ப்ரப்ருதிமஹர்ஷிகளைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும். அந்தசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு - ஸோபப்ர்ஹணமான அந்த வேதசாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு. அநேகயோக்யதை வேண்டுகையாலே - நியமம், பஹுவேதநஸாமர்த்யம், தீர்க்காயுஷ்யம் முதலான அநேகயோக்யதை அவச்யாபேக்ஷிதமாகையாலே. அவ்வழியாலே-அநேகயோக்யதாஸாபேக்ஷமான அந்தமார்க்கத்தாலே. ஜ்ஞாநம்பிறந்து-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம்பிறந்து. உஜ்ஜீவிக்கையரிதாயிருக்கிறபடியைத்திருவுள்ளம்பற்றி-உஜ்ஜீவிக்கைதுர்லபமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தென்றபடி. ஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும்-ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸகலசாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களையும். ஸங்க்ரஹமாக-அநாயாஸமாக என்றபடி. இவர்களென்றது - பரிமிதகாலவர்த்திகளாய் அல்பஜ்ஞராய் அல்பசக்திகளாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநரென்றபடி. அறியலாம்படியென்றது-அறியும்படியாகவென்றபடி.

ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், ஸ்வயமேவ ஆசார்யனுமாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் அதில் திருமந்த்ரத்தை, ஸ்ரீபதரிகாஸ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஸபூதனான நரன்விஷயமாக ப்ரகாஸிப்பித்தான், த்வயத்தை ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டிவிஷயமாக ப்ரகாஸிப்பித்தான்; சரமஸ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலே ஸ்வாஸ்ரிதனான அர்ஜுநன்விஷயமாக ப்ரகாஸிப்பித்தான். ஆகையாலிறே - (ලक्ष्मीनाथसमारम्भाम्) (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று-குருபரம்பராதியிலே ஈஸ்வரனை யநுஸந்திக்கிறது. இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயந்தான், சப்தம்ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலும்

ஸ்வரூபேத்யாதி - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களினுடைய யதாவஸ்தித வேஷத்தைப்ரதிபாதியாநிற்கிறவென்றபடி. ஆதிசப்தார்த்தம்-ஹாரீதஸ்ம்ர்தி, பாதமோத்தரம் தொடக்கமானவை. ஸ்வயமேவஎன்றது-ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளைப்போலே அந்யரையிட்டுப்ரவர்த்திப்பியாதே ஸ்வயமேவ என்றபடி. ஆசார்யனுமாய்நின்று என்றது - ஆசார்யரூபேண அவதரித்தென்றபடி. ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் - ஸர்வச்லாக்யமாகப் பண்ணினானென்றபடி. அதில் என்றது-அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலுமென்றபடி மஹிஷியானவென்றது - பிராட்டிமாரில் ப்ரதானையானவென்றபடி, த்வயம் என்கிறது-இரண்டுவாக்யமாயிருக்கையாலே. சரமச்லோகமென்கிறது-சரமமான ச்லோகமென்றன்று, சரமோபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே "சரமச்லோகம்" என்று திருநாமம். ஆகையால் என்றது-ஸர்வேச்வரன் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனுமாய்நின்று ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தத்தத்விஷயங்களில் ப்ரகாசிப்பித்தருளினானாகையாலேயென்றபடி. இறேயென்றது-இவ்வர்த்தம ப்ரஸித்தமென்றபடி.

(ச்ரியப்பதியாய்) என்று தொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரண க்ரமத்தை யருளிச்செய்து, இனி, தாம் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிற முமுக்ஷுப்படி ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இனி இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்று தொடங்கி.) இனியென்றது - இப்போதென்றபடி. இந்தரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றது-ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன் ஆசார்யனாய் நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளின ரஹஸ்யத்ரயந்தானென்றபடி. சப்தம்ஸுக்ரஹமா யிருந்ததேயாகிலுமென்றது - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகள்போலே க்ரஹணதாரணாதிகளுக்கு வருத்தமாம்படி பலசப்தங்களாயிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தும், இருபத்தைந்தெழுத்தும், முப்பத்திரண்டெழுத்துமாய அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியிருந்தபோதிலுமென்றபடி.

அர்த்தமுபதேசகம்யமாகையாலும், அதறிந்தே எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும்; அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும பூர்வாசார்யர்களுடைய வுபதேச பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த விசேஷங்களை,ஸர்வர்க்கும ஸங்க்ரஹமாகவும ஸுவ்யக்தமாகவும, பிள்ளைலோகாசார்யர் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ப்ரபந்த முகேந வருளிச்செய்கிறார்.

முன்பே ரஹஸ்யத்ரயவிஷயமாக மூன்றுப்ரபந்தமிட்டருளியிருக்கச்செய்தேயும், அதில், யாத்ருச்சிகப்படி அதிஸங்க்ரஹமாகையாலும, பரந்தபடி அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலும்,

---

அர்த்தம உபதேசகம்யமாகையாலு மென்றது - ஸ்வபுத்தி பலத்தாலும சாஸ்த்ராப்யாஸத்தாலும் அறியத்தக்கதன்றிக்கே ஆசார்யோபதேசத்தாலே அறியத்தக்கதாகையாலுமென்றபடி. அதறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலுமென்றது-உபதேசகம்யமான அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்த மறிந்தே எல்லாரு முஜ்ஜீவிக்க வேண்டுகையாலு மென்றபடி. அறிந்தேயென்ற அவதாரணத்தாலே - அறியாதபோது உஜ்ஜீவநமில்லை யென்றுகருத்து. அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றது - அந்தரஹஸ்யத்ரயார்த்தந் தன்னிலு மென்றபடி. பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தவிசேஷங்களையென்றது-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேசபரம்பரயா தமக்குப்ராப்தமான விசேஷார்த்தங்களை யென்றபடி. ஸர்வர்க்குமென்றது-ஸ்த்ரீபாலாதிஸர்வர்க்கு மென்றபடி. ஸங்க்ரஹமாகவுமென்றது-அநாயாஸேந க்ரஹிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. ஸுவ்யக்தமாகவுமென்றது-மிகவும் அர்த்தப்ரகாசமாகவுமென்றபடி. பரமக்ருபையாலே என்றது - ரஹஸ்யத்ரயப்ரகாசகனை க்ருபையிலும் அதிசயமான க்ருபையாலே யென்றபடி. இப்ப்ரபந்தமுகேநவென்றது-வ்யாக்யாநமான இப்ப்ரபந்த ச்ரேஷ்டத்தாலே என்றபடி.

(இப்ப்ரபந்தமுகேந) என்றதத்தாலே-இதுக்கு முன்பு சிலப்ரபந்தங்களருளிச் செய்ததாகத் தோற்றுகையாலே அவற்றை உதாஹரித்து அவற்றுக்குண்டான தோஷத்தையும் அவற்றிற்காட்டில் இப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (முன்பேயென்று தொடங்கி.) முன்பேயென்றது-இப்ப்ரபந்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயென்றபடி. அதிஸங்க்ரஹமாகையாலுமென்றது-அதிஸங்க்ரஹமாகையாலே பெண்ணுக்கும்பேதைக்கும் விசதமாக அர்த்த ப்ரகாசகமாகாமையாலு மென்றபடி. அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலு மென்றது- அதிவிஸ்த்ருதமாகையாலே இன்னவிடத்திலே இன்னவர்த்தம்சொல்லிற்றென்று பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும அறியப்போகாமையாலுமென்றபடி.

ஸ்ரீயஃபதிப்படி, உபயதோஷமுமின்றிக்கே யிருந்ததேயாகிலும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபஹுளமாகையாலே பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலும், த்ரிவிததோஷமுமில்லாதபடி இன்னமும் ஒரு ப்ரபந்தமிடவேணுமென்று, திருவுள்ளம்பற்றி, எல்லாவற்றுக்கும் பின்பிறே முமுக்ஷுப்படியாகிற இப்ப்ரபந்தமிட்டருளிற்று.

ஆகையிறே, அல்லாதப்ரபந்தங்கள்கிடக்க, இத்தை எல்லாரும் அதிகரித்துப்போருகிறது. இன்னமும் பூர்வப்ரபந்தங்களில் அநுக்தமான அர்த்தவிசேஷங்களும் இப்ப்ரபந்தத்திலே உண்டாகையாலும், இதுவே எல்லார்க்கும் ஆதரணீயமாயிருக்கும். *

உபயதோஷமுமின்றியிலேயென்றது - அதிஸங்க்ரஹத்வ அதிவிஸ்தாரத்வரூபதோஷமு மின்றியிலே யென்றபடி. பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அதிகரிக்கப்போகாமையாலுமென்றது - ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய மறியமாட்டாதஸ்த்ரீபாலர்க்கும் அப்யஸிக்கப்போகாமையாலு மென்றபடி. பேதை-பாலன்; அறிவிலான், சபலன் என்னவுமாம்.

ஆகையிறேயென்றது - அதிஸங்க்ரஹமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யபஹுளமுமன்றியிலே ஸ்த்ரீபாலர்களுக்கும் அதிகரிக்கும்படியாயிருக்கையாலே யென்றபடி. எல்லாருமென்றது-அதிஸங்க்ரஹத்துக்கு அர்த்தமறியுமவர்களுக்கும் அதிவிஸ்தாரத்தை தரிக்கவல்லார்க்கும், ஸம்ஸ்க்ருதவாக்ய பாஹுள்யத்தை தரிக்கவல்லார்க்குமென்றபடி. இவ்வைலக்ஷண்யமன்றிக்கே வைலக்ஷண்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமென்றுதொடங்கி.) இன்னமுமென்றது-த்ரிவிததோஷராஹித்யமாகிற வைலக்ஷண்யமுமன்றிக்கே பின்னையு மென்றபடி. பூர்வப்ரபந்தங்களில் என்றது-யாதர்ச்சிகப்படி, பரந்தபடி, ச்ரியஃபதிப்படியாகிற ஏதத் பூர்வ விரசித ப்ரபந்தங்களில் என்றபடி. இதுஎன்றது - விசேஷார்த்த ப்ரதிபாதகமான இந்தப்ரபந்த மென்றபடி. எல்லார்க்கு மென்றது - பண்டிதர்களுக்குமென்றபடி. ஆதரணீயமாகக்கடவது என்றது-பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதென்றபடி. *

ச்ரியஃபதியாய என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய அவதரணக்ரமத்தையும், அந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ப்ரதிபாதகங்களானப்ரபந்தங்களினுடைய அவதரண க்ரமத்தையும், அவற்றில் முமுக்ஷுப்படிப்ரபந்தத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தையும் அருளிச்செய்தாராய் நின்றது - கீழ்; இனி, முமுக்ஷுப்படிக்கு ப்ரதிவாக்யம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீக க்ரஹணம்பண்ணுகிறார்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

ரஹஸ்யத்ரயோபோத்காதம்.

மூ.—முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம்மூன்று.

வ்யா.—(முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையனானவன். (ஸுச்சி மோக்ஷே) * முசிலமோக்ஷணே இறே தாது. இத்தால் - ஸம்ஸார விமோசனத்தில் இச்சைபிறந்தவனுக்கென்றபடி ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும், இவ்விடத்தில் அவன் விவக்ஷிதனன்று. அவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரயஜ்ஞாநாபேக்ஷையில்லையிறே. ஆகையாலே இவர் முமுக்ஷுவென்கிறது-

---

(முமுக்ஷுவுக்கென்று தொடங்கி.) அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவாகிறானென்று.) முமுக்ஷுவாகிறான் - மோக்ஷத்திலே இச்சையுடையனானவன் முமுக்ஷுவாகிறானென்றபடி. பலிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று.) இத்தால் என்றது - இந்த முமுக்ஷுபதத்தால் என்றபடி. ஸம்ஸாரமாவது - புண்ய பாபநிபந்தநமான அசித்ஸம்பந்தம். அதாவது - சித்ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதிகாரணமான தேஹஸம்பந்தம். விமோசனம் - விடுகை. இச்சைபிறந்தவனுக்கென்றது - நிவ்ருத்தியிலே அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. என்றபடி என்றது - என்று சொன்னபடி என்று அர்த்தம். ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு - ஆத்மாநுபவத்தில் அபேக்ஷைபிறந்தவனுக்கென்றபடி. முமுக்ஷுத்வமுண்டேயாகிலும் என்றது - முமுக்ஷுபதவாச்யத்வம் சிலரபிப்ராயத்தாலே உண்டானபோதிலுமென்றபடி; இல்லையென்று கருத்து. இவ்விடத்தில் என்றது - இந்த முமுக்ஷுவுக்கு என்கிற பதத்தில் என்றபடி. விவக்ஷிதனனன்றென்றது - வாச்யனன்றென்றபடி. அவனுக்கு - ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கு. ரஹஸ்யத்ரயஜ்ஞாநாபேக்ஷை - ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதிதஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷை. இறே - இவ்வர்த்தம் ஸகலசாஸ்த்ர ப்ரஸித்தமென்றபடி. ஆகையாலென்றது - ஆத்மப்ராப்திகாமன் விவக்ஷிதனல்லாமையாலேயென்றபடி. இவர் - இந்த க்ரந்தகர்த்தாவான பிள்ளைலோகாசார்யர். முமுக்ஷுவென்கிறது - முமுக்ஷுவென்று சொல்லுகிறது.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார நிவ்ர்த்தியில் இச்சைபிறந்த
வனை. ஏவம்பூதனானவனுக்கு, (அறியவேண்டும் ரஹஸ்யமூன்று)
என்றது – இவனுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது ஸ்வரூபோ
பாய புருஷார்த்தங்களாகையாலும், அவற்றை இந்த ரஹஸ்யத்ர
யம் உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ரஹஸ்யத்ரயமுமே அறிய
வேண்டுவதென்கை (స్వజ్ఞానం ప్రాపకజ్ఞానం ప్రాప్యజ్ఞానం ముముక్షుభిః । జ్ఞాన
త్రయముపాదేయమేతదన్యంనకిఞ్చన) (ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்ய
ஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி: - ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம் ஏததந்யம்நகிஞ்
சந) என்னக்கடவதிறே. (ரஹஸ்யம் மூன்று) என்று இவருத்தே
ஶிக்கிறது, திருமந்த்ரமும் த்வயமும் சரமஶ்லோகமுமாகிற இவ
ற்றையென்னுமிடம், மேலே ஸூஸ்பஷ்டம். இவற்றை ரஹஸ்யங்க
ளென்கிறது - ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா பரம
குஹ்யங்களாகையாலே. ஆக இவ்வாக்யத்தால்-அதிகாரி நிர்த்தே
ஶமும் தத்ஜ்ஞாதவ்ய நிர்த்தேஶமும்பண்ணியருளினாராய்த்து.

பகவத்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறந்
தவனுக்கு - பகவத்ப்ராப்தி காமதயாதத்விரோதியான ஸம்ஸார
நிவர்த்தியிலே இச்சைபிறந்த வதிகாரிக்கென்றபடி. அவச்யம்
ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளது – பகவத்ப்ராப்த்யர்த்தமாகவும் ஸம்ஸார
விமோசநார்த்தமாகவும் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமாயுள்ளதென்றபடி.
இந்த - வக்ஷ்யமாணமான. உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்
றது-யதாவஸ்திதவேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே என்றபடி.
ரஹஸ்யத்ரயமுமே யறியவேண்டுவது என்கையாலே - அவச்யம்
ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி. என்கையென்றது - சொல்லுகை யென்ற
படி. ரஹஸ்யத்ரயம் - ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம். அறியவேண்டுவது
என்றது - ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக அறியவேணுமென்று விதி
க்கிறாரென்றபடி. மேலே ஸூஸ்பஷ்டம் என்றது - மேல்க்ரந்தத்
திலே ஸூஸ்பஷ்டமென்றபடி. அதாவது - (அதில் ப்ரதம ரஹஸ்
யம் திருமந்த்ரம்) என்றதும், இரண்டாம்ப்ரகரணத்தில், (த்வயத்
துக்கதிகாரி ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும்) என்றதும், மூன்
றும் ப்ரகரணத்தில் (சரமச்லோகமென்று இதுக்குப்பேராகக்கட
வது) என்றதும். இவற்றையென்றது - திருமந்த்ரத்வய சரமச்
லோகங்களை என்றபடி. ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தமாவது - அர்த்த
பஞ்சகத்தை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகுஹ்யங்களாயிரு
க்கையாலே. ஸாரார்த்தமென்றது - ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகமென
றபடி. ஆக - இவ்வளவாகவென்றபடி. இவ்வாக்யத்தாலென்றது-
(முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று) என்கிற இவ்
வாக்யத்தாலென்றபடி. முமுக்ஷுவுக்கு என்றத்தால் - அதிகாரி
நிர்த்தேசமும், அறியவேண்டும், ரஹஸ்யம் மூன்றென்கிறபதங்க
ளால்-ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணியருளினாராய்த்து.

மூ.—அதில் ப்ரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்.

வ்யா.—இனி அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதமரஹஸ்ய மேதென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அதில்பரதம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று) அதாவது -அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்வைத்துக்கொண்டு, இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்ய மான ரஹஸ்யம், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ர மென்கை.

முமுக்ஷுவுக்கு - பகவதப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸாரசப்தவாச்யஙகளான அவித்யா,கர்மவாஸநாருசி, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த,விமோசநத்திலே இச்சைபிறந்தவனுககு, ரஹஸ்யம் மூன்று - ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்மயப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயங்களானவை, அறியவேண்டும்-அவச்யமாக அறியத்தககவை என்று மூலார்த்தம்.

இனி என்றது - அதிகாரிநிர்த்தேசமும் ஜ்ஞாதவ்யநிர்த்தேசமும் பண்ணின அநந்தரமென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலுமெனறது - அவசயம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு மென்றபடி. ப்ரதமரஹஸ்யமெனறது-பரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யமென்றபடி. ஆகாங்க்ஷயாவது - பதஸ்யபதாந்தரவ்யதிரேகேண அந்வயாநுபபத்தி:; சஙகையிலே யென்னவுமாம். அருளிச்செய்கிறார எனறது - சஙகைககு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறா ரென்றபடி. அதாவது என்றது-(அதில் ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்)என்று சொனனதாவதென்றபடி. அந்தரஹஸ்யத்ரயத்திலும்-ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகதயா அவச்யம ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யதரயததிலு மெனறபடி. வைத்துக்கொண்டு என்றது - சாரியைச் சொலலு. இவ்வதிகாரிகென்றது — பகவத்ப்ராப்திகாமதயாஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியிலே இச்சையுடையனாய் ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிகெனறபடி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயென்றது-ஸ்வரூபயாதாத்மய ப்ரதிபாதகபரமாயெனறபடி. பரம் - அவ்யயம. பரமாய்-ஸமர்த்தமாயென்றபடி. விபாகஜ்ஞாநத்தையென்றது-விபாகவிஷயகஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. பரிபூர்ணமாகஎன்றது-ஸம்பூர்ணமாக என்றபடி. என்கை - சொல்லுகை.

அதில் - அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும், ப்ரதமரஹஸ்யம்-ப்ரஸ்துதனான அதிகாரிக்கு பரதமத்திலே அறியத்தககரஹஸ்யம், திருமந்தரம் -ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாய் த்யாஜ்யோபாதேய விபாகஜ்ஞாநத்தை பரிபூர்ணமாகப் பிறப்பிக்குமதான திருமந்த்ரமாயிருககுமென்று மூலார்த்தம்.

2

அநந்யார்ஹசேஷத்வம், அநந்யசரணத்வம், அநந்ய போகத்வமாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே சேதநஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாய, ததநுகுணமான த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள இம்மந்த்ரத்தாலே ஸுசிக்ஷிதனானவனுக்கிறே, மற்ற ரஹஸ்யங்களிரண்டிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லை.

இன்னமும், ப்ரணவத்துக்கு மந்த்ரசேஷம் விவரணமானாப்போலே மந்த்ர சேஷத்துக்கு த்வயம் விவரணமாய், த்வயத்துக்கு சரமஶ்லோகம் விவரணமாயிறே யிருப்பது, அந்த ந்யாயத்தாலும் இதினுடைய ப்ராதம்யம்ஸித்தமிறே. ஆக இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து, (ப்ரதமரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம்) என்று இவரருளிச்செய்தது. இத்தை மந்த்ரமென்கிறது - (మన్త్రం త్రాయత ఇతి మన్త్రః) (மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ரஃ) என்கிறபடியே-ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தபோதகத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாகையாலே.

ததநுகுணமான-பூர்வோக்த ஆகாரத்ரயாநுகுணமான. உபாதேயாம்சங்களாவன-லக்ஷ்மீசேஷத்வமும், ததேகோபாயத்வமும், பாகவதசேஷத்வமும், பகவத்பாகவதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையும. ஸுசிக்ஷிதனானவனுக்கிறே யென்றது-நன்றாக சிக்ஷிதனானவனுக்கிறேயென்றபடி. மற்ற ரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றது-சேஷித்த த்வய சரமச்லோக ரஹஸ்யங்களிரண்டிலுமென்றபடி. உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது என்றது-பகவானாகிற உபாயத்திலும், பகவத்கைங்கர்யமாகிற உபேயத்திலும் அபேக்ஷை யுண்டாகிறதென்றபடி. ஆகையாலே யென்றது - உபாயோபேயங்களில் அபேக்ஷை ஜநிப்பது ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே யென்றபடி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமான திருமந்த்ரம், ப்ரதமரஹஸ்யமென்னக்குறையில்லையென்றது-ப்ரதமம் ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரமென்று சொல்லுகையில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. இன்னமு மென்றது - கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களன்றிக்கே ஹேத்வந்தரத்தாலு மென்றபடி. மந்த்ரசேஷமென்றது - மந்த்ரமென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரணவத்துக்கு சேஷமென்றபடி. சேஷமென்கிறது - அதுக்கு வ்யாப்யமாகையாலே. இவ்விடத்தில மந்த்ரசேஷமென்கிறது - நமஃபதத்தையும் நாராயணபதத்தையும. விவரணமாவது-ப்ரணவத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கை. ஆக - இவ்வளவாக வென்றபடி. இவை - பூர்வோக்தங்களான அர்த்தங்கள். மந்தாரம் - அநுஸந்தாதாரம். சப்தத்துக்கு சக்தியாவது - பலப்ரதாநஸாமர்த்த்யம்.

மூ — திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி ப்ரேமத்தோடேபேணி அநுஸந்திக்கவேணும்.

ஸபுதஸகதியாலே ரக்ஷகமாம்-ஜபஹோமாதிகளாலே கார்யங்கொள்ளும் உபாஸகர்க்கு; அர்த்தபோதநத்தாலே ரக்ஷகமாம்-ஈஸ்வரனே உபாயோபேயமென்றிருக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு. அர்த்தபோதநத்தாலே ரக்ஷகமாகையாவது – (దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమ మితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్। ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమఇతిచపదం బాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపల ధీశ్చేచ్చతుర్థీం ప్రపన్నః) (தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாது வித்யாத்த்ருதீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமம் இதரசேஷத்வதீஸ்சேத்த்விதீயம்-ஆத்மத்ராணோந்முகஸ்சேத் நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஸ்ஸப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஸ்சேச்சதுர்த்தீம் ப்ரபந்நஃ) என்று பட்டருளிச்செய்தபடியே-தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு தேஹாத்மாபிமாநமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யசேஷத்வமும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும், அபந்துஸங்கமும், விஷயப்ராவண்யமும் மேலிடாதபடி பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படிநோக்குகை.

வ்யா.—இனிமேல் இம்மந்த்ரத்தினுடைய வைபவத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அநுஸந்தாநக்ரமத்தைமுகத்தாலே இதின்வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய என்று தொடங்கி.) திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவது - (ఋచోయజూంషిసామానితథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్) (ரிசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்கிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாய, "மற்றெல்லாம்பேசிலும்"

ஆதிசப்தத்தாலே - தர்ப்பண ப்ராஹ்மணபோஜந தக்ஷிணைகளைச்சொல்லுகிறது. அர்த்தபோதநமென்கிறது-தன்னிடத்திலுண்டான அர்த்தங்களை அறிவிப்பிக்கை. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படிபண்ணி நோக்குகையாவது - சேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாக யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாக யதேஷ்டவிநியுஜ்யமானால் அநந்யபோக்யமாக நடக்கும்படி பண்ணி நோக்குகை.

இப்படி (ப்ரதமரஹஸ்யம்திருமந்த்ரம்) என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து, மேல்வாக்யத்துக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலென்று தொடங்கி.) அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்துக்குச் சீர்மையாவதென்று தொடங்கி.) சீர்மையாவது - கௌரவம். ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாயென்றது - லௌகிகஸகலசப்தத்துக்கும் வேதமகாரணமாய அந்தவேதந்தனக்கும் ப்ரணவம் காரணமான வழியாலே.

என்கிறபடியே ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமாய, (మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమమ్। పవిత్రఞ్చ పవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః) (மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம்-பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம்மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநः) என்கிறபடியே மந்த்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு பரமமானமந்த்ரமாய், குஹ்யங்களில்வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான குஹ்யமாய், பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரமாயிருக்கிற கௌரவம். சீர்மைக்கு, பேரும்படி என்றது – தகும்படியென்கை. பரேமத்தோடே பேணியநுஸந்திக்கை யாவது – இத்தை யநுஸந்திக்குமளவில் சுஷ்கஹ்ருதயனாயிருந்து அநுஸந்திக்கையன்றிக்கே, இதின் வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக இதின்பக்கல் தனக்குண்டான ப்ரேமத்தோடே, * குஹ்யாநாம்குஹ்யமானவிது அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி, (మన్త్రం యత్నేన గోపయేత్) (மந்த்ரம்யத்நேநகோபயேத்) என்கிறபடியே பேணிக்கொண்டநுஸந்திக்கை. இப்படி யநுஸந்திக்கவேணுமென்கையாலே-ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கலாகாதென்கிற நியமம் தோற்றுகிறது.

இப்படி, தன்பக்கல் ப்ரேமமுண்டாகவே இம்மந்த்ரம் இவனுக்குக் கார்யகரமாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்

ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களாவன - அர்த்தபஞ்சகம தத்பரதிபாதகமாயென்றபடி. சுஷ்கஹ்ருதயனாயென்றது-தயார்த்ரஹ்ருதயனன்றிக்கேயிருக்கை. இதினவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக என்றது-இம்மந்த்ரததினுடைய ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்தப்ரதிபாதகத்வபரம மந்த்ரதவஉத்தமரஹஸ்யதவ பரமபவித்ரத்வரூப வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக. ப்ரேமததோடே-விசவாஸததோடே. அநதிகாரிகள செவிப்படாதபடி-முமுக்ஷுக்களல்லாதவர்களுடைய செவியில் யாத்ர்ச்சிகமாகவும கேளாதபடி. பேணிககொண்டு-ரக்ஷித்துககொண்டு. நியமம்தோற்றுகிறது எனகையாலே-நியமாதிக்ரமம பண்ணிறுகில் ஸந்மார்கக ப்ரச்யுதனாவான் என்று அபிப்ராயம்.

திருமந்தரத்திறுடைய—, சீர்மைக்கு-ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வ ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த பரதிபாதகத்வாதி கௌரவத்துககு, பேரும்படி-தகும்படி, ப்ரேமத்தோடே-ப்ரீதியோடே, பேணி-அநதிகாரிகள் செவிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டு, அநுஸந்திக்கவேணும-அநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-பூர்வோகதப்ரகாரம்.இவனுக்கு-வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக ப்ரேமமுடைய அநுஸந்தாதாவுககு.

மூ.—மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரதனான ஆசார்யன்பக்கலிலும் ப்ரேமம் கநக்கவுண்டானால் கார்யகரமாவது.

(மந்த்ரத்திலுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான இம்மந்த்ரந்தன்னிலும், ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயயுக்ததயா இம்மந்த்ரத்துக்கு வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈஶ்வரவிஷயத்திலும். (తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనమ్) (தந்மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாதீநம்) என்கிறபடியே இம்மந்த்ரம் ஆசார்யாதீநமாயிருப்பதொன்றாகையாலே இத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க்கொண்டு தனக்கு உபகரித்த ஆசார்யவிஷயத்திலும் தத்தத்வைலக்ஷண்யாநுரூபமாக ப்ரேமம் அதிசயேந வுண்டானால் இவனுக்கு கார்யகரமாவதென்கை.

அதாவது-கார்யகரமாவதுஎன்றுசொன்னதாவது. ஜ்ஞாதவ்யார்த்தஜ்ஞாபகம்- அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகம். இம்மந்த்ரந்தன்னிலும்- இந்தத்திருமந்த்ரத்திலும். சேஷித்வமாவது-சேஷபூதராலுண்டான அதிசயத்துக்கு ஆச்ரயமாயிருக்கை. சரண்யத்வமாவது-அசரண்யரானவர்களுக்கு ஸாவப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாயிருக்கை. ப்ராப்யத்வமாவது-பரமபுருஷார்த்ததயா அபிமதமாயிருக்கை. ஆகாரத்ரயயுக்ததயா - ஆகாரத்ரயத்தோடேகூடியிருக்கையாலே. இம்மந்த்ரத்துக்கு-பதத்ரயாத்மகமான இந்தத்திருமந்த்ரத்துக்கு. ப்ரணவத்தில் சேஷித்வேநவும், நம:பதத்தில் சரண்யத்வேநவும், நாராயணபதத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வேநவும் வாச்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஈச்வரவிஷயத்திலும். இத்தை-ஆசார்யாதீநமான இம்மந்த்ரத்தை. யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க் கொண்டு என்றது-உபதேஷ்டாவானதன்னை ஆசார்யனென்று நினைக்கையும், உபதேசபாத்ரனான சிஷ்யனைத் தனக்கு சிஷ்யனென்று நினைக்கையும், உபதேசத்துக்கு அர்த்த சுச்ரூஷாதிதர்ஷ்டப்ரயோஜநத்தை பலமாக நினைக்கையுமாகிற விப்ரதிபத்தியின்றிக்கே, உபதேஷ்டாவான தன்னை உபதேசஸமயத்தில் தன்னுடைய ஆசார்யனையே இவனுக்கு உபதேஷ்டாவாகவும், தான் அங்குத்தைக்கு கரணபூதனாகவும், உபதேசபாத்ரனான சிஷ்யனையும் தன்னோபாதி தன்னாசார்யனுக்கு சிஷ்யனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரோபதேசம் பண்ணுமளவில இவ்வாத்மா திருந்தி, (ஆளுமாளார்) என்கிற விஷயத்துக்கு மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆளாகவேணுமென்னு மதுவே பலமாக உபதேசிக்கை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய்க் கொண்டென்றபடி. தனக்கு-அகிஞ்சனான தனக்கு. ஆசார்யவிஷயத்திலும்-பகவத்ப்ராபதியைப் பண்ணிக்கொடுக்க வல்லனான ஆசார்யவிஷயத்திலும். மந்த்ரத்துக்கு வைலக்ஷண்யமாவது - ஸகலவேதஸங்க்ரஹத்வாதிகள். ஈச்வரனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-ஸர்வசேஷித்வாதிகள். ஆசார்யனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது-உபதேஷ்டாவான தன்னை என்று தொடங்கி, யதாப்ரதிபத்தி யுக்தனாயென்னுமளவாகச் சொன்னதெல்லாம்.

மூ.—ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும் ஈஸ்வரனையும் மறந்து,

வ்யா.—(మన్త్రే తద్దేవతాయాఞ్చ తథా మన్త్రప్రదే గురౌ। త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్) (மந்த்ரே தத்தேவதாயாம்ச ததா மந்த்ரப்ரதே குரௌ-த்ரிஷுபக்திஸ்ஸதா கார்யா ஸா ஹி ப்ரதமஸாதநம்) என்னக் கடவதிறே.

இனி, இம்மந்த்ரத்தினுடைய அவதாரணப்ரகார கதந முகத்தாலே இதினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகள் என்று தொடங்கி.) ஸம்ஸாரிகளாகிறார்—அநாதய சித ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிவிவஸராய் ஜந்மமரணாதிக்லேஸபாகிகளாய்த்திரிகிற பத்த சேதநர். (தங்களையு மீஸ்வரனையுமமறந்து) என்றது-(దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథాలక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மநஃ - நாந்யதாலக்ஷணம் தேஷாம்பந்தே மோக்ஷே ததைவச) எனகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவச்சேஷத்வத்தை லக்ஷணமாகவுடையராயிருக்கிற தங்களையும், (పతింవిశ్వస్య) (பதிம்விஶ்வஸ்ய) (స్వామిత్వం బ్రహ్మణిస్థితమ్) (ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்) இதயாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தங்களுக்கு நிருபாதிகசேஷியாயிருக்கிற ஈஸ்வரனையும அறியாதே யென்கை. ஆனால் அறியாமலென்றேதே மறந்து எனபானென், முன் பொருக்கால நினைத்துப் பின்பு அந்நினைவுககு ப்ரச்யுதிவந்தவிடத்திலிறே மறந்து என்னலாவதெனனில; ‘‘மறநதேனுனனை முன்னம’’ என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸமபந்தத்தை யுணர்ந்தால், முன்புநினைத்திருந்த அர்ததத்தை மறந்தாப்போலே யிருக்கும் ஸம்பந்தத்தினுடைப்பை நினைதது அருளிச்செய்தாராயித்தனை.

மந்த்ரத்திலும் - ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமான மநத்ரத்திலும், மந்த்ரததுககுள்ளீடான வஸ்துவிலும-மந்த்ரத்துக்கு சேஷிதவ சரணயத்வ ப்ராப்யத்வேநவாச்யனான ஈசவரவிஷயததிலும, மந்த்ரப்ரதனான ஆசாரயன பக்கலிலும-இம்மந்த்ரத்தை யதாப்ரதிபத்தியுக்தனாய் உபகரிதத ஆசார்யவிஷயததிலும், ப்ரேமம் கனக்கவுண்டானால்-ப்ரேமம அதிசயேந உண்டானால், கார்யகரமாவது என்று மூலார்த்தம

இனி-இனிமேல். அப்ரதிமவைபவத்தை-அஸத்ர்சமான வைபவத்தை. திரிகிற—பிறப்பது சாவதாயத்திரிகிற. லக்ஷணமாக வுடையராயிருககிற-ஸ்வரூபமாகவுடையராயிருக்கிற வென்றபடி. நிருபாதிகசேஷியாயிருககிறவென்றது - கர்மோபாதிகமான சேஷிகளைப்போலன்றிக்கேஸ்வதஸ்ஸேஷியாயிருககிறவென்றபடி. ஸம்பந்தத்தினுடைபபை நினைத்தெனறது - நிருபாதிகஸம்பந்தமாகையாலே யாவதாதமபாவி த்ர்டமாயிருக்கையை நினைதடுதென்றபடி.

மூ.—ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும் இழந்து, இழந்தோமென்கிற விழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிறபெருங்கடலிலே விழுந்து நோவுபட,

---

வ்யா.—(ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையும இழந்து) என்றது-கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே வருத்தஶேஷியான ஈஶ்வரவிஷயத்தில் கைங்கர்யமாகிற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் ப்ராப்திக்கப்பெறாதேயென்கை. புருஷார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையும், அதுக்கிட்டுப் பிறந்துவைத்து கிட்டப்பெறாமல் கிடந்தபடியையும நினைத்து, (இழந்து) என்கிறார். (இழந்தோமென்கிறஇழவுமின்றிக்கே) என்றது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஜ்ஞாநமும் இல்லாமையாலே ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தைஇழந்தோமென்கிற அலாபக்லேசந்தானுமின்றிக்கேயென்கை.

(ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து நோவுபட) என்றது - (సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్) (ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேசபாஜநம்) என்கிறபடியே - அநந்தக்லேஶபாஜநமாய், ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கரைகாணவரிதாம்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேஶப்படவென்கை. இத்தால - தங்களையும் ஈஶ்வரனையும அறியாமையாலும், புருஷார்த்தத்தையறியாமையாலும, ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்துக்குள்ளேகிடந்து நோவுபடாநிற்க, விரோதியான ஸம்ஸாரந்தன்னையும், தந்நிஸ்தரணோபாயத்தையு மறியாமையாலும், ஜ்ஞாதவ்யமான அர்த்தபஞ்சகத்திலும் ஒன்றையும் அறியாமற்கிடந்தார்களென்கை.

கீழ்ச்சொன்ன அஜ்ஞாநத்தாலே என்றது - மறந்து என்கிறபதத்தாலே சொல்லப்பட்ட அஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. பரமபுருஷார்த்தத்தையும்-இதுக்குமேற்பட்ட புருஷார்த்த மில்லாமையாலே பரமபுருஷார்த்தமென்றபடி. அதுக்கு இட்டுப்பிறந்து வைத்து என்றது-அந்தகைங்கர்யரூப பரமபுருஷார்த்தத்துக்காகப்பிறந்தென்றபடி. வைத்துஎன்றது-சாரியைச்சொலலு. கிட்டப்பெறாமல் கிடந்தபடியையும் - அதுசெய்யப்பெறாமல விஷயாந்தரப்ரவணராயிருந்தப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபவிஷயகஜ்ஞாநமுண்டாகில் ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான ஶேஷிவிஷயகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்தைஇழந்தோமென்று அலாபத்தில் க்லேசமுண்டாம், ஸ்வஸ்வரூபாதிஜ்ஞாநமில்லாமையாலே இழந்தோமென்கிற அலாப க்லேசந்தானும இல்லாமல் என்கை. இத்தால் என்றது - (ஸம்ஸாரிகள் தங்களையும்) என்கிற இச்சூர்ணையாலென்றபடி.

மூ.—ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே, இவர்கள் தன்னை யறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி,

---

வ்யா.—(ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపమ్)(ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம) இத்யாதிப்படியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது அர்த்த பஞ்சகத்தையுமிறே.

அவ்வர்த்தங்களை இவர்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாக அறிவிக்கைக்காக, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறதுமேல். (ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே) என்றது - (ఈశేశితవ్యసమ్బన్ధాదనిదం ప్రథమాదపి) (ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தா தநிதம்ப்ரதமாதபி) என்கிறபடியே - அநாதியாக ஸர்வரோடு முண்டான ஈஶேஶிதவ்ய ஸம்பந்தத்தையுடையனான எம்பெருமான், (ఏవం సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః । జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే) (ஏவம்ஸம்ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி: - ஜீவே துஃகாகுலே விஷ்ணோஃக்ருபாகாப்யுபஜாயதே) என்கிறபடியே இவர்கள் படுகிற துஃகதர்ஶநமாத்ரத்தாலுண்டான தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே யென்கை. (இவர்கள் தன்னையறிந்து கரைமரஞ்சேரும்படி) என்றது - இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே கிடந்து நோவுபடுகிற விவர்கள், (త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః) (த்வாமேவஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:) என்றும, (సంసారార్ణవమగ్నానాం విషయాక్రాన్తచేతసామ్ । విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్ కిఞ్చిదస్తి పరాయణమ్) (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம விஷயாக்ராந்தசேதஸாம - விஷ்ணுபோதம்விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாய பூதனான தன்னையறிந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைகடந்து அக்கரைபபடும்படியெனகை

இதயாதிப்படியே-இத்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே,அர்த்தபஞ்சகத்தையுமிறே-ஸகலசாஸ்த்ரங்களும்ப்ரதிபாதிப்பதுஎனறநவயம்.

அவ்வர்த்தங்களையென்றது - ஸகலசாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தபஞ்சகங்களை யெனறபடி. இவர்களுககு - அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநஶூந்யராய ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குளளே விழுந்து தாபத்ரயாபிபூதராய்க்கொண்டு க்லேசபபடுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கென்றபடி. இப்படி - இந்தப்ரகாரம. [ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமிதி] ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே முழுகி சப்ததாதிவிஷயங்களாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையவர்களுக்கு, ஸாவ வ்யாபகனாய தந்நிஸ்தரணோபாய பூதனான ஸர்வேச்வரனைவிட்டு மற்றொருஸாதநமானது கொஞ்சமுமிலலையென்றபடி. விஷ்ணு போதம-இக்கரையோடு அககரையோடு வ்யாபகமான போதமென்றபடி. போதம்-ஓடம். அககரைப்பபடும்படியெனறது-பரமபதத் தேயேறும்படி யென்றபடி.

மூ.—தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(தானே ஶிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று) என்றது - "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே-நரநாராயணரூபேணவவதரித்து நரனான தான் ஶிஷ்யனுமாய், நாராயணனான தான ஆசார்யனுமாய்நின்றென்கை.

(திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினான்) என்றது - ஸகல சாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய், அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும் திருமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினானென்கை. அருளிச்செய்தான் என்னாதே வெளியிட்டருளினானென்றது - இப்போது, தானொன்றை நிர்மித்துச்சொன்னானல்லன், அநாதியானதை ப்ரகாஶிப்பித்தானித்தனையென்னுமிடமும், அதிகுஹ்யமாயுள்ளத்தை இவர்கள் துர்க்கதிகண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமையாலே ப்ரகாஶிப்பித்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகைக்காக.

ஸகலசாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமான என்றது-ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமானவென்றபடி. (ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற) ப்ரணவத்தாலே-ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே-விரோத்யுபாய ஸ்வரூபங்களையும், நாராயணசப்தத்தாலே - பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே-பலஸ்வரூபத்தையும் சப்தயா ப்ரதிபாதியாநிற்கிறதென்றபடி.

ஸம்ஸாரிகள் - அநாத்யவித்யா ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரவாஹரூபேண வருகிற அவித்யாகாமவாஸநா ருசி விவசராய்த்திரிகிற பத்தசேதநர், தங்களையும் - சேஷபூதரென்று தங்களையும், ஈச்வரனையும் - சேஷியென்று ஈச்வரனையும், மறந்து-அறியாதே, ஈச்வர கைங்கர்யத்தையும்-ப்ராப்தசேஷிவிஷயத்தில் கைங்கர்யத்தையும், இழந்து - லபிக்கமாட்டாதே, இழந்தோமென்கிற இழவுமின்றிக்கே - இழந்துபோனோமென்கிற க்லேசமுமில்லாதே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்துக்குள்ளே, விழுந்து நோவுபட - அதஃபதிதராய் தாபத்ரயாபிபூதராய் க்லேசப்படாநிற்க, ஸர்வேச்வரன்-ஸர்வரோடும் தனக்குண்டான ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தையுடைய வெம்பெருமான், தனகாபையாலே-தன்னுடைய நிர்ஹேதுககாபையாலே, இவர்கள்-ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்ரத்திலே யிருந்து நோவுபடுகிற இவர்கள், (மர்ம-தன்னை அறிந்து) - நிஸ்தரணோபாயபூதனான தன்னையறிந்து, கரைசேருமபடி—, தானே-ஸர்வேச்வரனானதானே, சிஷ்யனுமாய் - நரரூபியான சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய்நின்று - நாராயணரூபியான ஆசார்யனுமாய் நின்றிருந்து, திருமந்த்ரத்தை-ஸகலசாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாய் அர்த்தபஞ்சகத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கிற திருவஷ்டாக்ஷரியை, வெளியிட்டருளினான் - ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஶிஷ்யனாய் நின்றது ஶிஷ்யனிருக்கு மிருப்பு காட்டா ரறியாமையாலே அதத்தையறிவிக்கைக்காக.

வ்யா.— ஆனால் ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளி விட அமையாதோ, ஶிஷ்யனாய் நின்றதேதுக்காகவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஶிஷ்யனாயென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஆசார்யனாய் நின்று வெளியிட்டருளினவளவன்றிக்கே, தானே ஶிஷ்யனுமாயக் கொண்டுநின்றது - (ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీర శ్శిష్య ఇత్యభిధీయతే) (ஆஸ்திகோ தர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி: - கம்பீரஶ்சதுரோ தீரஶ்ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே) (శరీరం వసు విజ్ఞానం వాసః కర్మ గుణానసూన్। గుర్వర్థం ధారయేద్యస్తు స శిష్యో నేతరస్స్మృతః) (ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்ம குணாநஸூந் - குர்வர்த்தம் தாரயேத் யஸ்து ஸ ஶிஷ்யோ நேதரஸ்ம்ருத:) (సద్బుద్ధిస్సాధుసేవీ సముచితచరిత స్తత్త్వబోధాభిలాషీ శుశ్రూషుస్త్యక్తమానః ప్రణిపతనపరః ప్రశ్నకాలప్రతీక్షః। శాన్తో దాన్తోఽనసూయు శ్శరణముపగతశ్శాస్త్రవిశ్వాసశాలీ శిష్యః ప్రాప్తః పరీక్షాం కృతవిదభిమతం తత్త్వతశ్శిక్షణీయః

[ఆస్తికః - ஆஸ்திக இதி] சாஸ்த்ர விச்வாஸமுடையனாய், சாஸ்த்ரோக்த தர்மங்களை அநுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற மனமுடையனாய், தததநுரூபமான ஆசாரமுடையனாய், ஸகலசாஸ்த்ர தாத்பர்யமான விஷ்ணுபக்தியையுடையனாய், பூர்வோக்த குணங்களால வந்த உத்கர்ஷரூபாஹங்காரம் நெஞ்சில் தட்டாதவனாய், ஆசார்யவிஷயத்தில் தனக்குண்டான பாவபந்தம பிறரால் அறியவொண்ணாதஸ்வபாவனாய், ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தில் அவன் முகமலர்த்திக்குறுப்பான ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில தைர்யமுடையனாயிருக்குமவனை ஶிஷ்யனென்று சொல்லப்படுவானென்றபடி.. [శరీరమ్ - ஶரீரமிதி] சரீர அர்த்த ப்ராண க்ஷேத்ர புத்ர தாராதிகளொன்றும் தனக்கு சேஷமென்று நினையாதே அவனுக்கேசேஷமாக்கி பர்த்த ப்ரயத்நமொன்றுமின்றிக்கே அவனநினைவிலே யொதுங்கி கரயவிக்ரயார்ஹனாயிருக்குமவன் ஶிஷ்யனென்று சொல்லப்படுவான் என்று சொல்லிற்றிறே. ந்யாஸவித்யையில வேதாந்தாசார்யா அருளிச்செய்தது; [సద్బుద్ధిః - ஸத்புத்திரிதி] ஸத்விஷயங்களிலே ப்ரவணமான புத்தியையுடையனாய், ஸாதுஸேவாரதனாய், ததநுஷ்டாநஸம்பந்நனாய், தத்வஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடையனாய், சுச்ருஷாநிரதனாய், நிரபிமாநியாய, பரணிபாதநமஸ்கரியாபரனாய், ப்ரச்நகாலநிரீக்ஷகனாய, பாஹ்யாப்யந்தர இந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையனாய், பிறருயர்த்தி ஸஹிக்கமாட்டாத அஸூயையிலலாதவனாய், சரணாகதனாய, சாஸ்த்ரவிச்வாஸமுடையனாய், உபகாரத்தை அறியுமவனாய், அபிமதனான ஶிஷ்யன் ப்ராப்தனானால் உள்ளபடி சிக்ஷிக்கத்தக்கவன் என்றபடி.

ஸத்புத்திஸ்ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரிதஸ்தத்வபோதாபிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாநஃப்ரணிபதநபர: ப்ரஶ்நகாலப்ரதீக்ஷ:-ஶாந்தோ தாந்தோநஸூயுஶ்ஶரணமுபகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீ சிஷ்யஃப்ராப்த: பரீக்ஷாம் க்ருதவிதபிமதம் தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீய:) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடிகளும், ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும், பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையையுமுடையனாயிருக்கையுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணம் லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அத்தை ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்கைக்காகவென்கை உபதேஶத்தாலே யறிவிக்குமளவில் ஸ்வோத்கர்ஷம் தேடிக்கொள்ளவந்தானித்தனையென்று நினைக்கவுங்கூடும். அநுஷ்டாநத்தாலே யறிவிக்குமளவில் நமக்கும் இதுவேணுமென்று விஶ்வஸித்து பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்குமிறே.

இப்படி ஶிஷ்யனாய்நின்று இம்மந்த்ரஶிக்ஷை பண்ணி இவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கவேணுமோ, "ஜ்ஞாநகலைகள்" என்கிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநமாயன்றோ இருப்பது, அவற்றை யப்யஸித்து அவ்வழியாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலோவென்ன

படிகளும் - க்ரமங்களும். ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான ஐச்வர்யகைவல்யங்களாகிற ப்ராப்யாந்தரத்தில் மறந்தும் அந்வயமற்றிருக்கை. பலஸாதநஶுச்ரூஷையாவது-ஆசார்யர் தனக்கு உபகரிக்கிற தத்வஜ்ஞாநமாகிற பலத்தினுடைய ஸித்திக்கு ஸாதநமாயிருந்துள்ள ஆசார்யபரிசர்யை; ஆசார்யமுகோல்லாஸமாகிற பலத்துக்கு ஸாதநமான தத்பரிசர்யையென்னவுமாம். ஆர்த்தியாவது - "இருளதருமாஞாலம்" என்கிறபடியே பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதியான இவ்விபூதியில் நின்றும் கடுகப்போகப் பெறாமையாலுள்ள க்லேசமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, ஆசார்யவிக்ரஹாநுபவாலாபத்தில் க்லேசமாகவுமாம். ஆதரமாவது - உத்தரோத்தரம் அநுபூஷை விளையும்படி ஆசார்யனருளிச்செய்கிற பகவதநுபவத்தில் மேன்மேலுமுண்டாகாநிற்கிற விருப்பம். அநஸூயையாவது - ஆசார்யன் பாகவத கைங்கர்யங்களை ப்ரகாச உபபாதியாநின்றால் அதில் அஸூயையற்றிருக்கை. சிஷ்யலக்ஷணம் - சிஷ்யஸ்வரூபம். லோகத்திலுள்ளார் - லோகத்தில ஜநங்கள் அறியாமையாலே, அத்தை-அந்தசிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக-ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலே அறிவிக்கைக்காக என்றபடி. இறே - ப்ரஸித்தம்.

சிஷ்யனாய் நின்றது - தானே சிஷ்யனாய்க்கொண்டு நின்றது, சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு — ஸாத்யாந்தரநிவ்ருத்தியும் பலஸாதநஶுச்ரூஷையும் ஆர்த்தியும் ஆதரமும் அநஸூயையையுமுடையனாயிருக்கையாகிற சிஷ்யலக்ஷணம், நாட்டாரறியாமையாலே - லோகத்திலுள்ளாரறியாமையாலே, அத்தை - அந்த சிஷ்யலக்ஷணத்தை, அறிவிக்கைக்காக என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

சூ—ஸகலஶாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே, திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் பைத்ருகதநம் போலே பகவந்மந்த்ரங்கள்தானநேகங்கள்.

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும் இம்மந்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்துக்கும் உண்டான விஶேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலென்று தொடங்கி.) அதாவது-தத்வஜ்ஞாநஜநகங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களாலும் சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஸ்வயமார்ஜித தநம் போலே ஆயாஸஸாத்யமாயிருக்கும்; ஆசார்யோபதேசமடியாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்குமென்கை. (శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణం। ఉపదేశాద్ధరిం బుద్ధ్వా విరమేత్సర్వకర్మసు) (சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம்புத்தேஶ்சலநகாரணம் - உபதேசாத்தரிம்புத்த்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு) என்னக்கடவதிறே. இத்தால் – ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டில் தத்ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஆனால் ஶாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது, பகவந்மந்த்ரந்தான் இதொன்றுமன்றே, பின்னையும் பலவில்லையோவென்கிற ஶங்கையிலே மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வைபவத்தை யருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பகவந்மந்த்ரங்கள் தானநேகங்களென்கிறார்.) அதாவது-(ఆస్తాం తే గుణరాశివద్గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం సంఖ్యా) (ஆஸ்தாம்தே குணராசிவத்குணபரீவாஹாத்மநாம்ஜந்மநாம்ஸங்க்யா) (బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సన్తి తే। తేషాం అనన్తగుణస్యాపి షడేవ ప్రథమే గుణాః) (பஹவோ நாபகல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்திதே-தவாநந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா:) (బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున) என்றும் "எண்ணில்தொல்புகழ்" என்றும், "எந்நின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்குணங்களும், குணபரீவாஹரூபங்களான

இத்தால் - ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் என்கிற இவ்வாக்யத்தால்.

ஸகல சாஸ்த்ரங்களால் - ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களாலும், பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - சேதநருக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே-ஸ்வயமார்ஜித தநம்போலே ஆயாஸலப்யமாயிருக்கும்; திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் - ஆசார்யோபதேச பூர்வகமாகத் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம், பைத்ருகதநம்போலே – பிதாதேடினதநம்போலே அநாயாஸலப்யமாயிருக்குமென்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

ஆனாலென்றது - ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களால் பிறக்கும் ஜ்ஞாநம் ஆயாஸலப்யமானால், சாஸ்த்ரங்களொழிந்ததாகிறது - ஆயாஸப்ரதமான சாஸ்த்ரங்கள் ஒழிந்ததாகட்டும்.

மூ — அவைதான், வ்யாபகங்களென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும இரண்டுவர்க்கம. அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள மூன்றும ச்ரேஷ்டங்கள்.

அவதாரங்களும அஸங்க்யாதமாயிருக்குமாபோலே அவற்றை யநுபந்தித்திருக்கும மந்த்ரவிசேஷங்களும (అనన్తా వై భగవన్మన్త్రాః) (அநந்தாவைபகவந்மந்தரா:)என்கிறபடியே அநேகங்களாயிருக்குமென்கை

அவையெல்லாந்தான் ஏகவர்க்கமோவென்ன (அவைதான வ்யாபகங்களென்றும் அவ்யாபகங்களென்று மிரண்டுவர்க்கமென்கிறார்) அதாவது - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகங்களென்றும், பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்களிலொரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும் உபயவர்க்கமாயிருக்குமென்கை.

வர்க்கத்வயமும தன்னிலொக்குமோவென்ன (அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும ச்ரேஷ்டங்களென்கிறா.) அதாவது-அவ்யாபகங்களாயிருந்துள்ள ஸகலமந்த்ரங்களிலும் (నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి, తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్) (நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி, தந்நோவிஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்) என்று - விஷ்ணுகாயத்ரியில் ஓதப்படுகிற வ்யாபகமந்த்ரங்கள மூன்றும ஶ்ரேஷ்டங்களாயிருக்குமென்கை.

அவற்றை அநுபந்தித்திருக்குமென்றது - குணங்களையும் அவதாரங்களையும அநுஸரித்திருக்குமென்றபடி.

பகவந்மந்த்ரங்கள்தான்-பகவானுடைய குணங்களையும் குணப்ரவாஹரூபமான அவதாரங்களையும அநுஸரித்திருக்கும மந்த்ரங்கள்தான, அநேகங்கள் - அஸங்க்யாதங்கள் என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

அவையெல்லாந்தான்-அஸங்க்யாதங்களானபகவந்மந்த்ரங்கள்தான. ஏகவர்க்கமோ - ஏகாகாரமோ ஸர்வவ்யாபகமான-ஸர்வவஸ்துவ்யாபகமான. அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களில ஒரொன்றை-அவதாரங்களையாவது, குணங்களையாவது, சேஷ்டிதங்களையாவது ஒவ்வொன்றையே ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்றபடி.

அவைதான - அஸங்க்யாதங்களான அநந்தபகவந்மந்த்ரங்கள்தான், வ்யாபகங்களென்றும்-ஸர்வவ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களென்றும், அவ்யாபகங்களென்றும-பகவதவதார குணசேஷ்டிதங்களில் ஒரோ ஒன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவ்யாபகங்களென்றும, இரண்டுவர்க்கம-உபயவர்க்கமாயிருக்கும் என்று மூலத்துக்கு அர்த்தம்.

தன்னிலொக்குமோ - தனக்குள்ளே ஸமாநமாயிருக்குமோ.

மூ —இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டுபெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதானம.

இந்த விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயண வாஸுதேவ விஷ்ணு பதங்கள் அநதமந்தரத்ரயத்துக்கும ப்ரதாநபூதநாமத்ரயங்கள; ஆகையாலே, ஸாதாரண ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடே கூடின மந்தரத்ரயத்துக்கும உபலக்ஷணமாககடவது.

இந்தவ்யாபகமந்தரத்ரயமும தனனிலொககுமோவென்ன (இவைமூனறிலுமவைத்துககொண்டு பெரியதிருமந்தரம ப்ரதானம) எனகிறார். அதாவது - அவ்யாபகங்களிறகாட்டில் ஶ்ரேஷ்ட்டமாயிருந்துளள இந்த வ்யாபகமந்தரஙகள்மூன்றிலும வைததுக கொண்டு, (నారాయణాయ విద్మహే) (நாராயணாயவிதமஹே) என்றுப்ரதமோபாதத மாகையாலும, அர்த்தபூர்த்யாதிகளாலும்,(నాస్తిచాష్టాక్షరాత్పరః) (நாஸ்திசாஷ்ட்டாக்ஷராதபர:)(నమన్త్రోఽష్టాక్షరాత్పరః) (நமந்த்ரோஷ்ட்டாக்ஷராதபர:)எனனும்படியான பெருமையையுடைய திருமநத்ரம் ப்ரதானமாயிருககுமெனகை.

ஸாதாரண ப்ரணவநமஸ்ஸுககளோடே கூடின - ஸர்வமந்தர ஸாதாரண ப்ரணவமநஸ்ஸுக்களோடே கூடின. உபலக்ஷணம் - ஸூசகம்

அவ்யாபகங்களில - பகவதவதாரகுண சேஷ்டிதஙகளில,ஓரொன்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அவயாபகஙகளெனறு சொலலபபடுகிறஸர்வமந்த்ரஙகளிலும், வ்யாபகங்கள் மூனறும் - ஸர்வவ்யாபகமான பகவத ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிககையாலே வயாபகஙகளென்று சொல்லபபடுகிறதாய் விஷ்ணுகாயத்ரியில ஓதபபடுகிற மந்தரஙகள்மூன்றும, ச்ரேஷ்டஙகள-ப்ரதாநஙகள் என்று மூலார்ததம்.

வைத்துககொண்டு - சாரியைச்சொலலு ப்ரதமோபாத்தமாகையாலும-ப்ரதமத்தில் சொல்லப்படுகையாலும். ஆதிசபததம்-சிஷ்டபரிகாஹத்தைச்சொல்லுகிறது. [యథా సర్వేషు-யதாஸாவேஷ்விதி] யாதொருபடி ஸர்வதேவதைகளிலும வைத்துககொண்டு நாராயணனிலகாட்டில் பரனிலலை; அப்படியே ஸர்வமந்தரஙகளிலுமவைத்துககொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரியிலகாட்டில் பரமிலலை. [ఋత్వా-பூத்வேதி] புதரசிஷ்யர்களைக் குறிதது, கையெடுத்து சபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன்; - திருவஷ்டாக்ஷரததில் காட்டில பரமமாயிருப்ப தொருமந்த்ரமில்லை. பெருமையையுடைய - அதிசயத்தையுடைய.

இவைமூன்றிலும்வைத்துக்கொண்டு-அவ்யாபகங்களில் காட்டில் சரேஷ்டமாயிருந்துள்ள இந்த வ்யாபகமந்தரங்களில மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு, பெரியதிருமந்த்ரம் ப்ரதாநம்-ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளாலே ச்ரேஷ்டமாக ப்ரதிபாதிககப்பட்ட பெருமையையுடைய திருமநத்ரம ச்ரேஷ்டமாயிருககுமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.— மற்றையவை யிரண்டுக்கும் அசிஷ்டபரிகரஹமும அபூர்த்தியுமுண்டு.

மற்றைவ்யாபகத்வயததுககும தாழ்வேதெனன(மற்றையவை யிரண்டுககு மஶிஷ்டபரிகரஹமு மபூாததியுமுண்டு என்கிறார்.) அதாவது - வாஸுதேவ விஷ்ணுஶப்தஙகளான மற்றை வ்யாபக மநத்ரஙகளிரண்டுககும், நாராயணஶப்தமபோலே ஸ்வரூப ரூப குணாதிகளையெல்லாம பாதிபாதியாதே, ஸ்வரூபமாத்ரததை பாதி பாதிககையாலே, நிர்விஶேஷ சின்மாத்ரவஸ்துவாதிகளான குத ர்ஷ்டிகள், மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அஶிஷ்டபரிகரஹ மும், வயாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுமு ண்டென்கை. "ஷடக்ஷரி, வ்யாப்யபதார்த்தங்களையும், வயாபநப்ர காரத்தையும், வ்யாப்திபலத்தையும, வ்யாபகனுடைய குணஙகளை யும் சொல்லாதே, வ்யாப்திமாத்ர ப்ரகாஶகமாகையாலே அபூர் ணம்; வயாபநப்ரகாரத்தைச் சொல்லிநிற்கச்செயதேயும், வ்யா ப்யபதாாததங்களுககுவாசகஶப்தம் இல்லாமையாலும,(सर्वं वसति) (ஸாவ०வஸதி) என்று - அர்ததபலததாலே ஸர்வ ஶபதம் புகுந் தாலும், அதில் குணம அந்வயியாமையாலும், இனி குணவிஸித்திக் காக பகவச்சப்ததததைக் கூட்டிககொள்ளவேண்டுகையாலும்,வ்யா ப்திபலததைச் சொல்லாமையாலும், திருத்வாதஶாக்ஷரியும் அபூர் ணம; இம்மந்தரம், அவைபோலன்றியிலே, வ்யாப்ய பதார்த்தஙக ளோடு,

ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை-பகவத்ஸ்வரூபரூப குணாதிகளையெல லாம். ஸ்வரூபம-திவ்யாதமஸ்வரூபம். ரூபம – திவ்யமங்களவிகர ஹம். ஆதிசபதம்-விபூதிகளைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமாதரததை- பகவதஸ்வரூபமாத்ரததை. இவ்விடததில், குதாஷ்டிகள-சஙகரா திகள். வ்யாபயாத்யாஹாரம-வ்யாபய பதாாத்தவாசகபதாதயா ஹாரம. ஷடக்ஷரியாவது-ஓமநமோவிஷ்ணவேஎனனுமது. வயா பதிமாதரப்ரகாசகமாகையாலே - பகவதஸ்வரூப வ்யாபதி மாதர பரதிபாதக மாகையாலே. வ்யாபநப்ரகாரததைச் சொல்லிநிறகச் செய்தேயும்-வாஸுதேவஶப்தமானது, ஸர்வத்ராஸதீதிவாஸு தேவ: என்று-அதிகரணவ்யுத்பதயா ஆதாரகத்வலாபேந வயாபந ப்ரகாரத்தைசசொலலாநிற்கச்செய்தேயும என்றபடி.வ்யாபயபதா ர்ததங்களுககு-ஸ்வதஃ வ்யாப்ய பதார்த்தஙகளுக்கு. அர்ததபலத் தாலே-நிருகதயர்ததபலததாலே. அதில-அநத ப்ரதமார்ந்தமான ஸர்வசபதத்திலே. குணவிஸித்திக்காக-குணவிஸித்த்யர்ததமாக. பக வச்சப்தம - குணவாசகபகவச்சப்தம். வ்யாப்திபலத்தை - பரதவ ஸௌலப்யங்களை. திருத்வாதசாக்ஷரி என்றது-ஸ்ரீரஙகராஜனுககு ஆராதநமந்த்ரமாகையாலே. இம்மநத்ரம் அவைபோலனறிககே- இந்ததிருவஷ்டாக்ஷரிமந்த்ரம ஷடக்ஷரித்வாதசாக்ஷரிமந்த்ரஙகள் போலன்றிக்கே.

மூ.—இத்தை வேதங்களும்,

வ்யாபநப்ரகாரத்தோடு, வ்யாப்திபலத்தோடு, வ்யாபகனுடைய குணங்களோடு வாசியற ப்ரதிபாதமாகக்காட்டுகையாலே, "அவற்றிற்காட்டில் இதுக்கு கர்த்தபௌஷ்கல்ய நிபந்தநமான ஆதிக்யமுண்டு" என்று, மற்றைவ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டினுடைய அபூர்த்தியையும், திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தபூர்த்தியையும், ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறே

வ்யா.—இதுதனக்கு ப்ரஸித்திபரிக்ரஹ முண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தையென்று தொடங்கி) அதாவது-விஷ்ணுகாயத்ரியிலே வ்யாபகமந்த்ரத்ரயத்தையுஞ் சொல்லுகிறவளவில ப்ரதமத்திலே நாராயணசப்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும், (విశ్వన్నారాయణమ్) (விச்வம் நாராயணம்) என்று தொடங்கி, (నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వన్నారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతి రాత్మానారాయణఃపరః, యచ్చకిఞ్చిజ్జగత్సర్వన్దృశ్యతేశ్రూయతేపివా, అన్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్యనారాయణస్స్థితః) (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயணபர:, நாராயணபரோஜ்யோதி ராத்மா நாராயணபர:, யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஸ்யதேஸ்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஸ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்தித:) என்று, ஸகலவேதாந்த ஸாரபூதமான நாராயணாநுவாகத்திலும்,

---

வாசியற – தம்தரமின்றிக்கே = மற்றையவை யிரண்டுக்கும்-வாஸுதேவ விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞ வ்யாபகமந்த்ரங்களிரண்டுக்கும், அஸிஷ்டபரிக்ரஹமும் - நிர்விசேஷசின்மாத்ர வஸ்துவாதிகளான குத்ருஷ்டிகள் மிகவும் ஆதரித்துப்போருகையாகிற அசிஷ்டபரிக்ரஹமும், அபூர்த்தியுமுண்டு - வ்யாப்யாதயாஹாராதி ஸாபேக்ஷதையாலே அர்த்தாபூர்த்தியுமுண்டு என்று கருத்து.

[విశ్వంనారాయణమ్-விச்வம் நாராயணம்] விச்வம்-ஸ்வாதீநஸாவத்ரயம், நாராயணம் - பத்தமுக்தநித்யரூபேண மூன்றுவகையாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கும், போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநரூபேண மூன்றுவகையான அசேதநங்களுக்கும், அந்தர்யாமியாயிருந்து தாரண நியமந ரக்ஷணங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவனாய, [நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம] பரப்ரஹ்மவாச்யனும் நாராயணனே, பரதத்வமும் நாராயணனே, பரஞ்ஜ்யோதியும் நாராயணனே, பரமாத்மாவும் நாராயணனே, இந்த ஜகத்திலே ப்ரத்யக்ஷத்தாலே காணப்பட்டும் ச்ருதியாலே கேட்கப்பட்டுமிருக்கிறது யாதொருவஸ்து அந்த ஸகலப்ரமாண ப்ரதிபந்நமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற வ்யாபித்து அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டிருக்கிறவன் நாராயணனே,

மு.—ரிஷிகளும,

(ఏకో హవై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానో నేమే ద్యావాపృథివీ) (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத, நப்ரஹ்மா நேஸாநோ நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ) என்று மஹோபநிஷத்திலும், (చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యఞ్చ నారాయణః, శ్రోత్రఞ్చ శ్రోతవ్యఞ్చ నారాయణః) (சக்ஷுஸ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:, ச்ரோத்ரஞ்ச ச்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண:) என்று தொடங்கி (దిశశ్చ ప్రదిశశ్చ నారాయణః) (திஸஸ்ச ப்ரதிஸஸ்ச நாராயண:) என்று முடிவாக நடுவுடைய ஸுபாலோபநிஷத்திலும, (యస్యాత్మా శరీరమ్ యస్య పృథివీ శరీరమ్) (யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஸரீரம்) என்று தொடங்கி (యస్య మృత్యుశ్శరీరమ్) (யஸ்ய ம்ருத்யுஸ் ஸரீரம) என்கிற நீருக நடுவுள்ள பர்யாயங்களதோறும (ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా ఉపహతపాప్మా దివ్యో దేవ ఏకో నారాయణః) (ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா உபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:) என்று அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணத்திலும் வாஸுதேவ விஷ்ணுஸப்தங்களை யநாதரித்து நாராயண ஸப்தத்தையிட்டு பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்தேசிக்கையாலும், அபௌருஷேயமாய நித்யநிர்தோஷமாய ஸ்வதப்ரமாணங்களான வேதங்களும விரும்பிற்றின. (యథా సర్వేషు దేవేషు నాస్తి నారాయణాత్పరః । తథా సర్వేషు మన్త్రేషు నాస్తి చాష్టాక్షరాత్పరః) (யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர: - ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர:)

நாராயணனொருவனுமே உளனானான், ப்ரஹ்மாவுமில்லை, ருத்ரனுமில்லை, இந்த த்யாவாப்ருதிவிகளுமில்லை, நக்ஷத்ரங்களுமில்லை; காண்கிறகண்ணும காணப்படுகிறதும் நாராயணன், கேட்கிறசெவியும கேட்கப்படுகிறதும நாராயணன், திக்குக்களும விதிக்குக்களுமெல்லாம் நாராயணனே; யாவனொருவனுக்கு ஜீவாத்மா சரீரமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ப்ருதிவி சரீரமாயிருக்கிறது; யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு சரீரமாயிருக்கிறது; அவன ஸர்வபூதங்களுக்கும ஆத்மாவாய தத்கததோஷம தட்டாதபடி அபஹதபாப்மாவாய, பரமபதநிலயனாகையாலே திவ்யனாய, லீலாவிபூதியோகத்தாலே தேவனாய, இப்படி ஸர்வாதிகனாகையாலே அத்விதீயனான நாராயணன.

பகவத்ஸ்வரூபாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே-குணசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லுகிறது. நிர்தேசிக்கையாலும்-ப்ரதிபாதிக்கையாலும விரும்பிற்றின - ஆதரித்தன. பரிக்ரஹித்தது கள என்று கருத்து. [యథా-யதேதி]யாதொருபடி ஸர்வதேவாகளிலும்வைத்துக்கொண்டு நாராயணனில்காட்டில் பரமாயிருப்பதொன்றில்லை, அப்படியே ஸர்வமந்த்ரங்களிலும வைத்துக்கொண்டு திருவஷ்டாக்ஷரத்திற் காட்டில பரமில்லை.

(భూత్వోర్ధ్వబాహురద్యాత్ర సత్యపూర్వం బ్రవీమి వః । హే పుత్రశిష్యాశ్శృణుత నమన్త్రోఽష్టాక్షరాత్పరః) (பூத்வோர்த்தவபாஹுரத்யாத்ர ஸத்யபூர்வம்ப்ரவீமிவ: - ஹேபுத்ரஶிஷ்யாஶ்ஶ்ருணுத நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர:) (సర్వవేదాన్తసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః । గతిరష్టాక్షరో నౄణా మపునర్భవకాఙ్క్షిణామ్) (ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:-கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ரூணா மபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம்) (ఆర్తావిషణ్ణాశ్శిథిలాశ్చభీతా ఘోరేషుచవ్యాధిషువర్తమానాః । సంకీర్త్యనారాయణ శబ్దమాత్రం విముక్తదుఃఖాస్సుఖినోభవన్తి) (ஆர்த்தாவிஷண்ணாஶ்ஶிதிலாஶ்சபீதா கோரேஷுசவ்யாதிஷுவர்த்தமாநா: - ஸங்கீர்த்யநாராயணசப்தமாத்ரம் விமுக்ததுக்காஸ்ஸுகிநோபவந்தி) (నారాయణేతిశబ్దోఽస్తివాగస్తివశవర్తినీ । తథాపినరకేఘోరే పతన్తీతికిమద్భుతమ్) (நாராயணேதிசப்தோஸ்தி வாகஸ்திவசவர்த்திநீ-ததாபிநரகேகோரே பதந்தீதிகிமத்புதம) (కింతత్రబహుభిర్మన్త్రైః కింతత్రబహుభిర్వ్రతైః । నమోనారాయణాయేతి మన్త్రస్సర్వార్థసాధకః) (கிந்தத்ர பஹுபிர்மந்த்ரை: கிந்தத்ர பஹுபிர்வ்ரதை: - நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக:) இத்யாதிகளாலே வேதாந்தோப ப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரபந்தங்களிலேபலவிடங்களிலும் இத்தைப்ரஶம்ஸித்துக்கொண்டு செல்லுகையாலே, வேதாந்தவிஶத்திகாரண ப்ரவர்த்தரான வ்யாஸாதிகளும் விரும்பினார்கள்;

[భూత్వా-பூத்வேதி] புத்ரசிஷ்யர்களைக்குறித்துக் கையெடுத்து சபதபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோள்; - திருவஷ்டாக்ஷரத்திற் காட்டில் பரமாயிருப்பதொரு மந்த்ரமில்லை; [సర్వ - ஸர்வேதி] ஸர்வவேதாந்தஸாரமான அர்த்தமாய ஸம்ஸாரமாகிற கடலைக்கடத்துவதான திருவஷ்டாக்ஷரம், மோக்ஷகாங்க்ஷிகளான புருஷர்களுக்குப்புகலிடம்.

[నారాయణ-நாராயணேதி] நாராயணனென்கிறசப்தமுண்டு, அதைச் சொல்லுகைக்கு வாகிந்த்ரியமுண்டு, இப்படியிருக்க, கோரமான நரகத்திலே என்னவென்று விழுகிறார்கள், இதோராஶ்சர்யம.

[కింతత్ర - கிந்தத்ரேதி] திருமந்த்ரமானது ஸர்வார்த்தத்தையும ஸாதித்துக்கொடாநிற்கும், அதுண்டாயிருக்க அநேகமந்த்ரங்களால் என்னப்ரயோஜநமுண்டு. அநேக கர்மாநுஷ்டாநங்களால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. வ்யாஸாதிகள் என்கிறவிடத்தில், ஆதி சப்தத்தாலே - பராசர வால்மீக சௌநகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. விரும்பினார்கள் - ஆதரித்தார்கள்.

௩௰.—ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் விரும்பினார்கள்.

"வண்புகழ்நாரணன்" "செல்வநாரணன்" என்று தொடங்கி, "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று முடிவாக, ஆதிமத்யாவஸாநமாக நம்மாழ்வாரருளிச்செய்கையாலும், "நாடுநகரமுநன்கறியநமோநாராயணாய" என்று தொடங்கி "ஓவாதேநமோநாராயணாவென்பன்" என்று பெரியாழ்வாரும், "நாத்தழும்பெழநாரணா" என்று தொடங்கி "நலந்திகழ்நாரணன்" என்று பெருமாளும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி "எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே" என்று திருமழிசைப்பிரானும், "நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம்" என்று உபக்ரமத்திலே ஒருகாற்சொன்னதைப்போலேயானபதின்காற்சொல்லி, "நாராயணா! ஓ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராய்" என்று திருமங்கையாழ்வாரும், உபக்ரமத்தோடு உபஸம்ஹாரத்தோடு வாசியற அருளிச்செய்கையாலும், "நன்மாலைகொண்டு நமோநாரணாவென்னும் சொன்மாலைகற்றேன்" என்றும், "நாரணாவென்றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே" என்றும், "ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு" "நாரணன்றன் நாமங்கள்" "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "நாமம்பலசொல்லி நாராயணா" என்றும், முதலாழ்வார்களருளிச்செய்கையாலும், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவரான ஆழ்வார்களெல்லாரும் விரும்பினார்கள், இதரமந்த்ரங்களையநாதரித்து, இத்தையே தந்தாமுக்கு தஞ்சமாக வநுஸந்தித்து, உபதேசவேளையிலும், தந்தாமைப் பற்றினவர்களுக்குமித்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக வுபதேசித்துப் போருகையாலே, அவ்வாழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் விரும்பினார்களென்கை.

ஆழ்வார்களெல்லாரும்-நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களெல்லாரும். நம்மாழ்வாரை முன்னாகவருளிச்செய்தது-அவயவிபூர்வமாக அருளிச்செய்யவேணுமென்னுமபிப்ராயத்தாலே. இதரமந்த்ரங்களை - வாஸுதேவாதிமந்த்ரங்களை. இத்தையே - திருவஷ்டாக்ஷரியையே. தஞ்சமாக - ரக்ஷகமாக. தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கும் - தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கும். ஆழ்வார்களைப் பின்செல்லுகையாவது - நிர்ஹேதுகபகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸமதிகதஸமஸ்தவஸ்துவாஸ்தவராய், ஆழ்வார்களுடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே அவர்களைப்போலே வர்த்திக்கை. இத்தால் - பகவந்மந்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள் என்று தொடங்கி இவ்வளவான க்ரந்தத்தாலென்றபடி.

மூ.—வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம்; அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இது கிட்டிநின்றுதவும்.

இததால் - மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில இம்மந்த்ரத்துக்குண்டான வைபவஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

இனி வாச்யந்தன்னிலும் இதுக்குண்டான வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ரபாவம் என்று.) அதாவது - இதுக்கு வாச்யனாயிருந்துள்ள ஈஶ்வரனுடைய பெருமைபோலன்று தத்வாசகமான இதின்பெருமையென்றபடி. அதுதானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தூரஸ்த்தனானாலும் இதுகிட்டிநின்றுதவும் என்று) அதாவது-வாச்யனானவன் ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று, தன்னை வசித்தவர்களபேக்ஷிதங்களை ஸாதித்துக்கொடுக்குமென்கை.

மந்த்ராந்தரங்களில் காட்டில-அவ்யாபகமந்த்ரங்களில் காட்டிலும் வ்யாபகங்களான ஷடக்ஷரி த்வாதசாக்ஷரிமந்த்ரங்களிற் காட்டிலும்.

இத்தை-இந்தத்திருமந்த்ரத்தை, வேதங்களும் - நாராயணாநுவாகம்முதலான வேதங்களும், ரிஷிகளும்-வேதார்த்த விசதீகரணப்ரவர்த்தகரான வ்யாஸாதிபரமரிஷிகளும், ஆழ்வார்களும்-நம்மாழ்வார்தொடக்கமான ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும்-ஆழ்வார்களைப் பின்சென்ற நாதமுநிமுதலான ஆசார்யர்களும், விரும்பினார்கள - ஆதரித்தார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

இதுக்கு - இம்மந்த்ரத்துக்கு, வாச்யனான-ஸர்வரக்ஷகத்வேந வாச்யனான. ரக்ஷணத்தில், வாசகப்ரபாவம் சதாதிகமென்றபடி.

வாச்ய ப்ரபாவம் போலன்று - வாச்யனான ஈச்வரனுடைய பெருமைபோலன்று, வாசகப்ரபாவம்-தத்வாசகமான இதின்பெருமை என்று மூலார்த்தம்.

அதுதானேதென்ன-வாசகப்ரபாவந்தானேதென்ன. வாச்யனானவன்-திருமந்த்ரத்துக்கு வாச்யனான கண்ணன். தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும்-அதிதூரமான த்வாரகையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலும்.

அவன் தூரஸ்த்தனானாலும்-வாச்யனானவன ஸந்நிஹிதனன்றிக்கே தூரஸ்த்தனாயிருந்தகாலத்திலும், இதுகிட்டிநின்றுதவும்-வாசகமான இது ஆஸந்நமாய் நின்று தன்னை வசித்தவர்களுக்கு அபேக்ஷிதங்களைஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—த்ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடைவைசுரந்தது திருநாமமிறே,

இப்படி வாச்யனான ஸ்தநுமிருக்க வாசகம் உதவினவிடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதிக்காபத்திலே புடைவை சுரந்தது திருநாமமிறேயென்று.) அதாவது - மஹா ஸதஸ்ஸிலே துஶ்ஶாஸநன் வஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணுகிறபோது, (పహాత్యాపదిసంప్రాప్తే స్మర్తవ్యో భగవాన్ హరిః)(மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோபகவான் ஹரிஃ) என்று முன்பே ஸ்ரீவஸிஷ்ட மஹாரிஷி சொல்லிவைத்ததை நினைத்து, (శంఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత । గోవింద పుండరీకాక్ష రక్ష మాం శరణాగతామ్) (சங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத – கோவிந்தபுண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்) என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, அவ்வாபத்திலே, (గోవిందేతి యదాక్రన్దత్ కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్) (கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம் தூரவாஸிநம்) என்கிறபடியே வாச்யனான க்ருஷ்ணன் ஸ்தநு யிருக்கச்செய்தேயும், வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, அவ்வவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமிறேயென்கை. நாராயணசப்தார்த்தத்தில் ஏகதேசத்துக்கு வாசகமானதொரு திருநாமம்செய்தபடி கண்டால், இதின்ப்ரபாவம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறேயென்றுகருத்து.

மஹாஸதஸ்ஸிலே-பீஷ்மத்ரோணாதி மஹாந்களிருக்கிற ஸதஸ்ஸிலே; பெரியஸதஸ்ஸிலே யென்னவுமாம். வஸ்த்ரங்களைவர்த்திப்பித்துக்கொடுத்ததென்றது - த்ரௌபதியை பரிபவம்பண்ணப்போந்த துஶ்ஶாஸநன் தானேகையொழிந்துபரிபவப்படும்படி ராசிராசியாக வஸ்த்ரங்களை வர்த்திப்பித்துக்கொடுக்கை. இது-மஹாபாரத ப்ரஸித்தம். நாராயண சப்தார்த்தத்தில ஏகதேசத்துக்கு வாசகமான-நாராயணசப்தத்தில, நாரசப்தார்த்தங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களில ஏகதேசமான ஸௌலப்யஸௌஶீல்யகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான வென்றபடி. செய்தபடிகண்டால-வசித்தவர்களுக்கு காரியம்செய்தபடிகண்டால். இதின ப்ரபாவம் - பூர்ணமான திருமந்த்ரத்தின் ப்ரபாவம்.

த்ரௌபதிக்கு - "ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்" என்று சரணம்புகுந்த த்ரௌபதிக்கு, ஆபத்திலே-பரிபவத்திலே, புடைவைசுரந்தது-வஸ்த்ரங்களைவர்த்திப்பித்துக்கொடுத்தது, திருநாமமிறே-க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு வாசகமான கோவிந்தனென்கிற திருநாமமன்றோவென்று மூலார்த்தம்.

மூ—சொல்லும்க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் தன் ஸ்வரூபங் கெடலில்லாது. இதுதான "குலந்தரும" எனகிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதங்களையும கொடுக்கும. ஐஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லா பங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக்கொடுக்கும்.

இன்னமுமொரு ப்ரகாரத்தாலே இதின்வைபவத்தை யருளிச் செய்கிறார் (சொல்லும க்ரமமொழியசசொன்னாலுமென்று தொடங்கி) அதாவது-ஏதேனுமொருமந்த்ரமும, தன்னைத்தனுசமாக விசவஸித்துச் சொன்னவர்களுக்கொழிய தான கார்யம் செய்யாதேயாகிலும இது அங்ஙனன்றிக்கே தன்னைததனுசமாக விசவஸித் துச்சொல்லுகையாகிற க்ரமமொழிய, (సాఙ్కేత్యం పారిహాస్యం వా స్తోభం హేలనమేవ వా) (ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம்ச ஸ்தோபம் ஹேளன மேவவா) எனகிறபடியே சொல்லிலும், சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தன ஸவரூபத்தில் நழுவுதில்லாதென்கை

இனி இதின ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வமாகிற வைபவத்தையரு ளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதியாலே.) அதாவது - இமமந் த்ரந்தான் "குலந்தரும்" என்றுதொடங்கி ஆழ்வாரருளிச்செய்த படியே, அதிகாராநுகுணமான அபேக்ஷிதங்களையெல்லாங்கொடுக் குமென்கை. அததை விசதீகரிக்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதியாலே.) அதாவது - (ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికమ్ । కైవల్యం భగవన్తం చ మన్త్రోఽయం సాధయిష్యతి) (ஐஹலௌகிகமைச்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம்ஸாதயிஷ்யதி) எனகிறபடியே - ஐஹிகமாயும, பாரலௌகிகமாயு மிருக்கு மைச்வர்யத்தையும, ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும, பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தையுமாசைப்பட்ட வதிகாரி களுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம ஸாதநமாயநின்று, அவ்வோபுருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்குமென்கை.

இன்னமுமொரு ப்ரகாரத்தாலே-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரங்க ளாலன்றிக்கேயின்றொருப்ரகாரத்தாலே ஏதேனுமொருமந்த்ரம்- பகவந்மந்த்ரங்களன்றிக்கே ஏதாவதொரு இதரமந்த்ரமென்றபடி.

சொல்லும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும்-தன்னைத்தனுசமாக விசவஸித்துச சொல்லுகையாகிற க்ரமத்தை விட்டு * ஸாங்கேத் யாதிகளாலே சொன்னாலும, தன்ஸ்வரூபம-சொன்னவர்களுக்கு ரக்ஷகமாகையாகிற தனஸ்வரூபத்தில, கெடலில்லாது - நழுவுதில லாது என்று மூலார்த்தம.

ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடியே - திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செ ய்த "குலந்தரும" எனகிறபாட்டின்படியே, எல்லா வபேக்ஷிதங் களையும் கொடுக்கும் - தத்ததிகாராநுகுணமாக அபேக்ஷிதங்களை யெல்லாம் கொடுக்குமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலே இழிந்தவர்களுக்கு விரோதியைப் போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்.

இனி கர்மாத்யுபாய ஸஹகாரித்வரூபமான இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதியாலே.) அதாவது - கர்மயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, ஜபஹோமாதிகளாலே தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், கர்மயோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி, அந்தகர்மத்தினுடைய அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு அதைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். ப்ரதமத்திலே, ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக் கொள்ளுமளவில்,

ஐச்வர்யகைவல்யபகவல்லாபங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு - ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருக்கும் ஐச்வர்யத்தையும், ஆத்மப்ராப்திரூபமான கைவல்யத்தையும், பரமபுருஷார்த்தமான பகவல்லாபத்தை யாசைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜபஹோமாதிகளாலே ஸ்வயம்ஸாதநமாயநின்று, அவற்றைக்கொடுக்கும் - அவ்வவ்புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

கர்மயோகமாவது - யஜ்ஞ தாந தபோ த்யாந ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞ அக்நிஹோத்ர தீர்த்தயாத்ர புண்யக்ஷேத்ரவாஸ காச்ர சாந்த்ராயண புண்யநதீஸ்நாந சாதுர்மாஸ்ய பலமூலாசந சாஸ்த்ராப்யாஸ ஸமாராதந ஜபதர்ப்பணாதி காயசோஷணத்தாலே பாபநாசம்பிறந்து, அத்தாலே இந்த்ரியத்வாராப்ரஸரிக்கிற தாம பூதஜ்ஞாநத்துக்கு சப்தாதிகள் விஷயமல்லாமையாலே விஷய ஸாபேக்ஷைபிறந்து, யம நியம ஆஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணா த்யாந ஸமாதிரூபாஷ்டாங்கயோகக்ரமத்தாலே யோகாப்யாஸ காலத்தளவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை. இதுதான் ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய் ஐச்வர்யத்துக்குப்ர தாநஸாதநமாயிருக்கும். கொள்ளுமளவில் - கொள்ளும்போது. அவிச்சேதாபாதகமாய்க்கொண்டு - அந்தராயாபாவத்தைப்பண்ணிக் கொடாநின்றுகொண்டு. ப்ரதமத்திலே ஜ்ஞாநயோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகத்திலே ப்ரவேசித்து அதிலே நிர்மலாந்தக்கரணராய் ஜ்ஞாநயோகத்திலே யிழிகையன்றிக்கே, முதலிலேதானே ஜ்ஞாநயோகத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு.

ஜ்ஞாநயோகமாவது - யோகஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஹ்ருதய கமலம் ஆதித்யமண்டலம் தொடக்கமான ஸ்தலவிசேஷங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை விஷயமாக்கி, அவ்விஷயந் தன்னை சங்க சக்ர கதா பீதாம்பர கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷணாலங்காரமாய லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் அநுபவித்து, யோகாப்யாஸக்ரமத்தாலே அநுபவகாலத்தைப்போக்கி அநவரத பாவநாரூபமாக்குகை.

மூ.—ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநாரம்பவிரோதி பாபநிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு நாடோறும் அதிசயத்தைப்பண்ணுகின்றுகொண்டு, அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும். பக்தியோகத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தன்னை ஸஹாயமாகக்கொள்ளுமளவில், பக்தியோகாரம்பவிரோதியான பாபத்தைப்போக்கி பக்திவிவ்ருத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்குமென்கை.

இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரபந்நர்க்கு இது செய்யுமுபகாரவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தியிலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்னவைபோலே துஸ்ஸகமுமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமுமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுஸகமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமான ப்ரபத்யுபாயத்திலே இழிந்தவர்களுக்கு, தத்அநுரூபமான பகவத்பாரதந்த்ர்யரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை விஶதமாகப் பிறப்பித்து ஆத்தாநுஸந்தாநாதிகளாலே போதுபோக்குகைக்கும் ஹேதுவாய், "எனக்கென்றும் தேனும் பாலும் அமுதுமாய திருமால்திருநாமம்" என்கிறபடியே,

---

ஜ்ஞாநாரம்பம் - ஜ்ஞாநயோகாரம்பம். நாடோறும் - நாள்தோறும். பக்தியோகமாவது - தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமான அநுபவத்தை ப்ரீதிரூபாபந்நமாக்குகையும், அது தன்னை அறியப்பாராததால ப்ராப்தக கர்மம கழியும்படி ஸாதநஸாத்யங்களை யநுஷ்டித்து அதினுடைய ஸம்கோசவிகாஸமாம்படி பரிணமிப்பிக்கை.

கர்மஜ்ஞாநபக்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு - கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தி யோகங்களிலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, விரோதியைப்போக்கி-யோகாரம்பவிரோதியானபாபத்தைப்போக்கி,அவற்றை-அந்தஜ்ஞாநயோகபக்தி யோகங்களை, தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்-முடித்துக்கொடுக்கும் என்று மூலார்த்தம்.

இங்ஙனன்றிக்கே-உபாஸகர்க்குச் செய்யும் உபகாரவைபவமன்றிக்கே. ஸ்வரூபவிருத்தமாய - பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபவிருத்தமாய. ஸ்வரூபாநுரூபமான-பாரதந்த்ர்யஸ்வரூபாநுரூபமான. ப்ரபத்யுபாயத்திலே-தத்ஏகோபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாகிறப்ரபத்யுபாயத்திலே. தத்அநுரூபமான-அந்த ப்ரபத்யுபாயாநுரூபமான. ஆத்தாநுஸந்தாநம்-ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநம், ஆதிசப்தத்தாலே - மந்த்ராநுஸந்தாநம்.

மூ.—"மற்றெல்லாம்பேசிலும்" என்கிறபடியே அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளேயுண்டு. அதாவதஞ்சர்த்தம்.

வ்யா.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்குமென்கை.

இனி, ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வமாகிற இதின் வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மற்றெல்லாம்பேசிலு மென்று தொடங்கி.) அதாவது–"நின திருவெட்டெழுத்துங்கற்று- மற்றெல்லாம் பேசிலும்" என்கிறபடியே, ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக அறியவேண்டும் அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளேயுண்டென்கை அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லா மாகிறதேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார் (அதாவதஞ்சர்த்தமென்று.) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமும் என்றபடி (ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తేస్తథాప్రాప్తివిరోధిచ ॥ వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః । మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః)

அ.—ப்ரதிபாத்யவஸ்துவைப்போலேஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே- "ரஸோவைஸ:" என்றும், "எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே" என்று மித்யாதியில்படியே ஏதந்மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமானவஸ்து ஸ்வயம்போக்யமாயிருக்கையாலே, போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும் - ஸதாநுபவத்துக்கும் யோக்யமாயிருக்கும்

ப்ரபத்தியிலே இழிந்தவர்களுக்கு-ஸுகருமாய் பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமுமாயிருக்கிற ப்ரபத்த்யுபாயத்திலே ப்ரவேசித்தவர்களுக்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து-தததநுரூபமான பகவத் பாரதந்த்ர்யரூபஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தைவிசதமாகப் பிறப்பித்து, காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும் - போதுபோக்குகைக்கும் ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைப் போலே ஸ்வயம்போக்யமா யிருக்கையாலே போகத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

ஜ்ஞாதவ்யமென்றது-ப்ரபத்த்யுபாயத்திலேஇழிந்தவர்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்றபடி.

மற்றெல்லாம் பேசிலு மென்கிறபடியே - நின திருவெட்டெழுத்துங்கற்று மற்றெல்லாம்பேசிலுமென்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாம்- ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக் குடலாக அறியவேண்டுமர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம், இதுக்குள்ளே உண்டு-இம்மந்த்ரத்துக்குள்ளே உண்டு என்று மூலார்த்தம்.

அதாவது-அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாமாவது,அஞ்சர்த்தம்-ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதிஸ்வரூபங்களாகிற அர்த்தபஞ்சகமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—பூர்வாசார்யர்கள் இதிலர்த்தமறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதிலர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு, "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்கிறபடியே இத்தையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள்.

வ்யா.—(ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ் ததா ப்ராப்திவிரோதி ச। வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: — முநயஶ்ச மஹாத்மானோ வேதவேதார்த்தவேதிந:) என்கிறபடியே - ஸகல வேதசாஸ்த்ரங்களும் ப்ரதிபாதிப்பது இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையு மாகையாலே, தத்ஸங்க்ரஹமான இம்மந்த்ரத்துக்கும் ப்ரதிபாத்ய மிதுவேயிறே. இம்மந்த்ரந்தான் ப்ரணவத்தாலே ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், நமஸ்ஸாலே விரோதியுபாயஸ்வரூபங்களையும், நாராயணபதத்தாலே பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் சதுர்த்தியாலே பலஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது.

இம்மந்த்ரார்த்தவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல் (பூர்வாசார்யர்களென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாதயாமுந யதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள், "அன்று நான் பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே - இம்மந்த்ரத்தில் அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதில் அர்த்தஜ்ஞாநம் தங்களுக்குண்டான பின்பு "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியில் சொல்லுகிறபடியே, இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய மற்றொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்களென்கை. வேதசாஸ்த்ரங்கள், ஆழ்வாரருளிச்செயல்கள் இவற்றால் போது போக்கும்போதும் இம்மந்த்ரார்த்தத்தையுட்கொண்டே யநுஸந்திக்கையாலே, இத்தையொழிய வேறொன்றால் காலக்ஷேபம் பண்ணியறியார்கள் என்னத்தட்டில்லை.

அ.—[ப்ராப்யஸ்யேதி] ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்த்யுபாயத்தையும், ப்ராப்திபலத்தையும், ப்ராப்திவிரோதியையும், இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடின ஸகலவேதங்களும் வேதவேதாந்த பாரகராய மஹாத்மாக்களான ரிஷிகளும் சொல்லாநின்றார்கள்.

மேலென்றது—இனிமேல் என்றபடி - மந்த்ரவைபவப்ரதிபாதநாநந்தரமென்றபடி. பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள். ஆதிசப்தத்தாலே—எம்பார் தொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவுமுள்ள ஆசார்யர்களைச் சொல்லுகிறது.

பூர்வாசார்யர்கள் - நாதயாமுநயதிவராதிப்ரப்ருதி திருவாய்மொழிப்பிள்ளைபர்யந்தமான நம்மாசார்யர்கள், இதில் அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு - இம்மந்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தமறிவதற்கு முன்பு, தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்—,

மூ—வாசகத்திற்காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி, ஈச்வரனே யுபாயோபேயமென்று நினைத்திருக்கை.

வ்யா.—வாசகமுகத்தில் ஸர்வத்தையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கவற்றா யிருக்க, இதினுடைய வாச்யத்திலே இவர்கள் ஊன்றுகைக்கு ஹேது வேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாசகத்திற்காட்டிலென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸர்வபலத்துக்கும் ஸ்வயம் ஸாதநமாயும், ஸாதநாந்தரங்களுக்கும் ஸஹகாரியாயநின்று தலைக்கட்டிக்கொடுத்தும் போருகிற இதினுடைய வாசகமுகத்தாலே யமைந்திருக்கச் செய்தே, அதிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னபடியே, இம்மந்த்ரத்தி னுடைய வாச்யத்திலே, பூர்வாசார்யர்கள் ஊன்றுகைக்கடி, உபேயாந்தரபரராய் இதனை ஸாதநமாகக்கொண்டு ஸாதித்தல், உபாயாந்தரபரராய் இதனை ஸஹகாரியாகக்கொள்ளுதல் செய்யு மவர்களைப்போலன்றிக்கே, உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈச்வர னேயென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையென்றபடி.

ஆக (திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப்போரும்படி) என்று தொடங்கி, இவ்வளவும்-வாயவந்தபடி யநுஸந்திக்கவொண்ணாத படியான இதினுடைய கௌரவத்தையும், ஈச்வரன் தானேசிஷ்ய னுமாய் ஆசார்யனுமாய்நின்று வெளியிட்டருளுகையால்வந்த

அ.—இதில் ஆத்மஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு-இதில் ஆத்மஜ்ஞாநம் தங்களுக்குண்டானபின்பு, "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்கிற படியே - பிறந்தபின்மறந்திலேன் என்கிற ஆழ்வார்திவ்யஸூக்தி யில் சொல்லுகிறபடியே, இதனையொழிய - இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யொழிய, வேறொன்றால - மற்றொன்றால், காலக்ஷேபம்பண்ணி யறியார்கள்-காலம் போக்கியறியார்கள் என்றுமூலார்த்தம்.

ஸர்வபலத்துக்கும்-ஐச்வர்யாதி ஸர்வபலத்துக்கும், ஸாதநாந் தரங்களுக்கு - கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநாந்தரங்களுக்கு, வாசகசக்தி தானே யமைந்திருக்க-சப்தசக்திதானே அதிகாராநுகுணமாக பலத்தைக் கொடுக்கைக்கு ஸமர்த்தமாயிருக்கச்செய்தே. கீழ்ச் சொன்னபடியே-பூர்வாசார்யர்கள் என்கிற கீழ்வாக்யத்தில் சொன் னபடியே. வாச்யத்திலே-அர்த்தத்திலே என்றாய், அர்த்தபஞ்சகத் திலேயென்றபடி. உபேயாந்தரபரர் - ஐச்வர்யகைவல்யார்த்திகள். உபாயாந்தரபரர்-உபாஸகர்.

வாசகத்திலகாட்டில-ஸர்வார்த்தஸாதகமான திருமந்த்ரத்திற் காட்டில, வாச்யத்திலே-திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்திலே, ஊன்றுகைக்கடி-பூர்வாசார்யர்கள் ஊன்றுகைக்கடி, ஈச்வரனே உபா யோபேயமென்று-உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈச்வரனேயென்று, நினைத்திருக்கை-ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகவென்றது-திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்கு என்றுதொ டங்கி, ஈச்வரனே உபாயோபேயம் என்று நினைத்திருக்கை என்னு மளவாக.

மூ.—இதுதன்னில் சொல்லுகிற அர்த்தம்; - ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமானப்ராப்யமும், ஸ்வரூபமும, உபாயமும, பலமுமென்னவுமாம்.

ஏற்றத்தையும, ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும, ஸகலமந்த்ரங்களிலும, வாச்யந்தன்னிலுங் காட்டில இதுக்குண்டான பெருமையையும, அக்ரமமாகச சொலலிலும தனகாரயம் செயயுமாதிகடத்தையும, அபேக்ஷிதஸகலபலப்ரதத்வரூப மாஹாதமயத்தையும, காமாத்யுபாயஸஹகாரித்வரூபமான உதகாஷத்தையும,ஜ்ஞாதவயஸகலார்த்தப்ரதிபாதகதயாவநதமாஹாதமயதததையும,ஏததபரதிபாதயார்ததகௌரவவிசேஷததையும அருளிசசெயகையாலே, இமமந்தரததினுடைய வைபவததை எலலாரும அறியும்படி தாஶ்பபிததருளினாராயிற்று.

இனிமேல இம்மந்த்ரத்துககு வாக்யார்த்தமஇரணடுபடியாக வருளிசசெயகிறார் (இதுதனனிலெனறுதொடஙகி.) அதாவது- இம்மந்த்ரந்தனனில சொல்லுகிறவாததம் இவ்வாதமாவினுடைய சேஷத்வபாரதந்தர்யஙகளாகிறஸ்வரூபமும,அந்தஸ்வரூபததுககு அநுரூபமாயிருநதுள்ள கைஙகர்யமாகிறபராபயமும்; அனறிககே, சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபமும, அந்தஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும், உபாயலபயமான பலமும் எனறு சொலலவுமாமெனகை. இதில ப்ரதமயோஜனையில பரணவ நமஸ்ஸுககளாலே - ஸ்வரூபமும், நாராயணபதததாலே-ப்ராபயமும சொல்லுகிறது. அநநதரயோஜனையில ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வமும், நமஸ்ஸாலே உபாயமும், நாராயணபதததாலேபலமுமசொல்லுகிறது.

அ.—எல்லாருமறியுமபடி தாசிப்பித் தருளினா-இமமநதரத்தினுடைய ப்ரபாவமும இதின ஆதததப்ரபாவமும் அறிநதாசளாகில தஙகளுககும் இது அவசயமவேணுமஎன்று ஆசாரயோபதேசபூரவகமாக அறிநது உஜ்ஜீவிபபாகள எனறுமபிப்ராயததாலே.

இம்மநத்ரததிலசொல்லுகிறவாததமஇவ்வாதமாவினுடைய- பரணவத்தில தர்தீயபதவாச்யனை இவ்வாதமாவினுடைய. சொல்லவுமாமெனகை - இரண்டுபடியாகச் சொலலவுமாமெனறபடி. இதில-யோஜநாத்வயத்திலும. (பரணவநமஸ்ஸுககளாலே ஸ்வரூபமும) ப்ரணவததாலே-பகவதநந்யாாஹ சேஷதவமாகிற ஸ்வரூபமும, நமஸஸாலே-பாரதந்தாயமாகிற ஸ்வரூபமுமெனறபடி.

(சேஷதவபோகதர்தவஙகள்போலன்றே பாரதந்தாயபோகயதைகள்) சேஷத்வமாது-இஷ்டவிநியோகாாஹதாமாதரம; பாரதந்த்ாயமாவது-சேஷிககு இஷ்டமானபடியே விநியோகப்படுகை; போகதர்தவமாவது - ஜ்ஞாதாத்வ பலத்தாலே போகததசையில் வனாகிற ரஸஙகளுக்குத் தானபோக்தாவாகை;- போகயதையாவது-பதார்த்தகதமான ரஸவர்ணுதிகள் போகதாவுககே போகயமாயிருக்குமாப்போலே, ஆத்மகதமான ஜ்ஞாநாதிகளும ஈசவரனுக்கு போக்யமாயிருக்கை.

மூ.—பலமிருக்கும்படி ப்ரமேயசேகரத்திலும், அர்ச்சிராதி கதியிலும் சொன்னோம்.

இதுதான் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

வ்யா.—பலவேஷந்தானிருக்கும்படியெங்ஙனேயென்ன வருளிச் செய்கிறார் (பலமிருக்கும்படி யென்று தொடங்கி) அதாவது - இவ் வாத்மாவுக்கு ப்ராப்யமான பலந்தான் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலேபோய், பரிபூர்ணபகவதநுபவத்தைப்பண்ணி, அவ் வநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணும் அசேஷசேஷ வாதத்தியாகையாலே, அதிருக்கும்படியை ஸங்க்ரஹேணப்ரமேய சேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலும், விஸ்தரேண அர்ச்சிராதிகதியாகிற ப்ரபந்தத்திலும் விசதமாகச் சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டு கொள்வதென்கை.

இனி இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வ தாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் இதினுடைய அக்ஷரஸங்க்யை யையும், பதஸங்க்யையையும் அருளிச்செய்கிறார் (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - * இம்மந்த்ரந்தான் (ఓమిత్యేకాక్షరమ్, నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరఞ్ఛన్దసా గాయత్రీఞ్చేతి) (ஓமித் யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, இத்யஷ்டாக்ஷரஞ்சந்தஸா காயத்ரீஞ்சேதி) (ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్) (ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்) என்கிறபடியே எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமா யிருக்குமென்கை. இதினுடைய அஷ்டாக்ஷரத்வஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில், (ఓమిత్యేకాక్షరమ్) (ஓமித் யேகாக்ஷரம்) என்று ப்ரணவத்தை ஏகாக்ஷரமாகவும், (నమ ఇతి ద్వే అక్షరే) (நம இதி த்வே அக்ஷரே) என்று நமஸ்ஸை இரண்டக்ஷரமாகவும்,

அ.—இதுதனனில் சொல்லுகிறவர்த்தம்-இம்மந்த்ரந்தனனில் சொல்லுகிறவர்த்தம், ஸ்வரூபமும் - இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்-நாராயணபதத்தாலே ஸ்வரூ பாநுரூபமான ப்ராப்யமும், ஸ்வரூபமும்-ப்ரணவத்தாலே சேஷ த்வமாகிற ஸ்வரூபமும், உபாயமும்-நமஸ்ஸாலே உபாயமும், பல மும்மென்னவுமாம் - நாராயணபதத்தாலே பலமான கைங்கர்யமு மென்று சொல்லவுமாமென்று மூலார்த்தம்

பலவேஷமென்றது-பலஸ்வரூபமென்றபடி.

பலமிருக்கும்படி-பலஸ்வரூபமிருக்கும்படியை, ப்ரமேய சேக ரத்திலும்-ஸங்க்ரஹேணப்ரமேயசேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலும், அர்ச்சிராதிகதியிலும்- விஸ்தரேண அர்ச்சிராதியாகிற ப்ரபந்தத் திலும், சொன்னோம்; - விசதமாகச்சொன்னோம், அவற்றிலே கண்டுகொள்வது என்று மூலார்த்தம்,

மூ.—மூன்றுபதமும் மூன்று அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும். இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம்.

இது (அ) என்றும், (உ) என்றும், (ம) என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம்.

வ்யா.—(నారాయణాయేతిపఞ్చాక్షరాణి)(நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி) என்று-நாராயணபதத்தை அஞ்சக்ஷரமாகவும் ச்ருதி சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில், நாரபதத்தைப் பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி, ப்ரணவத்தையொழிய அஷ்டாக்ஷரத்வம் சொல்லுமவர்களுடைய பக்ஷம், அவைதிகமாகையாலே அநாதரணீயமாகக்கடவது.

இந்த பதத்ரயமும் எவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, (மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது) என்கிறார். அவ்வர்த்தங்கள்-தன்னை விசதமாக அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது சேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும் என்று.) (ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமும்) என்று முதல்சொன்ன வாக்யார்த்தம், இதனை நினைத்திறே. இப்பதத்ரயத்திலும் ப்ரதமபதந்தானேதென்ன (இதில் முதல்பதம் ப்ரணவமென்கிறார்.) (ఓమిత్యగ్రేవ్యాహరేత్)(ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்) என்றிறே ச்ருதிசொல்லிற்று ஸ்ம்ருதியும் (ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్। మన్త్రమష్టాక్షరం విద్యాత్సర్వసిద్ధికరం నృణామ్)(ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம்) என்றதிறே.

இனி ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, இதினுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகத்தையருளிச்செய்கிறார் (இது - அ- என்றும், உ - என்றும், ம - என்றும் மூன்று திருவக்ஷரம் என்று.)

அ —ஸமஸ்தபதமான நாராயணபதத்தில்-பின்னபதமன்றிக்கே ஏகபதத்வேந ச்ருதிப்ரஸித்தமான நாராயணபதத்திலென்றபடி. நாராயணபதத்தை ஷடக்ஷரமாக்கி - நார அயநாய என்று பின்னமாகப்பிரித்து ஷடக்ஷரமாக்கி. அவைதிகமாகையாலே - வைதிகமல்லாமையாலே. அநாதரணீயமாகக்கடவது-ஆதரிக்கத்தக்கதன்றென்றபடி.

சேஷத்வமாவது-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம். பாரதந்த்ர்யமாவது - யதேஷ்ட விநியுஜ்யமாநத்வம். கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸஹேதுவான வ்ருத்திவிசேஷம்.

மூன்றுதாழியிலே தயிரைநிறைத்துக் கடைந்து வெண்ணெயை யிரட்டுமாப்போலே மூன்றுவேததத்திலும் மூனறக்ஷரததையும எடுத்ததது.

வயா.—இப்ரணவந்தான, அஸம்ஹிதாகாரததாலே மூனறக்ஷரமாய, மூன்றுபதமாய், மூன்றாத்தப்ரகாஶகமாய, ஸம்ஹிதாகாரததாலே ஏகாக்ஷரமாய, ஏகபதமாய, ஏகார்த்தப்ரகாஶகமாயிறேயிருபபது. இந்த அக்ஷரத்ரயததினுடையவும் உதபத்திகரமததைஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செயகிறார (மூன்றுதாழியிலேஎனறுதொடஙகி) (భూరితిఋగ్వేదాదజాయత, భువఇతియజుర్వేదాత్, సువరితిసామవేదాత్, తానిశుక్రాణ్యభ్యతపత్, తేభ్యోభితప్తేభ్యస్త్రయోవర్ణా అజాయన్త, అకార ఉకార మకారఇతి, తానేకధాసమభరత్తదేతదోమితి,) (பூரிதிரிகவேதாதஜாயத, புவஇதியஜுர்வேதாத, ஸுவரிதிஸாமவேதாத், தாநிசுக்ராண்யப்யதபத், தேப்யோபிதபதேப்யஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயநத, அகார உகார மகார இதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி)எனறும், (అకారఞ్చప్యుకారఞ్చ మకారఞ్చప్రజాపతిః। వేదత్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతిచ) (அகாரஂசாப்யுகாரஂசமகாரஂசப்ரஜாபதிః - வேதத்ரயாந்நிரப்ர்ஹதபூாப்புவஸ்ஸ்வரிதிதிச)என்றும்ஶ்ருதிஸ்ம்ர்திகளிறசொல்லுகிறபடியேரிகயஜுஸ்ஸாமரூபமானவேததரயத்திலநின்றும், "பூः-புவः-ஸுவः," என்கிற வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோறறுவிததது, அந்தவ்யாஹ்ருதித்ரயததையும், பொன்ஓட வைக்குமாப்போலே தனஸங்கல்பததால ஓடவைத்து, அவற்றில்நின்றும — அகார - உகார மகாரஙகளாகிற அக்ஷரஙகள்மூன்றும், அடைவேதோன்றுமபடி பண்ணி, இப்படி ஸாவேசவரன ஸமுததரித்தபடியைத் திருவுள்ளம்பறறி, பாதரத்ரயகததமானதயிரைத் தனிததனியே கடைநது, தததஸாரமானவெண்ணெயைவாங்கித் திரட்டினுபபோலே, மூனறுவேதத்திலும மூனறக்ஷரததையுமெடுத்தது எனகிறார.

அ.—அஸம்ஹிதாகாரம்-பிரிநதிருககை.(மூனறாததப்ரகாசகமாய) லுபதசதுர்ததிவிபகதிஸஹிதமானஅகாரம் பகவச்சேஷத்வரூபாாதத பரகாசகமாயும், உகாரம் அநந்யாாஹதவஸம்பநதாரதத பரகாசகமாயும், மகாரம்-அந்த சேஷதவாசரயமாய ஜ்ஞாதாவா யிருககிறஜீவாதமஸ்வரூபாாதத ப்ரகாசகமாயுமிருககுமெனறபடி. ஏகாாததபரகாசகமாய - ஜீவஸ்வரூபை காாததபரகாசகமாய,தோறறுவித்து-தன்ஸங்கலபததாலேதோன்றும்படிபணணி. [అకారఞ్చ-அகாரஂசேதி] அகாரததையும் உகாரததையும மகாரததையும பாஜாபதியானவன "భూః,భువః,సువః" (பூர்புவஸ்ஸுவः) எனகிற வ்யாஹ்ருதிகளையும தனிததனியே இடையீடாககொண்டு வேததரயததிலநின்றும ஸஙகரஹித்தான் இடையீடாவது-வேதரயததையும ஒருதட்டும இநத அக்ஷரதயததையும ஒருதட்டுமாக நிறுததுகை. ஓடவைதது - ஓடுமபடி உருககுகை. தோனறுமபடி பண்ணுகையாவது — ஸமுததரிககை.

மூ.—ஆகையால் இது ஸகலவேதஸாரம். இதில் அகாரம் ஸகலஶப்தத்துக்கும் காரணமாய,

---

வ்யா —இததால்பலித்ததைதயருளிச்செயகிறா (ஆகையாலிது ஸகலவேதஸாரம் என்று.) அதாவது - அக்ஷரதரயமும் ஒரோ வேததஇனுடைய ஸாரமாக ஸமுத்தாதமாகையாலே, இவ்வக்ஷர த்ரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம் என்றபடி. 'ஆக இதுதனனிறசொலலுகிற அர்ததம்' என்றுதொடங்கி இவ்வளவும - இமமந்தரததினுடைய வாகயாரத்ததைதயும, அக்ஷரஸங்கயையை யும, பதஸங்கயையையும், பததரயமும் ஆததத்ரய ப்ரதிபாதக மெனனுமத்தையும, அதில்ப்ரதமபதம் இன்னதென்னுமததையும, அதுதான் அக்ஷரத்ரயாத்மகமாயிருககுமெனனுமததையும, அவ வக்ஷரதரயமும் வேததரயஸாரமாகஉதபந்நமாகையாலே ததஸமு தாயமான பரணவம ஸகலவேதஸாரமெனனு மததையும அருளிச செயதாராயிற்று.

இனி இவ்வக்ஷரத்ரயத்துககும் அடைவே அர்த்தமருளிசசெய் வதாகத் திருவுள்ளமபற்றி, பரதமம அகாரார்ததத்தை யருளிச் செயகிறா (இதில் அகாரமெனறுதொடஙகி) அதாவது - இவ் வக்ஷரதரயததிலும்வைததுககொணடு ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், (నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌ దేవాదీనాం చకారసః) (நாமரூபஂசபூதாநாஂ கார்யாநாஂசப்ரபஂசநம - வேத சப்தேப்ய ஏவாதௌதேவாதீநாஂ சகாரஸ:) என்கிறபடியே-லௌ கிகஸகலஶபதங்களுககுமவேதம்காரணமாய, (ప్రణవాద్యాస్తథా వేదాః) (ப்ரணவாதயாஸ்ததாவேதா:) (ఓఙ్కారప్రభవా వేదాః) (ஓங்காரப்ரபவா வேதா:) இதயாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அநதவேதஙகளுககும்

அ.—மூனறுதாழியிலே நிறைத்ததயிரை-பாதரதரயகதமாக, கடைந்து - தனித்தனியே கடைநது, வெண்ணய - ததஸாரமான வெணணெயை வாஙகி, திரட்டுமாப்போலே - சோததாப்போலே, மூனறுவேதததிலும் - ரிகயஜுஸ்ஸாமஙகளாகிற மூன்றுவேதததி லும, மூனறக்ஷரததையும எடுத்தது,—எனறு மூலாததம்.

ஆகையால-அக்ஷரதரயமும் ஒரோவேதததினுடைய ஸார மாக ஸமுததாதமாகையாலே, இது - இவவக்ஷரதரயாதமகமான ப்ரணவம, ஸகலவேதஸாரம-ஸகலவேதஙகளுடையவும ஸாரபூத மாயிருக்குமெனறு மூலார்ததம்.

இனி-இனிமேல. இவ்வக்ஷரதரயத்துககும் - ஸகலவேதஸார மாக ஸமுதத்ரமான இந்தஅக்ஷரத்ரயததுககும. [నామరూపఞ్చ- நாமரூபமிதி] தேவாதிகளான ஸாவபூதஙகளுடைய நாமஙகளை யும், ரூபங்களையும், வ்யாபார விசேஷஙகளையும வேதசப்தஙகளா லே கண்டு முனபுபோலே ஸ்ரஷ்டாவானவன ஸ்ர்ஷ்டித்தான்.

மூ — நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—ப்ரணவம காரணமாய, (తస్య ప్రకృతిలీనస్య)(தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) என்கிறபடியே அந்தப்ரணவந்தனக்கும், தானகாரணமாயிருக்கையாலே (అకారో వై సర్వా వాక్)(அகாரோவை ஸர்வாவாக)(సకలశబ్ద మూలత్వా దకారస్య స్వభావతః) (ஸமஸ்தசபதமூலத்வாதகாரஸ்ய ஸ்வபாவதஃ) என்கிறபடியே ஸகலசபதத்துக்குங்காரணமாய, ஸர்வேஶ்வரன ஸமஸ்தவஸ்து ஶரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, (యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే యేన జాతాని జీవన్తి) (யதோவா இமானி பூதானி ஜாயந்தே, யேநஜாதானிஜீவந்தி) (సర్వస్య జగతస్సర్గరక్షాసంహారకర్తృతా సర్వపాల్యత్వం చ పాల్యతే చ)(ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்ஸர்க்கரக்ஷாஸம்ஹாரகர்த்தா ஸர்வபால்யத்திச பால்யதேச) இத்யாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும் காரணமாய, எல்லார்க்கும ரக்ஷகனாயிருக்குமெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறதென்கை. இத்தால் - இவ்வக்ஷரத்தில பரகாதயாத்தமான காரணத்வமும், தாதவர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வகாரத்துக்கு நாராயணபதஸங்க்ரஹதயா ரக்ஷகவாசித்வம சொல்லும்போதும், தாதுஸித்தவேஷத்தை அவலம்பித்தே சொல்லவேணுமிறே.

அ.—எல்லா ஜகத்துக்கும-ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும, ஜகதந்தர்வர்த்திஸகலப்ராணிகளுக்கும காரணமாய-நிமித்தஸஹகாரிஉபாதாநரூபத்ரிவிதகாரணமாய். இத்தால-ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச்சொல்லுகிற ஆத்தத்தால், ப்ரகாத்யர்த்தமும - ப்ரணவஸஂஜ்ஞிக அகாரார்த்தமான காரணத்வமும, தாதவர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும, "அவரக்ஷணே" என்கிற விடத்திலே, அவ்என்கிறதாதவர்த்தமான ரக்ஷகத்வமும்.

இதில-இந்த அக்ஷரத்ரயத்திலும, அகாரம்-ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம், 'ஸகலசபதத்துக்கும காரணமாய் - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே ஸகலசபதத்துக்கும காரணமாய், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே-ஸர்வேச்வரன ஸமஸ்தவஸ்து சரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற நாராயண பதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே, ஸகல ஜகத்துக்கும காரணமாய - ச்ருதிஸ்மர்த்யாதிகளில சொல்லுகிறபடியே எல்லாஜகத்துக்கும காரணமாய், ஸர்வரக்ஷகனான - எல்லார்க்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கும், எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது—, என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ரக்ஷிக்கையாவது-விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும். இவையிரண்டும் சேதநர் நின்ற நின்ற வளவுக்கீடாயிருக்கும். ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோதி ஶத்ருபீடாதிகள், அபேக்ஷிதம் அந்நபாநாதிகள்;

வ்யா—ரக்ஷிக்கையாவது தானேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கையாவதென்று தொடங்கி) அதாவது-ரக்ஷகத்வந்தான அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ, இஷ்டப்ராபகத்வரூபேண த்விவிதமாகையாலே, ஈஶ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு து:காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையுமெனகை. இவர்களுக்கு இவன்போக்கும் விரோதியேது, கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையிரண்டும் சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்குமென்று.) சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கீடாயிருக்கும் என்றது - தத்ததிகாராநுகுணமாயிருக்குமென்றபடி.

இத்தனை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஸம்ஸாரிகளுக்கித்யாதி.) அதாவது-தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும், ஶப்தாதி விஷயாநுபவமுமே யாத்ரையாயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிவர்த்யமான விரோதி, ஶத்ருக்களால்வரும் நலிவுதொடக்கமானவை; ப்ராப்யமானவபேக்ஷிதம், சோறுதண்ணீர்முதலானவையெனகை. (ஶத்ருபீடாதிகள) என்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே - ஆதிவ்யாதிமுதலானவற்றால்வரும்பீடைகளைச்சொல்லுகிறது. (அந்நபாநாதிகள) என்கிறவிடத்தில, ஆதிஶப்தத்தாலே-ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்கராகாங்கநாலிங்கநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

அ.—ரக்ஷிக்கையாவது - ஈச்வரன்சேதநரைரக்ஷிக்கையாவது, விரோதியைப் போக்குகையும்-து:காவஹமான விரோதியைப் போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும் - ஸுகாவஹமான அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையுமென்று மூலார்த்தம்.

இவையிரண்டும் - போக்கும்விரோதியும் கொடுக்கும் அபேக்ஷிதமுமாகிற இவையிரண்டும், சேதநர் நின்றநின்றவளவுக்கு-சேதநருடையதத்ததிகாரத்துக்கு, ஈடாயிருக்கும்- அநுகுணமாயிருக்குமென்று மூலார்த்தம்.

தேஹாத்மாபிமாநாதிகளும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. யாத்ரையாயிருக்கை-போதுபோக்காயிருக்கை. அநுபவமே யாத்ரைஎன்றத்தாலே- வேறொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே அதுவே கமநமாயிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. (ஆதிவ்யாதி)ஆதியாவது-மாநஸிகது:கம்; வ்யாதியாவது-தேஹஜமான ஜ்வராதிகள்.

மூ.—முமுக்ஷுக்களுக்குவிரோதி ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்,

வ்யா.—(முமுக்ஷுக்களுக்கித்யாதி) அதாவது-ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதித்து, பரமபதத்திலே போகவாசைப்படாநிற்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு நிவர்த்யமான விரோதி *பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாய்க்கொண்டு இவ்விபூதியிலேயிருக்கையாகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்;

அ.—ஸம்ஸாரிகளுக்கு-தேஹாத்மாபிமாநிகளாய சப்தாதிவிஷயபரவணரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு, விரோதி-நிவர்த்யமான விரோதி, சத்ருபீடாதிகள் - சத்ருக்களால்வரும் பாதை ஆதிவ்யாதிகளால் வரும் க்லேசம், அபேக்ஷிதம்-ப்ராப்யமான அபேக்ஷிதம், அந்நபாநாதிகள்-சோறு தண்ணீர் ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்க நாலிங்கந சும்பந கரீடைகளென்று மூலார்த்தம்.

ஸம்ஸாரத்தில், அடிக்கொதித்து-கால்கொதித்து. அதாவது-விரோதி ஜ்ஞாநம்தலையெடுக்கை. பரமபதத்திலே-ஸுகாவஹமான பரமபதத்திலே.

பொய்ந்நின்ற-உத்பத்தி விநாசாதி யோகத்தாலே அஸத்ய சப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயத்தில், ஞானமும் - ஆத்மஜ்ஞாநமும், பொல்லாவொழுக்கும்-அந்த தேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸம்ஸார துஷ்காமப்ரவ்ருத்தியும், அழுக்குடம்பும் - இக்கர்மமடியாகவரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ருகாதி மலரூபதேஹஸம்பந்தமும், இந்நின்ற நீர்மை - இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவ விசேஷத்தை, இனி யாமுறாமை நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமூலமான ஜ்ஞாநலாபத்தையுடையவர்களாய இன்று அங்கீகாரபலத்தையுடைய நாங்கள் அணுகாதபடி. உயிரளிப்பான் எந்நின்ற யோநியுமாய்ப் பிறந்தாய் - ப்ராணிபதார்த்தங்களுடைய அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் இஷ்ட ப்ராப்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கைக்காக ரூபப்ரகாரவ்யவஸ்திதங்களான ஸகலஜாதிகளிலும் அவதீர்ணனானவனே, இமையோர்தலைவா - ஏவம்வித ஸௌலப்ய விசிஷ்டனான வுன்னை ஆச்ரிதரை ஸதா அநுபவிப்பிக்கைக்காக ஸதாஸ்தாநபரரான *அயாவருமமரர்களுக்கு அதிபதியானவனே, அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம் மெய்ந்நின்று கேட்டருளாய். உன் திருவடிகளில் நிருபாதிகசேஷத்வத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையனான நான் செய்கிற மெய்யான விண்ணப்பத்தை, ஜகத்வ்யாபாரத்தில் பராக்கற்று நின்று கேட்டருளவேணும். மெய்ந்நின்று என்று-அபரோக்ஷிக்கும்படி நின்றென்னவுமாம். கேட்டருளாய் என்று-கேட்கைதானே அருளென்று கருத்து. இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை-அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம். என்றந்வயம். யாமுறாமை என்று பன்மையாயிருக்க, அடியேன் என்ற ஒருமையாலே - ஈச்வரனுக்கு விஜ்ஞாபிப்பார் தாமொருவருமாய், பலலாபம் ஸம்பந்திபரம்பரைக்கும் ஒக்குமென்று கருத்து

மூ.—அபேக்ஷிதம்பரமபதப்ராப்தி. முக்தர்க்கும்,நித்யர்க்கும் விரோதி கைங்கர்யஹாநி; அபேக்ஷிதம கைஙகாயவாததி.

வ்யா.—ப்ராபயமான வபேக்ஷிதம், பகவதநுபவாதிகளுககு அநுகூலமான பரமபததநதைபராபிகைகயெனகை.

(முகதாககுமித்யாதி) அதாவது - நிவர்த்த ஸம்ஸாரராயும, அஸ்பர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயும, பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைஙகர்ய பரராயிருககும முகதாககும நிதயர்ககுமவிரோதி-வகுத்தசேஷியான ஸாவேஸ்வரன்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பணணிக்கொணடுபோரும கைஙகர்யத்துககு வரும விசசேதம. அபேக்ஷிதம உத்தரோததரம அடிமைசெயதுசெல்லுகையாகிற கைங்கர்யவர்ததியெனகை ஆக, இப்படி அதிகாராநுகுணம் விரோதியைப்போககி அபேக்ஷிததைதககொடுசகையாலே ஈஸ்வரனே ஸாவரக்ஷகனெனறுமிடம சொலலிறறாயிற்று.

அ.—முமுக்ஷுககளுககு-ஸம்ஸாரததிலே அடிகொதிததுபரமபததிலேபோகஆசைப்படாநிறகும முமுக்ஷுககளுககு,விரோதி-நிவர்தயமான விரோதி, ஸம்ஸாரஸமபநதம்-அவித்யாகாமவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பநததோடே இவ்விபூதியிலே யிருககையாகிற ஸம்ஸாரஸமபந்தம, அபேக்ஷிதம-ப்ராபயமான அபேக்ஷிதம, பரமபதப்ராப்தி-பகவதநுபவாதிகளுககு அநுகூலமான பரமபததைதப்ராபிககையென்று மூலாாததம்.

நிவ்ாத்த ஸம்ஸாரராய் எனகிற விசேஷணம்-முக்தர்க்கும், அஸ்ப்ர்ஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தராயெனகிற விசேஷணம - நித்யாககும, பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைஙகர்யபரரா யிருக்கும் எனகிற விசேஷணம் - இருவாககுமாக யோஜிக்கவுமாம. ஸ்வரூபாநுரூபமாக-சேஷதவபாரதநத்ரயஸ்வரூபாநுரூபமாக.

முக்தாககும்-நிவாத்த ஸம்ஸாரராயும் பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைஙகர்யபரராயு மிருக்கும் முக்தாககும், நித்யாக்கும-அஸ்பாஷ்ட ஸம்ஸாரகநதராயிருககிற நிதயாக்கும்; விரோதி-நிவாத்யமான விரோதி, கைஙகாயஹாநி - வகுதத சேஷியான ஸாவேசவரன்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோரும கைஙகாயததுககு வரும் விச்சேதம், அபேக்ஷிதம் - ப்ராபயமான அபேக்ஷிதம, கைஙகர்யவ்ர்ததி - உத்தரோத்தரம் அடிமைசெய்து செல்லுகையாகிற கைங்கர்ய வ்ர்த்தி எனறு மூலார்த்தம்.

மூ.— ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்ல ரென்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம.

வ்யா.—இப்படி, ஈஶ்வரனேயோபின்னை எல்லாரையும ரக்ஷிக்கிறவன்? லோகத்திலே மாதாபிதாப்ரப்ராதிதேவதாந்தர பர்யந்தமாக ரக்ஷகராயப் போருகிறவர்கள் பலருமில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனையொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரொன்னுமிடம ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம என்று.) அதாவது - நிருபாதிகபந்துவாய், ஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு போரும் ஸர்வேஶ்வரனையொழிந்த ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும, அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம, ஸஹேதுகமாக ப்ரபந்நபரித்ராண மென்கிற ப்ரபந்தத்திலே சொன்னோம, அதிலேகண்டுகொள்வதென்கை.

அ.—அர்வாசீநரான-தங்களுடைய ரக்ஷணத்தில தங்களுக்கு சக்தியில்லாதவர்களான.

ஈச்வரனையொழிந்தவர்கள் - நிருபாதிகபந்துவாயஸர்வகாலமும் கைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டுபோரும் ஸர்வேச்வரனை யொழிந்தவர்கள், ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் - ஔபாதிகபந்துக்களான மாதாபித்ராதிகளும் அர்வாசீநரான தேவதாந்தரங்களும் ரக்ஷகரல்லரொன்னுமிடம், ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம்- ஸஹேதுகமாகப்ரபந்நபரித்ராண மென்கிறப்ரபந்தத்திலேசொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வது என்று மூலார்த்தம.

ப்ரபந்ந பரித்ராணே; - ப்ராதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம்வாலிபக்கலிலும் ராவணன்பக்கலிலும காணலாம; புத்ரர்கள் ரக்ஷகரல்லரொன்னுமிடம் ருத்ரன்பக்கலிலும கம்ஸன்பக்கலிலுங்காணலாம; மாதாபிதாக்கள் ரக்ஷகரல்லரொன்னுமிடம, கைகேயிபக்கலிலும் ராவணன்பக்கலிலுமகாணலாம; ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாக்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம, தாமபுத்ராதிகள பக்கலிலும் நளன்பக்கலிலும காணலாம

இவர்கள் ரக்ஷகரொன்றே நாட்டில் கண்காட்டியாயப்போருகிற சந்த்ராதித்யர்கள ரக்ஷகராகக குறையென்னென்னில; அவர்களும ஈவராஜ்ஞைக்கு அஞ்சி, தாங்கள நினைத்தபடி ஸஞ்சரிக்கப்பெறாதே * நாழிகை கூறிட்டுக்கொண்டு உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாயக்கொண்டு ஹிரண்யராவணாதிகளகையிலேயகப்பட்டு அவர்களுக்கு இழிதொழில்செய்துதிரிகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள்.

மூ — ரக்ஷிக்கும்போது பிராட்டிஸந்நிதி வேண்டுகையாலே, இதிலே ஸ்ரீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயம்.

வயா — அநந்தரம் ஆத்தபலத்தாலே இப்பதத்திலே அநுஸந்திக்கப்படும் ஸ்ரீயப்பதித்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கும்போது என்று தொடங்கி.) அதாவது - (లక్ష్మ్యాసహహృషీకేశో దేవ్యాకారుణ్యరూపయా। రక్షకస్సర్వసిద్ధాన్తే వేదాన్తేపిచగీయతే) (லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா - ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி சகீயதே) என்கிறபடியே ரக்ஷகனான ஈச்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்குமத்தைசயில், இவர்களுடைய அபராதங்களைக் கண்டாதல், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக்குறுப்பான க்ருபையை ஜநிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி ஸந்நிதி அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே, ரக்ஷகனானவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரத்திலே, அவனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்கை.

அ — த்ரைலோக்யத்துக்குமீச்வரனான இந்த்ரனும் நம்பதம் எப்போது நழுவுகிறதோ! என்று அஞ்சி, ஶாபோபஹதனாய் ப்ரஹ்மஹத்யையாலே அபிபூதனாய் இந்த்ரஜித்தின் கையிலே கட்டுண்டு, மஹாபலிபோலவர்கள் கையிலே ஐச்வர்யத்தைப்பறிகொடுத்துக் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கழுத்தும் கப்படமுமாய்க்கொண்டு திரிந்தானொருவனாகையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான். ப்ரஹ்மாவும், மதுகைடபர்கையிலே நோவுபட்டு வேதங்களைப்பறிகொடுத்து, "கண்ணிழந்தேன், தனமிழந்தேன்" என்று நிலம் துழாவுகையாலும், ருத்ரன் கையிலே தலையறுப்புண்கையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான்.

ருத்ரனும், ஸகலப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கையே தொழிலாகவுடையனாய், விடாயர்முகத்திலே நெருப்பைச்சொரிந்தாப்போலே யிருக்கிற * தழல்நிறவண்ணனாய், தன்னை ஆசரயித்தவாணனை, "அறுத்துத்தா, பொசுக்கித்தா" என்று கொடுந்தொழில்களைச்செய்வித்துக்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயித்தவாணனை தலையில்பூ வாடாமல் ரக்ஷிக்கிறோமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தொழுத்தைக்களைக்கள்ளிக்காடு சித்தாப்போலே சிக்கக்கண்டு, "உயிருண்டாகில் உபபுமாறியுண்ணலாம்" என்று நெறறியில் கண்ணைப் புதைத்துக்கொண்டு நழுவினொருவனாகையாலும், லோககுருவாய தனக்குப் பிதாவான ப்ரஹ்மாவின் தலையைத்திருகி பாதகியாய்க் கூறுசெய்தவூரிலேகுறும்புசெய்து கையும் கைத்தலையுமாய்க்கொண்டு திரிவானைப்போலே "கையும் கபாலமுமாய்க்கொண்டு திறந்துகிடந்தவாசல்கள்தோறும்புகுந்து தன்னைவெளியிட்டுக்கொண்டு திரிகையாலும் ரக்ஷகனாகமாட்டான் என்ற விஷுகளைக் கொள்வது.

மூ —அத்ரபகவத்ஸேநாபதிமிஶ்ரர்வாக்யம்; - "அவன்மார்பு விட்டுப பிரியில், இவ்வக்ஷரம்விட்டுப்பிரிவது."

வயா.—லக்ஷ்மீஎன்றதே,ஶ்ரீஎனறது,(ஶ்ரயந்தீம்ஶ்ரியம்ஶ்ரிதாம்) (ஶ்ரயதஇதிஶ்ரீ:) என்கிறபடியே அவனைநித்யஸேவைபண்ணுகையாலே அவனோடு இவளுக்குண்டான அவிநாபாவமும,ஶ்ரீயதஇதிஶ்ரீ: என்கிறபடியேசேதநருக்கு இவள நித்யஸேவ்யையாயிருக்குமென்னுமதுவுமதோற்றுகைக்காக.

இன்னமும் இவ்வகாரத்திலே ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் நியமேந தோற்றுமென்னுமதை ஆப்தவசநத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார (அதர இத்யாதியால.) அதாவது - இவ்விடத்திலே ஜ்ஞாநாதிகரான ஶ்ரீஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செயயும் வார்த்தை; " 'அகலகில்லேனிறையும்' என்று அவன்திருமார்பிலே நித்யவாஸம பணணுமிவள், அம்மார்பைவிட்டுப்பிரியிலாயிற்று அவனுக்கு ப்ரதிபாதகமான விவ்வக்ஷரத்தைவிட்டுப்பிரிவது" என்றென்கை. "என்று" என்கிறவித்தனையுங்கூட்டாதபோது, கீழோடுஇவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இததால் - அவனதிருமார்பில ஸம்பந்தம் இவளுக்கு நித்யமாகையாலே, அவன தோற்றுமிடத்திலேஇவளும் தோற்றுகை நிஶ்சிதமாகையாலே,அவனதிருமார்பி லந்வயத்தோபாதி, அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்திலந்வயமும இவளுக்கு நித்யமென்றதாயிற்று

அ.—ரக்ஷிக்குமபோது-ரக்ஷகனானவீச்வரனசேதநரை ரக்ஷிக்குமதசையிலே, பிராட்டிஸந்நிதிவேண்டுகையாலே - இவர்களுடைய அபராதங்களைக் கண்டாதல தன்ஸ்வாதந்த்ரயத்தாலே யாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக் குறுப்பான கருணையை ஜநிப்பிக்கும புருஷகார பூதையான பிராட்டிஸந்நிதி அவசயாபேக்ஷிதமாகையாலே, இதிலே ஶ்ரீஸம்பந்தமு மநுஸந்தேயம-ரக்ஷகனானவனைச் சொல்லுகிற இவ்வகாரததிலே அவனுடைய லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமும் அநுஸந்தேயமென்று மூலார்த்தம.

நியமேந-நியமமாக. அத்ர-இந்த அகாரத்திலே.

இததாலென்றது - அத்ரபகவதஸேநாபதி இத்யாதிவாக்யத்தாலே. ஶ்ரீஸம்பந்தமு மநுஸந்தேயமென்கிற விடத்திலே, அவன் மார்வைவிட்டுப் பிரியிலாயதது இவ வக்ஷரம விட்டுப்பிரிவதுஎன்ற பகவத்ஸேநாபதிமிச்ராவாக்யம் என்றந்வயம் மூலார்த்தம ஸ்பஷ்டம. இன்னமும-கீழருளிச்செய்த ப்ரகாரமன்றிக்கே பரகாராநதரேணவும. இவ்வாத்ததை-அவனுக்கு வாசகமான அகாரத்தில அநவயம் இவளுக்கு நித்யம்என்னு மிவ்வர்த்தததை. அநவராதாந்வயத்தை-நித்யஸம்பநதத்தை.

மூ.—பர்த்தாவினுடையபடுக்கையையும், ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருககும மாதாவைப்போலே, பரதம சரமபதஙகளைவிடாதேயிருககுமிருப்பு.

வ்யா.—இனனமுமஇவ்வர்ததததைவிஸ்தரீகரிக்கைககாகஈச்வர சேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலுமம, இவனுககுண டான அநவரதாந்வயததைஸதர்ஷ்டாநதமாக வருளிசசெய்கிறார் (பாததாவினுடைய வெனறுதொடங்கி.) அதாவது - ஶேஷ பூதையான தனஸ்வரூபததுககுச் சேருமபடி அவனை ரஸிப்பிக கைககாக, பாததாவினுடைய படுககையையும விடாதே, ரக்ஷை யான தனஸ்வரூபததுககுப் போருமபடி ததரக்ஷணம பணணு கைககாக ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும விடாதேயிருககும் மாதாவானவளைபபோலே, இவளும்பாதர் பூதனான ஈசவரனுககு ப்ரதிபாதகமாயிருநதுளள ப்ரதமபதமான அகாரததையும, ப்ர ஜாபூதரான சேதநாககுபரதிபாதகமாயிருநதுளள சரமபதமான மகாரததையும. தததத்விஷயததில் தனககுண்டான ஸமபந்த த்துககீடாக ரஸிபபிக்கை, ரக்ஷிககையாகிற விவறறைபபற்ற, விடாதேயிருக்குமிருபபு என்கை.

அ.—ரஸிப்பிககை-ஸம்ச்லேஷாதிகளாலே ரஸிப்பிககை. தததத் விஷயததில் தனககுண்டான ஸம்பநதமாவது-பதிநீத்வமாதர்தவ ரூப ஸமபந்தம. ரக்ஷிககையாவது - கைங்கர்யமாகிற ஸதநயத்தைக கொடுதது ரக்ஷிககை. கைங்கர்யமாவது-பகவதாபிமுகயஜ்ஞாநம; சேஷதவஜ்ஞாந மெனனவுமாம். ப்ரதமபதமான அகாரததுககு தர்ஷ்டாந்தம-படுககை; சரமபதமானமகாரததுககுதாஷ்டாந்தம்- தொடடில்; பதநீதவேந-படுககையில ஸமபந்தம; மாதர்தவேந- தொட்டிலிலே ஸம்பந்தமென்றுகண்டுகொளவது.

பர்த்தாவினுடைய படுககையையும விடாதே - சேஷபூதை யான தனஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமபடி அவனை ரஸிபபிககைக காக பாததாவினுடைய படுக்கையையும் விடாதே, ப்ரஜையினு டைய தொட்டிலையும விடாதே - ரக்ஷகை யான தனஸ்வரூபத துககும போரும்படி தத்ரக்ஷணம் பண்ணுகைககாக பரஜையினு டையதொட்டிலையுமவிடாதே; இருககும்—, மாதாவைபபோலே- மாதாவானவள் போலேஇவளும, பரதமசரம பாவஙகளை-பாதா பூதனான ஈச்வரனுககு ப்ரதிபாதகமாயிருநதுள்ள பரதமபதமான அகாரததையும், ப்ரஜாபூதரான சேதநர்கசு ப்ரதிபாதகமாயிருந் துளள சரமபதமான மகாரத்தையும, விடாதே யிருககு மிருப்பு- தத்தத் விஷயததில தனக்குண்டான ஸம்பந்தததுக கீடாகரஸிப பிக்கை, ரக்ஷிக்கையாகிற இவற்றைப்பற்றவிடாதே யிருககுமிருபபு என்று மூலார்த்தம.

மூ.—ஸ்ரீநந்தகோபனையும்,க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே. ஒருவன் அடிமை கொள்ளும்போது, க்ர்ஹிணிக்கென்றன்றே ஆவணையோலையெழுதுவது;

வ்யா.—கீழ்ச்சொன்னதாஷ்டாந்தத்தை, ஒருவிசேஷநிஷ்ட மாக்கியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபனையுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது-பார்யையான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிப்பிக்கைக் காக பர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையும் விடாதே, மாதாவான தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாகரக்ஷிகைக்காக புத்ரனானக்ர்ஷ்ணனையும் விடாதே, "அம்பரமே" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, மத்யே வர்த்திக்கும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே, ப்ரதம சரமபதவாச்யரான ஈச்வரசேதநர்களிருவரையும் விடாதே இவ ளும் வர்த்திக்குமபடியென்கை

ஈஶ்வர ஶேஷத்வமாத்ரமொழியப் பிராட்டிக்கும் ஶேஷ மென்னுமிடம், இவ்வாசகத்திலின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், இவளுக்கும் ஶேஷமென்று நாம்கொள்ளுகிறபடி யெங்ஙனேயெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார (ஒருவனென்றுதொடங்கி) அதாவது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான ஓரடிமை யைக் கொள்ளும்போது, தனக்கென்றேயெழுதிக்கொள்ளுமதொ ழிய, க்ர்ஹிணிக்கென்றன்றே விலையோலை யெழுதிக்கொள்வது;

அ.—ஒருவிசேஷநிஷ்டமாக்கி-ஒருவ்யக்திவிசேஷநிஷ்டமாக்கி. ஸ்ரீநந்தகோபனையும் விடாத - பார்யையான தன்ஸ்வரூ பாநுகுணமாகரக்ஷிப்பிக்கைக்காகபர்த்தாவான ஸ்ரீநந்தகோபனையு ம்விடாதவளாய், க்ர்ஷ்ணனையும்விடாத-மாதாவானதன்ஸ்வரூபா நுகுணமாகரக்ஷிகைக்காக புத்ரனானக்ர்ஷ்ணனையும் விடாதவளா ன, யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே-"அம்பரமே" என்கிறபாட் டில்சொல்லுகிறபடியே மத்யேவர்த்திக்கும் யசோதைப் பிராட்டி யைப்போலே, ப்ரதமசரம பதவாச்யரான ஈச்வரசேதநர்க ளிருவ ரையும் விடாதே இவளும் வர்த்திக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

வாசகத்தில் இன்றிக்கே - இவ்வகாரத்தில் சப்தசக்தியாலே சொல்லப்படாமலிருக்க. கொள்ளுகிறபடி — அங்கீகரிக்கும்படி. அடிமையை - சேஷவஸ்துவை. கொள்ளும்போது - க்ரயமாகக் கொள்ளும்போது. தனக்கென்றன்றே - தனக்கென்றமாத்ரமே. ஆவணைஓலை - விலையோலை.

ப்ரஸ்துதமான அர்த்தம்-பிராட்டிக்கு அகாரத்தில் அந்வயம். ப்ரத்யயார்த்தம்-சேஷத்வம். இவ்வாசகத்தில்-ப்ரத்யய விசிஷ்ட மான இவ்வகாரத்தில். அடிமை கொள்ளும்போது-அடிமைசெய் கைக்கு சேஷமாகக்கொள்ளும்போது. விலையோலை-விக்ரயபத்ரம்; அடிமைச்சீட்டு என்னவுமாம்.

மூ.—ஆகிலும்,பணிசெய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, நம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி. ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லை. ப்ரபையையும், ப்ரபாவானையும், புஷ்பத்தையும், மணத்தையும் போலே.

வ்யா.—ஆயிருக்கச்செய்தேயும், அடிமைத்தொழில்செய்வது க்ர்ஹிணிக்கிறே. அதுபோலே, ஈஶ்வரஶேஷமென்னுமளவை இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும், நம் பிராட்டிக்கடிமையாயிருக்கும்படி என்கை.

கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு ஈச்வரனுக்கும், பிராட்டிக்கும் ஒருகாலும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகப்பிரிந்து நிலையில்லையென்று.) இந்தப்ர்தக்ஸ்த்தித்யபாவத்துக்கு இரண்டு த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபையென்று தொடங்கி) அதாவது - ப்ரபைக்கும் ப்ரபாவானுக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்துக்கும் பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதியில்லாதாப்போலவுமென்கை.

அ.—காஹிணிக்கிறே-காஹ்யத்தை உடையவளுக்கிறே.

கர்ஹிணிக்கிறே - கர்ஹிணிக்கு உசிப்பாகவிறே. பதிக்கு சேஷமானவையெல்லாம் பத்நிக்கு சேஷமாயிருக்குமென்கிற ந்யாயத்தாலே நம் பிராட்டிக்கு சேஷமாயிருக்குமென்னுமிடம் இவ்வகாரத்திலின்றிக்கே யிருந்தாலும் அவனுக்கு சேஷமென்றபோதே அவளுக்கும் சேஷமென்னுமிடம் அர்த்தாதுக்தமிறே. ஆக-அகாரார்த்தத்தில் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீஸம்பந்தம் தோற்றுமாப்போலே லுப்தசதுர்த்தியிலும் அர்த்தபலத்தாலே ஸ்ரீசேஷத்வம் தோற்றுமென்றதாயத்து. அபாராந்யேந அநவயிக்கையாவது-ஈச்வரனைக்கொண்டு சேதநருடைய இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணிவைக்கை. பாராநந்யேந அந்வயிக்கையாவது - ஸ்வயமேவப்பண்ணுகை. ரேணுகையிடத்திலே ஜமதக்நிக்கு பத்நீத்வம் வாதித்தபோதே பரசுராமனுக்கு மாதர்த்வமும் வ்யாதமாய்த்திறே. ஆகையால் விஷ்ணுபத்நீத்வநிபந்தநம் பிராட்டிசேஷ்த்வம் என்னக்குறையில்லை.

ஒருவன அடிமைகொள்ளும்போது - லோகத்திலே ஒருவன் தாஸதாஸிகள் முதலான அடிமையைக் கொள்ளும்போது தனக்கென்று எழுதிக்கொள்ளுமதொழிய, காஹிணிக்கென்றன்றே - காஹமுடையவளுக்கென்றன்றே, ஆவணயோலை யெழுதுவது-விலைபோலை யெழுதுவது, ஆகிலும் - ஆயிருக்கச்செய்தேயும், பணிசெய்வது-அடிமைத்தொழில் செய்வது, காஹிணிக்கிறே—, அதுபோலே—, நம்பிராட்டிக்கு அடிமையாயிருக்கும்படி-ஈச்வரசேஷமென்னுமளவே இவ்வகாரம் சொல்லிற்றேயாகிலும் நம் பிராட்டிக்கடிமையாயிருக்கும்படி என்று மூலார்த்தம்.

ஆக-கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களெல்லாவற்றையும், பிரிந்து நிலை-ஈச்வரனுக்கும்பிராட்டிக்கும் ப்ர்தக்ஸ்திதி, இல்லை-கிடையாது என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஆக இச்சேர்த்தி உத்தேஸ்யமாய்விட்டது. இதிலே சதுர்த்தியேறிக்கழியும்.

வ்யா.—(அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா) (அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா)(அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபா யதா) (அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா) என்று, ப்ரபாப்ரபாவாநகளைப்போலே இருவர்க்கும ப்ர்தகஸ்த்திதியில்லை யென்னுமிடம் இருவர்வாக்காலும் சொல்லப்பட்டதிறே.(ப்ராணம் புஷ்யந்திமபி பரிமளார்த்திம் ஜிகதிஷந்) (பராஸம் புஷ்யந்திமபரிமளார்த்திம் ஜிகதிஷந்) என்கிறவிடத்திலே - ஈஸ்வரனை புஷ்பஸ்த்தாநேயாக வும், பிராட்டியைப் பரிமளஸ்த்தாநேயாகவும் பட்டருளிச்செய் கையாலே, புஷ்பபரிமளஙகளுக்குப்போலே, இருவர்க்கும் ப்ர்தக ஸ்ததிதியில்லையென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தம்.

இந்தப்ர்தகஸ்த்திதயபாவத்தை யநுவதித்துக்கொண்டு, இச் சேர்த்தியே சேதநனுக்கு உத்தேஸ்யமாய்த் தலைக்கட்டினபடியைய ருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிச்சேர்த்தி உத்தேஸ்யமாயவிட்டதென்று.) இச்சேர்த்தி உத்தேஸ்யமெனகையாலே - இவர்களைத் தனியே விரும்புகை உத்தேஸ்யமன்றென்றபடி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பினால், ராவண சூர்ப்பணகைகளுக்குப்போலே, அநர்த்தமே பலிக்கும் தனை. இருவரையும்பற்றினலிறே, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை ப்போலே வாழலாவது.

இனிமேல், இதில்விபக்த்யர்த்தம் அருளிச்செய்வதாகப்ரதமம் விபக்திதனை நிர்த்தேசிக்கிறார் (இதிலே சதுர்த்தியேறிக் கழியுமென்று.)

அ.—ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும் போலே-ப்ரபைக்கும்ப்ரபாவா னுக்கும்ப்ர்தகஸ்திதியில்லாதாப்போலவும், புஷ்பத்தையும் மணத் தையும்போலே - புஷ்பத்துக்கும பரிமளத்துக்கும் ப்ர்தகஸ்திதி யில்லாதாப்போலவும், இருவர்க்கும ப்ர்தகஸ்திதியில்லையென்னு மிடம அர்த்தாத்ஸித்தம் என்று மூலார்த்தம.

[ஐஸ்வர்ய-போகயோஹி]உன்னுடைய ஐச்வர்யத்தாலும்தநத்தாலும் அந்யஸ்த்ரீகள்போலே நான் ஒன்றாலே வஞ்சிக்கைக்கு சக்யை யன்றுகாண், பாஸ்கரனோடு ப்ரபைபோலே ராகவனோடு நான் அநந்யையாயிருப்பேன்.

அநுவாதம-கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தத்தை மறுபடிசொல்லுகை. ஆக-கீழ்ச்சொன்ன த்ர்ஷ்டாந்தஙகளெல்லாவற்றாலும். இசசேர த்தி - எம்பெருமானுடையவும் பிராட்டியினுடையவும் சேர்த்தி, உத்தேஸ்யமாய்விட்டது-ப்ராப்யமாய்விட்டதென்றுமூலார்த்தம்.

இனி-அகாரார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். ஏறி உண்டாகி.

மூ.—சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில்; நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே. இத்தால் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது. ஶேஷத்வம் து:கரூபமாகவன்றோ நாட்டிற காண்கிறதெனனில்; அந்நியமமில்லை, உகந்தவிஷயத்துக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக்காண்கையாலே.

வ்யா.—அதாவது-இவ்வகாரததிலேசதுர்த்தியேறி, (సుప్రాంసులుక్) (ஸுபாம்ஸுலுக்) இத்யாதிஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்ப்போமென்கை. விபகத்யந்தரமெல்லாம்கிடக்க, இவ்வகாரததில சதுர்த்தியேறினபடிதா னெஙஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் (சதாததியேறினபடி யென்னென்னிலெனறு.) அதுககு உத்தரமருளிசசெய்கிறார் (நாராயணபதததுக்கு ஸஙகரஹமா யிருககையாலே யென்று.) அதாவது - இவ்வகாரம சதுர்த்யநதமான நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாகையாலே, இதிலும் சதுர்த்தியேறிற்றெனகை. இங்ஙனன்றாகில், இரணடுக்கும சஙக்ரஹ விவரணத்வம் ஸித்தியாதிறே. இததாற்சொல்லுகிற வர்ததந்தானேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தால ஈஶ்வரனுக்குஶேஷமென்கிறதென்று.) அதாவது - இதுதான் * తాదర్థ్యేచతుర్థీ - தாதர்த்யே சதுர்த்தி யாகையாலே, இச்சதுர்த்தியால் ஈஶ்வரனுககு ஶேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

(సర్వంపరవశందుఃఖమ్) (సేవాశ్వవృత్తిః) (ஸர்வம்பரவசம்து:கம்) (ஸேவாச்வவ்ர்ததி:)என்கிறலௌகிகநயாயததைக்கொண்டு சேஷத்வத்தை து:கரூபமாக நினைத்திருக்குமவர்கள் பண்ணும்ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிககிறார் (ஶேஷத்வம து:கரூபமாக வன்றோ நாட்டிற்காண்கிறதென்னில் என்று.)அதுக்குஉத்தரமருளிசசெய்கிறார் (அந்நியமமிலலையென்று தொடஙகி.)அதாவது-நாடுதன்னிலே, "பணிமின்திருவருள" இத்யாதிப்படியே-அபிமத விஷயததுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகரூபமாகக் காண்கையாலே, ஶேஷத்வமாகில து:கரூபமாயிருக்குமெனகிற நியமமில்லையென்கை.

அ.—தாதாத்யே-சேஷத்வே. இடம்-அர்த்தம்.

இதிலே-இவ்வகாரத்திலே, சதுர்த்தியேறி - சதுர்த்திவிபகதியேறி,கழியும்-லுப்தமாய்ப்போம் எனறு மூலார்த்தம்.

சதுர்ததி ஏறினபடியென்னென்னில் - விபகத்யந்தரங்களெல்லாம்கிடக்க சதுரத்திவிபக்தி ஏறினபடி யென்னென்னில், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹமா யிருக்கையாலே - விவரணமான நாராயணபதத்துக்கு இந்த அகாரம் ஸஙகரஹமாயிருக்கையாலே என்று மூலார்த்தம்.

இத்தால்-தாதர்த்யத்திலேவந்தஇச்சதுர்த்தியால்,ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்கிறது-ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது என்று மூலார்ததம்.

சேஷமாகையாவது-சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுககு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை.

மூ.—அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச்சொல்லுகையாலே, இந்த ஶேஷத்வமும் குணத்தாலேவந்தது. ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்.

வ்யா.—அபிமதவிஷயத்தில்ஶேஷத்வம்ஸுகமாகிறது, அவ்விஷயத்தில் குணமடியாக வந்ததாகையாலேயன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அகாரத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, அந்த ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே, ஈச்வரவிஷயமான இந்தசேஷத்வமும் அந்தகுணங்களடியாக வந்ததென்கை. ஆகையால், இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக் குறையில்லை யென்றுகருத்து.

ஆனால், ஔபாதிகமான விது ஸ்வரூபமன்றே யென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஶேஷத்வமே யாத்மாவுக்குஸ் வரூபமென்று.) அதாவது-உகந்தவிஷயத்தில் இதின்ஸுகரூபத்வத்துக்கு குணக்ருதத்வத்தைஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே, அந்தகுணக்ருதத்வம் இங்குமுண்டென்னுமிடத்துக்குச் சொன்ன விதத்தையொழிய, அர்த்தஸ்த்திதியை நிரூபித்தால், (స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్) (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம)

அ—.சேஷத்வம்-பிறர்க்கு சேஷமாயிருக்கை, துக்கரூபமாக வன்றோ - துக்காவஹமாயன்றோ, நாட்டில்காண்கிற தெனனில்-நாடுதன்னிலே காண்கிறதென்னில்என்று சங்காவாக்யார்த்தம்; அந்தநியமமில்லை—; உகந்த விஷயத்துக்கு - அபிமத விஷயத்துக்கு, சேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஸுகமாகக் காண்கையாலே, சேஷத்வமாகில் துக்கரூபமா யிருக்குமென்கிற நியமமில்லை என்றுஉத்தரவாக்யார்த்தம்.

அபிமத விஷயத்தில் குணங்களாவன-அநுநயஸம்ச்லேஷாதிகள். ரக்ஷணோபயோகியான கல்யாணகுணங்களாவன-காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஜ்ஞானசக்திகள்.

அகாரத்திலே - ஈசவரனுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதிபாதகமான அகாரத்திலே, கல்யாணகுணங்களைச் சொலலுகையாலே - அந்த ரக்ஷணோப யோகியான கல்யாணகுணங்களைச் சொலலுகையாலே, இந்த சேஷத்வமும - ஈச்வர விஷயமான இந்த சேஷத்வமும, குணத்தாலே வந்தது - அக்குணங்களடியாக வநததாகையாலே இதுவும் ஸுகரூபமாயிருக்கக குறையிலலையென்று மூலார்த்தம.

ஔபாதிகமானவிது - குணோபாதிகமான இந்தசேஷத்வம். ஸ்வரூபமன்றே - நித்யனான ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்றே. [స్వత్వమ్-ஸ்வத்வமித்யாதி] ஸ்வத்வம் ஆத்மாவினிடத்தில் உண்டாகாநின்றது, ஸ்வாமித்வம ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே யிராநின்றது; இருவர்க்கும் ஸம்பந்தமிதுவே, மற்றொன்று எனக்கபிமதமன்று.

மூ.—ஶேஷத்வமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை. ஆத்மாபஹாரமாவது - ஸ்வதந்த்ரமென்கிற நினைவு;

வ்யா.—(ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదా స్మర)(ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர) (దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథా లక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச) இத்யாதிகளிலே, இதை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகச் சொல்லுகையாலே, ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கை.

ஶேஷத்வமேயென்று அவதரிப்பானேன், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, அல்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லையென்று.)

ஶேஷத்வமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமழிந்துவிடுமென்னுமத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறாமேலிரண்டு வாக்யத்தாலே. (ஆத்மாபஹாரமாவது என்று தொடங்கி.) அதாவது, - (యోఽన్యథా సన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా)(யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே - கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்று ஸாவபாப மூலமாகச்சொன்ன ஆத்மாபஹாரமாவது - தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரம் என்கிற ப்ரதிபத்தி;

அ.—உஜ்ஜீவநத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டானாலும், உன் ஸத்தை தான் அழியாமல் கிடக்கவேணுமென்று ஆசையுண்டாகிலும், ஆத்மாவினுடைய தாஸ்யத்தையும் ஹரியினுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் ஸ்வபாவமாக நினை. [దాసభూతాః-தாஸபூதா:இதி] ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வத:-தாஸபூதராயிருப்பர்கள், அவர்களுக்கு பத்ததசையிலும் மோக்ஷதசையிலும் வேறொரு ஸ்வரூபமில்லை.

ஶேஷத்வமில்லாதபோது – ஶேஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது, ஸ்வரூபமில்லை - ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தி நடக்கையாலே ஸ்வரூபமில்லையென்று மூலார்த்தம்.

அவதரிப்பானேன் – "ஶேஷத்வமே" என்று ஏவகார விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுவானென். அல்லாதபோது-ஆத்மா எம்பெருமானுக்கு ஶேஷமாகாதபோது. ஸ்வரூப மில்லையோ - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ ஸ்வரூபமில்லையோ.

ஶேஷத்வமில்லாதபோது-ஸ்வவிஷயபகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாதபோது. ஆத்மாபஹாரரூபமான - அஹம், மம என்கிற, ஸ்வரூப மழிந்துவிடும் - ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ ஸ்வரூப மழிந்துவிடும்.

மூ.—ஸ்வதந்த்ரமாம்போதில்லையாய்விடும். ஸ்த்தாநப்ரமாண த்தாலே உகாரமவதாரணார்த்தம். இததால - பிறாக்கு ஶேஷமன்றென்கிறது.

வ்யா.—ஸ்வதநதரமாமளவில், (అసన్నేవ)(அஸந்நேவ) எனகிற படியே,ஸ்வரூபம இல்லையாயவிடுமென்கை.ஆகையால், ஶேஷத்வ மிலலாதபோது ஸ்வரூபமிலலே எனனத்தடடிலலையெனறுகருதது. ஆக-ப்ரகாதயாத்தமானாஸ்வரனுடைய காரணதவமும, தாதவர்த்தமானரக்ஷகதவமும், அர்ததபலததாலவாந ஶ்ரியஃபதிதவமும், ப்ரதயயவிததமானசேதநஶேஷத்வப்ரதிஸமபந்தியானஶேஷிதவ முமாகிற அகாரார்த்ததைதை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் மத்யமாக்ஷரமான உகாரததுககு அர்த்தமருளிச் செய்வதாக உபகரமிககிறார் (ஸ்த்தாந ப்ரமாணததாலே உகார மவதாரணார்த்த மெனறு) அதாவது - (తదేవభూతం తదుభవ్యమాఇదమ్) (ததேவபூதஂததுபவயமா இதம)'என்றும், (తదేవాగ్నిస్తద్వాయుస్తత్సూర్యస్తదు చన్ద్రమాః) (ததேவாகநிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமாஃ) என்றும் இதயாதிகளிலே ஏவகார ஸ்த்தாநததிலே உகாரததை பரயோகிககக் காண்கையாலே, ஸ்ததாந ப்ரமாணததாலே உகா ரம் அவதாரணத்தை ஆர்த்தமாக வுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

அவதாரணத்துக்கு ஆர்த்தம் அயோக வ்யவசசேதமாதல், அந்யயோக வ்யவச்சேதமாதலாகையாலே, இவ்வவதாரணத் தாறசொல்லுகிறதேதென்ன வருளிசசெய்கிறா(இததாலபிறாக்கு ஶேஷமனறெனகிறதென்று.)

அ—ஆகையால் - தனனிடத்திலதனககு சேஷதவஜ்ஞாந மில்லாதபோது, "தனக்குத் தான்சேஷம்" என்கிற பரதிபததிக கிடாகையால். ஸ்வரூபம்-ஜ்ஞாநமும், ஆநந்தமும.

அநநதரம-அகாரார்த்தத்தை யருளிசசெயதவநந்தரம் மத்ய மாக்ஷரமான-ப்ரணவததில் மதயமாக்ஷரமான.

ஆத்மாபஹாரமாவது-ஸர்வபாப மூலமாகச்சொன்ன ஆத்மா பஹாரமாவது, ஸ்வதந்த்ரம் என்கிறநினைவு-தன்ஸ்வரூபம்ஸ்வதந் த்ரமென்கிற ப்ரதிபததி; ஸ்வதநத்ரமாம்போது-ஸ்வதந்தரமாமள வில், இல்லையாய்விடும்-"அஸந்நேவ" என்கிறபடியே ஸ்வரூபமில் லையாய்விடுமென்று மூலாாததம்.

(அயோகவ்யவச்சேதமாவது) யோகமாவது - ஸம்பந்தம்; அயோகமாவது-ஸம்பந்தாபாவம. வ்யவசசேதமாவது - போக் குகை. அந்யயோகமாவது—அந்யரோடுண்டான ஸமபந்தம; வ்ய வச்சேதமாவது-இல்லையென்கை. ஏவஞ்ச, அயோக வ்யவசசேத மாவது-ஸம்பந்தமுண்டென்கை; அந்யயோகவ்யவச்சேதமாவது-அந்யரோடு ஸம்பந்தமில்லையென்கை,

மூ.—பெரியபிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரஶேஷமாகச்சொன்னஇவ்வஸ்து, அந்யர்க்கு ஶேஷமன்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை. சதுர்த்தியாலே ஈஶ்வரஶேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே, அந்யஶேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோவெனனில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ர்ஹ க்ஷேத்ர புத்ர தாஸாதிகள்,வேறேயுஞ்சிலர்க்குஶேஷமாயிருக்கக் காண்கையாலே, அப்படிப்பட்ட அந்யஶேஷத்வம இந்தஸ்தலததிலு முண்டோவென்று ஒருஶங்கை உதிக்குமிறே. ஆகையாலே, தாத்ரஶமான அந்யஶேஷதவம் இங்கில்லையென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம்.

அங்ஙனன்றிக்கே, இவ்வுகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஶேஷத்வம் சொல்லுகிறதென்பாரு முண்டென்கிறார் (பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஶேஷமென்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்களென்று.)

அ.—கீழ்-அகாரத்திலே. பிறர்க்கு - அகநீந்த்ராதி தேவர்களுக்கு. சதுர்த்தியாலே ஈச்வரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே - அகாரத்தில் தாதாத்த்யேவந்த சதுர்த்தியாலே நிருபாதிகமான ஈசவரசேஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகாநிற்கசசெய்தே. அந்யசேஷதவம - நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வம். சேஷமான-ஔபாதிகசேஷமான. சேஷமாயிருகக-உபாதிவசாத சேஷமாயிருக்க. அப்படிப்பட்ட அந்யசேஷத்வம - ஸோபாதிக அந்யசேஷத்வம போலன்று நிருபாதிக அந்யசேஷத்வம. இந்தஸ்தலததிலும்-தாதர்த்யே சதுர்த்தியிலும். உதிக்குமிறே-உதிககககூடுமிறே. ஆகையால்-ஸோபாதிகமான அநயசேஷத்வமபோலே நிருபாதிகமான அந்யசேஷத்வமுண்டோ வென்கிற சஙகை உதிக்கையாலே. தாத்ர்சமான அந்யசேஷத்வம் – அப்படிப்பட்ட சஙகாவிஷயமான அந்யசேஷத்வம். இங்கு-இந்தசதுர்த்தியில்.

அங்ஙனன்றிக்கே – உகாரத்தை அவதாரணார்த்தமாக்கி அத்தால் அநயசேஷத்வநிவ்ருத்தியைச சொல்லாதே. இவ்வுகாரத்தாலே-சதுர்த்தியின்மேலான இந்த உகாரததாலே.

இவ்வஸ்துவுக்கு-இவ்வாத்மாவுககு.

இத்தால-அவதாரணவாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈச்வரசேஷமாகச்சொன்ன ஆத்மவஸ்து, பிறர்க்கு சேஷமனறெனகிறது-அந்யர்க்கு சேஷமன்று என்னுமிடததைச சொல்லுகிறதென்று மூலார்த்தம்.

வேறேயுஞ சிலர்க்கு-உபாதிவசாத் வேறேயுஞ் சிலர்கககு. அப்படிப்பட்ட - ஸோபாதிகமான. இந்தஸ்தலத்திலும் - நிருபாதிகசேஷதவ ப்ரதிபாதகமான இந்தலுப்தசதுர்த்தியிலும்.

வ்யா—அதாவது-(అకారశ్చిత్స్వరూపస్య విష్ణోర్వాచక ఇష్యతే-ఉకారశ్చిత్స్వరూపాయాశ్శ్రియో వాచిత ధావిదః-మకారస్తు తయోర్దాస ఇతి ప్రణవలక్షణమ్)(அகாரஶ்சித ஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசக இஷ்யதே,மகாரஸ்துதயோர்த்தாஸ இதிப்ராணவலக்ஷணம)என்றும,(అకారేణోచ్యతే విష్ణుస్సర్వలోకేశ్వరో హరిః। ఉద్ధృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణోచ్యతే సదా ॥ మకారస్తు తయోర్విప్ర శ్రీనారాయణయోస్సదా। ఆత్మనశ్శేషభూతస్య వాచకశ్శ్రుతి చోదితః) (அகாரேணோச்யதேவிஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகேச்வரோ ஹரி:- உத்தர்தாவிஷ்ணுநாலக்ஷ்மீ ருகாரேணோச்யதேஸதா = மகாரஸ்துதயோர்விப்ர ஶ்ரீநாராயணயோஸ்ஸதா - ஆதமநஶ்ஶேஷபூதஸ்யவாசகஶ்ஶ்ருதிசோதித:) என்றும் இத்யாதிகளாலே பகவச்சாஸ்தரத்திலே, அகாரத்தை பகவத்வாசகமாகவும, உகாரததை லக்ஷமீவாசகமாகவும், மகாரததை ததுபய சேஷபூத ஜீவவாசகமாகவும் சொல்லுகையாலே உகாரததை அவதாரணவாசகமாகக் கொள்ளாதே, லக்ஷமீவாசகமாகக் கொண்டு, இவ்வுகாரத்தாலே பெரியபிராட்டியார்கு ஶேஷமென்கிறதென்றும் நிர்வஹிப்பர்க ளென்கை.

அ.—[అకారః-அகாரஇதி]அகாரமானது சித்ஸ்வரூபனான விஷ்ணுவுககுவாசகமாகஇசசிககபபடாநினறது,உகாரத்தைசித்ஸ்வரூபையான ஸ்ரீககுவாசகமாகஅறியாநின்றார்கள்;மகாரம்அவனுககு தாஸனான ஆதமாவாகசசொல்லபபடுகிறது,இதுப்ரணவத்துக்கு லக்ஷணம்.[అకారేణ-அகாரேணேதி]ஸர்வலோகத்துககு மீச்வரனாய் வ்யாபகனான ஹரியானவன் அகாரததாலேசொல்லப்படாநின்றான்; அந்த விஷ்ணுவாலே எப்போதும் திருமார்பிலே தரிககப்படடிருககிற லக்ஷ்மியானவள் உகாரத்தாலேசொல்லப்படுகிறாள்; மகாரமானது அந்த ஸ்ரீ நாராயணர்களிருவருக்கும எப்போதும் சேஷபூதனான ஆத்மாவுககு வாசகமாக ச்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது. [అగ్రతః ప్రయయౌ-அகரதஃபரயயாவிதி]முனனே பெருமாளெழுந்தருளினார், ஸாமதயமையான பிராடடி நடுவே யெழுந்தருளினாள், பின்னேகையும வில்லுமாய்க்கொண்டு இளையபெருமாள் எழுந்தருளினார். இந்தச்லோகததின அர்த்தம், "ப்ரணவம் கால்கொண்டுநடந்தாபபோலே யிருககிறது" என்று பூர்வாசாரயரான சோமாசியாண்டான் நிர்வாஹமாக அருளிச்செயவர்கள்.

இவ்வுகாரத்தால்-லக்ஷமீவாசகமான இவ்வுகாரத்தாலே, பெரிய பிராட்டியார்க்கு சேஷமென்கிறது-, என்றுஞ் சொல்லுவர்கள- என்று நிர்வஹிப்பர்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அதிலும் அந்யஶேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநம். தேவர்க ளுககு ஶேஷமான புரோடாஶத்தை நாயககிடுமாப்போலே, ஈஶ்வர ஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுககு ஶேஷமாககுகை

வ்யா.—அத்தைப்பற்றவும் பூர்வயோஜனையே முக்யமெனனு மத்தை யருளிசசெய்கிறார் (அதிலும் அந்யஶேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - பெரியபிராட்டியாருககு ஶேஷமாகையாகிற விதிலுங்காட்டில், கீழசசொன்ன பகவச்சேஷத்வத் துககு விரோதியான அந்யஶேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநா பேக்ஷிதமென்கை.

அந்யஶேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோவென்ன, அதினகரௌ ர்ப்யத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிசசெய்கிறார் (தேவர்களுக கென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஆராத்யரான இந்த்ராதி தேவர்க ளுக்கு போக்யதயா ஶேஷமாகக கல்பிதமான புரோடாஶத்தை தாஶநஸ்பர்ஶநாதிகளுககு அநர்ஹமாமபடி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்ககிடுமாப்போலே யிருப்பதொன்று, பரம சேஷியான ஈஶ்வரனுககு ஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுககு ஶேஷமாககுகை யென்கை.

அ.—அத்தைபபற்றவுமென்றது-இப்படி உகாரத்தைலக்ஷ்மீவாசக மாகக்கொண்டு பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமெனகிறது என்று நிர்வஹிப்பர்கள் என்னுமத்தைபபற்றவும. பூர்வோக்த யோஜனை யென்றது - உகாரத்தை அவதாரணார்த்தவாசகமாகக கொண்டு பிறாககு சேஷமன்றெனகிற யோஜனை ப்ரதாநாபேக்ஷிதம-அவஶ்யாபேக்ஷிதம.

அப்படிக்ரூரமோ-ஸ்வரூபமான பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷ மென்கிற இவ்வர்த்தத்தை விட்டாகிலும ஸவநிவ்ருத்தியைச்சொ ல்லுமபடி அந்யசேஷத்வம் அப்படி க்ரூரமோ. புரோடாசத்தை-தேவார்த்தமான ஹவிஸ்ஸை. அநர்ஹமான - அயோக்யமான. நிஹீநமாயிருக்கிற-மிகவுமநிகர்ஷ்டமாயிருக்கிற. இடுமாபபோலே-பொகடுமாபபோலே. ஸம்ஸாரிகளுககு-ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுககு.

அதிலும்-பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷமாகையாகிற அதிலுங் காட்டில், அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநம-கீழச்சொன்ன பக வச்சேஷத்வத்துககு விரோதியான அந்யசேஷத்வம கழிகையே ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று மூலார்த்தம.

ஆராத்யரான-யஜ்ஞாதி கர்மஙகளாலே ஆராத்யரான. புரோ டாசமாவது-ஹவிஸ்ஸு. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்-ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும

மூ.—பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ப்ரதாநம். (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்) என்கையாலே.

வ்யா.—இப்படிக்ரூரமான அந்யசேஷத்வம் கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்தரீகரிக்கிறார் (பகவச்சேஷத்வத்திலும் அந்யசேஷத்வங் கழிகையே ப்ரதாநமென்று.) அதாவது - லக்ஷ்மீசேஷத்வத்திலுங்காட்டில் ப்ரதாநம் என்றவளவேயன்று, பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங்காட்டில், அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வம கழிகையே ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநாபேக்ஷிதமென்கை.

இதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர், என்கையாலே என்று.) அதாவது - யமகிங்கரஸம்வாதத்தை திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த (திறம்பேல்மின்கண்டீர்) என்கிறபாட்டிலே பாகவதலக்ஷணஞ் சொல்லுகிறவளவில், (திருவடிதன்நாமம மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்) என்று-ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தார்களாகிலும மற்றொருவிஷயத்தில் சேஷவ்ருத்திபண்ணாதவர்கள், என்றுசொல்லுகையாலேயென்கை.

அ.—இப்படி-கீழ்ச்சொன்னபடியே. இதுக்கு-பகவச்சேஷத்வத்திலுங் காட்டில் அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்கைக்கு. திருவடிதன் நாமம மறந்துஎன்றது - திருமந்த்ரத்தை மறந்தும்என்றதாய், பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாவிடிலுமென்றபடி.

தேவர்களுக்கு-ஆராத்யரான இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, சேஷமான-போக்யதயா சேஷமாகக்கல்பிதமான, புரோடாசத்தை - ஹவிஸ்ஸை, நாய்க்கிடுமாப்போலே-தர்சநஸ்பர்சநாதிகளுக்கு அநார்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கிடுமாப்போலே யிருப்பதொன்று, ஈச்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்துவை – ப்ராப்த சேஷியான ஈச்வரனுக்கு சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு சேஷமாக்குகை- ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்ஹேயரான இந்த்ராதிகளுக்கு சேஷமாக்குகை என்று மூலார்த்தம்.

பகவச்சேஷத்வத்திலும் – பகவான்றனக்கு சேஷமாயிருக்குமதிலுங் காட்டில், அந்யசேஷத்வங்கழிகையே-அந்யவிஷயத்தில சேஷத்வங்கழிகையே, ப்ரதாநம் - இவ்வாத்மாவுக்குப்ரதாநாபேக்ஷிதம என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—இத்தால் - தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தனென்றென்கிறது. மகாரம், இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—ஈஶ்வரஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு, ஸ்வஶேஷத்வ பரஶேஷத்வங்களிரண்டும் அந்யஶேஷத்வமாகையாலே, உபயத்தையும்இவ்வுகாரம்கழிக்கிறதென்று சொல்லிநிகமிக்கிறார் (இத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உரித்தன்றென்கிறது என்று.) அதாவது- அந்யஶேஷத்வநிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தாலே, அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தனக்கும் உரித்தன்று, தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உரித்தன்று என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை. ஆக உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மகாரமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (భూతానిచకవర్గేణచవర్గేణేన్ద్రియాణిచ। టవర్గేణతవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా॥ మనఃపకారేణైవోక్తం ఫకారేణ త్వహంకృతిః। బకారేణభకారేణ మహాన్ ప్రకృతిరుచ్యతే॥ ఆత్మాతుసమకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః)(பூதாநிசகவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச- டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா= மநஃபகாரேணைவோக்தம் பகாரேணத்வஹங்க்ருதி: - பகாரேண பகாரேண மஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே) என்கிறபடியே, ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தமான இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கும் வாசகமாயிருந்துள்ள ககாராதிபகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும்போலன்றிக்கே (மகாரம் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், (మనజ్ఞానే)(மநஜ்ஞாநே) என்கிறதாதுவிலே யாதல்,

---

உபயத்தையும் - ஸ்வஶேஷத்வபரஶேஷத்வமிரண்டையும். அந்யரில் அந்யதமத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே-பகவதந்யரிலே ஒருவனாயிருக்கை தனக்கு ஸமாநமாகையாலே, உரித்தன்று-ஶேஷமாயிருக்கை யோக்யமன்று.

அநந்தரம்-உகாரார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம்.

அவிஶிஷ்டமாகையாலே - ஸமாநமாகையாலே. உரித்தன்று- ஶேஷமன்று.

இத்தால்-அந்யஶேஷத்வ நிவர்த்தகமான இவ்வுகாரத்தால், தனக்கும்- அந்யரில் அந்யதமனான தனக்கும், பிறர்க்கும் - தன்னையொழிந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கும், ஶேஷமன்றென்கிறது-ஶேஷமன்றென்னுமி[illegible] சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

அ[illegible]ரம்-த்விதீயாக்ஷரமான உகாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வ[illegible]ரம். இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே - அசேதந வாசக[illegible] இருபத்துநாலக்ஷரம்போலன்றிக்கே.

மூ.—இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம். ஜாதயேகவசநம். இத்தால்-ஆத்மா ஜ்ஞாதாவென்று தேஹத்தில் வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லிற்றாயிற்று

வ்யா.—(మనుఅవబోధనే)(மநு அவபோதநே) என்கிறதாதுவிலே யாதல் நிஷ்பந்நமாகையாலே, ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே, (పఞ్చవింశోయంపురుషః) (పఞ్చవింశఆత్మాభవతి) (பஂசவிஂஶோயஂபுருஷஃ) (பஂசவிஂசஆத்மாபவதி) என்கிறபடியே பஞ்சவிம்ஶகனாய் (జ్ఞానాత్మాపురుషః)(விஜ்ஞாநாத்மாபுருஷஃ) (విజ్ఞాతారమరేకేనవిజానీయాత్) (விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்கை.

கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும், இதிலே சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகமென்று.) அதாவது-இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான் ஆத்மஸமஷ்டிக்கு வாசகமென்கை.

ஏகவசநம், ஸமஷ்டிவாசகமாமோவென்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ஜாதயேகவசநமென்று.) அதாவது - வ்ரீஹி ஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவன, இதொருநெல் என்றால், அந்த ஏகவசநம் ஜாதிபரமாமாப்போலே, இதுவும் ஆத்மஜாதி பரமான ஏகவசநமென்கை.

இம்மகாரத்தால், ஆத்மாவினுடைய எவ்வாகாரம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரமாய் ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால, ஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூதனானவனென்று, அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில், ஆத்மாவின் வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

அ.—இப்படி யென்றது-பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வேநவும பஞ்சவிம்ஶதித்தவத்வேநவும ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வேநவும், ஜ்ஞாநாநந்த குணகத்வேநவுமென்றபடி. இம்மகாரந்தான-ப்ரணவாவயவமான இம்மகாரந்தான.

மகாரம இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருக்கையாலே ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாந குணகனுமான ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறதென்று மூலார்த்தம.

ஸாவஸாதாரணமாகையாலே - ஸ்ர்வாத்மஸாதாரணமாகையாலே. த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும்-பத்தமுக்தநித்யரூபேண த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும். இதிலே-ஆத்மவாசகமான இந்தமகாரத்திலே.

இதுதான-இப்படி ஆத்மவாசகமான இம்மகாரந்தான், ஸமஷ்டிவாசகம-ஆத்ம ஸமூஹவாசகம்; ஜாத்யேகவசநம் - ஆத்மஜாதிபரமான ஏகவசநமென்று மூலார்த்தம்

அசேதநமான-அசேதநத்ரவ்யஸமுதாயாத்மகமான. வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லிற்றாயத்து-வைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

மூ.—தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வசேகரத்திலே சொன்னோம். மணத்தையும், ஒளியையுங்கொண்டு பூவையும் ரத்நத்தையும் விரும்புமாப்போலே, சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

வ்யா.—தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம், ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம் என்று தேஹத்திலே அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்கள் நடவாநிற்க, அஹமர்த்தபூதனான ஆத்மா, தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தனென்று சொல்லுகிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்த்வசேகரத்திலே சொன்னோம் என்று.) அதாவது - அநேகஹேதுக்களாலே தேஹத்தினுடைய அநாத்மத்வத்தை ஸாதியாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவினுடைய தத்வ்யாவ்ருத்தியை தத்த்வசேகரமாகிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலே கண்டுகொள்வதென்கை.

தாமிஸ்வரூபகதநபூர்வகமாக தத்தர்மமான சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இப்ப்ரணவந்தன்னிலே ப்ரதமம் சேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச் சொல்லுவானென் என்கிற சங்கையிலே, அப்படிசொல்லுகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (மணத்தையுமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) அதாவது-மணத்துக்காச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேயும், ஒளிக்காச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷத்வத்துக்காச்ரயமென்றுயிற்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது;

அ.—இத்தால-இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய்ஜ்ஞாநவாசியுமாயிருந்துள்ள இம்மகாரத்தால, ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று-சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மாஜ்ஞாநாச்ரயபூதனானவனென்று, தேஹத்தில - அசேதநமான தேஹத்திற்காட்டில, வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாயத்து-ஆத்மாவின வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து என்று மூலார்த்தம்.

அஹமர்த்தபூதனான-அஹம்சப்தவாச்யனான அநாத்மத்வம்-ஆத்மலக்ஷணசூந்யத்வம்.

தேஹத்தில வ்யாவ்ருத்தி-ஆத்மாவினுடைய அந்த தேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தியை, தத்வசேகரத்திலேசொன்னோம்-தத்வசேகரமென்கிற ப்ரபந்தத்திலே வ்யக்தமாகச் சொன்னோம், அதிலேகண்டுகொள்வது—, என்று மூலார்த்தம்.

தாமிஸ்வரூபம—ஆத்மஸ்வரூபம். தத்தர்மமான - ஆத்மதர்மமான.

ப்ராப்தமாயிருக்க - யோக்யமாயிருக்க. ஆதரிக்கிறது-சாஸ்த்ரமும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும ஆசார்யர்களும ஆதரித்துப்போருகிறது.

அதாவது - இவ்வாக்யத்தாலே சொல்லப்படுகிற அர்த்தமாவது. விரும்புமாப்போலே-ஆதரிக்குமாப்போலே,

மூ.—அல்லாதபோது, (உயிரினாற்குறைவிலம்) என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அதுதோன்ற ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. ஆகப்ரணவத்தால்-(கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ) என்கிறபடியே ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்று.

வ்யா.—ஶேஷத்வாஶ்ரயமல்லாதபோது, (உயிரினாலகுறைவிலம்) என்று - பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மாவால அபேக்ஷையுடையோமல்லோமென்கிறபடியே, த்யாஜ்யமாய் விடுமித்தனை. இப்படியிருந்துள்ள ஶேஷத்வத்தின ஊற்றந்தோற்ற, ஶேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை ஆத்மாவைச்சொல்லிற்றென்கை. பதத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தாற் சொல்லித தலைக்கட்டின அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆக வென்றுதொடங்கி) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் ப்ரணவத்தால கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு என்று-சதுர்த்யந்தமான அகாரார்த்தத்தையும், அடியேன் என்று - ஶேஷத்வாஶ்ரயவாசியான மகாரத்தில் அர்த்தத்தையும், ஒருவர்க்குரியேனோ என்று - அநந்யஶேஷத்வவாசகமான உகாரார்த்தத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு, ப்ரணவார்த்தத்தை யநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரர்களுக்குண்டான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்கை.

அ.—விடுமித்தனை-விட்டுப்போய்விடும். இப்படியிருந்துள்ள-தானில்லாதபோது த்யாஜ்யதயாவிசித்திக்கும்படியாயிருந்துள்ள. ஊற்றந்தோற்ற-ஸ்வரூப நிரூபகத்வே ப்ராதாந்யம் தோற்ற.

மணத்தைக்கொண்டு பூவை விரும்புமாப்போலேயும்-மணத்துக்கு ஆச்ரயமென்று பூவை விரும்புமாப்போலேயும், ஒளியைக்கொண்டு ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும்—ஒளிக்கு ஆச்ரயமென்று ரத்நத்தை விரும்புமாப்போலேயும், சேஷமென்று ஆத்மாவையாதரிக்கிறது—சேஷத்வாச்ரயமென்றுயத்து ஆத்மாவை ஆதரிக்கிறதென்று மூலார்த்தம்.

பதத்ரயாத்மகமான - அகார உகார மகாராத்மகமான. கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் - கீழ் அகார உகார மகாரங்களாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாவற்றாலும்.

அல்லாதபோது-சேஷத்வாச்ரயமல்லாதபோது, "உயிரினால் குறைவிலம்" என்கிறபடியே-"உயிரினால் குறைவிலம்" என்கிற ஸ்ரீஸூக்திப்படியே பகவச்சேஷத்வரஹிதமான ஆத்மா, த்யாஜ்யம் - த்யாஜ்யமாய் விடுமித்தனை; அது தோன்ற-அப்படியிருந்துள்ள சேஷத்வத்தின ஊற்றந்தோன்ற, சேஷத்வத்தைச்சொல்லி - சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, பின்னை—, ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது - ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—இத்தால் (தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு) என்றதாயிற்று. அகாரத்தாலும், மகாரத்தாலும் ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையும் சொல்லிற்று;

வ்யா.—இன்னமும் பொய்கையாருடைய திவ்யஸூக்தியாலே ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநம் என்னுமிடந்தோற்ற, இந்த ஜீவபரஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் "தாமரையாள் கேள்வன்" என்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்ரணவத்தால், தாமரையாள் கேள்வன் என்று - அகாரவாச்யனாய், ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரீயப்பதியையும், ஒருவனையே நோக்கும் என்று-சதுர்த்யுகாரங்களால் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரயுக்தமான ஆத்மாவினுடைய ததேகபரதையையும், உணர்வு என்று-அந்த ஶேஷத்வாஶ்ரயமான மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநைக நிரூபணீயனான ஆத்மாவையும் சொல்லுகிற ஸூக்தியிற்படியே, ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

அகாரத்தில் ப்ரத்யயார்த்தப்ராதாந்யமாக, ப்ரணவார்த்தத்தை யோஜித்தார்-கீழ்; அதில-தாத்வர்த்தப்ராதாந்யமாக ப்ரணவத்துக்கு இன்னமும் ஒருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (அகாரத்தாலு மென்று தொடங்கி.) அதாவது - அகாரத்தாலே ரக்ஷகனான ஈஶ்வரனைச்சொல்லிற்று, மகாரத்தாலே தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச்சொல்லிற்று;

அ.—ஆக-கீழ்ச்சொன்னவர்த்தமெல்லாவற்றாலுமாக, ப்ரணவத்தால்-பதத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தால், "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்கிறபடியே-"கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று-ப்ரணவார்த்தத்தை யநுஸந்தித்த திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே, ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்று-ஜீவபரர்களுக்குண்டான ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்றென்று மூலார்த்தம்.

இன்னமும் - இதுக்குமேலேயும். ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி-ஶேஷி. ஜீவபரஸம்பந்தம்-ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸம்பந்தம்.

இத்தால்-இப்ரணவத்தால், "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றதாய்த்து - தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று சொல்லுகிற பொய்கையாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே ஜீவபரஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாய்த்தென்று மூலார்த்தம்.

ப்ரத்யயார்த்த ப்ராதாந்யமாக-ஶேஷத்வ ப்ராதாந்யமாக. அதில-அகாரத்திலே. தாத்வர்த்த ப்ராதாந்யமாக- ரக்ஷகத்வ ப்ராதாந்யமாக. தத்ரக்ஷ்யமான-ஈச்வரரக்ஷ்யமான.

மூ — சதுர்த்தியாலும், உகாரத்தாலும் ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும், பலத்தையும் சொல்லிற்று. இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது. உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு;

வ்யா — சதுர்த்தியாலே ரக்ஷிக்கிறதற்கு பலம் இவ்வாத்மவஸ்து, அதிலேக்கு அநந்யார்ஹமாக விநியோகப் படுகையாகையாலே, அவ்வநந்யார்ஹ ஶேஷத்வவாசியான உகாரத்தாலே ரக்ஷணபலத்தைச் சொல்லிற்றென்கை ஆக இம்மந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி மேலிற்பதங்களுக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக, மந்த்ரஶேஷமும் இதுக்கு விவரணமாயிருக்கும்படியை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது என்று.) "இவ்விடத்தில விவரணமாகிறது, ப்ரஸ்துதமான அர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பூர்வோக்தமான அர்த்தத்தை விஶதீகரிக்கை" என்று திப்ப்ரகாஶத்திலும், "(ఉక్తార్థవిశదీకారయుక్తార్థాన్తరబోధనమ్। మతం వివరణం తత్ర మహితానాం మనీషిణామ్) (உக்தார்த்தவிஶதீகாரயுக்தார்த்தாந்தரபோதநம்-மதம் விவரணம் தத்ர மஹிதாநாம் மநீஷிணாம்)" என்று ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிவரணக்ரமம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்திலும், விவரணலக்ஷணத்தை ஜீயரருளிச்செய்தாரிறே.

விவரிக்கிறபடிதானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு என்று தொடங்கி.)

அ. — அகாரத்தால்-ரக்ஷகவாசியான அகாரத்தாலே, ரக்ஷகனைச் சொல்லிற்று - ரக்ஷகனான ஈச்வரனைச் சொல்லிற்று; மகாரத்தால்-மகாரத்தாலே, ரக்ஷ்யத்தைச்சொல்லிற்று-தத்ரக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; சதுர்த்தியால-சதுர்த்தியாலே, ரக்ஷணஹேதுவான - ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான, ப்ராப்தியைச்சொல்லிற்று - சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிற்று; உகாரத்தால்-அநந்யார்ஹவாசியான உகாரத்தாலே, பலத்தைச்சொல்லிற்று-ரக்ஷணத்துக்கு பலமான அநந்யார்ஹமாக விநியோகப்படுகையைச் சொல்லிற்றென்று மூலார்த்தம்.

மேலிற் பதங்களுக்கு - நமஃபத நாராயணபதங்களுக்கு. இதுக்கு-ப்ரதிபாதிதார்த்தமான ப்ரணவத்துக்கு. முந்துற முன்னம்-முதலிலே. இவ்விடத்தில்-இம்மந்த்ரத்திலே. ப்ரஸ்துதமான-பூர்வம் மூலத்திலே சொல்லப்பட்ட. மஹிதாநாம் - புத்திமான்களான எல்லாராலும் கொண்டாடப்பட்டவர்கள். ஜீயா-வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர்.

எங்ஙனே-எப்படி.

மூ.—அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம்; மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி; நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள்.

வ்யா.—அதாவது - அந்யசேஷத்வத்தைக்கழிக்கிறவிடத்தில அந்யரிலே அந்யதமனாகச் சொல்லப்பட்டதன்னை வெளியாகச்சொல்லிக்கழிக்கையாலே, உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு; ரக்ஷகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதசேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷணோபயோகியான குணங்களையும், ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும், விசதமாகச்சொல்லுகையாலே, அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயணபதம். (నాకించిత్కుర్వతశ్శేషత్వమ్) (நாகிஂசித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்) (అకించిత్కరస్యశేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஂசித்கரஸ்யசேஷத்வாநுபபத்தி:) என்கிறபடியே, கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது சேஷத்வஸித்தியில்லாமையால், தத்ஸித்திக்கு உறுப்பான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற சதுர்த்தி சேஷத்வாச்ரயமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொல்லுகிற மகாரத்தை விவரிக்கிறது. மகாரவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வம், ஏகரூபத்வம், பஹுத்வம் தொடக்கமானவற்றை ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மகாரத்தை விவரிக்கிறது நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள் என்கை.

அ.—அந்யரிலே அந்யதமனாக - அந்யரிலே ஒருவனாக. வெளியாக - வேறாக. கழிக்கையாலே - அந்யரிலே ஒருவனாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வசேஷத்வத்தைக் கழிக்கையாலே. ஸ்வரூபத்தையும் - ஸர்வாந்தர்யாமித்வஸர்வவ்யாபகமான ஸ்வரூபத்தையும். குணங்களையும் என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. ரக்ஷணப்ரகாரத்தையும் - மாத்ருத்வாதி ப்ரகாரத்தையும். தத்ஸித்திக்கு உறுப்பான - சேஷத்வஸித்திக்கு உறுப்பான.

வெளியாக - சாப்தமாக. கழிக்கையாலே அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழிக்கையாலே. ரக்ஷகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் - ஸமஸ்தவஸ்துசரீரதயா ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கையாகிற ஈச்வரஸ்வரூபத்தையும் விசதமாகச்சொல்லுகையாலே - சாப்தமாகச் சொல்லுகையாலே. தத்ஸித்திக்கு உறுப்பான - சேஷத்வஸித்திக்கு ப்ரகாசகமான

இனிமேல் - ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது - ப்ரணவார்த்தத்தை விவரிக்கிறது;—உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு - உகாரார்த்தத்தை விசதமாகச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸு; மகாரத்தை - மகாரத்தால் சொன்னவார்த்தத்தை, சதுர்த்தி - நாராயணபதோபரிஸ்தித்தையான சதுர்த்தியானது, விவரிக்கிறது - ப்ரகாசமாகச்சொல்லுகிறது, மகாரத்தை - மகாரார்த்தத்தை, விவரிக்கிறது - விசதமாகச்சொல்லுகிறது, நாரபதமென்று சொல்லுவர்கள் - நாரபதமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—அடைவேவிவரியாதொழிகிறது விரோதிபோய் அநுபவிக்க வேண்டுகையாலே. நமஸ்ஸு (ந) என்றும், (மஃ) என்றும் இரண்டு பதம். மஃ எனகிறவித்தால் - தனக்குரியனென்கிறது; ந என்று - அத்தைத்தவிர்க்கிறது; ஆக, நமஃ எனகிறவித்தால் - தனக்குரியனன்றென்கிறது.

வயா —அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதே, வ்யுத்க்ரமமாக விவரிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடைவேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - அக்ஷரக்ரமத்திலே விவரியாதொழிகிறது அகார விவரணமான நாராயணபதத்தில் பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாராதிகள், நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்கை. இனி மத்யமபதமான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, அதில் அவாந்தர பதபேதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்ஸு, நஎன்றும், மஃ என்றும் இரண்டுபதம் என்று.)

இவ்விரண்டுபதத்துக்கும் அர்த்தமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மஃஎன்கிறவித்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது, - மஃ என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான இம்மகாரத்தால் மகாரவாச்யனான ஆத்மாவுக்கு கீழ்ச்சொன்ன தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்தவந்தோற்றுகையாலே, தனக்குரியனென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது; ந என்று - நிஷேதவாசியான நஞ்ஞாலே அத்தைக்கழிக்கிறது என்கை.

உபயபதத்தாலும் சொன்னவர்த்தத்தைச் சேரப்பிடித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆக நமஃ எனகிறவித்தால் - தனக்குரியனனறென்கிறதென்று) பதக்ரமத்திலே அர்த்தஞ்சொல்லாதே, வ்யுத்க்ரமமாகச் சொல்லுகிறது, நிஷேத்யத்தைச்சொல்லி நிஷேதிக்கவேண்டுகையாலே.

அ.—நாராயணபதத்தில பகவதநுபவத்துக்கு - நாராயணபதத்திலசொல்லுகிற பகவதநுபவத்துக்கு. அஹங்காரமமகாராதிகள் என்கிறவிடத்தில, ஆதிசப்தத்தாலே — ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயத்தைச் சொல்லுகிறது. அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே - ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான நாராயணனை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே.

அடைவே - அக்ஷரக்ரமத்திலே, விவரியாதொழிகிறது - விவரணமாகச் சொல்லாதே போகிறது, விரோதி-பகவதநுபவத்துக்கு விரோதியான அஹங்காராதிகள், போய்-நமஸ்ஸாலே கழியுண்டுபோய், அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே-பின்னை அநுபவிக்கவேண்டுகையாலே என்று மூலார்த்தம்.

அவாந்தரபேதத்தை-மத்யே உண்டானபதபேதத்தை. கீழ்ச்சொன்ன - ப்ரணவத்தில்சொன்ன. தாதர்த்ய ப்ரதிகோடியான ஸ்வார்த்தத்வம் — சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்.

மூ.—பிறர்க்குரியனல்லன்று தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி மீட்கலாம், தனக்கென்னுமன்று யோக்யதையுங்கூடவழியும். இத்தால் - விரோதியைக் கழிக்கிறது. விரோதிதான் மூன்று.

வ்யா—க்ரமத்திலே சொல்லும்போது "வீடுமின்முற்றவும்" என்னுமாப்போலே நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேத்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்கவேணும். அதுதானும் பரந்தபடியிலே இவர் தாமே யருளிச்செய்தார்.

தனக்கும் பிறர்க்கு முரித்தன்றென்று அந்யஶேஷத்வத்தை நிஷேதித்த உகாரத்தை விவரிக்கிறதாகில், பிறர்க்கு உரித்தன்று என்றதையும் விவரியாமல், தனக்குரியனன்று என்றவித்தையே விவரிப்பானென்னென்கிற ஶங்கையிலேயருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்குரியனல்லன்று என்று தொடங்கி) அதாவது - அந்யஶேஷபூதனல்லன்று, ஶேஷத்வத்துக்கிசைகையாலே, அந்யரிற்காட்டில் தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ, ஸர்வரக்ஷகத்வ, ஸர்வஶேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி அந்நிலையிலநின்றும் மீட்கலாம். தனக்குரியன் என்று நிற்குமன்று (ஸ்வஸ்மை) (தவம்மே) என்றால் (அஹம்மே)(அஹம்மே) என்னும்மொழிய ஶேஷத்வத்துக்கிசையாமையாலே, மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட இல்லையாய் விடுமென்கை.

இந்நமஸ்ஸாற் செய்கிற அம்ஶந்தானே தென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தால விரோதியைக்கழிக்கிறதென்று.) அதுதான் ஒன்றோபலவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரோதிதான் மூன்று என்று.)

அ.—அந்யஶேஷபூதனல்லன்று - தனக்கன்றிக்கே, பகவதந்யராய் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு ஶேஷபூதனல்லன்று இசைகையாலே-அநுமோதிக்கையாலே. ஶேஷத்வாதியான எங்கிறவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே-ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. அந்நிலையில் நின்றும - அந்ய ஶேஷபூதனாயிருக்குமிருப்பிலநின்றும.

பிறர்க்குரியனல்லன்று - அந்யஶேஷபூதனல்லன்று, தன் வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி - அந்யரிற்காட்டில் ஸர்வேஶ்வரனான தனக்குண்டான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஶேஷித்வாதியான வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி, மீட்கலாம் - அந்நிலையில் நின்றும் மீட்கலாம்; தனக்கு என்னுமன்று - சேதநன், நான் எனக்குரியேனென்றிருக்குமன்று, யோக்யதையுங்கூட - மீட்கைக்கு யோக்யதையுங்கூட, அழியும் - இல்லையாய்விடும் என்று மூலார்த்தம்

இந்நமஸ்ஸால்-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவர்த்தகமான இந்த நமஸ்ஸால், செய்கிற அம்சந்தான்-செய்கிற கார்யந்தான்

௬௰ — அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாய விரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியும். ஸ்வரூபவிரோதிகழிகையாவது - (யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே) என்றிருக்கை.

வ்யா. — அம்மூன்றுந்தானேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதாவது - ஸ்வரூபவிரோதியும், உபாயவிரோதியும், ப்ராப்யவிரோதியுமென்று.) இத்தால் - ப்ரதமபதத்திற் சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதியும், இப்பதத்தில ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிற உபாயத்துக்குவிரோதியும் உத்தரபதத்திலசொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதியுமென்கை இந்நமஸ்ஸுத்தானே, காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே பூர்வோத்தர பதங்களிற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபப்ராப்யங்களினுடைய விரோதிகளைக் கழிக்கக் கடவதாயிறே யிருப்பது. இவ்விரோதித்ரயமும் கழிகையாவதுதானேதென்ன, அதுதன்னை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் மேல்மூன்றுவாக்யத்தாலே. (ஸ்வரூபவிரோதிகழிகை) அதாவது - ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி *யானே யென்றனதே என்றிருக்கையாகையாலே; அது கழிகையாவது, "யானே நீ யென்னுடைமையும நீயே" என்று ஆத்மாத்மீயங்களிரண்டும அத்தலைக்கு ப்ரகாரதயா ஶேஷமென்றிருக்கையென்கை.

அ. — இத்தால் - இந்நமஸ்ஸால. ப்ரதமபதத்தில் - திருமந்த்ரத்தில்ப்ரதமபதமான ப்ரணவத்தில. ஸ்வரூபத்துக்கு - லுப்தசதுர்த்தியிற் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஸ்வரூபத்துக்கு. இப்பதத்தில - நமஃபதத்தில உபாயத்துக்கு - பகவானாகிற ஸித்தோபாயத்துக்கு ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கிற - இப்பதத்துக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியாகிற அர்த்தபலத்தாலேஸித்திக்கிற. ப்ராப்யத்துக்கு - ப்ராப்யமானபகவதநுபவத்துக்கு. உத்தரபதத்தில் - நமஃபதோத்தரமான நாராயணபதத்தில. காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே - காகத்துக்கு நேத்ரகோளகம ஒன்றேயிருக்கச் செய்தேயும அதுதானே இரண்டுபார்ச்வத்திலும ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே மத்யஸ்தமான பதம்பூர்வோத்தரபதங்களோடே அந்வயிக்கை. பூர்வோத்தரபதங்களில - தனக்கு பூர்வமானப்ரணவத்திலும், உத்தரபதமான நாராயணபதத்திலும்.

அது தன்னை - அவ்விரோதித்ரய நிவ்ருத்தியை ஸ்வரூபத்துக்கு - ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபஜ்ஞானத்துக்கு. யானே என்தனதே என்றிருக்கையாலே - யான நானே என்றிருக்கையும் இது என்றனதே என்றிருக்கையுமாகையாலே. அது - அவ்விரண்டாகாரமும. யானே நீ என்னுடைமையும நீயே - யானும் நீயே; என்னுடைமையும் நீயே. ஆத்மாத்மீயங்கள் - தானும தன்னுடைமையும. அத்தலைக்கு ப்ரகாரதயா ஶேஷமென்றிருக்கை யென்கை - சேதநாசேதங்களிரண்டும் ஈச்வரனுக்கு சரீரதயா ஶேஷமாகையாலே தானும் தன்னுடைமையும் அவனுக்குசரீரதயாசேஷமென்றிருக்கையென்றதத்வஸித்திருக்கை

மூ.—உபாய விரோதி கழிகையாவது - (களைவாய் துன்பங் களையா தொழிவாய களைகண்மற்றிலேன்) என்றிருக்கை. ப்ராப்ய விரோதி கழிகையாவது, (மற்றை நங்காமங்கள்மாற்று) என்றிருக்கை. (ம:)என்கை, ஸ்வரூபநாஶம; (நம:) என்கை, ஸ்வரூபோ ஜ்ஜீவநம.

வ்யா.—(உபாயவிரோதீத்யாதி) அதாவது-உபாயத்துக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமாகையாலே அதுகழிகையாவது களைவாய துன்பங்களையாதொழிவாய களைகணமற்றிலேன் என்று-று-க்கத்தைப்போக்குவாய், போக்காதொழிவாய், வேறொரு ரக்ஷக வஸ்துவையுடையேனலலேன் என்றிருக்கை என்கை. (ப்ராப்ய விரோதீத்யாதி). அதாவது-ப்ராப்யத்துக்குவிரோதி ஸ்வப்ரயோ ஜநபுத்தியாகையாலே; அதுகழிகையாவது - (மற்றைநங்காமங் கள மாற்று) என்று உனனுகப்புக்குப் புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப்போக்கு என்றிருக்கை என்கை.

இப்படி ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள மூன்றுக்கும் விரோதியாகிறது - இவனுடைய அஹங்கார மமகாரங்களாகை யாலே, அதினுடைய க்ரௌர்யத்தையும், தந்நிவ்ருத்தியி லுண் டான நன்மையையும் அருளிசசெய்கிறார (ம:என்கை ஸ்வரூப நாஶம், நம:என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநம என்று.) அதாவது - చేతనస్యయదామమ్యం స్వస్మిన్స్వీయేచవస్తుని। మమఇత్యక్షరద్వన్ద్వంతదామమ్యస్య వాచకమ్) (சேதநஸ்ய யதாமமயஂஸ்வஸ்மிநஸ்வீயே சவஸ்துநி-மம இத்யக்ஷரத்வந்தவஂததாமம்யஸ்யவாசகம்) எனகிறபடியே, ம:- என்கிறவிதிலே 'அஹங்காரமமகாரங்கள் இரண்டுமுண்டாகை யாலே அதிலேஅந்விதனுகை இவவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத் துக்குநாஶம்; நம:என்று அதில் அந்வயமறறிருக்கை ஸ்வரூபத் துக்கு உஜ்ஜீவநம் என்கை. (ద్వ్యక్షరస్తుభవేన్మృత్యుస్త్ర్యక్షరంబ్రహ్మణఃపదమ్। మమేతిద్వ్యక్షరోమృత్యుర్నమమేతిచశాశ్వతమ్)(த்வயக்ஷரஸ்துபவேந்மர் த்யு ஸ்த்ர்யக்ஷரஂ ப்ரஹ்மணஃபதம்' - மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுர் நமமேதிசஶாஶ்வதம்) என்னக்கடவதிறே.

அ.—உபாயவிரோதி-உபாயாத்யவஸாயத்துக்குவிரோதி. களை கண்என்றது - பிடிப்பானஇடமாய், ரக்ஷகமென்றபடி. மற்றைநங் காமங்கள-உன்னுடைய அபிமாநத்துக்கு வேறுபட்ட நம்முடைய காமங்கள. இருக்கை-ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டிருக்கை.

இப்படி-முன்சொன்னபடி. அதினுடைய-அஹஂகார மமகா ரங்களினுடைய. மமயம - மமகாரம். உஜ்ஜீவநம் - உத்க்ருஷ்ட ஜீவநம.

மூ —இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையும காட்டும். (தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும) எனகையாலே ஸ்ரூபமசொல்லிறறு;(வேங்கடத்துறைவார்க்குநம்) எனகையாலே உபாயம் சொலலிற்று; (அந்திதொழுஞ்சொல) எனகையாலே பலமசொல்லிற்று. உற்றதுமுன்னடியார்ககடிமை எனகிறபடியே-இதிலே பாகவதசேஷத்வமும அநுஸந்தேயம.

வ்யா.—இப்படி ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தவிரோதிகளைககழிக கிறவளவனறிககே, இந்நமஸஸுதான் ஸ்வரூபாதித்ரயத்தையும ப்ரகாசிப்பிககுமென்கிறார் (இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், பலத்தையுங காட்டுமென்று.) இதுதன்னை உபபாதிக கிறார மேல்மூனறுவாகயததாலே. (தொலைவில்லிமங்கல மித்யாதி.) அதாவது-“தொலைவில்லிமங்கலநதொழும” எனறு-அவனுகந்தருளின நிலத்தளவுமசெல்ல சேஷமாயிருக்கும்படியைச சொலலு கிறவளவில,தொழும்என்று - நமஸ்காரத்தைசசொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபமசொல்லிறறென்கை (வேங்கடத்திதயாதி.) அதாவது-“வேங்கடத்துறைவாரக்குநம” என்று - திருவேஙகடமுடையானுக்கு சேஷம, நான எனக்குரியேனல்லேன எனறு, ஸ்வரக்ஷணத்தில் பாரபதியிலலாத ஸ்வரூபபாரதநதாயத்தைச் சொல்லுகையாலே, அவனே உபாயமெனனு மிடம ஸித்திக்கையாலே உபாயம சொல்லிறறு எனகை. (அநதிதொழுஞ்சொல்லி தயாதி.) அதாவது —“அநதிதொழுஞசொல்” என்று தாஸ்பரஸமதிசயித்தால், அதினுடைய சரமதசையிலேசொலலககடவ “தொழுஞசொல்” எனறு - நமஸ்ஸபததைச்சொல்லுகையாலே பலம சொல்லிற்றெனகை

இப்பதத்தில ததீயசேஷத்வமும ஆர்த்தமாக அநுஸந்தேயமாகையாலே, அததை யருளிசசெயகிறார (உறறதுமெனறு தொடஙகி.) அதாவது - (நின்றிருவெட்டெழுததுஙகற்று நானுற்றது முன்னடியார்க கடிமை) என்று - திருமநத்ரங்கற்றத்தால் * நான் உற்றது முனனடியார்க்கடிமை என்னு மிவ்வர்த்தத்திலே எனகிறபடியே, அஹஙகார மமகாரஙகள் நிவ்ர்த்தமாய, பகவச்சேஷத்வம உள்ளபடி ப்ரகாஸிககிற இந்நமஸ்ஸிலே, ததகாஷ்ட்டையான பாகவதசேஷத்வமும அநுஸந்திககவேணுமெனகை.

அ.—இபபதத்தில - இநநமஃபததத்தில். ஆர்த்தமாக - ஆர்தத பலததாலே. அதாவது-ததீயபாயந்தமானலலது ஸ்வரூபஸித்தியில்லாதபகவதநயார்ஹ சேஷத்வரூபஆர்த்தபலத்தாலேயென்றபடி. உற்றதும-ஊன்றியிருநததும. ததகாஷ்டையான - பகவச்சேஷத்வஸீமாபூமியான.

மூ.—இது அகாரத்திலேயென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலேயென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும்;

வ்யா.—இப்படி ஆர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படும்பாகவத ஶேஷத்வந்தான், இந்நமஸ்ஸிலன்றிக்கேஸ்தலாந்தரங்களிலே சொல்லுவாருமுண்டாகையாலே, அதனையருளிச்செய்கிறார் (இது அகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்கள், உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்களென்று) அதாவது - சதுர்த்தியாலே ஆர்த்தமாயினுடையபகவச்சேஷத்வத்தைச்சொல்லுகையாலே, பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையான இந்தபாகவதஶேஷத்வாநுஸந்தானம் அகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள். அந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கெல்லை ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக நிற்கையாலே, அநந்யார்ஹத்வ ப்ரதிபாதகமான உகாரத்திலே என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள் என்கை. ஆர்த்தமாகையாலே, அவவோஸ்தலங்களிலும் சொல்லலாயிருந்ததே யாகிலும், கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே சொல்லுகையே உசிதமென்று கருத்து.

இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வத்தில்பிறந்தப்ரதிபத்தியைபற்ற, இதிற்பிறந்த ப்ரதிபத்திக்குண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்குமென்று தொடங்கி) அதாவது-(ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரம் பகவத:)(ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்தர்யம்பகவத:)என்கிறபடியே, ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான ஈச்வரன், ஸ்வார்த்தபரனாயே இருக்கும்;

அ.—(உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை)என்கிறபடியே-உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை என்கிற ஸ்ரீஸூக்திபடியே, இதிலே - அஹங்கார மமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்த நமஸ்ஸிலே, பாகவத சேஷத்வமும் - தத்காஷ்டையான பாகவத சேஷத்வமும், அநுஸந்தேயம-அநுஸந்திக்கவேணுமென்று மூலார்த்தம.

அவவோஸ்தலங்களில் - அகார உகாரங்களில. கந்தல்கழிந்தவிடத்திலே - அஹங்காரமமகாரங்கள ஸவாஸநமாகக கழிந்தவிடத்திலே.

பூர்வத்தில் - ப்ரணவத்தில் வாசியை - அதிசயத்தை. இதில் பிறந்த ப்ரதிபத்திக்கு - அஹங்காரமமகாரங்கள நிவ்ருத்தமாய் பகவச்சேஷத்வம் உள்ளபடி ப்ரகாசிக்கிற இந்தநமஸ்ஸில் பிறந்த ஜ்ஞானத்துக்கு. ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருக்கும-ஸ்வப்ரயோஜநபரனாயேயிருக்கும்.

ரூ.—அசித்துப் பிறர்க்கேயா யிருக்கும்; ஆத்மா தனக்கும பிறர்க்கும பொதுவாயிருக்கும்என்று முற்பட்ட நினைவு: அங்ஙனன்றிக்கே, அசித்தைப்போலே தனக்கேயாக எனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது-நமஸ்ஸால்.

வ்யா.—சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே தனக்கே எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே, பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபமா யிருக்கும் அசித்து, பரார்த்தமாயே யிருக்கும்; சதுர்த்தியிற்சொன்ன சேஷத்வத்தையும், மகாரத்திற் சொன்ன ஜ்ஞாதர்த்வத்தையுமுடையனை ஆத்மா ஜ்ஞாத்ர்த்வபலத்தாலே ஸ்வார்த்ததைக்கும், சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்திற்பிறந்த ப்ரதிபத்தி; அப்படியன்றிக்கே, பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே“தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே” எனகிறபடியே, அத்தலைக்கே ரஸமாம்படி விநியோகங் கொள்ளவேணும்என்றபேக்ஷிக்கிறது இந்நமஸ்ஸாலே என்கை.

அ.—சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே-ஜ்ஞாநசூந்யமாகையாலே. பரார்த்தமாயே யிருக்கும் - பரப்ரயோஜநார்த்தமாயே யிருக்கும் உடையனை - ஸ்வரூபமாகவுடையனை. பூர்வபதத்திற்பிறந்த- பூர்வபதமான ப்ரணவத்தில்பிறந்த.

ஈச்வரன்—, தனக்கேயாயிருக்கும்-ஸ்வார்த்தபரனாயிருக்கும்; அசித்து—, பிறர்க்கேயாய்-சைதந்ய ரஹிதமாகையாலே தனக்கு எனகைக்கு யோக்யதையின்றிக்கே பிறர்க்கேயாய, இருக்கும்-பரதந்த்ரஸ்வரூபமாயிருக்கும; ஆத்மா-சதுர்த்தியில் சொன்னசேஷத்வத்தையும் மகாரத்தில சொன்ன ஜ்ஞாத்ர்த்வத்தையும் ஸ்வரூபமாக வுடையனான ஆத்மா, தனக்கும் - ஜ்ஞாத்ர்த்வ பலத்தாலே ஸ்வார்த்த தைக்கும, பிறர்க்கும-சேஷத்வத்தாலே பரார்த்ததைக்கும, பொதுவாயிருக்குமென்று—, முற்பட்டநினைவு - இந்நமஸ்ஸுக்கு பூர்வபதத்தில் பிறந்த ப்ரதிபத்திஎன்று மூலார்த்தம.

அப்படியன்றிக்கே - ஸ்வார்த்ததைக்கும பரார்த்ததைக்கும் பொதுவாயிருக்கையன்றிக்கே, தனக்கேயாக - அவனுக்காகவுமன்றிக்கே, அவனுக்கும்தனக்குமாகவுமன்றிக்கே அவன்றனக்கேயாக என்றபடி. அத்தலைக்கேரஸமாம்படி - அத்தலைக்கேரஸாவஹமாம்படி. விநியோகங் கொள்ளவேணும் - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும்.

அங்ஙனன்றிக்கே - அப்படியன்றிக்கே, அசித்துப்போலே- பரார்த்ததைகவேஷமான அசித்துப்போலே, தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ள வேணுமென்கிறது - (தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளவேணும்) என்கிறபாசுரப்படியே அத்தலைக்கேரஸமாம்படி விநியோகங்கொள்ளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறது, நமஸ்ஸால் - இந்த நமஸ்ஸால் என்றுமூலார்த்தம்.

மூ.—அதாவது - போகத்தைப்ராயில ஈச்வரனழிக்கும்போது, நோக்கவேணும் என்றழியாதொழிகை. அழிக்கைக்கு ஹேது கீழேசொல்லிற்று, மேலுஞ்சொல்லும்.

வ்யா.—"தனக்கேயாக" என்றதை உபபாதிக்கிறார் (அதாவது என்றுதொடங்கி.) இத்தால் - அத்தலைக்கே * ரஸமாக விநியோக படுகையாவது, தன்னோடேகலந்துபரிமாறுந்தசையிலே போக்தாவான ஈச்வரன், "ஆட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்ட மாயன்" என்கிறபடியே-அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து, தன்வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி, இத்தலையில் சேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது, நம்சேஷத்வத்தை நாம்நோக்கவே ணும் என்று, நைச்யம்பாவித்து இருயத்து, அவன்போகத்தை அழியாதொழிகையென்கை.

இப்படி, இவனழிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச் செய்கிறார் (அழிக்கைக்குஹேது என்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஈச்வரன் மேலவிழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிற தசையிலே, இவன் நைச்யம்பாவித்திருயத்து, அவனபோகத்தை அழிக்கைக்கு ஹேது, சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்கையாலே, கீழே ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று; சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவ னாகச் சொல்லுகையாலே மேலிலபதத்திலும் சொல்லுமென்கை.

அ.—இத்தால-இநநமஸ்ஸால். அத்தலைக்கேரஸமாக-ஈசவரனு க்கே உகப்பாக. கலந்துபரிமாறும்தசையிலே-கலக்கிற தசையிலே. தாழநின்று - சேஷத்வத்திலேநின்று பரிமாறி-அநுபவித்து இத் தலையில்-இசசேதநனிடத்திலே. சேஷத்வத்தை யழிக்கும்போது- இவன் பண்ணும் சேஷவ்ருத்திக்கு தான் ப்ரதிஸம்பந்தியாகையன் றிக்கே, தான பண்ணும் சேஷவ்ருத்திக்கு இவனை ப்ரதிஸம்பந்தி யாக்கும்போது. நமசேஷத்வத்தை நோக்கவேணுமென்று - நாம பண்ணும் சேஷவ்ருத்திக்கு அவனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக்க வேணு மென்று. நைச்யம்பாவித்திருயத்து-தன்னுடைய தாழ்ச்சியை அபி நயித்துப்பின்வாங்கி. அவனபோகத்தை- அவன்முகவிகாஸத்தை.

மேல்விழுந்து-வ்யாமோஹத்தாலே ஈசவரன்சேதநன்மேலே விழுந்து. விநியோகங் கொள்ளுகிறதசையிலே - அநுபவிக்கும் தசையிலே.

இப்படி-நம்சேஷத்வத்தை நாம் நோக்கிக்கொள்ளவேணுமெ ன்று. அழிக்கைக்கு-அவன் போகத்தை யழிக்கைக்கு. மேலிலபத த்திலும்—நாராயணபதத்திலும்.

---

* "ரஸமாம்படி" என்கிறபாடம் அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

மூ.—இந்நினைவு பிறந்தபோதே கர்த்தக்ருத்யன்;

வ்யா —இனி இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய வைபவத்தைப் பலபடியாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இப்பதத்தை நிகமித்தருளுகிறார் மேல (இந்நினைவு பிறந்தபோதே கர்த்தகர்த்யன் என்று.) தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளவேணும் என்னும் இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி பிறந்தபோதே, தன்னுடைய ஹிதத்துக்குடலாகச்செய்யவேண்டுவதெல்லாம்செய்து தலைக்கட்டினவனென்னகை.

அ.—அதாவது-அத்தலைக்கேகரஸமாம்படி விநியோகப்படுகையாவது, போகத்தசையில் - பரிமாறும்தசையில், ஈச்வரன் அழிக்கும்போது - ஈச்வரன் தன் வ்யாமோஹத்தாலே அசேஷமாயிருந்து அநுபவித்து இத்தலையில சேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது, நோக்கவேணுமென்று - நம்சேஷத்வத்தை நாம் ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேணுமென்று நைச்யம்பாவித்து இருக்கை, அழியாதொழிகை- அவன்போகத்தை யழியாதொழிகை, என்றுமூலார்த்தம்.

அழிக்கைக்குஹேது - ஈச்வரன் மேல்விழுந்து விநியோகங்கொள்ளுகிறதசையிலே இவன் நைச்யம்பாவித்து இருக்கிறது அவன்போகத்தை அழிக்கைக்குஹேது, கீழேசொல்லிற்று - சேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம்" என்கையாலே ப்ரணவத்திலே சொல்லிற்று; மேலும் சொல்லும் - சதுர்த்தியிலே கிங்கரஸ்வபாவனாகச் சொல்லுகையாலே மேல் பதத்திலும் சொல்லுமென்று மூலார்த்தம்.

இனி என்றது - அவன் இவனை சேஷியாகவைத்து விநியோகங்கொள்ளவுமாம், சேஷமாகவைத்து விநியோகங்கொள்ளவுமாம், அதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, அவன் முகமலர்த்திக்கு த்வாரமாவதுவே இவனுக்கு உத்தேச்யமாவது என்னும்படியான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் இந்நமஸ்ஸாலே ஸித்தித்த வந்தரம். எம்பெருமான் இவனை சேஷியாகவைக்க இசைந்திருக்கை இவனுடைய ஸ்வரூபமான பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எல்லைநிலம், அவன் தன்னை இவனுக்கு சேஷமாக்குகிறது அவனுடைய நிரங்குச ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு எல்லைநிலம்.

இப்பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியினுடைய - தன்னை சேஷியாக வைக்க இசையும்படியான இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தினுடைய. பலபடியாக-அந்வயத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும். இப்பதத்தை- இந்நமஃபதார்த்தத்தை.

ஹிதத்துக்கு-உபாயத்துக்கென்றபடி.

மூ.—இந்நினைவில்லாதபோது எல்லா துஷ்காதங்களும் க்ர்தம்; இந்நினைவிலே எல்லா ஸுக்ர்தங்களு முண்டு; இதின்றிக்கேயிருக்கப்பண்ணும்யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்;

வ்யா.—(இநநினைவில்லாதபோது எல்லாதுஷ்கர்தங்களும் கர்தமென்று.) இபபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி இலலாத போது, (కిం తేన నకృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా) (கிoதேந நக்ர்தoபாபo சோரோணாத்மா பஹாரிணா) என்கிறபடியே - ஸகலதுஷ்க்ர்தஙகளும் இவனாலே செயயப்பட்டதாய் விடுமென்கை

(இந்நினைவிலே எலலா ஸுகாதஙகளுமுண்டு) என்றது - இது வுண்டாகவே எல்லாஸுகர்தமும் * உண்டானால் பிறக்கும் ப்ரீதி, ஈஶ்வரனுக்குவிளைகையாலே, இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியிலே ஸகலஸுக்ர்தமு முண்டு என்கை. இதின்றிககே இருக்கப் பண்ணும் யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநஙகள் என்றது - இந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி யின்றிககே

அ.—இப்பாரதந்த்ரய ப்ரதிபததியில்லாதபோது-இவ்வதயந்த பாரதந்த்ர்ய பாதிபததியில்லாதபோது ஆத்மாபஹாராரூப ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபத்தி நடககையாலே.

இந்நினைவு பிறந்தபோதே - "தனககேயாகவெனைக் கொள்ள வேணும்" என்கிற இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததி பிறந்த போதே, க்ர்தக்ர்த்யன்-தனனுடைய ஹிதத்துக்குடலாகச்செய்ய வேண்டுவதெல்லாஞ் செய்து தலைக்கட்டினவனாவான்; இந்நினைவில்லாதபோது-இப்பாரதந்தர்யப்ரதிபத்தியிலலாதபோது,எலலா துஷ்க்ர்தங்களுமம கர்தம்-ஸகல துஷ்க்ர்தங்களும் இவனாலே செய்யப்பட்டதாயவிடுமம எனறு மூலாாததம்.

இதுண்டாகவே - இவ்வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தி உண்டாகவே. எல்லாஸுக்ர்தமுமுண்டானால் பிறக்கும் பரீதி - பலாபிஸந்திரஹிதங்களாய் பகவத ப்ரீத் யைக ப்ரயோஜகஙகளாய் இவனிடத்திலுண்டான ஸகலஸுக்ர்தங்களாலும் ரஜஸ்தமோ நிவ்ர்த்தித்வாரா ஸத்வோத்ரேகத்தால்பிறக்கும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்வாரா பிறக்கும் ப்ரீதி. விளைகையாலே - அபிவ்ர்த்தமாகையாலே.

---

* "பண்ணினால்" எனகிறபாடம அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

மூ.—இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும்போம, எலலாபலஙகளுமுண்டாம்.

வ்யா.—யிருக்கச்செய்தே,ஈஶ்வரப்ரீணநார்த்தமாக இவன்பண்ணுமயாகாதிகாமங்களும்,தனபாபவிமோசநார்த்தமாகப்பணணும சர்ச்ரசாந்த்ராயணாதிகளாகிற ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும ஈஶ்வரப்ரீதிககும், ஸ்வபாபவிமோசநத்துககு முடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்களென்கை.

இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும் போம், எல்லாபலங்களுமுண்டாமென்றது - இந்தபாரதந்த்ரய ப்ரதிபத்தியாலே, ஈஶ்வரன் இவனளவிலே அநுக்ரஹாதிஶயத்தைப பண்ணுகையால், அவனுடைய நிக்ரஹாத்மகங்களான ஸகல பாபங்களும்போம; "உனனடியார்க கெனசெய்வனென்றேயிருத்தி நீ" என்கிறபடியே இவனுக்கு எதைச் செய்வோமென்று மேன்மேலுமுபகரிக்கையாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திதொடக்கமான கைங்கர்யப்ராப்தியாயந்தமாக,ஸகலபலங்களுமுண்டாமெனகை.ஆகமத்யமபதார்த்தத்தையருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.—ப்ரீணநார்த்தமாக-ப்ரீதிஉண்டாகைக்காக. யாகாதிகள்என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - தாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. சாந்த்ராயணாதிகள் எனகிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே - புண்யதீர்த்தஸ்நாநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஈச்வரப்ரீதிககும் ஸ்வபாபவிமோசநத்துககும உடலாகாமையாலே - இவவத்யநத பாரதந்த்ர்யப்ரதிபத்தியால்பிறக்கும ஈச்வரப்ரீதிககும் ஸகலபாபமூலமான ஆத்மாபஹாரமாகிற ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே.

இந்த பாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே - இவ்வத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபததிமாத்ரத்தாலே. அநுகரஹாதிசயத்தை - அதிசயிதாநுக்ரஹாதிசயததை. நிகரஹாத்மகங்களான - நிக்ரஹஸ்ரூபஙகளான. இருததி - இருநதாய.

இதின்றிககேயிருகக-இந்த பாரதந்த்ர்ய பரதிபததியின்றிக்கேயிருககச்சேயதே, பண்ணும யஜ்ஞாதிகளும - ஈச்வரப்ரீணநார்த்தமாக இவன்பணணும் யாகாதிகாமங்களும, ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் - தன்பாபவிமோசநார்த்தமாகப் பண்ணும காசரசாந்த்ராயணாதிகளான ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும்,நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்-ஈச்வரப்ரீதிக்கும ஸ்வபாபவிமோசநத்துக்கும் உடலாகாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்; இது தன்னாலே - இந்தபாரதந்த்ர்யப்ரதிபததியாலே, எல்லாபாபங்களும்போம் - ஈச்வரன் இவனளவில அநுக்ரஹாதிசயத்தைப் பண்ணுகையாலே அவனுடைய நிகரஹாத்மகமான ஸகல பாபங்களுமபோம், எலலாபலங்களுமுண்டாம்-ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திதொடக்கமான கைங்கர்ய ப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஸகலபலஙகளு முண்டாமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—நாராயணன என்றது - நாரங்களுக்கு அயநம் என்றபடி. நாரங்களாவன - நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள். அவையாவன;— ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளும, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும,

வ்யா.—அநந்தரம நாராயணபதார்த்தத்தை யருளிசசெய்கிறார (நாராயணனென்றதென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாராயணபதந்தான, நாராணும அயநம் யஃ ஸஃ = நாராயணஃ என்றும, நாராஃ அயநமயஸ்ய ஸஃ = நாராயணஃ என்றும, தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹிரூபஸமாஸத்வயஸித்தமாகையாலே; அதில் தத்புருஷனில அர்த்தத்தை முந்துற வருளிச செய்கிறார (நாரங்களுக்கயநமென்றபடி யென்று.) நாரங்களாகிறவைதா - னவையென்ன அருளிசசெய்கிறார (நாரங்களாவன நித்யவஸதுக்களினுடைய திரளென்று.) நாரபதம, நர என்றும, நார என்றும, நாராஃ என்றுமாய, (ரிங்க்ஷயே) என்கிறதாதுவிலே, ர என்றுபதமாய் - க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைசசொல்லி, நகாரம் அதத்தை நிஷேதித்து, நர என்று - க்ஷயமில்லாத நித்யவஸ்துவைக்காட்டி, ஸமூஹார்த்தத்திலே அண்ப்ரத்யயமும, ஆதிவர்த்தியுமாய், நாரஃ என்று - நித்யவஸ்துஸமூஹத்தைசசொல்லி, நாராஃ என்று - பஹுவசநமாகையாலே ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும சொல்லுகையால (நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரள என்கிறார.) இதில, நித்ய என்கையாலே — நரஶப்தார்த்தமும, வஸ்துக்கள என்கையாலே - நாரஶப்தார்த்தமும, அவற்றினுடைய திரள் என்கையாலே- பஹுவசநார்த்தமும் சொல்லப்பட்டதிறே. தாதரஶங்களானவைதா னவையென்ன அருளிசசெய்கிறார் (அவையாவனவென்றுதொடங்கி) ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளாவன- ஸ்வரூபநிரூபகங்கள. ஆதிஶப்தத்தாலே-அநந்தத்வத்தைச்சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாவன-நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கும ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநஶக்திபலஐஶ்வர்யவீர்யதேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்கள

அ —தாதாசங்களானவை-நித்யங்களானவை.

ஸ்வரூபநிரூபகங்கள்-தன்னையிட்டே ஸ்வரூபத்தைநிரூபிக்கும்படியாயிருக்கிற தர்மங்கள. நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான- ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிநிரூபித திவ்யாத்மஸ்வரூபக தர்மங்களான வாத்ஸல்யமாவது - குற்றமே நற்றமாக இவனை அங்கீகரிக்கையிறே.

ஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வரூபஜ்ஞாநம். ஆநந்தமாவது-கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை. அமலத்வமாவது-ஹேய ப்ரத்யநீகமாயிருக்கை அநந்தத்வமாவது-தேசகாலவஸது பரிச்சேதராஹித்யமாயிருக்கை.நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களான-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளாலே நிரூபிதமான ஈச்வரனுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணங்களான,

மூ.—வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகளும், திருமேனியும், காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்ய பூஷணங்களும், திவ்யாயுதங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாய்ச்சிமார்களும், நித்யஸூரிகளும்,

---

வ்யா.—வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதிகளாவன - அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான வாத்ஸல்ய, ஸௌசீல்ய, ஸ்வாமித்வ, ஸௌலப்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாண குணவிசேஷங்கள். திருமேனியாவது - அஸாதாரணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹம். ஏகவசநம ஜாத்யபிப்ராயமாய், நித்யமான திவ்ய விக்ரஹத்தையும், ஐச்சிகமாக பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது; அல்லாதபோது, ஓரோவிக்ரஹமா எண்ணிவருகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேராது. இதுதான் நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சானபிள்ளை, இவர்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிலே ஸ்பஷ்டம். காந்தி ஸௌகுமார்யாதிகளாவன - அந்தவிக்ரஹ குணங்களான ஸௌந்தர்ய, ஸௌகுமார்ய, ஸௌகந்த்ய, லாவண்ய, யௌவநாதிகள். திவ்யபூஷணங்களாவன - ஆபரண சூர்ணையிலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தபடியே, கிரீடாதி நூபுராந்தமாக அத்திருமேனிக்குச் சாத்தும் அஸங்க்யேயமான திருவாபரணங்கள் திவ்யாயுதங்களாவன - அழகுக்கும், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கு முடலாயிருந்துள்ள சங்கசக்ரகதாஸிசார்ங்காத்யஸங்க்யேயாயுதவிசேஷங்கள். பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாய்ச்சிமாராவார் - "(శ్రీవల్లభ, ఏవంభూతభూమినీళానాయక) (ஸ்ரீவல்லப, ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக) (దేవిత్వామనునీళయాసహమహీదేవ్యస్సహస్రం తథా) (தேவித்வாமநுநீளயாஸஹமஹீ தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரம்ததா) என்கிறபடியே, ப்ரதாந மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் முதலாக தத்ஸமாநைகளான பூமிநீளைகளும், மற்றும் மநேகராகச் சொல்லப்படுகிறவர்களும், லக்ஷ்மீ பார்த்தி மஹிஷீவர்க்கங்களும்" என்றிறே ஆச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்தது.

நித்யஸூரிகளாவார் - அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாயிருந்துள்ள அஸங்க்யேயரான ஸூரிஜநங்கள்.

அ.—அந்த ஷாட்குண்யாயத்தமான - அந்தஷாட்குண்யாதீநமான. வாத்ஸல்யம் - வத்ஸலத்தின் பக்கல் தோஷம் பாராதிருக்குமிருப்பு. ஸௌசீல்யம் - உயர்ந்தவர்களோடும் தாழ்ந்தவர்களோடும் புரையறக்கலக்கும் தன்மை. ஸ்வாமித்வம - தன்னையொழிந்த எல்லா பதார்த்தங்களையும் தன்னதென்றபிமாநிக்கை ஸௌலப்யம் - கிட்ட வெளியனாகை. தத்ஸமாநைகளான - பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸமாநைகளான.

மூ.—சத்ரசாமராதிகளும், திருவாசற்காக்கும முதலிகளும், கணாதிபரும், முக்தரும், பரமாகாஶமும்,

---

வ்யா.—சத்ரசாமராதிகளாவன-கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தப்ருங்கார பதத்க்ரஹாதிகள். திருவாசற்காக்கும் முதலிகளாவார்-சண்டப்ரசண்ட பத்ரஸுபத்ர ஜயவிஜயாதிகள். கணாதிபராவார்-குமுதகுமுதாக்ஷபுண்டரீகவாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ரஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதாதிகள். முக்தராவார்-"கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே-ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு, நித்யஸூரிகளோடு ஸமாநாகாரராய், நிகில கைங்கர்ய நிரதராயிருக்கும் அஸங்க்யேயரான சேதநர்.

(பரமாகாஶமாவது-பஞ்சோபநிஷண்மயமான பரமபதம்; இதுதான் பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே ஸமூஹாத்மகமாயிறே யிருப்பது; ஆகையால் ஸமூஹகணனைக்குவிரோதமில்லை. "பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, பரமபதமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளுமென்றுதொடங்கி, இவ்வளவும்-ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷங்களான கல்யாணகுணங்களையும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தையும், விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளையும், அந்தஸௌந்தர்யாதிகளோபாதி, பூத்தாப்போலே சாத்தின திவ்யாபரணங்களையும், அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான திவ்யாயுதங்களையும், இவையித்தனையும் காட்டிலெறித்தநிலாவாகாமே அருகேயிருந்தநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமாரையும், அச்சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்கிற நித்யஸூரிகளையும், அவர்களுக்கு கைங்கர்யோபகரணங்களான சத்ரசாமராதிகளையும், இச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோவென்று வயிறெரிந்து நோக்கும் திருவாசல்காக்கும முதலிகளையும், அப்படி மங்களாஶாஸநபரராய் திருப்படைவீட்டுக்கடையக் காவலாயிருக்கும் கணாதிபரையும்,

---

அ.—தாலவ்ருந்தம-திருவாலவட்டம. ப்ருங்காரம்-திருக்சாவேரி. பதத்க்ரஹம - திருப்படிக்கம். ஆதிசப்தத்தாலே - ஆஸநஶயநாதிகளைச்சொல்லுகிறது.

பூத்தாப்போலே-கல்பகதருபூத்தாப்போலே. அவ்வாபரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படியான - இவையும் ஆபரணங்களோடு சொல்லலாம்படியான. காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே-ஸ்வயமேவ அநுபவித்து ஆநந்திக்கையன்றிக்கே. அச்சேர்த்தியிலே - ஈச்வரனும் நாய்ச்சிமாருமான சேர்த்தியிலே. நோக்கும-மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்.

மூ.—ப்ரக்ருதியும், பத்தாத்மாக்களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களும்.

வ்யா—நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் அவர்களோடு ஒருகோவையாய் அடிமைசெய்கிற முக்தரையும் அவ்வடிமைக்கு வர்த்தகமான பரம பதத்தையும் அருளிச்செய்தாராயத்து.

லீலாவிபூதியிலுள்ளவற்றை யருளிச்செய்கிறார்மேல். ப்ரக்ருதியாவது - குணத்ரயாத்மகத்ரவ்யமாய் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும் மூலப்ரக்ருதி. "குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையா யிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்தது. பத்தாத்மாக்களாவார் - உமிமெழுகிற் பொன்போலே, இப்ப்ரக்ருதிகளோடே உருமாய்ந்துகிடக்கிற ஆத்மாக்கள். காலமாவது-அஹோராத்ராதி விபாகயுக்தமாய் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும் அசித்விசேஷம் "அஹோராத்ராதிவிபாகங்கள் அநேகமாகையாலே, காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்" என்றிறே, இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது. ஆக இவ்வளவும்-ஸ்வரூபேண நித்யங்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லிற்று, மேல் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது - ஸத்தானபதார்த்தத்தினுடைய வுத்பத்தி விநாசாத்யந்தாபாவம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது-உத்பத்தி விநாசயோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூப லிங்காதிகளுடைய அநந்யதாபாவம்.

இதில் மஹதாதிவிகாரங்களாவன-மஹத்தத்வம் தொடங்கி ப்ருதிவியளவாகவுண்டான இருபத்துமூன்று தத்வமும். அண்டங்களாவன - இம்மஹதாதிகளாலே ஆரப்தங்களாய், (అణ్డానాంతు సహస్రాణాం సహస్రాణ్యయుతానిచ) (அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச) என்கிறபடியே, அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற அண்டவிசேஷங்கள். அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி பதார்த்தங்களாவன - அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவமநுஷ்யதிர்யக் ஸ்தாவரங்கள். ஆக-நாரபதார்த்த மருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.— அவர்களோடு ஒருகோவையாக - நித்யஸூரிகளோடு ஏககோஷ்டியாக உருமாய்ந்துகிடக்கிற-கரணகளேபரசூந்யராய்க் கிடக்கிற.

உள்ளவற்றை-உள்ள நாரசப்தார்த்தங்களை. மூலப்ரக்ருதி-மூலமான ப்ரக்ருதி மூலமாகையாவது - மஹதாதி ப்ரக்ருத்யந்தமானவிகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கை. உருமாய்ந்து-ஸ்வரூபமழிந்து. உத்பத்தி விநாச யோகியாகா நிற்கச்செய்தே-உத்பத்தி விநாசங்களுடைய ஸம்பந்தத்தை உடைத்தாகாநிற்கச் செய்தே. அநந்யதாபாவம் — அதுவேயாயிருக்கை.

மூ — அயநமென்றது - இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடி. அங்ஙனன்றிகே, இவைதன்னை ஆசரயமாகவுடையனென்னவுமாம

வ்யா.—மேல்அயநபதார்த்தத்தையருளிசசெய்கிறார் (அயநமென்றது இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடி யென்று.) அதாவது-அயநஶப்தம ஆஶ்ரயவாசியாகையாலே, இவற்றுக்கு அயநமென்றது-இவற்றுக்காஶ்ரயமென்றபடியெனகை. பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிககே இவைதன்னை ஆசரயமாகவுடையனென்னவுமாமென்று.) அதாவது - இவற்றுக்காஶ்ரயமென்று தத்புருஷனாகச் சொல்லுகையன்றிககே, (இவைதன்னை ஆஶ்ரயமாகவுடையன) என்று பஹுவ்ரீஹியாகச் சொல்லவுமாமெனகை.

இவற்றுக்காஶ்ரயம் என்கிறவிடத்தில், குணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், (இவைதன்னை யாஶ்ரயமாகவுடையன்) எனகிறவிடத்தில், குணஙகளை யொழியச்சொலலவேணும். அககுணங்களுக்கு வ்யாப்யத்வம் சொல்லுமளவில் ஆதமாஶ்ரயமும் அநவஸ்தையுமாகிற தோஷஙகள் வருகையாலே. “தனகுணஙகளிலே ரசவரன வயாபிக்கும்போது குணவிஶிஷ்டனையே வ்யாபிக்கவேணும், நிர்க்குணமாய் வஸ்துவிராமையாலே; அப்போது, வ்யாபயகுணங்களே வ்யாபககுணஙகளாய், வ்யாபககுணங்களே வயாப்யகுணஙகளாயறுகையாலே, ஆத்மாஶ்ரய தோஷடாம்;

அ.—இவறறுககு-நித்யவஸ்துக்களுடைய திரளுககு. இவைதன்னை-நாரஙகளை. வயாப்யத்வம-ஆச்ரயம. சொல்லுமளவு-சொலலும்போது. ஆத்மாச்ரயமாவது - தனககுததானே ஆசரயமாயிருக்கை. அதாவது—பரஸ்பராபேக்ஷை. அநவஸ்தையாவது-மேனமேலன அபேக்ஷா தோஷஙகள வருகையாலே குணஙகளையொழியச் சொலலவேணும் எனறு அநவயம.

வ்யாபிக்கும்போது-அநதப்ரவிசய வ்யாபிககும்போது. நிரககுணமாய்-ஸ்வரூப நிரூபககுண ஶூநயமாயும நிரூபிதஸ்வரூபகுண ஶூந்யமாயும். அப்போது-குணவிசிஷ்டனுககு வ்யாப்திசொல்லும்போது. வ்யாபயகுணங்களே வயாபககுணங்களாய்-ஆச்ரயகுணங்களே ஆசரயிகுணங்களாய். வ்யாபககுணஙகளே வ்யாபயகுணங்களாய்-ஆச்ரயிகுணங்களே ஆச்ரயகுணஙகளாய். அதுக்குமேலே - ஆத்மாச்ரயமாகிறதோஷமாகைக்குமேலே. ஆதமாசரயரூபதோஷ பரிஹாரார்த்தமாக ஆதமாச்ரய குணஙகளுக்கும் ஆச்ரயிகுணஙகளுககும் ஸ்வரூபபேதமங்கீ கரிககில எனறபடி.

மூ.—இவையிரண்டாலும பலிததுபரத்வ ஸௌலப்யஙகள்

வ்யா —அதுக்குமேலே, தன்குணங்களிலே குணி வ்யாபிககவென்றுபுக்கால், ததாஶ்ரய குணங்களிலும குணிவ்யாபிககவேணும்; அந்த வ்யாபகனுடைய குணஙகளையும், குணி வ்யாபிகக வேணும. ஆகையாலே, (అనవస్థాదుష్టమామ్) (அநவஸ்தாதுஷ்டமாம) எனறு, இதுதனனை ஸ்பஷடமாக ஆச்சானபிளளையருளிச் செய்தாரிறே

இவ்வுபய ஸமாஸத்தாலும், பலிதாம்ஶத்தை யருளிசசெயகிறா (இவையிரணடாலுமெனறுதொடஙகி.) அதாவது - நாரஙகளுககயநம, நாரஙகளை அயநமாக வுடையவன் என்கிற, இவை இரண்டாலும் பலிதத அர்த்தம், தன்னை யொழிநத ஸமஸ்தவஸ்துககளுககும், தான் ஆதாரமாயிருககையாகிற பரத்வமும, இபபடி பெரியனானதான ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தன்னை அமைத்துககொண்டு புக்கிருககையாகிறஸௌலப்யமுமென்கை.

அ:—தன்குணஙகளிலே குணிவ்யாபிக்க வென்றுபுக்கால-ஸ்வநிஷ்ட்டஙகளான குணங்களிலே குணிகுணாந்தரவிசிஷ்டனாய் வ்யாபிகக வேணுமென்று ப்ரவேசிததால். ததாச்ரய குணங்களிலும-குணநிஷ்டடஙகளாய வயாப்யகுணபிந்நங்களான குணங்களிலும். ஆகையாலே - குணபேதம சொல்லும்போது பஹுகுணகல்பநம வருகையாலே. அநவஸ்ததாதுஷ்டமாம்-பஹுகுணகல்பநம அநவஸ்தையாகையாலே தோஷயுக்தமாம்.

உபயஸமாஸததாலும்-தத்புருஷனாலும பஹுவ்ரீஹியாலும். இரண்டாலும - இரண்டுஸமாஸததாலும். வஸ்துககளுக்கும்-நாரங்களுக்கும.இபபடி-ஸகலவஸதுக்களுககும்ஆதாரமாமபடி. பெரியனான-விபுவான. தன்னை யமைதது வைதது-விபுவான தன்னை சரீரியாம்படி வைத்து. இவை யிரணடாலும பலிததது பரதவ ஸௌலப்யஙகள எனகிறவிடததில், ததபுருஷனால் - பரத்வமும், பஹுவ்ரீஹியால-ஸௌலபயமு மென்கிற நியமமனறியிலே, தத்புருஷனாலும பரதவஸௌலபயஙகள பலிககும,பஹுவ்ரீஹியாலும்பரதவ ஸௌலப்யஙகள பலிககும் எனறருளிச்செயவர்.

இவையிரணடாலும பலித்தது-நாரஙகளுக்கு அயநம், நாரங்களை அயநமாக வுடையவன் எனகிற இவை யிரண்டாலும பலித்தவர்த்தம, பரதவ ஸௌலப்யஙகள - தன்னை யொழிநத ஸமஸ்தவஸ்துககளுககும தான ஆதாரமாயிருககையாகிற பரத்வமும், இப்படி பெரியனான தான் ஸகல சேதநா சேதநங்களிலும் தனனை யமைத்துக்கொண்டு புகுந்திருக்கையாகிற ஸௌப்யமு மெனறு மூலார்த்தம்.

மூ.—அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம்.

வ்யா.—இன்னமுமொருப்ரகாரத்தாலே, இந்தஸமாஸத்வயபலிதங்களையருளிச்செய்கிறார் (அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று) அதாவது-பஹுவ்ரீஹியும், தத்புருஷனுமாகிற உபயஸமாஸத்தாலும் பலித்தது, அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அகிலசேதநாசேதநங்களிலும், அந்தராத்மதயா அவஸ்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும், (ఇణ్ గతౌ) (இண் கதௌ) என்கிற தாது விலேயாதல, (అయ గతౌ) (அய கதௌ) என்கிற தாது விலேயாதல் ஸித்தமான அயநபதத்தில் கரணவ்யுத்பத்தியாலும், கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாஶிதமான உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாமென்கை. பஹுவ்ரீஹியோஜனை சொல்லுகிறவிடத்தில, யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை, குணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொண்டாற்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும், அயநஶப்தத்தை உபாயோபேயவாசியாகக் கொள்ளுமளவில, யோக்யதாநுகுணமாக நாரஶப்தத்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதநவஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொள்ளக்கடவது. (నారస్త్వితి సర్వపుంసాం సమూహః పరికథ్యతే। గతిరాలమ్బనం తస్య తేన నారాయణస్స్మృతః) (நாரஸ்த்விதி ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ: பரிகத்யதே-கதிராலம்பநம் தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ம்ருத:) என்றும், (నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుధైః। తేషామయనభూతత్వాన్నారాయణ ఇహోచ్యతే) (நாரஶப்தேந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை: - தேஷாமயநபூதத்வாந் நாராயண இஹோச்யதே) என்றும் இத்யாதிகளிலே இவ்வர்த்தம் சொல்லப்பட்டாநின்றதிறே,

---

அ.—யோக்யதாநுகுணமாக-சரீரதயா ஆச்ரயமாகைக்கு அநுகுணமாக. தத்புருஷயோஜனையிலும் - "நாராணாம் அயநம்-நாராயணம்" என்கிற யோஜனையிலும். யோக்யதாநுகுணமாக - உபாயாபேக்ஷாநுகுணமாக

[నారస్తు - நாரஸ்த்விதி] இவ்விடத்தில், துகாரம் - அசித்வ்யாவ்ர்த்தியைச் சொல்லுகிறது ஆக அசித்வ்யாவ்ருத்தமான ஜீவாத்மஸமூஹம் நாரா: என்று வித்வாநகளாலே சொல்லப்பட்டாநின்றது; அந்தநாரத்துக்கு உபேயமாயும் உபாயமாயுமிருக்கையாலே ஸர்வேச்வரன நாராயணனென்று சொல்லப்பட்டாநின்றான். வித்வாநகளாலே, நாரசப்தத்தாலே-ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸமூஹம் சப்தசக்தியாலே சொல்லப்படுகிறது; அந்த நாரசப்தவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு உபாயோபேயமாயிருக்கையாலே இவ்விடத்தில் எம்பெருமான "நாராயணன்" என்று சொல்லப்படுகிறான என்று ச்லோகார்த்தம். இவ்வர்த்தம் - யோக்யதாநுகுணமாக நாரசப்தத்தை ஜீவமாத்ரவாசியாகிற இவ்வர்த்தம்.

மூ.—"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே எல்லா வுறவு முறையுமென்று சொல்லும். நாம் பிறாக்கானவன்றும், அவன் நமக்காயிருக்கும்.

வ்யா.—கர்மணிவ்யுத்பத்திஸித்தமான ப்ராப்யத்வத்துக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலும், ஸாவப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும், பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வவித பந்துத்வமும இப்பதத்திலே சொல்லும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானென்று தொடங்கி.) அதாவது - நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார், "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே-ஈஶ்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமென்று இப்பதத்திலே சொல்லுமென்கை. இப்படி பந்துபூதனையக்கொண்டு, இத்தலைக்கு அவன் செய்யும் தேதென்னவருளிச்

அ.—அந்தர்யாமித்வமும-அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில்சொல்லுகிறபடியே அகிலசேதநாசேதநங்களிலும அந்தராத்மதயா அவஸ்திதனாய்க்கொண்டு நியந்தாவாயிருக்கையாகிற அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாம் - அயநபதத்தில், கரணேவ்யுத்பத்தியாலும்கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும்ப்ரகாசிதமான உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகவுமாமென்று மூலார்த்தம.

ஸங்கோசமில்லாமையாலே என்றவநந்தரம் (அது) என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும்; அல்லாதபோது இவ்வாக்யம அந்வயியாது. அது - கர்மணி வ்யுத்பத்தி ஸித்தமான ப்ராப்யத்வம். ஸாவப்ரகார விஶிஷ்டமாகையாலும - மாதர்த்வாதி ஸாவப்ரகார விஶிஷ்டமாகையாலும. பந்துலாபம ப்ராப்யமாகையாலும் - பந்துலாபம் உத்தேச்யமாகையாலும. இப்பதத்திலே - இவ்வயநபதத்திலே. [எம்பிரானித்யாதி] எம்பிரான - எனக்கு உபகாரகன்; எந்தை - எனக்குத்தமப்பன; என்னுடைச் சுற்றம - மற்றுமுள்ள என்னுடையபந்துவர்க்கம்; எனக்கரசு-எனக்குராஜா; என்னுடைவாணாள் - என்னுடையப்ராணன்.

"எம்பிரானெந்தை" என்கையாலே-நாராயண சப்தார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கிற திருமங்கையாழ்வார் "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றம் எனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்கையாலே, ஈச்வரனே யெல்லாவுறவு முறையுமென்று சொல்லும-ஈச்வரனே இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவுமென்று இப்பதத்தில் சொல்லும் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—இராமட மூட்டுவாரைப்போலே, உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டுபோரும்.

செய்கிறார் (நாம் பிறர்க்கானவன்றும், அவன நமக்காயிருக்கு மென்று.) அதாவது-நாம்தன்னோடு ஒட்டற்றுப் பிறர்க்குநல்லரா யிருந்தகாலத்திலும அவன் நமக்கு நல்லனாயிருக்குமென்கை.

இப்படி நாம் அந்யபரரானவன்றும், நமக்கேயாயிருந்து அவன் செய்துபோருமதுதா னேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இராமடமென்று தொடங்கி.) அதாவது - நேர்கொடுநேரே தங்கள்பக்கல்வந்து அபேக்ஷிதங்களைவாங்கி ஜீவியாதே, துர்மாநத் தாலே பட்டினியே திரியுமவர்களையும் விடமாட்டாமையாலே, அசலறியாதபடி ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப்பாரைப்போலே, தன்பக்கல்தலைசாயோம என்றுஇச்சேதநர்ஸ்வாதந்த்ர்ய மடித்துத் திரியாநிற்க, இவர்களகண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க் கொண்டு உள்ளே மறைந்திருந்து, இவர்கள ஸத்தையே தொடங்கி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும என்கை. ஆக இந்நாராயணபதத் தாலே-கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஸ்வரனபடிகளை அருளிச் செய்தாராய்த்து.

அ.—இப்படி-ஸாவவிதமான.தனனோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல் லராயிருந்தகாலத்தில - தன்னோடே அநந்யார்ஹ சேஷத்வேந ஸம்பந்தியாமல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேஷத்வேநஸம்பந்தித் திருந்தகாலத்திலே. அவன நமக்கு நல்லனா யிருக்குமென்கை-நம் மோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தமுடைய ஈச்வரன் நமக்கு நன்மைகளை ஆசாஸிததிருக்கு மெனகை.

நாம் பிறர்க்கானவன்றும்-நாம்தன்னோடொட்டற்று பிறர்க்கு நல்லராயிருந்தகாலததிலும, அவன் நமக்காயிருக்கும - அவன நமக்கு நல்லனாயிருக்கும என்று மூலார்த்தம்.

இப்படி-கீழ்சசொன்னபடி. நேர்கொடுநேரே-எதிராக. ப்ரத் யக்ஷமாக என்றபடி. ஜீவியாதே-அநுபவியாதே. துர்மாநத்தாலே- அஹங்காரத்தாலே. ராத்ரிமடத்திலே - இராச்சோறிடும ஸத்ரத் திலே. தனபக்கல் தலைசாயோமென்று-தன்னை வணங்குகிறதில்லை யென்று. ஸ்வாதந்த்ர்யமடித்துத் திரியாநிற்க - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை கோஷித்துக்கொண்டு திரியாநிற்க இந்நாராயண பதத்தாலே- சதுர்த்த்யந்தமான நாராயணபதத்திலே. படிகளை-அந்தர்யாமித் வாதி ப்ரகாரங்களை.

இராமட மூட்டுவாரைப்போலே-ராத்ரிமடத்திலே புஜிப்பிப் பாரைப்போலே தன்பக்கல் தலைசாயோமென்று இச்சேதநர் ஸ்வாதந்த்ரிய மடித்துத் திரியாநிற்க, உள்ளேபதிகிடந்து-இவர் கள்கண்காணாதபடி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உள்ளே மறைந் திருந்து, ஸத்தையே பிடித்து - இவர்கள்ஸத்தையேதொடங்கி, நோக்கிக்கொண்டுபோரும் - ரக்ஷித்துக் கொண்டு போருமென்று மூலார்த்தம்.

மூ.—ஆயவென்கிற இத்தால் — "சென்றால்குடையாம்" என்கிறபடியே எல்லா அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறது. நமஸ்ஸாலே, தன்னோடுறவில்லையென்று வைத்து கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோவென்னில்;

வ்யா.—இனி, இதில் விபக்த்யம்சத்தாலே கைங்கர்யத்தைப்ரார்த்திக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆயவென்கிற இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஆயவென்கிற இந்த சதுர்த்தியாலே - "சென்றால்குடையாம" என்கிறபாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே - திருவனந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும்செய்ய வேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறதென்கை. நமஸ்ஸாலே - தனக்கென்ன வொன்றை விரும்புகைக்கு ப்ராப்தியில்லாத அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் சொல்லியிருக்க, இங்கேகைங்கர்யத்தைத் தான்விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவியாதென்றிருக்குமவர்கள் பண்ணும ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார் (நமஸ்ஸாலே தன்னோடு உறவில்லையென்றுவைத்து கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோ வென்னிலென்று.)

அ.—இனி-நாராயணபதார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். இதில்-நாராயண சப்தத்திலே. விபக்த்யம்சத்தாலே - சதுர்த்தியாலே.

ஆவிஸ்யுஃ என்கிற அத்யாஹ்ருதமான க்ரியாபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, "எல்லா வடிமைகளும் செய்யவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது" என்றருளிச்செய்கிறார்.

ஆயவென்கிறவித்தால - ஆயவென்கிற இந்தசதுர்த்தியாலே, சென்றால் குடையாம எனகிறபடியே — "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, எல்லாவடிமைகளும செய்ய வேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது - திருவநந்தாழ்வானைப்போலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும செய்யவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறதென்று மூலார்த்தம்.

தனக்கென்ன-ஸ்வார்த்தமாக. ப்ராப்தியில்லாத - ஸம்பந்தமில்லாத. அத்யந்த பார தந்த்ரயம்-அசித்வத அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம். இங்கே-சதுர்த்தியிலே. விரும்பி அபேக்ஷிக்கை-ப்ரேமபூர்வகமாக அபேக்ஷிக்கை. ஸம்பவியாது - அத்யந்த பாரதந்த்ரயம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே கூடாதென்றபடி.

நமஸ்ஸாலே-நமஸ்ஸிலே, தன்னோடுறவில்லையென்றுவைத்து-தன்னோடு தனக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்று அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லியிருக்க, கைங்கர்யத்தை-இக்கைங்கர்யத்தை, ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோ வென்னில - தான விரும்பி அபேக்ஷிக்கை ஸம்பவிக்குமோ வென்னில் என்று மூலார்த்தம்.

மூ.—"படியாயக்கிடந்துன் பவளவாய்காணபேனே" என்கிற படியே - கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்று,ஸ்வரூபப்ரயுக்தம. ஆகையால, "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு நாம" என்கிற ப்ரார்த்தனையைக்காட்டுகிறது.

வ்யா.—அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார(படியாயக்கிடந்தென்று தொடங்கி.) அதாவது - "படியாயக்கிடந்துன்பவளவாய் காணபேனே" என்று, அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, ஸ்வபோக்த்ருத்வரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாயக் கொண்டு வந்தேறியானதன்று, சேஷித்வதிசயத்தை விளைத்தலலது தான தரியாதபடியான தனஸ்வரூபத்தைப்பற்றிவந்ததென்கை.

உக்தத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு, சதுர்த்தியின் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாப்ரகாசகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார (ஆகையாலென்று தொடங்கி.) அதாவது-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே, ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையாலே, "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று, அடிமையிலொன்றும நழுவாதபடி ஸகலகைங்கர்யங்களும செய்யவேண்டும நாமென்கிற ப்ரார்த்தனையை இச்சதுர்த்தி ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்கை.

இனி, இந்த கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கைக்கு உறுப்பானப்ராப்யருசியுடையார்படியை அருளிச்செய்கிறார.

அ.—தனஸ்வரூபத்தைப்பற்றி-சேஷத்வமாகிற தனஸ்வரூபத்தைப்பற்றி. சேஷித்வதிசயத்தை விளைத்தலலது என்கிறவிடத்தில், அதிசயமாவது-ஈப்ஸிதகாரம.

"படியாயக்கிடந்துனபவளவாய்காண்பேனே" என்கிறபடியே-அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தோடே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லுகிறபடியே, கைங்கர்யப்ரார்த்தனைவந்தேறியன்று-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை ஸ்வபோக்த்ருத்வ ரூபாஹங்கார ப்ரயுக்தமாயக் கொண்டுவந்தேறியானதன்று, ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்-சேஷித்வதிசயத்தை விளைத்தாலல்லது தரியாதபடியான தன ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வந்ததென்கை என்று மூலார்த்தம்.

ஆகையால்-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை வந்தேறியன்றிக்கே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையால, - வழுவிலா - அடிமையில் ஒன்றும நழுவாதபடி, அடிமை-ஸகல கைங்கர்யங்களும, நாமசெய்யவேண்டும என்கிற - நாமசெய்யவேணுமென்கிற, ப்ரார்த்தனையை—, காட்டுகிறது-ப்ரகாசிப்பிக்கிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி-கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையைச்சொன்னவநந்தரம், இடைவிடாமல்-மத்யே விச்சேதியாமல், உறுப்பான – யோக்யமான. படியை-ரீதியை.

மூ.—"கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்கிறபடியே காண்பதற்குமுன்பு உறக்கமில்லை; கண்டால் * ஸதாபஶ்யந்தியாகையாலே உறக்கமில்லை. "பழுதேபலபகலும்போயின" என்று இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு உறங்கவிரகில்லை.

வ்யா.—(கண்ணாரக்கண்டு என்று தொடங்கி.) அதாவது-"இமையோர்கள்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ்செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்று - நித்யஸூரிகளுடைய திரளானது நிரந்தரம் அநுபவம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனை கண்கள் நிறையும்படி கண்டொழியக் கழியாதபடியான காதலிலே நிலைநின்றவர்களுக்கும், கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, விஷயத்தைக் காண்பதற்குமுன்பு ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான வுறக்கமில்லை, கண்டகாலத்தில "ஸதா பஶ்யந்தி" "ஸதாபஶ்யந்தி" என்கிறபடியே ஸதாநுபவம்பண்ணுகையாலே உறக்கமில்லை என்கை. இன்னமும் ஒரு ஹேதுவாலே இவனுக்கு உறக்கமில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார் (பழுதே என்று தொடங்கி.) அதாவது -"செங்கணடலோத வண்ணரடி - அரவணைமேல்கண்டு தொழுதேன் — பலபகலும — பழுதே-போயினவென்று-அழுதேன்" என்று - விஷயத்தைக்கண்டநுபவித்தவாறே.

அ.—காதலிலே - அபேக்ஷையிலே. நிலைநின்றவர்களுக்கு-நிலையாய் நின்றவர்களுக்கு. உறங்குதல்-நித்ரை.

கண்ணாரக்கண்டுகழிவது-நித்யஸூரிகள் கண்கள்நிறையும்படி கண்டாலொழியக்கழியாதபடியான, காதலுற்றார்க்கும்-காதலிலே நின்றவர்களுக்கும், கண்கள் துஞ்சுதலுண்டோ என்கிறபடியே-கண்களுறங்குதலுண்டோ என்னுமாபோலே, காண்பதற்கு முன்பு-இவ்விஷயத்தைக்காண்பதற்கு முன்பு, உறக்கமில்லை-ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான உறக்கமில்லை; கண்டால்-கண்டகாலத்தில், ஸதாபஶ்யந்தி யாகையாலே - ஸதாநுபவம் பண்ணுகையாலே, உறக்கமில்லை—, என்று மூலார்த்தம.

இன்னமும-இதுக்குமேலேயும். [செங்கணித்யாதி] செங்கண்-பரத்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும சிவந்தகண்களை யுடையவராய, அடலோதவண்ணரடி - ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குடலான பராபிபவந ஸாமர்த்த்யத்தையுடையராய, ஸமுத்ரம்போன்ற காம்பீர்யத்தையும திருமேனிவாணத்தையு முடையரான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, திருவநந்தாழ்வானுகிறபடுக்கை மேலேகண்டுஸேவித்தேன; இப்படிஸேவிக்கைக்குடலான அநேக திநங்களும் வ்யர்த்தமே போய்த்தே! என்று கலேசித்தேனென்று பாசுரார்த்தம்.

மூ —"அன்றுநான்பிறந்திலேன்பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றுநின்றார்களிறே.

வ்யா.—இப்படி யநுபவிக்கைக்குடலான அநேககாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோய்விட்டதே!என்று இழந்தநாளை நினைத்துக்லேசி த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு மேலுள்ளநாளில்உறக்கம்வரவழியில்லை என்கை.இன்னமும் இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு மறக்கப் போகாதென்னுமர்த்தை இசைவிக்கிறார(அனறு நானென்றுதொட ஙகி.)அதாவது-அவன என்னைப் பெறுகைக்காகத திருப்பதிகளிலே, நிறபதுஇருப்பதுகிடப்பதாகாநிறக,அக்காலத்தில்நானஜ்ஞாநலாப ரூபமான ஜந்மத்தையுடையேனாகபபெற்றிலேன;அந்தஜநம முண டானபின்பு, அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்றுசொல்லா நின்றார்களிறேயென்கை. ஆக-ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநம்பிறந் தார்படி யிதுவாகையாலே, இநதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை யிடைவி டாமல் நடக்குமென்றுகருத்து.

அ —இப்படி-கண்டு. பலபகலும்-அநுபவிக்கைக்குடலானஅநேக காலமெல்லாம்,பழுதேபோயினவென்று-வ்யாத்தமேபோய்விட்ட தென்று, இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு-இழந்தநாளை நினை த்துக் கூப்பிடுகிறவனுக்கு, உறங்கவிரகில்லை - மேலுள்ளநாளில உறக்கம்வர வழியிலலையென்று மூலார்த்தம.

இன்னமும-மேலேயும. இவ்விஷயத்தில அறிவுபிறந்தார்க்கு-ப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநமபிறந்த வர்களுக்கு. இசைவிக்கிறார் - அறிவிக்கிறார. பெறுகைக்காக-லபிக் கைக்காக. அக்காலத்தில - நிறபது இருப்பது கிடப்பதுசெய் கிறகாலத்திலே. அந்தஜந்மம் - ஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜநமம. அவனை - ப்ராப்யனை எமபெருமானை. ஆக - கீழ்ச்சொன்ன ஹேது க்க ளெல்லாவற்றாலும். கீழ்ச்சொனன ஹேதுக்களாவன ,— சதுர்த்தியினாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொலலுகையும, கைஙகர்யந்தானில்லாதபோது சேஷத்வமிலலையாமபடி சேஷத வோபஷ்டம்பகமாயிருக்கையும, இஸ்சேஷத்வந்தான ஆத்மா வுக்கு அஸாதாரண நிரூபகமாயிருக்கையும, ஆத்மாதான்நித்யனா யிருக்கையும, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமடியாக ப்ராப்யருசி யுடையராயிருக்கையும. ஆக-ப்ரமாணப்ரமேயப்ரமாதாக்களை யரு ளிச்செய்தாராய்த்து.

அன்று - அவன் இவனைப்பெறுகைக்காகத் திருப்பதிகளிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகாநிற்கிறகாலத்திலே, நான் பிறந்தி லேன்-நானஜ்ஞாநலாபரூபமான ஜந்மத்தைஉடையேனாகப் பெற் றிலேன்; பிறந்தபின்-அந்தஜந்ம முண்டானபினபு, மறந்திலேன என்றுநின்றார்களிறே - அவனை ஒருககாலும மறந்திலேன என்று சொல்லாநின்றார்களிறே என்று மூலார்த்தம்.

மூ.— இவ்வடிமைதான் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி" எனகிறபடியே, ஸாவதேஸஸாவகால ஸர்வாவஸ்தைகளி லும் அநுவாததிககும்

வ்யா —இனி, இநதகைஙகர்யததுககு தேஸகாலாதிநியமமிலலா மையைஅருளிச்செயகிறுா (இவ்வடிமைதான எனறுதொடங்கி.) அதாவது - இவ்வாதமாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாத்த மான இநதகைஙகாயநதான், "ஒழிவிலகாலமெலலா முடனாய மன்னி" என்று - ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம் - ஸாவதேஸததி லும் உடனாய் ஸாவாவஸ்த்தையிலும பிரியாது நின்று எனகிற படியே, ஸாவதேஸததிலும், ஸர்வகாலத்திலும், ஸாவாவஸ்தை யிலும நடந்துசெலலுமஎனகை.

பார்யைககு மஙகளஸூத்ரதாரணம், பர்த்தாவுக்கு அநந் யாாஹ என்று காட்டுமாபபோலே, திருமந்த்ரதாரணம், சேதநர் க்கு பகவதநந்யார்ஹத்வ ப்ரகாஸகமெனனு மிடம்தோற்ற, இத் தை யொருமங்களஸூத்ரமாக நிரூபித தருளிச்செயகிறுா.

அ.—இனி-கைஙகாயபராாததனையை அருளிச்செயதவநந்தரம். இநத கைஙகர்யததுககு-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபததுக்கு நிரூபக மான சேஷத்வத்துககு உபஷ்டமபகமாய அதஏவ நித்யப்ராாத் தநாவிஷயமான கைஙகாயததுககு ஸ்வரூபாநுரூபமானஎனறது- சேஷத்வபாரதநதாயங்களாகிற ஸ்வரூபாநுரூபம அதஏவ ஸ்வ பரயோஜநத்வஸ்வகர்த்ரகத்வ புததயகோசரமாய் பரப்ரயோஜந தவைகவேஷமாய் பரநியோஜ்யமெனறபடி. புருஷார்த்த மான - புருஷாாத்தப்ரார்த்தநாவிஷயமான. உடனாய் மன்னிஎன் கையாலே-ஸாவதேசத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும என்கிற வாத் ததைககாட்டுமோவெனனில; உடனுகையாவது - கூடியிருக்கை யாகையாலும், மனனுதலாவது - ஒருவஸ்து வென்னலாம்படி யிருககையாகையாலும அவனோடே ஏகவஸ்துவென்னலாம்படி கலநதிருக்கும் வஸ்துவுக்கு அவனிருக்கும்தேசத்திலும அவனுக் குண்டாமவஸ்தைகள்தோறும அவனோடு கூடியிருக்கைநியதமா கையாலும "உடனாய்மனனி" என்றால ஸர்வதேச ஸர்வாவஸ்தை களையும காட்டும.

இவவடிமைதான் - இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூப புருஷாாததமான இந்தகைங்கர்யந்தான, ஒழிவில்காலமெல்லாம்- ஒழிவில்லாதகாலமெலலாம, உடனாய் - ஸாவதேசததிலும் உடன் பட்டவனாய், மனனி - ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாதபடி நின்று, எனகிறபடியே—, ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும—, அநுவாத்திக்கும - நடந்துசெல்லும் எனறு மூலாாததம. பகவதநயார்ஹத்வபரகாசகமென்னுமிடம்தோற்ற - உகாரததிற சொனன பகவதநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகம்என்னுமர்த்தம்தோறற.

மூ.—எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம். இத்தால்-ஈஶ்வரன் ஆத்மாக்களுக்கு பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்கும் என்கிறது. ஆக, திருமந்த்ரத்தால், எம்பெருமானுக்கே யுரியேனானான.

வ்யா.—(எட்டிழையாயென்று தொடங்கி.) அதாவது-பதினொன்றிழையாய், இரண்டுசரடாயிருக்கும் லௌகிகமங்கள ஸூத்ரம்போலன்றிக்கே எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே, எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கிற இத்திருமந்த்ரமென்கை.

இப்படி நிரூபித்துச்சொன்ன இத்தால் எவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் என்று தொடங்கி.) அதாவது,-இத்தை மங்கள ஸூத்ரமாகச்சொன்ன இத்தால் ஈஶ்வரன் இத்தோடன்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிறதென்கை இனி இம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லி இத்தை நிகமித்தருளுகிறார் (ஆகத்திருமந்த்ரத்தால் என்று தொடங்கி)

அ.—லௌகிகமங்கள ஸூத்ரம் - லோகத்திலுள்ளார் தரிக்கும் மங்கள ஸூத்ரம்.

எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருக்கும் மங்கள ஸூத்ரம் மதாந்தரஸ்தாபகர்களிலே காணலாம், நம்மாசார்யர்கள், திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் த்விதீயமந்த்ரமாயிருக்கைக்கு ஸ்மாரகமாக வாய்த்து ஒன்பதுவடமான மங்கள ஸூத்ரத்தை தரிப்பது.

திருமந்த்ரத்தை மங்கள ஸூத்ரமாக நிரூபித்து அதிலே, த்வயமாகிற அச்சுத்தாலியையும் முளைத்தாலியையும், வயிரமணி ஸ்தானத்திலே முப்பத்திரண்டெழுத்தான சரமச்லோகத்தையுஞ் சேர்த்து, ஆத்மாக்களுக்கு அநந்யார்ஹத்வப்ரகாசகமாகக் கட்டினான் என்றருளிச்செய்வர்.

எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே - எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும் இத்திருமந்த்ரமென்று மூலார்த்தம்.

இப்படி - மங்கள ஸூத்ரமாக. இத்தோடு - இந்த திருமந்த்ரத்தோடே. அந்வயமுடைய - ஆசார்யோபதேசத்வாரா ஸம்பந்தமுடைய. பதியாய் நின்றுகொண்டு ரக்ஷிக்கும் - தானபெருகநின்று கொண்டு ரக்ஷிக்கும்.

இத்தால் - இத்தை மங்கள ஸூத்ரமாகச்சொன்னவித்தால், ஈச்வரன் - ஸர்வேச்வரன், ஆத்மாக்களுக்கு - இத்தோடு அந்வயமுடைய ஆத்மாக்களுக்கு, பதியாய் நின்று ரக்ஷிக்குமென்கிறது- பதியாய்க்கொண்டு ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகிறது என்று மூலார்த்தம்.

இனி - திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபதம் விஸ்தரேண அர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். ப்ரதிபாதிதமான - விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதமான ஸங்க்ரஹித்து - ஸங்க்ஷேபித்து. இத்தை - திருமந்த்ரார்த்தத்தை. நிகமித்தருளுகிறார் - முடிக்கிறார்.

மூ — எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும். ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாக வேணுமென்றதாயத்து.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

வ்யா.—ஆகவென்றது-கீழ் பரக்கஅருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் தொகுத்தருளிச் செய்கிறாரென்னுமிடந்தோற்ற.

(எம்பெருமானுக்கே யுரியேனான நான) இதில் எம்பெருமானுக்கே என்று-சதுர்த்யந்தமான ப்ரதமாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும், அவதாரணத்தாலே - மத்யமாக்ஷரத்தின அர்த்தத்தையும், உரியேனான நான என்று - த்ருதீயாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகையாலே, ப்ரதமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி.

(எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும்) இதில், எனக்குரியன் என்று - ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரார்த்தத்தையும், அன்றிக்கேயொழிய என்கையாலே - நகாரார்த்தத்தையும், வேணும என்கையாலே - இவ்வாத்தம சேதநனுக்கு ப்ராப்தநீயமென்னு மதத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே, மத்யமபதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே எல்லா அடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணும) இதில், ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கே என்று - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாசிகையான சதுர்த்தியையும், (எல்லா அடிமைகளும செய்யப்பெறுவேனாகவேணும)என்று கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே த்ருதீயபதார்த்தத்தைத் ஸங்க்ரஹித்தபடி. என்றதாயத்து என்றது-என்று சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

விஸ்தரேண அருளிச்செய்ததனை மீளவும் இப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச் செய்தது-இத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருமறிந்தநுஸந்திக்கைக்காக.

அ.—ஆக - திருமந்த்ரத்தா லிதயாதிவாகயத்ரயத்தாலே. ப்ரணவ நமோ நாராயணபதங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளிசசெய்தபடியை விசதமாக வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரதமப்ரகரணார்த்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார்.பரக்க-விஸ்தரமாக.தொகுத்து-சேர்த்து. இதில-கீழ்ச்சொன்ன வாக்யத்தில். எம்பெருமானுக்கு-லுப்தசதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்ட சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷித்வமுடையவனுக்கு.

மீளவும - புநः; மறுபடியுமென்றபடி. எல்லாரும் - பஹுஜ்ஞரும் அல்பஜ்ஞரும. பெண்களும் பேதைகளுமென்றபடியாகவுமாம். ஆகையால - இது தன்னில் சொல்லுகிற வாத்தமென்று தொடங்கி, இவ்வளவும வர-ப்ரபந்தத்தாலே பரக்கவருளிச்செய்த திருமந்த்ரார்த்ததனை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்து, எல்லாரும் மந்த்ரார்த்தத்தை எப்போது மநுஸந்திக்கவேணுமென்னும் திருவுள்ளத்தாலாகையால் என்றபடி. எல்லார்க்கும - ஸர்வவர்ணங்களிலுமுள்ள ஸ்த்ரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும.

வ்யா —ஆகையாலே எல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தம்எப்போதும் அநுஸந்தேயம.

பெரிய ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

அ —எப்போதும-அத்யயநாத்யயநகாலமின்றியிலே நித்யங்களைப்போலே எல்லாக்காலத்திலுமென்றபடி. எப்போதும என்ற வநந்தரம் (இம்மந்த்ரார்த்தம) என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும. அநுஸந்தேயம-அநுஸந்திக்கவேணும.

இப்படி யருளிச்செய்ததால்-நவவித ஸம்பந்தமும் ஸூசிதமாய்த்து; - அகாரத்தாலே-பிதாபுத்ரஸம்பந்தமும, "அவரக்ஷணே" என்கிறதாதுவாலே-ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்தமும, சதுர்த்தியாலே-சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தமும்,உகாரத்தாலே-பர்த்ருபார்யா ஸம்பந்தமும, மகாரத்தாலே - ஜ்ஞாதர்ஜ்ஞேய ஸம்பந்தமும், நமஸ்ஸாலே - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தமும, நாராயணபதத்தாலே-சரீரசரீரிஸம்பந்தமும, அயநபதத்தாலே - ஆதார ஆதேய ஸம்பந்தமும, ஆயபதத்தாலே - போக்த்ருபோக்ய ஸம்பந்தமும், சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. இதில் அகாரம ஸகலசப்தத்துக்கும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனை எம்பெருமானைச சொல்லுகிறது என்றத்தாலே - பிதாபுத்ரஸம்பந்தமும, ரக்ஷ்யரக்ஷக பாவஸம்பந்தமும், சொல்லிற்றாய்த்து = இத்தால. ஈச்வரனுக்கு சேஷமென்றத்தாலே - சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான சேஷியும அர்த்தாத் உக்தமாகையாலே சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தமும்சொல்லிற்றாயிற்று; இத்தால பிறர்க்கு சேஷமன்றென்கிறது என்கிறத்தாலே - பர்த்ருபார்யா ஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாய்த்து; இத்தால் ஆத்மாஜ்ஞாதா வென்கையாலே - ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்தம சொல்லிற்றாய்த்து; = இத்தால் தனக்குரிய னன்றென்கிறது என்றத்தாலே-ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்தம சொல்லிற்றாய்த்து;.= நாரங்களுக்கு அயநமென்றபடி என்கையாலே - ஆதாராதேய ஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாயத்து;=இவைதன்னை ஆச்ரயமாகவுடையனென்னவுமாம் என்றத்தாலே-சரீராத்மபாவஸம்பந்தம சொல்லிற்றாய்த்து;=ஆயவென்கிற வித்தால் என்றத்தாலே — போக்த்ருபோக்யஸம்பந்தம் சொல்லிற்றாயத்து என்று கண்டுகொள்வது.

ஆகதிருமந்த்ரத்தால-கீழ்ச்சொன்னவெல்லாவற்றாலுமாக, எம்பெருமானுக்கே உரியேனான நான-எமபெருமானுக்கே சேஷமான நான, எனக்குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும-எனக்கு சேஷமன்றென்று ஒழியவேணும; ஸாவசேஷியான நாராயணனுக்கே-கைங்கர்யப்ரதி ஸம்பந்தியான நாராயணனுக்கே, எல்லாவடிமைகளும் - ஸாவவிதகைங்கர்யங்களும, செய்யப்பெறுவேனாகவேணும-செய்யக்கடவேனாகவேணும், என்றதாய்த்து-என்று சொல்லிற்றாயத்து என்று மூலார்த்தம

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யர்திருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படி - வ்யாக்யாநம திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி — வ்யாக்யாநம்

த்வயப்ரகரணம்.

அவதாரிகை —ப்ரதமரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் மத்யமபதத்தாலும் த்ருதீய பதத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட உபாயோபேயங்களை விஶதமாக ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார். முன்பருளிச்செய்த மூன்று ப்ரபந்தத்திலும், திருமந்த்ராநந்தரம் சரமஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்து, பின்பு த்வயத்தையருளிச்செய்தவர் இப்போது த்வயத்தை முந்துற அருளிச்செய்வானென்னென்னில், இரண்டு ப்ரகாரமுமருளிச்செய்யலாயிருக்கையாலே. ஆச்சான்பிள்ளை, ஜீயர் முதலானோரும், இப் ப்ரகாரமிறே அருளிச்செய்தது. இவ்விரண்டு ப்ரகாரந்தனக்கும் கருத்தென்னென்னில், சரமஶ்லோகம் முன்னாகத் த்வயத்தைச் சொல்லுகிறது, வித்யநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே, விதிமுன்னாக அநுஷ்டாநத்தைச்சொல்லுகை.

த்வயப்ரகரணம்.

அதில்-திருமந்த்ரத்தில். மத்யமபதத்தாலும் த்ருதீயபதத்தாலும்-நமஃபதத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும். ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட-அர்த்தபலத்தாலும் லக்ஷணையாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட. விஶதமாக - ஸ்ரீமத்தாகவும் ஶாப்தமாகவும். மூன்று ப்ரபந்தத்திலும் - ஸ்ரீயஃபதிப்படியிலும் பரந்தபடியிலும், யாத்ருச்சிகப்படியிலும். திருமந்த்ராநந்தரம் - திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம். சரமஶ்லோகத்தை-சரமஶ்லோகார்த்தத்தை. த்வயத்தை-த்வயார்த்தத்தை. முந்துற-சரமஶ்லோகார்த்த மருளிச்செய்வதற்கு முன்பு இரண்டுப்ரகாரமும்-சரமஶ்லோகார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம் த்வயார்த்தமருளிச்செய்கையும், த்வயார்த்தம முன்னாகசரமஶ்லோகார்த்தமருளிச்செய்கையும். ஜீயர்-வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர். இப்ப்ரகாரமிறே-இவ்விரண்டுப்ரகாரமிறே.

சரமஶ்லோகம்முன்னாக-சரமஶ்லோகாநந்தரம். வித்யநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்கையாலே - "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று-விதிரூபமாயும், "சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்று அநுஷ்டாந ரூபமாயுமிருக்கையாலே. விதிமுன்னாக-விதிபூர்வகமாக.

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும், திருமந்த்ரம்ப்ராப்ய பரமாய, சரமஶ்லோகம் ப்ராபகபரமாய், த்வயம் உபயத்தி னுடையவும் அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலும. த்வயம்முன்னாக சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லுகிறது; – திருமந்த்ரத்தில் மதத்யமத்ரிய பதங்களுக்கு வாகயத்வயம் விவரணமாய், அதுதனக்கு சரமஶ்லோகத்தில ஆர்த்தத்வயம விவரணமா யிருக்குமாகாரத்தாலே. ஆனபின்பு இரண்டு ப்ரகாரமும அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. அதிலொரு ப்ரகாரத்தை மூன்று ப்ரபந்தத்திலும் அருளிச்செய்தவராகையாலே, மற்றை ப்ரகாரத்தையும அருளிச்செயயவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி திருமந்த் ராத்தம் அருளிச்செயதவநந்தரம, த்வயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அதில ப்ரதமத்திலே வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயுள்ளவற்றை,

---

அ.—ப்ராப்தமாகையாலும் – க்ரமமாகையாலும உபயத்தினுடையவும் - ப்ராபகத்தினுடையவும ப்ராப்யத்தினுடையவும். உபாயோபேயங்களிரண்டினுடையவு மென்னவுமாம. அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமாய் - உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும, ப்ராப்யாநுபவரூபகைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரதிபாதகமாய. இருக்கையாலும - சரமச்லோகம முன்னாக த்வயத்தை யருளிச்செயகிறது என்றுகீழோடே அந்வயம.

மத்யமத்ரியபதஙகளுக்கு நமோநாராயண பதங்களுக்கு. வாகயத்வயம-வாக்யத்வயாதமகமானத்வயம். அதுதனக்கு-த்வயத்துக்கு. அர்த்தத்வயம-பூர்வோத்தரார்த்தங்கள். இருக்கு மாகாரத்தாலே - இருக்கையாலே ஆனபின்பு-இரண்டுப்ரகாரமும் கூடினபின்பு தட்டில்லை-ஔசித்யமான பாதையில்லை.

அதில் - இரண்டு ப்ரகாரத்திலும். ஒரு ப்ரகாரத்தை-சரமச்லோகம் முன்னாக த்வயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கையாகிற ப்ரகாரத்தை. மற்றைப்ரகாரத்தையும-த்வயம் முன்னாக சரமச்லோகமருளிச்செய்கிற ப்ரகாரத்தையும்.

அதில-த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறவளவிலே. வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு-திருமந்த்ரத்தாலே ஸுசிக்ஷிதனாய வைஷ்ணவனாயிருப்பானொருவனுக்கு. ஸ்வாதிகாரார்த்தமாக-வைஷ்ணவத்வஸித்த்யர்த்தமாக. அவச்யாபேக்ஷிதமா யுள்ளவற்றை - வைஷ்ணவத்வவ்யாப்யங்களாய் அவைஷ்ணவர்பக்கல் கிடையாததுகளாய் வைஷ்ணவசிஹ்நங்களா யிருக்கையாலே அவசயாபேக்ஷிதங்களாயுள்ளவற்றை.

மூ.—புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையும்,

---

வ்யா.—ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்கிறார் (புறம்புண்டான பற்றுக்களையடையவாஸனையோடேவிடுகையும் என்று தொடங்கி ஒரு சூர்ணையாலே.) புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே விடுகையாவது - (పితౄంమాతౄంశ్చదారాంశ్చ) (பித்ரூம்மாத்ரூம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச) இத்யாதிப்படியே, பாஹ்யவிஷய ஸங்கங்களையடைய மறுவலிடாதபடி ஸவாஸநமாகவிடுகை. எம்பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையாவது - வேறொன்று தஞ்சமென்கிற நினைவு கலசாதபடி நிருபாதிகரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையே தஞ்சமாக ஸ்வீகரிக்கை. இவ்விரண்டு வாக்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்; எங்ஙனேயெனில்;- புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய என்று - (సర్వధర్మాన్) (ஸர்வதர்மாந்) என்கிறபதத்தின் அர்த்தத்தையும், (வாஸனையோடேவிடுகையும்) என்று - (పరిత్యజ్య) (பரித்யஜ்ய) என்கிறபதத்தின் அர்த்தத்தையும், (எம்பெருமானை) என்று - (மாம்) என்கிறபதத்தின் அர்த்தத்தையும், (ஏ) என்று ஏவகாரத்தாலே-(ஏக) பதத்தில் அர்த்தத்தையும், (தஞ்சம்) என்று - (ஶரண) பதத்தினர்த்தத்தையும், (பற்றுகையும்) என்று-(వ్రజ) (வ்ரஜ) என்கிறபதத்தில் அர்த்தத்தையும் அடைவே சொல்லுகையாலே.

அ.—புறம்புண்டான பற்றுக்களை-இதரவிஷயங்களிலுண்டான ப்ராவண்யரூபஸம்பந்தங்களை. அடைய-எல்லாவற்றையும். வாஸனையாவது-புநஃப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ஸம்ஸ்காரவிசேஷம். இத்யாதிப்படியே-இத்யாதியில் சொல்லுகிறபடியே. இவ்விடத்தில், த்வயத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிற பிள்ளைலோகாசார்யர், ப்ரதமத்திலே புறம்புண்டான பற்றுக்களை என்றருளிச்செய்ததும், வ்யாக்யாதாவான பெரியஜீயர், "புறம்புண்டான பற்றுக்களை" என்று தொடங்கி வாக்யங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறபோது உதாஹரணமாக, "పితౄంమాతౄంశ్చదారాంశ్చ" "பித்ரூம்மாத்ரூம் தாராந்" என்கிற வசநத்தை யருளிச்செய்ததும், உடையவர் சரணாகதிகத்யத்திலே, "பித்ரூம்மாத்ரூம் தாராந்" என்கிறவசநத்தை ப்ரதமத்திலே உதாஹரித்தருளுகையாலே; இதுவும் சரணாகதி ப்ரகரணமாகையாலே, அதினர்த்தத்தை "புறம்புண்டான பற்றுக்களை என்கிற சூர்ணையாலே யருளிச்செய்தாரென்று தோன்றுகைக்காக.

மறுவலிடாதபடி—புநரங்குரமவாராதபடி. ஸவாஸநமாக-ப்ராமாதிகவிஷயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவான வாஸனையோடேகூட. வேறொன்று தஞ்சமென்கிற நினைவு - ஈஶ்வரவ்யதிரிக்தஉபாயங்களிலே உபாய ப்ரதிபத்தி. கலசாதபடி-கலவாதபடி. தஞ்சமாக ஸ்வீகரிக்கை-உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கை. அடைவே - க்ரமமாக.

மூ.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும்,இருக்கும நாள உகந்தருளின நிலங்களிலே பரவண னாய் குணாநுபவகைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையும்,

---

வ்யா.—பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கையாவது-உபாய பல்குத்வமும், உத்தேஸ்யதுர்லபத்வமும, ஸ்வகதத்தோஷபூயஸ் த்வமுமடியாகவரும் ஸங்காத்ரயமுமின்றிக்கே, பலம்தப்பாமல் ஸித்திக்குமென்று விஸ்வஸித்திருக்கை. ‡பேற்றுக்குத்வரிக்கை யாவது - இப்படி விஸ்வஸித்துப் பேறுஸித்தித்தபோதுகாண் கிறோமென்றிருக்கை யன்றிக்கே, "மாகவைகுந்தங் காணபதற் கென்மந மேகமெண்ணும்," "தாவிவையங்கொண்ட தடந் தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ" என் கிறபடியே, க்ரமப்ராப்தி பற்றுமற் பதறுகை. ஆக, இவை யிரண் டாலும் - உபாயோபேயாதிகாராபேக்ஷிதங்களான மஹாவிஸ்வா ஸத்தையும, ப்ராப்யத்வரையையும் சொல்லுகிறது.

இருக்கும்நாள்உகந்தருளினநிலங்களிலேப்ரவணனாய்குணாநு பவ கைங்கர்யங்களே போதுபோக்காகையாவது - பரமபதத்திலே போய் பகவதநுபவகைங்கர்யங்களைப் பண்ணுகையாகிறபேற்றில் த்வரைநடவாநிற்கச் செய்தேயும், இஸ்ஸரீரத்தோடே யிருக்கும் நாள் "தானுகந்தவூர்" எனகிறபடியே - ஸர்வேஸ்வரன்உகந்து வர்த்திக்கிற திவ்யதேஸங்களிலே, * கண்டியூரரங்கம்மெய்யங்கச்சி பேர்மல்லையென்று மண்டுகையாகிற ப்ராவண்யத்தையுடையனாய், அவ்வோ திவ்யதேஸங்களிலே நிற்கிறவனுடையகல்யாண குணாநு பவமும் , அதடியாகக்கரணத்ரயத்தாலும,

---

அ.—உபாயபலகுத்வமாவது-ஒருககால அநுஷ்டிககும்தாயிரு க்கை. உத்தேச்யதுர்லபத்வமாவது- ப்ரஹ்மாதிகளுககும் துர்லப மாயிருக்கை. சங்காத்ரயமுமின்றிக்கே - பூர்வோக்த சங்காத்ரய முமின்றிக்கே; - ஸ்ரீயபதித்வத்தை யநுஸந்திக்க ஸ்வகததோஷ பூயஸ்த்வத்தைகண்டு அஞ்சவேண்டா; நிருபாதிக ஸர்வஸ்வாமித்வ த்தையநுஸந்திக்க உத்தேச்ய துர்லபத்வங்கண்டுஅஞ்சவேண்டா; நாராயணத்வத்தைககண்டு உபாயபலகுத்வத்துககு அஞ்சவேண டா. நாராயணத்வத்தைக்கண்டு எனறது - அயநபதததில காமணி வ்யுத்பத்திஸித்தமான அர்த்தத்தைககண்டெனறபடி.

இவையிரண்டாலும்-பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கை யும் பேற்றுக்குத்வரிக்கையுமாகிற இரண்டுவாக்யத்தாலும. உபா யாதிகார்யபேக்ஷிதம்-மஹாவிச்வாஸம;உபேயாதிகார்யபேக்ஷிதம்- ப்ராப்யத்வரை. அதிகாராபேக்ஷிதங்களான-அதிகாரிகளாலே விரு ம்பப்பட்ட.தானுகந்த - தானுயுகந்த. அவ்வோ - அந்தந்த அதடி யாக-கல்யாணகுணாநுபவமடியாக 'கரணத்ரயத்தாலும்-மநோவாக் காயரூபமானகரணத்ரயததாலும்.

மூ.—இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையும், திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனுகையும்,

வயா.—அவன்விஷயத்திற் பண்ணுங் கைங்கர்யமுமே காலக்ஷேபவிஷயமாம்படியிருக்கை

இப்படி யிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவாக ளேற்றமறிந்து உகந்திருக்கையாவது-கீழ்ச்சொன்ன இவ்வாகாரங்க ளெல்லா முடையராயிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால், இந்தளத்திலே தாமரைபூத்தாப்போலே இந்தவிபூதியிலே இங்ஙனேயிருப்பார் சிலருண்டாவதே! என்று அவர்கள்வைபவத்தை யறிந்து அவர்களளவில் ப்ரீதியுக்தனுயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவையெல்லாமுண்டானுலும உண்டாக அரிதாயிருப்பதொன்றிறேயிது.

திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலுமநியதனுகையாவது-மந்த்ராந்தரங்களினுடைய அருகு மறந்தும்போகாதேத்யாஜ்யோபாதேயங்களைத் தெளியவறிவிக்கும் திருமந்த்ரத்திலும், அதினர்த்தத்துக்கு விவரணமான த்வயத்திலும நிஷ்டனுயிருக்கை.

அ.—கைங்கர்யமுமேகாலக்ஷேபவிஷயமாமபடி-மற்றொன்றால் போதுபோக்குகை யன்றிக்கே கைங்கர்யமுமேகாலயாபநத்துக்கு விஷயமாமபடி யிருக்கை.

கீழ்ச்சொன்ன-புறம்புண்டானபற்றுக்களை என்று தொடங்கி இவ்வளவுமவரச் சொன்ன இவ்வாகாரங்களையெல்லாம்-ஸர்வதர்ம பரித்யாக பூர்வகமாக எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றுகையும, விச்வாஸ பாஹுள்யமும், ப்ராப்யத்வரையும், திவ்யதேசங்களில் ப்ராவண்யமும, அங்குள்ள எம்பெருமானுடைய குணுநுபவகைங்கர்யங்களுமே பொழுதுபோக்காகையுமாகிற ஆகாரங்களையெல்லாம். இந்தளத்திலே-கும்பிட்டியிலே. இவ்விபூதியிலே-அஹங்காரமமகாரவர்த்தகமான இவ்விபூதியிலே இங்ஙனேயிருப்பார்-கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையராயிருப்பார். சிலருண்டாவதே! என்கையாலே-அதிகாரிகளுடைய தௌர்லப்யமும் ப்ரார்த்தநீயத்வமும் தோற்றுகிறது. வைபவத்தை - ஜ்ஞாநவைபவத்தை; அவர்களளவிலுண்டான பகவத்விஷயீகார வைபவத்தை என்னவுமாம். அவர்களளவில் - அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்விஷயத்தில். ப்ரீதியுக்தனு யிருக்கை-அஸூயையின்றிக்கே ப்ரேமயுக்தனுயிருக்கை.

அருகும்-ஸமீபத்திலேயும். (த்யாஜ்யோபாதேயங்களை)த்யாஜ்யங்களாவன - ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமும, கைங்கர்யத்திலே ஸ்வப்ரயோஜநத்வபுத்தியும்; உபாதேயங்களாவன - பகவதேகோபாயத்வமும், தத்விஷயகைங்கர்யமும்.

மூ.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கலிலும் எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையும், ஜ்ஞாநமும், விரக்தியும், சாந்தியுமுடையனாயிருக்கும் பரமஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும்,

---

வ்யா.—ஆசார்யப்ரேமம் கனத்திருக்கையாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம் உபதேசத்தாலே தனக்குண்டாக்கின ஆசார்யவிஷயத்தில், (யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ) (யஸ்யதேவே பராபக்திர்யதாதேவே ததாகுரௌ) என்கிறபடியே ப்ரேமம் அதிசயித்திருக்கை. ஆசார்யன் பக்கலிலும், எம்பெருமான் பக்கலிலும் க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருகையாவது - நித்யஸம்ஸாரியான தன்னை நித்யஸூரிகள் பேறு பெறுகைக்காளாம்படி, இருமைப் பொன்னாக்குவாரைப்போலே திருத்தின ஆசார்யன் பக்கலிலும், அத்வேஷாதிகளை விளைத்துக்கொண்டுவந்து, ஆசார்ய விஷயத்தோடே சேர்த்த எம்பெருமான் பக்கலிலும், உபகாரஸ்ம்ருதியுடையனாய்ப் போருகை.

ஜ்ஞாநமும் விரக்தியும் சாந்தியுமுடையனாயிருக்கும் பரமஸாத்விகனோடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையாவது - தான் கலங்கினாலும் கலங்காமல் நோக்குகைக்குறுப்பாகவும், கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்கள் தனக்கு வர்த்திக்கைக்குறுப்பாகவும், தத்வயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமும், அப்ராப்த விஷய விரக்தியும் இவைதானிரண்டும் நமக்குண்டென்று இறுமாப்பற்றிருக்கையாகிற சாந்தியுமுடையனாயிருக்கும் பரம ஸத்வநிஷ்டனாயிருப்பானொரு பாகவதனோடே கூட வஸித்துப்போருகை.

அ.—கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம் - புறம்புண்டான பற்றுக்களை என்று தொடங்கி இவ்வளவாகச்சொன்ன ஆகாரங்களையெல்லாம். உபதேசத்தாலே - சிக்ஷாபூர்வகமான உபதேசத்தாலே.

[யஸ்ய தேவே - யஸ்யதேவேஇதி] யாவனொருவனுக்கு தேவன் பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்ததேவன் பக்கலிலே போலே குருவின் பக்கலிலே பரையான பக்தியிருக்கிறதோ, அந்த மஹாத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசியாநிற்கும். நித்யஸம்ஸாரியான - தேஹாத்மாபிமாநியாய் சப்தாதிவிஷயாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கிற. நித்யஸூரிகள் பேறு பெறுகைக்கு - "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளுடைய பரமபுருஷார்த்தமான பகவதநுபவத்துக்கு.

கலங்கினாலும் - திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் நியதனாகையாலே கலங்கமாட்டான், ஒருவேளை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே கலங்கினாலும். தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் - சிதசிதீச்வரதத்வங்களுடைய யதாவஸ்திதஜ்ஞாநமும். அப்ராப்தவிஷயம் - சப்தாதிவிஷயம். இறுமாப்பு - கர்வம். பரமஸத்வநிஷ்டனாய - சுத்தஸத்வநிஷ்டனாய்.

மூ.—வைஷ்ணவாதிகாரிக்கவஶ்யாபேக்ஷிதம்.இந்த அதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமும அநுஸந்தேயம். எல்லாப்ரமாணங்களிலும தேஹத்தாலே பேறென்கிறது; திருமந்த்ரத்தில ஆத்மாவாலே பேறெனகிறது; சரமஶ்லோகத்தில,

வ்யா.—வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம என்றது-இவையித்தனையும வைஷ்ணவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரிக்கு அவச்யமுண்டாகவேணுமென்கை. இப்படியிருக்கும இவனுக்கு அநுஸந்தாநவிஷயத்தை வகுத்தருளிச் செய்கிறாமேல (இந்த என்றுதொடங்கி.) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்களையுடையனாயிருக்கும இவ்வதிகாரிக்கு, அந்த ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு வர்த்தகமான ரஹஸ்யத்ரயமும அநுஸந்தாந விஷயமாகவேணுமென்கை.

இனி, த்வயத்திற்சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் வீறுடைமையையறிவிக்கைக்காக, ஶாஸ்த்ரம, திருமந்த்ரம, சரமஶ்லோகம, இவற்றிற்சொல்லுகிற ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சென்று, பின்னை அதுதன்னை அருளிசசெய்கிறார (எல்லாப்ரமாணங்களிலுமென்று தொடங்கி) அதாவது-சேதநனுடைய விஶிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும, ஸாதநாநுஷ்டாந யோக்யமான தேஹத்தாலே இவனுக்கு புருஷார்த்தலாபம எனகிறது.

நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான திருமந்த்ரத்தில்,இவன் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நினைவும கைவாங்கினாலொழியாஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வம; ஜீவியாமையாலே, தத்பரவ்ர்த்திவிரோதியான ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை விட்டிருக்கும் ஆத்மாவாலே புருஷார்த்தலாபம எனகிறது.

ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கான சரமஶ்லோகத்தில், இவனுடைய ஸ்வீகாரமும மிகையாமபடி தானேகைக்கொண்டு,

அ—இப்படியிருக்கும-கீழச்சொன்ன வைஷ்ணவலக்ஷணலக்ஷிதனாயிருக்கும். வகுத்து-விபஜித்து. இந்த-கீழச்சொன்ன.

வீறுடைமை-அதிசயம ஶாஸ்த்ரம-வேதம. சென்று-போய். பின்னை-அநந்தரம. அதுதன்னை - த்வயாதிசயத்தை. விசிஷ்டவேஷத்திலே நோக்கான-சரீரவிசிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான. இவனுக்கு - இச்சேதநனுக்கு. நிஷ்கர்ஷ்டவேஷம - சேஷத்வபாரதந்த்ரயங்கள. ஈச்வரனுடைய – ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹனாய் உபாயபூதனான ஈச்வரனுடைய. தத்ப்ரவ்ர்த்தி - ஈசவரப்ரவ்ர்த்தி.

ஈசவரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது-ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாதநதயாவிஹிதங்களான ஸர்வதர்மங்களையும ஸவாஸநமாகத்யஜித்துத் தன்னைப்பற்றச்சொல்லுகை. ஸ்வீகாரமும் மிகையாம்படி-இவன் பண்ணும ஸ்வீகாரமும அநுபாயமாமபடி; அதிகமாம்படி யென்னவுமாம. கைக்கொண்டு-அங்கீகரித்து.

மூ.—ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்வயத்தில் பெரிய பிராட்டியாராலே பேறென்கிறது. பெரியபிராட்டியாராலே பேறாகையாவது - இவள் புருஷகாரமானாலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ் செய்யானென்கை. த்வயத்துக்கதிகாரி, ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்யகதித்வமு முடையவன்.

வ்யா.—ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்போகட்டு, தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஈஶ்வரனாலே புருஷார்த்தலாபம் என்கிறது. ஈஶ்வரனுடைய லக்ஷ்மீ விஶிஷ்ட வேஷத்திலே நோக்கான த்வயத்தில், விஶேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாராலே புருஷார்த்தலாபமென்கிறதென்கை.

உபாயம் ஈஶ்வரனாயிருக்க, இவளாலே பேறாகையாவதென் என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாராலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களிரண்டும் பண்ணுவான ஈஶ்வரனேயாயிருக்க, பெரிய பிராட்டியாராலே இவனுக்குப் பேறாகைபாகிறது-இவனுடைய அபராதத்தைப் பாராதே ரக்ஷிக்கும்படி இவள் புருஷகாரமானாலொழிய, ஈஶ்வரன் இவன் கார்யஞ்செய்யானென்றபடியென்கை.

கீழ்-ஸாமாந்யத்திலே வைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று; விஶேஷித்து த்வயத்துக்கதிகாரியானவனுக்கு அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (த்வயத்துக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸித்தோபாயவரண ப்ரதிபாதகமான த்வயத்துக்கதிகாரி, (అకిఞ్చనోఽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మేభవ) (அகிஂசநோகதிஃ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்றும்,

அ.—காயம-அநிஷ்ட நிவாத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியு மென்கிற கார்யம். கீழென்றது-ப்ரதம சூர்ணை ஸாமாந்யத்திலே - திருமந்த்ர த்வய சரமசலோகாதிகாரிகளுக்குப்பொதுவிலே. விசேஷித்து-மிகவும். புருஷார்த்தலாபம்-புருஷார்த்தஸித்தி. விசேஷணபூதையான - நாராயணபதப்ரதிபாதித உபாயபூதனான ஈசவரனுக்கு விசேஷணபூதையான. புருஷகாரமானாலொழிய - (஘டகை) கடகையானாலொழிய.

அபேக்ஷிதங்களிறே சொல்லிற்று-அபேக்ஷிதங்களான குணங்களிறே சொல்லிற்று.

ஸித்தோபாயம்-ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேச்வரன். (అహమస్మ్యప రాధానా మాలయోఽకిఞ్చనోఽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతిప్రార్థనామతిః) [అహమస్మి-அஹமஸ்மீதி] நான் அபராதங்களுக்கெல்லாம் ஆலயமாகாநின்றேன்; அகிஂசநனாய் அகதிகனாகாநின்றேன்; நீ எனக்கு உபாயமாகவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூப புத்தி சரணாகதியாகிறது; அது இந்ததேவன்பக்கலிலே ப்ரயோகிக்கப்படுவது.

வ்யா.—(అకిఞ్చనో௨నన్యగతిశ్శరణ్య) (அகிஂசநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய) என்றும, "புகலொன்றில்லாவடியேன" என்றும சொல்லுகிற படியே

(నధర్మనిష్ఠో௨స్మినచాత్మవేదీనభక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే| అకిఞ్చనో௨నన్యగతిశ్శరణ్యత్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే) [నధర్మనిష్ఠో௨స్మి - நதர்மநிஷ்டோஸ்மி] தார்மிகனாகிறிலேனென்கிறேனல்லேன்; நாஸ்திகனென்றெனகிறேனல்லேன்; தர்மத்திலே நிஷ்டையுடையேனல்லேன்; சிலர், தார்மிகனென்று நினைக்கைக்கும, நானும் எனக்கு நன்மையுண்டென்று ப்ரமிக்கைக்கும நானே சிலப்ரவர்த்தியாநின்றேனாகில் தானே செய்திடுக என்று நினைவிடுகைக்கு ஹேதுவாம்படியான ப்ரவர்த்தியில் நிஷ்டையில்லையென்கை.

[నచాత్మవేదీ-நசாத்மவேதீ] ஆத்மதர்சநம்பண்ணிப்போருமவர்கள் போலே செல்லாநிற்பன், தச்சீலனல்லேன்; கர்மயோகாநுஷ்டாநத்தாலே க்ஷீணபாபனானவனுக்கு ஆத்மயாதாத்ம்ய தர்சநமாயிருக்க அதில்லை என்றபோதே தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநமில்லாமை அர்த்தாத்ஸித்தமாயிருக்க, ஜ்ஞாநமில்லையென்கிறது, (బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్) என்று ஜந்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கலாயிற்றே, அதுவு மில்லையென்கிறார். (త్వచ్చరణారవిన్దే-నభక్తిమాన్) (த்வச்சரணாரவிந்தே நபக்திமாந்) இவ்வாத்மாவுக்கு நாதனாயிருந்துள்ள உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமானதிருவடிகளில் அநவரதபக்தியை யுடையேனல்லேன். கர்மஜ்ஞாநங்களை அங்கமாகவுடைத்தான பக்த்யங்கந்தானு மில்லைஎன்றபோதே அதுவு மில்லையன்றோவென்னில், பூர்வோகதப்ரகாரத்தாலே ஜந்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்தாலே உண்டாகலாயிற்றேயெனனில் அதுவுமில்லை யென்கை. (అకిఞ్చనః - அகிஞ்சநः) இவையில்லையெனனுமநுதாபமென்ன, இவையுண்டாகைக்குறுப்பான ஆத்மகுணமென்ன, அதிகார சகதிவாஞ்சாதிகளென்ன, இவற்றை யுடையே னல்லேன. [అనన్యగతిః-அநந்யகதிः] இப்படி நம்மைககிட்டுகைக்கு முதலில்லையாகில, புறம்பேரக்ஷகராயிருப்பாரபக்கலிலே போனாலோவென்னில்; புறம்பொருபுகலில்லையெனனுதல்; "உனனைவிட்டு ஒன்றும ஆற்றகிற்கின்றிலேன்" எனகிறபடியே - உனனையொழியச் செல்லாதென்னுதல். [శరణ్య-ஶரண்ய] தம்பக்கல முதலில்லாதார்க்கும ஶரணவரனாஹுறிறே தேவரீர். நிருபாதிக ஶரணயராகையாலே ருசியேவேணடுவது, தேவரீரைப்பெறுகைக்கு ஒருமுதல் வேண்டாவிறே. [త్వత్పాదమూలమ్-த்வத்பாதமூலம்] "மாமேகஂஶரணஂவ்ரஜ" என்ற தேவரீர திருவடிகளே மூலமென்றது-ஸௌலப்யாதிகுணங்களையும் இதராவயவங்களையுமொழியத திருவடித்தாமரைகளையே நினைக்கிறது. [శరణంప్రపద్యే - ஶரணஂப்ரபதயே] விரோதிநிவர்த்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்திக்கு உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்.

மூ.—இவை யிரண்டும் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னோம். இதில முற்கூற்றால், பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன திருவடிகளையுபாயமாகப்பற்றுகிறது; பிறகூற்றால், அசசோததியிலே அடிமையிரக்கிறது.

வ்யா.—ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமுமாகிறவிரண்டுமுடையவனென்கை.

இவையிரண்டின் வேஷமுந் தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார்(இவையிரண்டுமென்று தொடங்கி.) அதாவது-உபாயாந்தராராஹித்யமாகிற ஆகிஞ்சந்யத்தின்வேஷமும, ரக்ஷகாந்தராராஹித்யமாகிறஅநந்யகதித்வத்தின வேஷமும்,ப்ரபந்நபரித்ராணமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகச்சொனனோம, அதிலே கண்டுகொளவதென்கை.

இனி, த்வயத்துக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இதில் முற்கூற்றாலென்று தொடங்கி) அதாவது-இந்தத்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தாலே, ஸ்ரீமத என்று - பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, நாராயணசரணௌ என்று - ஈஶ்வரன திருவடிகளை, ஶரணம்ப்ரபத்யே என்று - உபாயமாகப்பற்றுகிறது. உத்தரகண்டத்தாலே, ஸ்ரீமதே என்று - பெரியபிராட்டியாரும அவனுமான சேர்த்தியிலே, நாராயணாய என்கிற சதுர்த்தியாலே - கைங்கர்யத்தை அர்த்திக்கிறதென்கை. நமஸ்ஸு, கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதக மாகையாலே, அடிமையை இரக்கிற என்றவிதிலே அந்தர்ப்பூதம்.

அ —ஆகிஞ்சந்யமாவது-உபாயாந்தராராஹித்யம. அநந்யகதித்வமாவது - ரக்ஷகாந்தராராஹித்யம். ஆகிஞ்சந்யம - பூர்வவாக்யாதிகாரம், அநந்யகதித்வம- உத்தரவாக்யாதிகாரம்

(ஆகிஞ்சந்யமாவது)-ப்ரபந்நபரித்ராணே;- ஆகிஞ்சந்யமாவது-கர்மஜ்ஞாநபக்திகளிலும அவற்றுக்கு ஹேதுவான ஆத்மகுணங்களிலும அந்வயமின்றிக்கே, அவற்றுக்கு விபரீதங்களானவற்றால தான் பரிபூர்ணனாயிருக்கிற விருப்பையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபம ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஈச்வரனுக்கு அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருக்கிற விருப்பையும அநுஸந்தித்து நமக்காயத்துக்கு நாம கடவோமல்லோம் என்றிருக்கை.

ஸ்ரீசப்தத்துக்கு இன்னும் அநேக வ்யுத்பத்திகளிருக்க, இவ்விடத்தில் கர்மணிகர்த்தரி வ்யுத்பத்திகளைமாத்ரத்தை யருளிச்செய்தது - புருஷகாரத்துக் கேகாந்தமான ஸ்வபாவ ப்ரதிபாதகமாகையாலே. புருஷகாரமாமபோது காப்பையும் பாரதந்த்ரயமும, அநந்யார்ஹத்வமும வேணும்; கையாலே இவ்விரண்டு வ்யுத்பத்திகளை அருளிச்செய்தார் என்றும் அருளிச்செய்வர்கள. அநந்யகதித்வமாவது – “களைவாய்துன்பங் களையாதொழிவாய களைகண்மற்றிலேன்” என்கிறபடியே - ஈச்வரனையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரில்லை யென்றிருக்கை.

வேஷமுந்தான் - இருப்புத்தான். இனி – அதிகாரத்தைச் சொன்ன வநந்தரம்.முன்னிட்டு–புருஷகாரமாகமுன்னிட்டு.

மூ.—(ஸ்ரீ) என்று - பெரியபிராட்டியாரகருத திருநாமம. ஸ்ரீயதே, ஶ்ரயதே.

வயா —இனி, ப்ரதிபதம அர்த்தமருளிசசெயவதாகத திருவுளளமபறறி, ஸ்ரீமதபதார்த்தமருளிசசெய்ய உபகரமிக்கிறுர் (ஸ்ரீ என்று பெரியபிராட்டியார்கருத திருநாமமென்று.) அதாவது - ஸ்ரீஶப்தம, ஸமபதாதிகளுககும வாசகமாக லோகத்திலே நடந்துபோரக காண்கையாலே, அதனை வயாவர்த்திக்கைக்காக(ஸ்ரீ)எனகிறது பெரியபிராட்டியாரகருத திருநாமமெனகிறுர். ஆகையிறே, (ஶ்ரீ: பத்மாலயா பத்மா கமலா ஶ்ரீர்ஹரிப்ரியா) (லக்ஷ்மீ:பதமாலயாபதமாகமலாஸ்ரீர்ஹரிப்ரியா) என்று திருநாமஙகளோடே ஸஹபடிதமாயிற்று. இதுதான எலலாத்திருநாமங்கள்போலன்றிக்கே, (ஶ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:) (ஸ்ரீரிதிபரதமஂநாமலக்ஷ்ம்யா:) எனகிறபடியே,இவளுககு ப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும.(அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்) (அஇதிபகவதோநாராயணஸ்யப்ரதமாபிதாநம) என்று - அகாரம ஈஶ்வரனுககு ப்ரதமாபிதாநமானுப் போலேயாயிறறு,இவளுக்கும இதுப்ரதமாபிதாநமாயிருக்கும்படி. அது அவனுடையரக்ஷகதவத்துககு ஏகாநதமான ஸ்வபாவங்களைச சொல்லககடவதாயிருககும; இது, இவளுடையபுருஷகாரதவத்துக்கு ஏகாநதமான ஸ்வபாவஙகளைச் சொல்லககடவதாயிருககும.

இனி, இநத ஸ்ரீஶப்தத்துககு அர்த்தமருளிச்செய்வதாக, பரதமம் இதினமேல வநத வ்யுதபததிதவயத்தை யருளிசசெயகிறுா(ஸ்ரீயதே,ஶ்ரயதே என்று.) அதாவது-(ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்)(ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம) எனகிறதாதுவிலே, (ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:) (ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ:) (ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:) (ஶ்ரயதஇதிஸ்ரீ:) என்று ஸிததமான கர்மணிவயுத்பததியையும, காதரிவயுதபததியையும சொன்னபடி.

அ.—இனி-வாகயாாதத மருளிசசெயத வநதராம.பரதிபதம-பதஙகளதோறும.

ஆகையிறே-ஸ்ரீசபதம் ஸமபதாதிகளுக்கும் வாசகமாயிருக்கிற தனறிககே பெரியபிராட்டியாாககும வாசகமாகையாலே. இது தான் - ஸ்ரீ எனகிற திருநாமநதான. எலலாதிருநாமங்கள்போல னறிககே.-"லக்ஷ்மீபத்மாலயா" இதயாதி திருநாமங்களபோலன்றிககே. அது-"அ:" எனகிற பரதமாபிதாநம். ரக்ஷகதவததுக்கேகாந்தமான ஸ்வபாவஙகள-சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தமும், பிராட்டியோடு நிதயஸமபநதமும். இது-"ஸ்ரீ:" எனகிற ப்ரதமாபிதாநம். புருஷகாரதவத்துககுஏகாந்தமான ஸ்வபாவஙகளை - மாதாத்வேநசேதநரோடு நித்யஸம்பந்தமும், பதநீத்வேந நித்யஸம்பநதமுமாகிற ஸ்வபாவஙகளையென்றபடி

மூ.—இதுக்கு அர்த்தம, எல்லாரகுமஇவளைப்பற்றி ஸ்வரூப லாபமாய், இவள்தனக்கும் அவனைப்பறறி ஸ்வரூபலாபமாயிருக்கும என்று. இப்போது இவளைச்சொலலுகிறது புருஷகாரமாக

வ்யா.—இவ்யுத்பத்திதவயத்துக்கும் அர்த்தமருளிச்செயகிறர் (இதுக்கர்த்தமென்றுதொடங்கி) அதாவது - இவவுபய வ்யுதபத்திக்கும்அர்த்தம், (ஸ்ரீயதே) என்று, எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படாநின்றாள் என்கையாலே - ஸகலசேதநர்க்கும இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய ஶேஷத்வரூப ஸ்வரூபலாபமாய், (ஶ்ரயதே) என்று, ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றாள என்கையாலே - இவள தனக்கும ஈஶ்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமஎன்று என்கை. இவள் தனக்கு, சேதநவிஷயத்தில ஶேஷித்வமும, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் என்று முண்டாயிறே யிருபபது. ஆகையால், இந்தஸேவ்யத்வ ஸேவகத்வங்கள் இரண்டும இவளுக்கு நித்யமாய்ச்செல்லாநிற்கும். ஈஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டானாப்போலே இவளுக்கும் புருஷகாரத்வமும் ப்ராப்யதவமுமாகிற ஆகாரத்வயமும உண்டாகையாலே, அதில் எவவாகாரத்தை நினைத்து இவளை இப்போது சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறர் (இப்போதிவளைச்சொலலுகிறது புருஷகாரமாக என்று.) (புருஷகாரமாக) என்கையாலே- உபாயவஸ்து விஶேஷணமாயிருக்கிற ஆகாரத்தை யிட்டு, இவனுக்கும் உபாயத்வத்தில அந்வயஞ்சொல்லும்பக்ஷம் நிரஸ்தம்.

அ.—இவளைபபற்றி-பெரியபிராட்டியாரை கடகையாகப்பறறி. தன்னுடைய - சேஷபூதனன தன்னுடைய ஆகையால்-பிராட்டிக்கு சேதநவிஷயத்திலே சேஷித்வமும், ஈச்வரவிஷயத்தில சேஷத்வமும் என்றுமுண்டாகையாலே. இநத ஸேவ்யஸேவகத்வங்கள்-சேஷித்வ சேஷத்வங்கள். அதில - புருஷகாரத்வப்ராப்யத்வங்களிரண்டிலும். இப்போது-ஈச்வரனை உபாயமாகப பற்றுகிற போது. உபாயவஸ்து விசேஷணமாயிருக்கிற-உபாயவஸ்துவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமத" என்கிறபதமவிசேஷணமாயிருக்கிற.இட்டு - ஹேதுவாகவைத்து. இவனுக்கும் - ஈச்வரனுக்கும். உபாயத்தில் - இஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களில். அந்வயம் - ஸாக்ஷாதந்வயம்.

மூ.—நீரிலே நெருப்புக்கிளருமாபபோலே, குளிர்ந்ததிருவுள்ளத்திலே அபராதத்தால் சீற்றம்பிறந்தால்பொறுப்பதிவளுக்காக.

வயா—ஈஶ்வரனுடைய நாராயணத்வ ப்ரயுக்தமான ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தாதி ஜ்ஞாநத்தையுடையளாய்க்கொண்டு, அவனை யாஶ்ரயிக்கிற விச்சேதநனுக்கு இவளைப்புருஷகாரமாக முன்னிடவேண்டுகிறது தானென்னென்னவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீரிலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஶீதளமான ஜலத்திலே சென்றணுக வொண்ணாதபடியான நெருப்புக்கிளருமாபபோலே, (సుహృదం సర్వ భూతానామ్)(ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம)(సమోహం సర్వభూతేషు)(ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு) என்கிறபடியே, ஸர்வபூதஸுஹ்ர்த்வம் ஸமாஶ்ரயணீயத்வே ஸமத்வமாகிற ஸ்வபாவ விஶேஷங்களாலே ப்ரஸந்நமாய், குளிர்ந்திருக்கிற திருவுள்ளத்திலே, (పరిపూర్ణాగసి జనే హిత స్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః) (பரிபூர்ணாகஸிஜநே ஹித ஸ்ரோதோவ்ர்த்யாபவதிச கதாசித்கலுஷதீ:) என்கிறபடியே, சேதநன தீரககழியப்பண்ணின அபராதமடியாக,

அ.—நாராயணத்வப்ரயுக்தமான-நாராயண சப்தார்த்த ப்ரயுக்தமான. ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தமாவது-ஸ்வாபாவிகமான சேஷசேஷி பாவஸம்பந்தமாதல்; ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தமாதல். ஸம்பந்தாதிஜ்ஞாநத்தை - சரீரிசரீரபாவ ஸம்பந்தவாத்ஸல்யாதி குணஜ்ஞாநத்தை. ஆதிசப்தத்தாலே- ஸர்வபூதஸுஹ்ர்த்வத்தையும், ஸர்வஸமாச்ரயத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. முன்னிடவேண்டுகிறது- முன்னே ஆச்ரயிககை. சென்றணுக-சென்று கிட்ட. கிளருமாப்போலே - வயாபிக்குமாப்போலே. ஜ்வலிக்குமாப்போலே. கிளருமாப்போலே. கீதையிலே; (భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్। సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి)யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களுக்குபோக்தாவாய், ஸாலோகமஹேசவரனாய், ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஸுஹ்ர்த்தான என்னை யடைந்து சாந்தியையடையா நிறகும்; (సమోహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోస్తి న ప్రియః। యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్)நான் எல்லாரக்கும ஸமனாயிருப்பேன், எனக்கு ஜாத்யாதிகளாலே நிகர்ஷ்டனென்று வெறுக்கப்படுமவனு மில்லை, ஜாதயாதிகளாலே உத்கர்ஷ்டனென்று எனக்கு ப்ரியனுமில்லை; யாவர் சிலர் என்னை விசேஷித்து பக்தியாலே பஜிக்கிறார்கள், அவர்கள் எனபக்கலிலேயா யிருப்பர்கள், நானும் அவர்களபக்கலிலேயாயிருப்பன. தீரக்கழிய-மிகவும். சீற்றம்-நிகாஹம்.

ஸ்ரீகுணரத்நகோசே; - (పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే। హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః) தாயே ! பிதாவைப்போலே உன்னுடைய ப்ரியதமனவன், பரிபூர்ணமான அபராதத்தை யுடைய ஜநத்தின்பக்கலிலே ஹிதத்தை நடத்தவேண்டுகையாலே ஒருக்கால் திருவுள்ளம் சீறுகிற்கும்.

வ்யா.—(క్షిపామి) (க்ஷிபாமி) (న క్షమామి) (ந க்ஷமாமி) என்னும்படியான சீற்றம்பிறந்தால் அவ்வபராதத்தைப் பொறுப்பது, (కిమేతన్నిర్దోషః కఇహాజగతి) (கிமேதந்நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதி) இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய உபதேசாதிகளாலே.

அ—கீதையிலே;-(న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః। మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః॥ తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్। క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు) துஷ்கர்திகளா மூடராய், நராதமராய், மாயையாலே அபஹ்ருதஜ்ஞாநஸ்வபாவத்தையுடையராய், ஆஸுரமான ஸ்வபாவத்தை ஆச்ரயித்துக்கொண்டு என்னையடையாதிருப்பார்கள்.

மூடராவார்- ஜ்ஞாநமில்லாத அஜ்ஞர். நராதமராவர்-அறிந்தாலும் ஆபிமுக்யமில்லாதார். மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநராவார்-பிறந்தத்வஜ்ஞாநம், அநாதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே அழிந்தினவர்கள். ஆஸுரீம்பாவமாச்ரிதராவார் - பிறர்க்குப் பிறந்த ஜ்ஞாநத்தையும் தங்களாலே அழிக்குமவர்கள் என்னளவிலே வெறுத்திருப்பாராய் க்ரூரராய்ப் பொல்லாரான நராதமரை ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரயோநிகளிலே நான் எப்போதும் தள்ளா நிற்பனென்று சொல்ல; அப்படியன்று, க்ஷமாகுணங்களுக்கு விஷயமாக்கியருளவேணுமென்று சொல்ல; வராஹபுராணே; - (మద్భక్తాంశ్వపచం వాపి నిన్దాం కుర్వన్తి యే నరాః। పద్మకోటిశతేనాపి న క్షమామి కదాచన) ச்வபசனேயாகிலும் என்னுடைய பக்தனை யாவர் சிலர் மநுஷ்யர் நிந்தையைப் பண்ணுகிறார்கள், அவர்களை நூறுகோடி பத்மமிட்டு ஆராதித்தாலும் அவர்களை ஒருக்காலும் பாரேன்; அவர்களை ஒருக்காலும் க்ஷமியேனென்ன; ஸ்ரீகுணரத்நகோசே, (பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்) இதி ச்லோகஸ்ய உத்தரார்த்த;- (కిమేతన్నిర్దోషః కఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః) அத்தத்தையிலே, இச்சீற்றத்துக்கு அடியென்னென்பது, இவன் நீக்கழியச் செய்தவபராதமென்று அவன் சொன்னால், மணற்சோற்றிலே கல்லாய்வாருண்டோ, இந்த ஜகத்தில் அபராதமற்றிருப்பாரார் என்பதாய் உசிதோபாயங்களாலே தோஷங்களை விஸ்மரிப்பித்து ஸ்வஜநமாக காநிற்புதி, ஆகையாலே எங்களுக்கு மாதாவாகா நின்றாய்.

உபதேசமாவது- இச்சேதநனுடைய அபராதங்களைக்கணக்கிட்டு, நீர் இப்படித் தள்ளிக் கதவையடைத்தால் இவனுக்கு வேறொருபுகலுண்டோ; உமக்கும் அவனுக்குமுண்டான ஸம்பந்தவிசேஷத்தைப்பார்த்தால், "உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாது" என்கிறபடியே குடநீர் வழித்தாலும் போகாததொன்றன்றோ: ஸ்வமான இவனை லபிக்கை ஸ்வாமியான உம்முடைய பேறன்றோ விருப்பது, * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற வுமக்கு

வ்யா — அசிறறததையாற்றி, தயையைஜநிப்பிக்கும இவனுக்காக எனகை. ஆகையாலே, ஸமபநதஜ்ஞாநம பிறந்தவனுக்கும அபராதபயத்தாலே புருஷகாரபரஸ்கரணம அபேக்ஷிதமெனறு கருத்து.

இத்தலையிலகாரயம தானேறிட்டுககொண்டும, அத்தலையை வஶீகரித்தும, இரண்டுதலையையும பொருத்துகைககு,இவளதான கணணழிவற்றபுருஷகாரமோவென அருளிசசெயகிறார

அ. — நான சொலல வேணுமோ; ரக்ஷணஸாபேக்ஷனுயவந்தவிவனை ரக்ஷியாதபோது உம்முடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம விகலமாகாதோ; அநாதிகாலம நமமுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணி நமமுடைய சிறறததுககு இலககாயபபோநதவிவனை அபராதோசிததண்டம் பண்ணாதே அத்தைப்பொறுதது அங்கீகரிததால் சாஸ்தரமாயாதை குலையாதோ எனறனறோ உம்முடைய திருவுள்ளததிலோடுகிறது, இவனை ரக்ஷியாதே அபராதாநுகுணமாக நியமிததால உமமுடைய க்ர்பாதிகுணஙகள ஜீவிககும்படியென, அவை ஜீவிதததாவது இவனைரக்ஷிததாலனறோ. நியமியாதபோது சாஸதரம ஜீவியாது, ரக்ஷியாதபோது கர்பாதிகுணஙகள் ஜீவியாது, எனசெய்வோமென்ன வேண்டா, சாஸ்தரததை விமுகவிஷயமாககில இரணடும ஜீவிககும், ஆனபின்பு இவனை ரக்ஷிததருளீர் என்று சொலலுகை.

ஆதிசப்தத்தாலே- அழகைச்சொல்லுகிறது அதாவது- "ஒருகாலன்போ, உனக்குப்பணியனறோவிது" எனறு உபதேசத்தை உதறினவாறே, கண்ணைப்புரட்டுதல், கச்சைநெகிழ்ககுதல்செயது தன்னழகாலே அவனைப பிச்சேற்றி, தான் சொன்னபடி செய்தல்லது நிற்கமாட்டாதபடிபண்ணி அஙகீகாரோந்முகனாககுகை. அச்சிற்றத்தை - க்ஷிபாமி, நக்ஷமாமி என்னும்படியான அந்தச் சிற்றத்தை ஆறறி-போககி. இவ்விடத்தில் தயையாவது-ஆபத்திலே ரக்ஷிககவேண்டுமெனகிற தயை. புருஷகார புரஸ்கரணம- புருஷகாரததை முன்னிடுகை.

இத்தலையில்கார்யம - சேதநவிஷயததிலகார்யம். தானேறிட்டுககொண்டு - தன்கார்யமாக அத்யவஸித்துககொண்டு. அத்தலையை வசீகரித்தும்-ஈச்வரனை கீழ்ச்சொன்ன உபதேசாதிகளாலே வசீகரித்தும். இரண்டு தலையையும் - சேதநேச்வரரிருவரையும். பொருத்துகைக்கு-பொருந்தவிடுகைக்கு-சேர்க்கைக்கு. என்றபடி. கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமோ-காரயஸாதகமான புருஷகாரமோ

மூ.—இவள் தாயாய, இவர்கள்கலேஶம்பொறுக்கமாட்டாதே அவனுக்குப பத்நியாய, இனியவிஷயமாயிருக்கையாலே கண்ணழிவற்றபுருஷகாரம்.

வ்யா.—(இவள்தாயாயென்றுதொடங்கி) அதாவது-(త్వమ్మాతా సర్వలోకానామ్)(த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம)எனறும, (అఖిలజగన్మాతరమ్)(அகிலஜகந்மாதரம்) எனறும் சொல்லுகிறபடியே, இச்சேதநாக்கு இவளமாதாவாய், "தநதமமக்களழுதுசென்றால் தாயமாராவார் த.ரிக்ககிலலா" என்கிறபடியே, அந்தஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடையகலேஶங்கண்டால் ஸஹிக்கமாட்டாதே,(విష్ణుపత్నీ) (விஷ்ணுபத்நீ) எனகிறபடியே, அவனுக்கு பத்நியாய், "பிததர்பனிமலர்மேறபாவைக்கு" எனகிறபடியே, அவன் தன்வைலக்ஷண்யததைக் கண்டுபிச்சேறித தனசொல்வழிநடக்கும்படி அபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே, கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம எனகை.

எல்லாம்செய்தாலும், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனை ஈசவரன், "சேதநருடைய அபராதஙகளைநிறுததறுததுதீாத்துவன" என்று நிற்குமளவில், இவளாலே பொறுபபிக்கபபோமோவென்ன அருளிசசெய்கிறார்

அ —விஷ்ணுபுராணே;-(త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా। త్వయైతద్విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్) ஸர்வலோகததுக்கும் நீ மாதா, தேவதேவனானஹரி பிதா; உனனாலேயும அநத விஷ்ணுவினாலேயும் சராசராத்மகமான இந்தஜகததானது போஷிக்கபபட்டிருக்கும.

அந்த ஸமபந்தம் - மாத்ாதவஸம்பநதம் அவனுக்கு- விஷ்ணுவுக்கு. பிததர் - வயாமோஹி. பனிமலா - ஜலததிலே யிருக்கிற மலா. பாவைக்கு-பெண்ணுக்கு. அவன்-ஈசவரன். பிசசேறி-வ்யாமோஹம் தலையெடுதது.

அபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே - பத்நியாயிருந்து அநபிமத விஷயமாயிருக்கையனறிக்கே அத்யநதாபிமதவிஷயமா யிருக்கையாலே. புருஷகாரம் - ஈச்வரனை சேதநவிஷயத்தில பஹுமாநததுக்கு மவள்

எல்லாமசெய்தாலும்-இப்படி உபதேசித்தும் தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டிப் பிச்சேறும்படி பண்ணினபோதிலும்; நிறுத்து-கணக்கிட்டு. அறுத்து - தகும்படி சிக்ஷைபணணி. தீாத்துவன்-கோபத்தைத் தீாத்துக்கொள்வேன். நிற்குமளவில் - இருக்கும் போது. இவளாலே-பெரியபிராட்டியாராலே.

மூ.—திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள், தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே.

வ்யா.—(திருவடியையென்று தொடங்கி.) அதாவது - தன்னைப்பத்துமாஸம் தர்ஜநபர்த்ஸநம் பண்ணி நலிந்த ராக்ஷஸிகளுடைய அபராதங்களைக் கணக்கிட்டு சித்ரவதம் பண்ண உத்யோகித்து நின்ற சொல்லிறுங்களான திருவடியும் முட்பட (కపిసత్తమ) (கபிஸத்தம) என்றும், (నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి) (நகச்சிந்நாபராத்யதி) என்றும் இத்யாதியுபதேசத்தாலே பொறுப்பிக்குமவள், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும், "மாமலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்றும், "அலர்மேல்மங்கை போகமயக்குக்களாகியுநிற்கும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தன் போகயதையிலே

அ.—(தர்ஜநபர்த்ஸநங்களில்) தர்ஜநமாவது - ஆயுதத்தாலே அடிக்கப்போகை. அதவா, தர்ஜநி முத்ரையாலே மிரட்டுகை. பர்த்ஸநமாவது - கரூரவாக்யங்களாலே மிரட்டுகை. நலிந்த - பாதித்த. சொல்லிறுங்களான - தன் சொல்வழியே போகவேண்டும்படி மூர்க்களான; சொல்கேளாதவரான என்றபடி. மாக்கடமாகையாலே பிடித்ததை விடாதிறே. திருவடியும் உள்பட; திருவடியையுங் கூட; தனநியமநத்துக்குள்ளேயாம்படி; விதேயனும்படி யென்னவுமாம். மங்கை - யுவதி. (மணநோக்கம்) மணத்தை - கல்யாணகுணத்தை யுண்டாக்கும் நோக்கமென்றபடி. "மலராள் தனத்துள்ளான்" (மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்றுசொல்லுகையாலே - தத்தீநஸத்தாகத்வதத்தேசத்தாரகத்வங்கள் தோற்றுகிறன. அலர்மேல் மங்கை போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும் - இதழ்களையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களான பெரியபிராட்டியாருடைய அநுபவத்தாலுண்டான சித்தவிப்ரமமுடையனாயிருக்கும்.

(ఏవముక్తస్తు వైదేహీం హనుమాన్ప్లవగర్షభ। రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం పరాజ్ఞయా। విధేయానాం చ దాసీనాం కః కుప్యేద్వానరోత్తమ) ராஜாவான ராவணனைப் பற்றியிருக்கையாலே பரதந்த்ரராய் அவனுடைய ஆஜ்ஞையாலே பரவ்ருத்தியாநின்றவராய் அவனுக்கு விதேயராய அடியாராயிருக்கிறவர்களை, ஸ்வாமிகார்யம் செய்தார்களென்று உக்கைக்குப் பாபரராயிருக்கக் கோபிப்பாரொருவனுண்டோ; வாநரோத்தமனாகையாலே உன் குரங்காட்டத்தின் மிகுதியிறேயிது.

(పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవఙ్గమ। కార్యం కరుణమార్యేణ నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి) நீ, வதிக்கைக்கு யோக்யரென்று கொண்டு இவர்கள் உன்னினைவாலே பாபிகளாகவுமாம்; என்னினைவாலே சுபைகளாகவுமாம்; அறிவுடையவனானால் இவர்களுக்கு காப்பண்ணுகைகாண் ப்ராப்தம், ஆர்தான் அபராதம் பண்ணாதார்; அவ்வருக்கு இவ்வருக்குதொற்றித்திரிகிற வுனக்கு தாமஸலக்ஷணம் தெரியாதிறே; அயோத்யாஜநபதத்தை துடிக்கப்பண்ணிப்போந்த பெருமாளை ஸாதித்தனறோ இங்குவருவது, பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே நோவுபட வார்த்தை சொன்ன என்னை நலிந்தனறோ இவர்களை நலிவது, ஓங்காண்!, பெருமாள் உன்னை விஜயம் சொல்லச்சொல்லி விட்டாரோ, நலியச்சொல்லிவிட்டாரோ.

மூ—மதுப்பாலே இருவர்சேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது.

வ்யா—குமிழ்நீருண்டு, "நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித்தெம் பிரானேக" என்கிறபடியே மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போவெனி லும் விளைவதறியாதே அதின்பின்னே போம்படி தன்சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்க வல்லவளானுமிடம் ஸிம்புஷாநயாய ஸித்தமிறே என்கை. "செய்தநன்றினுக்கில்லை கைம்மாறு" என்னும் படி இரண்டுதலைக்கும் தலைத்துமாறாக உபகரித்துத் தன்சொல்வழி போக வேண்டும்படியான திருவடியோடே மறுதலைக்கு மவள். "தான்மயங்கும்" என்னும்படியான போக்யதைக்குத்தோற்று, எத்தைச்செய்வோம் என்று தலைதடுமாறி, "நின்னன்பின் வழி நின்று" "அதனின்பின்னே படர்ந்தான" என்னும்படி விளைவ தறியாதே, முறுவலுக்குத்தோற்றுச் சொல்வழிபோமவனைப் பொறுப்பிக்கும் என்னுமிடஞ்சொல்லவேண்டாவிறே" என்று இதுதனை இவர்திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக, ஸ்ரீமத்பதத்தில் ப்ராப்யத்வத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ், ப்ராப்யத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் மேல் (மதுப்பாலே யென்றுதொடங்கி.)

அ.—குமிழ்நீருண்டு-குமிழ்எழும்படியாக நீருண்டவனுக்கு தேஹம்பரவசமாயிருக்குமாப்போலே போகபரவசனாய்க்கொண்டு. குமிழ்-புதபுதம். விளைவதறியாதே-மேல்ஸீதாபஹாராதிகளால் தமக்கு வருகிற அநர்த்தமறியாதே அதனின்பின்னே-மாயாம்ருகத்தின் பின்னே. வல்லள்-ஸமர்த்தை

செய்தநன்றினுக்கு-செய்யப்பட்டஉபகாரத்துக்கு. கைம்மாறு-ப்ரத்யுபகாரம். இரண்டுதலைக்கும்-பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும். தலைதடுமாறாக-ஸ்வரூபஹாநிவாராதபடி. மறுதலைக்குமவள்-எதிரிடுமவள்; சண்டைபண்ணுமவள் என்னவுமாம். தான்மயங்கும் படியான என்னும்பாட்டில் - தன்னைத்தானே கண்டுமயங்கும் படியான. போக்யத்திலே-அழகிலே. தலைதடுமாறுகை-தலையாலே தடுமாறுகை; அதாவது ரக்ஷிக்கை. நின்னன்பின்வழிநின்று-உன்னுடைய ப்ரீதிமார்க்கத்திலே நின்று. அதனின்பின்னே படர்ந்தான - அந்தமாயாம்ருகத்தின்பின்னே போனான. முறுவலுக்கு-மந்தஸ்மிதத்துக்கு சொல்வழி உக்திமார்க்கத்திலே இதுதனை-உபாயபூதனான ஈச்வரன், புருஷகாரபூதையான பிராட்டிசொல் வழி நடக்குமிதுதனை. இவர்திருத்தம்பியாரும் அருளிச்செய்தாரிறே - இவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும், ஸ்வகர்த்ருகமான அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக - ஸ்ரீஎன்று பெரியபிராட்டியார்க்குத் திருநாமமென்று தொடங்கி இவ்வளவான ப்ரபந்தத்தாலே. ப்ராப்யத்வத்தை-ப்ராப்யமான ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தை. ப்ராப்யத்வத்தை-மதுப்பாத்தத்தை.

மூ.—இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடையவுண்மை. ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், சேதநனுடைய அபராதத்தையுங்கண்டு அகலமாட்டாள்.

வ்யா.—அதாவது-இம்மதுப்பு நித்யயோகம் சொல்லுகையாலே, இத்தால் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியும் ஈஶ்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும் எப்போதும் உண்டென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை. இந்நித்யயோகத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடைய உண்மையென்று.) அதாவது- (శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయ ప్రత్యనీక కల్యాణైకతానస్స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానన్త జ్ఞానానన్దైకస్వరూపః) (ஸ்ரீயப்பதிர் நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநஸ்ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப:) என்று - ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுக்கு முன்னே ஸ்ரீயப்பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி, அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாநநிரூபகையாகையாலே, இவளோடேகூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்பாவமிருப்பதென்கை. ஆக-ஸ்வரூபாநுபந்தித்வப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுமென்று தொடங்கி.) அதாவது - அபராதங்களைப் பத்தும் பத்தாகக் கணக்கிட்டு, நிறுத்து அறுத்துத் தீர்க்கும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், (యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యమ్) (யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்)

அ.—இம்மதுப்புத்தான் - பெரியபிராட்டியார்க்கு வாசகமான ஸ்ரீமச்சப்தத்தின்மேலே வந்த இம்மதுப்புத்தான். எப்போதும்-காலத்ரயத்திலும்.

இந்நித்யயோகம் - பிராட்டியும் அவனுமான இருவருடையவும் நித்யயோகத்தை (இவளோடேகூடியே) என்று அவதாரிகையாலேயென்று கருத்து. ஆக-பிராட்டி அவனுக்கு ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே, இவளையொழிய வஸ்துஸத்பாவமில்லை. ஸ்வரூபாநுபந்தித்வ ப்ரயுக்தமான-ஸ்வரூப நிரூபகையாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தோடே சேர்ந்திருக்கையாலே உண்டான. அநுபந்தித்வம்-நிரூபகத்வேந ஸம்பந்தித்வம்.

இனி-ஸ்வரூபநிரூபகத்வ ப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையருளிச்செய்த வனந்தரம். இவளுடைய குணப்ரயுக்தமான - மாதாவானபிராட்டியினுடைய க்ருபாகுண ப்ரயுக்தமான; வாத்ஸல்ய குணப்ரயுக்தமான என்னவுமாம். பத்தும் பத்தாகக்கணக்கிட்டு-பத்திலும் ஒன்று மறவாமல் பத்தாகவே கணக்கிட்டு. நிறுத்து-கணக்கிடுகையன்றிக்கே ஸார்ஷபமாத்ரம் குலையாமல் நிறுத்து. ஸர்ஷபம் - கடுகு. தீர்க்குமென்றது - சிக்ஷிக்குமென்றபடி.

மூ — சேதநனுக்கு இவையிரண்டையும நினைத்து அஞ்சவேண்டா. இத்தால்-ஆஶ்ரயிக்கைக்கு ருசியே வேண்டுவது, காலம்பார்க்க வேண்டா என்கிறது.

வ்யா.—இத்யாதிப்படியே, காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும், சிறிது வரையிட்டுக் காட்டக்கடவதல்லாதபடி பண்ணிவைத்த இச்சேதநனுடைய அகாத்யகரணத்தைய பராதத்தையுங்கண்டு, என்னுயவினையப்புகுகிறதோவென்னும பயத்தாலே, ஈஶ்வரனைவிட்டு ஒருக்ஷணகாலமும் அகலமாட்டாள் என்கை.

இத்தால் சேதநனுக்குப் பலிக்குமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்படி இவளிருந்து நோக்குகையாலே சேதநனுக்கு, ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வாபராதமுமாகிற இவை இரண்டையும் நினைத்து என்னுயவினையப் புகுகிறதோவென்று அஞ்சவேண்டாவென்கை. இனி, இமமதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - இப்படி புருஷகாரோபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற விமமதுப்பால, இவ்விஷயத்தை ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு, ஆஶ்ரயிக்கையில் ருசியே வேண்டுவது, இரண்டுதலையுங்கூடி யிருக்குந்தசையிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணுமேயென்று, ஆஶ்ரயணத்துக்குக் காலம்பார்த்திருக்க வேண்டாவென்கிறதென்கை.

அ.—இத்யாதிப்படியே - இத்யாதியில சொல்லுகிறபடியே. சிறிது வரையிட்டு - அல்பாம்சமாகிலும குறையாமலென்றபடி. அகாத்யகரணமாவது - பரஹிம்ஸை, பரஸ்தோத்ரம, பரதாராபரிக்ரஹம், பரத்ரவ்யாபஹாரம், அஸத்யகதநம, அபக்ஷ்யபக்ஷணம தொடக்கமானவை. ஆதிசப்தத்தாலே - பகவத்பாகவதாபசாரங்களைச் சொல்லுகிறது. என்னுய வினையப் புகுகிறதோ - என்னவிதமாய் பலிக்கப்போகிறதோ. பயத்தாலே - ஆகாமியான துக்கத்தாலே.

இத்தால் - இந்நித்யயோகத்தாலே. நோக்குகையாலே - ரக்ஷிக்கையாலே. அஞ்சவேண்டா - பயப்படவேண்டா. இனி - ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும, குணப்ரயுக்தமான நித்யயோகத்தையும, அதின் தாத்பர்யார்த்தத்தையும அருளிச்செய்தவநந்தரம். மதுப்பின் தாத்பர்யார்த்தத்தை - மதுபர்த்தமான நித்யயோகத்தினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை. ருசி - ரஸாந்தரத்தாலும் மாற்றவொண்ணாமல் ஒன்றிலே செல்லும விருப்பம். இரண்டுதலையும் - பிராட்டியும் அவனும். தசையிலே - ஸமயத்திலே.

ஸூ.—இவள் ஸந்நிதியாலே காகம் தலைபெற்றது, அது இல்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான். புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்.

வ்யா.—இனி, இவள் புருஷகாரத்வத்தின் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வத்தை அறிவிக்கைக்காக, இவள் ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும் உண்டான வாசியை யருளிச்செய்கிறார் (இவள் ஸந்நிதியாலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது - (देव्या कारुण्यरूपया) (தேவ்யாகாருண்யரூபயா) என்கிறபடியே, க்ருபைதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய், ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி க்ருபையைக் கிளப்புமவளான இவள்ஸந்நிதியாலே, அபராதத்தைத் தீரக்கழியச்செய்து, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காய்த் தலையறுப்புண்ணத்தேடின காகம், (कृपया पर्यपालयत्) (க்ருபயாபர்யபாலயத்) என்கிறபடியே, க்ருபாவிஷயமாய்த் தலைபெற்றுப் போயிற்று; அப்படியிருக்கிற இவள்ஸந்நிதி யில்லாமையாலே போக்கற்றுச் செயலமாண்டுநின்றநிலை ஒத்திருக்கச் செய்தேயும், காகத்தோபாதி அபராதமுமின்றிக்கேயிருக்க, ராமஶரத்துக்கிலக்காய் ராவணன் முடிந்துபோனானென்கை ஆகையால், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு இவள்ஸந்நிதியே வேணுமென்று கருத்து. ஆக, ஶ்ரீமத்பதார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (புருஷகாரபலத்தாலே யென்று தொடங்கி.) அதாவது - உபதேஶத்தாலும், அழகாலும் கண்ணழிவற வஶீகரித்துக் கார்யங்கொள்ளவல்ல புருஷகாரபலத்தாலே ஆஶ்ரயணோந்முகனான சேதநன் அநாதிகாலம்பண்ணின அபராதங்களைப்பார்த்துச் சீறி, "அங்கீகரியேன்" என்றிருக்கும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்தால், அதின்கீழ் தலையெடுக்கப்பெறாத செறுப்புத்தீர்ந்து, தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம் என்கை.

அ.—இனி-மத்பதார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். வாசியை-தாரதம்யத்தை. ஈஶ்வரனுக்கும்-ஈஶ்வரனுடைய. அமுக்கி - அடங்கும்படிபண்ணி. தீரக்கழியச்செய்து-பூர்ணமாகப்பண்ணி. இலக்காய-விஷயமாய. அப்படியிருக்கிற-க்ருபாபரதந்த்ரையாய், ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யமுக்கி க்ருபையைக் கிளப்புமவளாயிருக்கிற. போக்கற்று-போக்கிடமற்று; கதியற்று என்றபடி. செயலமாண்டுநின்றநிலை- வ்யாபாரஶூந்யனாயிருக்குமிருப்பு. ஒத்திருக்கச்செய்தேயும்-காகத்துக்கும் ராவணனுக்கும் ஸமாநமாயிருக்கச்செய்தேயும். கண்ணழிவற-தனக்கிடமுண்டாம்படி. தலைமடிந்தால்-தலைசாய்ந்தால் அதாவது-ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரயுக்தமான சீற்றம் சமித்தால். செறுப்புத்தீர்ந்து-ஸங்கோசம்போய.

மூ.— அவையாவன - வாத்ஸல்யமும்,

வ்யா.—அவைதானவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) இவற்றிலே வாத்ஸல்யமாவது- வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவிருக்கும் இருப்பு; அதாகிறது - அதினுடைய தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக்கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு நோக்குகையுமிறே. அப்படியே ஈஶ்வரனும், தோஷத்தைபோக்யமாகக்கொண்டு (பாலேபோறசிர)என்கிற குணங்களாலே தரிப்பித்து, (క్షేణ్ణ-నక్స్యాజేయమ్) (கதஂசந-நத்யஜேயம்) (అభయంసర్వభూతేభ్యః) (அபயஂஸர்வபூதேப்ய:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநுகூலர் நிமித்தமாகவும், ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும்.

அ.—அவைதான-தலையெடுக்குங்குணங்கள்தான் இவற்றிலே-தலையெடுக்கும் குணங்களிலே. அதாகிறது-வத்ஸத்தின்பக்கலிலே தேநுவிருக்குமிருப்பாவது. குளம்பிலும் - குளம்படியிலும். அப்படியே - ரக்ஷிக்குமாப்போலே (సకృదేవప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచయాచతే। అభయంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతంమమ) (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதிசயாசதே - அபயஂஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதஂமம) “మిత్రభావేన” “மித்ரபாவேந” என்கிறசலோகத்திலே - ப்ரகாரத்தையருளிச்செய்தாராய், இதில - தீதநுகுணமாக ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். [సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய]ஸக்ருச்சப்தத்துக்கு- ஸஹஸாஆதேஶமாய ஸஹஸைவப்ரபந்நாய என்றபடி. அதாகிறது - தன அயோக்யதையைப்பாராமல் என்குணத்தையே விச்வஸித்துப்ரபந்நனுகை;இது ஆழ்வானநிர்வாஹம். கீழ் அநாதிகாலம் ஸஂஸரித்துப் போந்தவன,மேல்அநந்தகாலம் பலாநுபவம் பண்ணப்புகுகிறவனுகையாலே'பாவதாயுஷம அநுவாதத்தாலும் “ஸக்ருத” என்கைக்குப் போருமதத்தனையன்றோவென்று எம்பார் நிர்வாஹம். ஈச்வரவிஷயீகாரத்துக்கு ஒருககாலமையும், பின்பு ஆவர்த்திக்கிறது உபாயவைபவத்தாலவந்த ரஸ்யதையாலேயென்று பட்டர்நிர்வாஹம். ஸக்ருதேவ என்கையாலே - உபாயத்துக்கு விஹிதமான அஸக்ருதாவாத்தியை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [తవాస్మీతిచయాచతే - தவாஸ்மீதிசயாசதே] என்கிறவாக்யமாந்திரத்தேசத்தாலே-அநவரதபாவநாரூபமான பக்தியைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. [అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామి - அபயஂ ஸர்வபூதேபயோததாமி] பூதங்கள் நிமித்தமாக பயமில்லாத்தியைப்பண்ணிக்கொடுப்பன். (భీతాద్దానంభయహేతుభిర్హేతుభిః పఞ్చమీ) (பீதார்த்தாநாஂபயஹேதுரிதிஹேதௌபஂசமீ.) மஹாராஜா எதிரிடிலும் காட்டிக்கொடோம், இவன்றன அகலுமளவிலும் இவனையிலுங்காட்டிக்கொடோம. [ఏతద్వ్రతంమమ - ஏதத்வ்ரதஂமம] நமக்கு அநுபாலநீயமான ஸங்கல்பமிது. அமோகஸங்கல்பனுன நமக்கு ஸங்கல்பங்களுடையக் குலையிலும்குலையாதஸங்கல்பமிது.

மூ —ஸ்வாமித்வமும், ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமும்,

வ்யா —ஸ்வாமித்வமாவது - இவன் விமுகனான தசையிலும் விடாதே நின்று, ஸத்தையைநோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஒருபந்தவிசேஷம்; அதாகிறது - உடையவனாயிருக்குமிருப்பு; அத்வேஷந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாகவுண்டான ஸ்வபாவவிசேஷங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறது, இந்தபந்தவிசேஷமடியாக. ஸௌசீல்யமாவது - உபயவிபூதியோகத்தாலும், பெரியபிராட்டியாரோடேச் சேர்த்தியாலும், நிரங்குசமாயிருக்கிற ஈச்வரனுடைய மேன்மையையும், தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து, "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்கமேல்விழுந்து புரையறக்கலக்கையும், அது தன்பேறாகவிருக்கையும், எதிர்த்தலையிலே அபேக்ஷையின்றியிலே யிருக்கக் கலக்கையும். ஸௌலப்யமாவது - கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற தான், கண்ணாலேகண்டு ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை.

அ.—இவன் விமுகனான தசையிலும் - அவன்பக்கல் தலைசாயேனென்று ஸ்வதந்த்ரனாய சப்தாதி விஷயாந்தரப்ரவணனான தசையிலும். விடாதே நின்று - அந்தர்யாமியாய் நின்று. ஸத்தையை - ஸ்வரூபத்தை. அதாகிறது - பந்தவிசேஷமாவது. பந்தவிசேஷமடியாக - ஸ்வாமித்வமடியாக.

உபயவிபூதியோகத்தாலும் - உபயவிபூதியோடும் தனக்குண்டான ஸ்வாமித்வரூபஸம்பந்தத்தாலும். மேன்மையையும் - பரத்வத்தையும். சிறுமையையும் - நிகர்ஷத்தையும். பிற்காலியாதபடி - பின்னே கால்வையாதபடி; பின்வாங்காதபடி என்றுமாம். ஒக்க - துல்யமாக மேல்விழுந்து - அவர்கள் பிற்காலிக்கும் தசையிலும் தான் மேல்விழுந்து. புரையற - ஸ்வோத்கர்ஷமும் பரநிகர்ஷமும் நெஞ்சில் தட்டாதபடி; பேதமின்றிக்கே என்றபடி. அது - புரையறக் கலக்கை தன்பேறாக - தனக்கு புருஷார்த்தமாக. எதிர்த்தலையிலே - சேதநனிடத்திலே. ஆகஸௌசீல்யமாகிறது - ஸர்வசேதநரோடும்தாரதம்யபாவமின்றியிலேதன்பேறாகப்புரையறக்கலக்கையும், எதிர்த்தலையில அபேக்ஷையின்றியிலேயிருக்கப் புரையறக்கலக்கையுமென்று இரண்டுவிதமாகவிருக்கும்;- முதல்சொன்னது ஜ்ஞானிகள்விஷயம்; இரண்டாவது - ஸம்ஸாரிகள் விஷயம். கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே - ப்ராக்ருதசக்ஷுர்விஷயமன்றிக்கே.

கண்ணாலே - ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸாலே. எளியனாயிருக்கை. அர்ச்சாரூபேண ஸுலபனாயிருக்கை.

மூ.—ஜ்ஞாநமும், ஶக்தியும். குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்யம்; கார்யஞ்செய்யும் என்று துணிகைக்கு ஸ்வாமித்வம்.

வ்யா.—ஜ்ஞாநமாவது - இச்சேதநனுக்குக் கழிக்க வேண்டும் அநிஷ்டங்களையும், கொடுக்கவேண்டும் இஷ்டங்களையும் நேராக அறிகைக்கீடாக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும், ஒருக்காலே அபரோக்ஷிக்கவல்ல அறிவு. ஶக்தியாவது- ஹேயரான நித்யஸம்ஸாரிகளை, உபாதேயதமரான நித்யஸூரிகளோடு ஒருகோவையாக்கவல்ல அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலும், ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாதகம்; ஜ்ஞாநாதிகள் இரண்டும், ஆஶ்ரிதகார்யாபாதகம்; "நிகரில் புகழாய்" என்று தொடங்கி வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையுமிறே, ஆஶ்ரயணத்துக்குடலாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. ஜ்ஞாநஶக்திகள் இரண்டிலுஞ்சொன்னவிது ப்ராப்தி பூர்த்திகளுக்கும் உபலக்ஷணம்; கார்யகரத்வத்துக்கு அவையும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே.

இக்குணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் விநியோகங்கள் எவையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (குற்றங்கண்டென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஆஶ்ரயணோந்முகனான இச்சேதநன், தன் தோஷத்தைப்பார்த்து அஞ்சாமைக்குறுப்பு, தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொள்ளும் வாத்ஸல்யம்; நங்கார்யம் செய்யுமோ, செய்யானோவென்று ஶங்கியாதே கார்யஞ்செய்யுமென்று விஶ்வஸிக்கைக்குறுப்பு, இழவுபேறு தன்னதாம்படியான ஸ்வாமித்வம்;

அ.—நேராக - ப்ரத்யக்ஷமாக. ஈடாக-யோக்யமாக. அபரோக்ஷிக்கவல்ல - ப்ரத்யக்ஷமாக அறிகைக்கு சக்தமான. ஹேயரான- த்யாஜ்யரான. உபாதேயதமரான - பரமோபாதேயதமரான. ஒருகோவையாக்கவல்ல - ஒருசேர்த்தியாக்கவல்ல. அதாவது - விஜாதீயர் சேர்ந்தாப்போலிருக்கையன்றிக்கே ஸஜாதீயர் அநேகர் சேர்ந்தாப்போலேயிருக்கை

நிகர் - த்ருஷ்டாந்தம். உடலாக-யோக்யமாக. ப்ராப்தியாவது- பிதாவைப்போலே நியாமகனாயிருக்கையாதல்; நிருபாதிக சேஷித்வமாதல். பூர்த்தியாவது-உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாயிருக்கையாதல்; நாராயணத்வத்தால் வந்த ஸமஸ்தகுணவிபூதிகளையுடையவனாயிருக்கையாதல்.

இக்குணங்களுக்கு - வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு. இவ்விடத்தில் - எம்பெருமானை உபாயமாக ஆச்ரயிக்கிற விடத்தில். அஞ்சாமைக்கு - பயப்படாமைக்கு. உறுப்பு - யோக்யம். இழவுபேறுகள்- நாஶலாபங்கள்.

மூ.—ஸ்வாமித்வங்கண்டகலாமைக்கு ஸௌசீல்யம்; கண்டுபற்று கைக்கு ஸௌலப்யம், விரோதியைப்போக்கித் தன்னைக்கொடுக்கைக்கு ஜ்ஞாநசக்திகள். இங்குச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கெல்லை நிலம் அர்ச்சாவதாரம்;

வ்யா.— உபய விபூதிக்கும் கடவனாயிருக்கும் பெருமைக்கு ப்ரகாசகமான ஸ்வாமித்வத்தைக்கண்டு, ஸ்வநிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலே அகலாமைக்குறுப்பு, தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக் கலக்கும் ஸ்வபாவமான ஸௌசீல்யம்; அதீந்த்ரியன் என்று பிறகாலியாமல் கண்ணாலே கண்டு ஆச்ரயிக்கைக்குறுப்பு, தன் வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகையாகிற ஸௌலப்யம். (సర్వపాపేభ్యో మోక్ష యిష్యామి) (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறபடியே, ப்ராப்திவிரோதியைப்போக்கி ப்ராப்யனான தன்னை உபகரிக்கைக்குறுப்பு, ப்ராப்தாவான இவன் கீழ்நின்ற நிலையும் மேல்போக்கடியும் அறிகைக்கும் அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும் ஏகாந்தங்களான ஜ்ஞாநசக்திகள் என்கை.

ஸௌகர்யாபாதககுண சதுஷ்கத்திலும் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே, அந்த ஸௌலப்யகாஷ்டையை யருளிச்செய்கிறார் (இங்குச்சொன்னவென்று தொடங்கி.) அதாவது இப்பதத்திலே ஆச்ரயணோபயோகியாகச் சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு ஸீமாபூமி, "தமருகந்ததெவ்வுருவம் அவ்வுருவந்தானே" என்கிறபடியே, ஆச்ரிதருகந்ததொன்றைத் திருமேனியாகக்கொண்டு ஸதா ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் அர்ச்சாவதாரமென்கை.

அ—கடவனாயிருக்கும் - ப்ராப்தனாயிருக்கும். அகலாமைக்கு - விடாமைக்கு. அதீந்த்ரியன - கண்ணாலே காணப்படாதவன். உபகரிக்கைக்கு-கொடுக்கைக்கு. ப்ராப்தாவான - ஆச்ரயிக்கிற. இவன - இச்சேதநன். கீழ்நின்ற நிலையாவது-ப்ராப்திப்ரதிபந்தகபூயிஷ்டனாயிருக்கை. மேல்போக்காவது - பரமபதத்தேறப் போருகை. அடி-இரண்டுக்கும்ஹேது. போக்கடி-ப்ராப்யதேசம். ப்ராப்தி-பிதா புத்ரனை நியமிக்குமோ பாதிநியமிக்கைக்குறுப்பான ஸம்பந்தம். ஏகாந்தங்களான - அவச்யாபேக்ஷிதங்களான.

ஸௌகர்யாபாதகங்கள - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகங்கள். ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே - ஸௌலப்ய மில்லாதபோது வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்யங்கள் ஸௌகர்யா பாதகமாக மாட்டாமையாலே அக்குணங்களில் ஸௌலப்யம் ப்ரதாநமென்றபடி. அந்தஸௌலப்ய காஷ்டையை - அந்தஸௌலப்யஸீமாபூமியை. இப்பதத்திலே — பூர்வகண்டஸ்த்த நாராயணபதத்திலே. தமர்-பக்தர். உருவம்-திருமேனி. அவ்வுருவம் - ஆச்ரிதருகந்தவிக்ரஹம். தானேயாம் - ஆச்ரிதருகந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே தனக்கு அஸாதாரணமாய் அப்ராக்ருதமான விக்ரஹமாகவுடையனாயிருக்கும்.

மூ.—இதுதான் பரவ்யூஹவிபவங்களைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படியிருக்கும்.

வ்யா.—இது தன்னை உபபாதிக்கிறார் (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான் தேசவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாத பரவ்யூஹங்களும், காலவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகாதபடி போன விபவமும் போலன்றிக்கே, ஆஸந்நமாய் அநவரத ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலே, *அநவரதம் கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்குமென்கை.

அ.—இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான் - ஆச்ரிதருகந்த திருமேனியைத் தனக்கு அஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹமாகக்கொண்டு ஸதா ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கும் இவ்வர்ச்சாவதாரந்தான். தேசவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே - தேசதூரத்தாலே. மோக்ஷதாமத்திலே;- நாமிருக்கிற பூமிமுதற்கொண்டு கீழ்சேஷலோக பர்யந்தம் பூலோகமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும்; இந்த பூமிமுதற்கொண்டு ஸூர்ய மண்டல பர்யந்தம் லக்ஷ யோஜந பர்யந்த விப்ரகர்ஷ்டதையை யுடைத்தாயிருக்கும்; புவர்லோகம் ஸூர்ய லோகம் முதற்கொண்டு சந்த்ரமண்டல பர்யந்தம் பதினாலு லக்ஷம்யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஸுவர்லோகம், த்ருவ மண்டலத்துக்குமேல் கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; மஹர்லோகம், அதுக்குமேல் இரண்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; ஜநோலோகம், அதுக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; தபோலோகம், அதுக்குமேல் பன்னிரண்டுகோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; ஸத்யலோகம், அதுக்குமேல் கொஞ்சம் குறைச்சலாக இரண்டுகோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல் அந்தமதமஸ்ஸு; அதுக்குமேல் அண்டகடாஹம், கோடியோஜனையையுடைத்தாயிருக்கும்; அதுக்குமேல் ஜலாவரணம், பத்துக்கோடியோஜனையை யுடைத்தாயிருக்கும்; இந்தப்ரகாரம் அவ்யக்தபர்யந்தம் பத்துப்பத்துக்கோடியோஜனை தூரமுள்ளதாக அறியத்தக்கது; இதுக்குமேல் ஸ்வயம் ப்ரகாசமான பரமபதத்திலே பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனாய் ஸர்வ வ்யாபகனான பரவாஸுதேவன் தீர்க்கமாய அதிவிசாலமான இந்தலோகஸ்திதியைப் பாராநின்றுகொண்டு ஹ்ருஷீகேசனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறான்; இது வாய்த்து - பரத்வம். காலவிப்ரகர்ஷ்டதையாலே - காலாதிக்ரமணத்தாலே காலவ்யவதாநத்தாலே என்றுமாம். விபவமும் - விபவாவதாரமும்; அதாவது - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். ஆஸந்நமாய் - ஸந்நிஹிதமாய்; ஸந்நிக்ருஷ்டமாய்.

மூ.—இவை யெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம.

வ்யா.—இக்குணங்களெல்லாம அர்ச்சாவதாரத்திலே காணலாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாம்நமக்குநம்பெருமாள பக்கலிலே காணலாமென்று) அதாவது-ஸௌகர்யாபாதகமாகவும, கார்யாபாதகமாகவும சொன்ன இக்குணங்களெல்லாம, இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமக்கு நம்முடைய பெருமாள்பக்கலிலே காணலாம் என்கை.

அ —இக்குணங்களெல்லாம-ஆச்ரயணஸௌகர்யாபாதகங்களான வாத்ஸல்யாதி குணங்களும, ஆச்ரிதகார்யாபாதகங்களான ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும ஸௌகர்யாபாதகமாகவும்- ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகமாகவும். கார்யாபாதகமாகவும - ஆச்ரிதகார்யாபாதகமாகவும்.

நமக்கு-ஆத்மஸம்பந்த வசநமாக அருளிச்செய்தாராகவுமாம; ஸ்வஸம்பந்தபரம்பரையைச்சொத்துக்கொண்டு அருளிச்செய்தாராகவுமாம.

நம்பெருமாள் என்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம்; – முன்பொரு காலத்திலே - கலாபத்திலே க்ரூரராயிருப்பார்சிலர் பெருமாளையும அத்தேசத்திலுள்ள எம்பெருமான்களையும வாரிக்கொண்டு போர, அப்போது பெருமாள்திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருக்கிற ராஜாகண்டகோபாலரென்கிற" "விண்ணப்பம் செய்வார்," "பெருமாளைப்பிரியக்ஷமரானறிக்கே அங்கேசென்று அவனைக்கண்டு தம்முடைய பண்களாலே அவனை வசீகரிக்க அவனும் அதிப்ரீதனாய்" உமக்கு வேண்டுவதென்னென்ன; "நம்முடைய பெருமாள் இங்கே வந்தார், அவரைத்தரவேணும என்ன"; "ஆகில் கொண்டு போம" என்று பலவிக்ரஹங்களைக்காட்ட; அப்போது அவர்கள் நடுவே தேடிக்காணாமல கலேசித்திருக்க; அப்போது அவனுடைய பெண்பிள்ளை அழகிய மணவாளப்பெருமாளான இவரைத்தன அந்தப்புரத்திலே ஆதரித்துக்கொண்டுபோராநிற்க அச்செய்தியை யறிந்து. அவன, அவளறியாமல் கொண்டுவந்து இவரோ உம்முடைய பெருமாள் என்றுகாட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, "இவர்தான நம்பெருமாள்" என்று அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு அதிதவரையுடனே கோயிலேற எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்போது அவரும பெருமாளென்று என்று சங்கிதத்துக்கு திருவாழியாழ்வான் பிள்ளையும், "இவர் நம்முடையபெருமாள்" என்று மேலெழுத்திட் டருளினார்ம். அன்று தொடங்கிஅவர்க்கு அதுவேநிரூபகமாய்த்தென்று மருளிச்செய்வர்கள்.

மூ.—திருக்கையிலே பிடித்த திவ்யாயுதங்களும், வைத்தஞ்சல் என்றகையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம். ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்களிரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும்.

வ்யா.—பெருமாள் பக்கலிலே இருக்கும் நம்முடைய ஏகாகாரங்களாயுள்ளவற்றைச் சொல்லி, இவற்றுடனே நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சமென்கிறார் (திருக்கையிலேயென்று தொடங்கி) அதாவது-கார்யகரத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்திகளுக்கு ப்ரகாஶமாம்படி, திருக்கைகளிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களும், வாத்ஸல்யப்ரகாஶகமாம்படி வைத்து அஞ்சலென்றகையும், ஸ்வாமித்வப்ரகாஶகமாகக் கவித்த முடியும், ஸௌஶீல்ய ப்ரகாஶகமான முகமும் முறுவலும், அனைவருக்கும் கண்டுபற்றலாம்படியான ஸௌலப்யப்ரகாசகமாக ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி நிற்கிற நிலை; அநந்யகதிகளான நமக்கு ரக்ஷகம் என்கை உபாயோபேயநிஷ்டர்க்கு அபேக்ஷிதமான ஆகாரங்கள் இரண்டும் கீழ்ச்சொன்னபடியே நிற்கிற திருமேனியிலே தோற்றுமென்கிறார் (ரக்ஷகத்வ போக்யத்வங்களிரண்டுந் திருமேனியிலே தோற்றுமென்று)

அ.—கவித்த-கவ்விக்கொண்டுகிடக்கிற. இதால்-தாடஸ்த்யத்தையும், ஸம்கடிதத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸ்வாமிக்கிறே முடியுள்ளது; ஆகையாலே, முடி ஸ்வாமித்வப்ரகாசகம். அபிமத விஷயத்தைக்கண்டாலிறே முகவிகாஸமும் மந்தஸ்மிதமு முண்டாவது; ஆகையாலே, முகமும் முறுவலும்-ஸௌசீல்ய ப்ரகாசகம். அனைவர்க்கும்-ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பற்றலாம்படி - ஆச்ரயிக்கலாம்படி. ஆஸநபத்மத்திலே - பத்மாஸநத்திலே. நிற்கிறநிலை-இருக்கிற விருப்பு. ஆஸநபத்மத்திலே திருவடி அழுந்தியிருக்கை, அனைவரும் கண்டு ஆசரயிக்கலாம்படியான ஸௌலப்ய ப்ரகாசகமென்கை. அநந்யகதிகளான-அகிஞ்சநாநந்யகதிகளான.

உபாயநிஷ்டர் என்கிறது-உபாயாத்யவஸாய நிஷ்டரை; உபேயநிஷ்டர் என்கிறது-ப்ராப்யத்வரா நிஷ்டரை. உபாயநிஷ்டரென்கிறது-த்ருப்தப்ரபந்நரை; உபேயநிஷ்டரென்கிறது-ஆர்த்தப்ரபந்நரை. உபாயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள்-வாத்ஸல்யாதிகளும் ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளும்; உபேயநிஷ்டர்க்கபேக்ஷிதங்களான ஆகாரங்கள்-திவ்யாயுதங்கள்.

பூ.—(சரணௌ) திருவடிகளை. இத்தால்-சேர்த்தியழகையும் உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது பிராட்டியும் அவனும்விடிலும் திருவடிகளவிடாது. இணைமலராயிருக்கும்.

வ்யா.—அதாவது-ரக்ஷணபரிகரமான திவ்யாயுதங்களோடும், ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்தமுடியோடுங் கூடியிருக்கையாலே ரக்ஷகத்வம் தோற்றுகையாலும், "அணியாராழியுஞ் சங்கமும்" "முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடியே, அவைதானே அழகுக்குடலாய் வைத்து அஞ்சலென்றகையும், முகமும், முறுவலும், ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளும் ஒன்றோன்றை அழகுக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கையாலே போக்யத்வம் தோற்றுகையாலும், இரண்டும் திருமேனியிலே ப்ரகாசிக்குமென்கை ஆக, நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, (சரணௌ) (சரணௌ) என்கிற பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சரணௌ-திருவடிகளையென்று.) இந்த த்விவசநத்தால சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்றுதொடங்கி) அதாவது - (சரணௌ) (சரணௌ) என்று-இரண்டுதிருவடிகளையும் சொல்லுகிற இத்தால் - (இணைத்தாமரையடி) என்கிறபடியே-இரண்டு தாமரைப்பூவை நிரைத்துவைத்தாப்போலேயிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், த்விவசநம், இரண்டுக்குமேல் மற்றொன்றுக்கு ஸஹியாமையாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறதென்கை. இனி, உபாயத்வைகாந்தமான இதின்குணாதிக்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமென்றுதொடங்கி.)

அ.—ரக்ஷணத்துக்கு-ரக்ஷிக்கைக்கு. அணியாராழியுஞ்சங்கமும்-ஆபரணதயா பூர்ணமான ஆழியும் சங்கும். அஞ்சலென்றகையும்-அபயப்ரதாந ஹஸ்தமும். அழகுக்கு எல்லைநிலமாயிருக்கையாலே-தன்னோடொத்த அழகியதும் தனக்குமேற்பட்ட வழகியதுமின்றிக்கேயிருக்கையாலே இரண்டும்-ரக்ஷகத்வமும், போக்யத்வமுமாகிற இரண்டும்.

இனி - நாராயணபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தவநந்தரம். இந்தத்விவசநத்தால - சரணபதத்தின்மேலவந்த த்விவசநத்தால. இணைத்தாமரை - பரஸ்பரதுல்யங்களாய் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற. நிரைத்துவைத்தாப்போலே-பங்க்தியாகச் சேர்த்துவைத்தாப்போலே.

இனி-சரணபதத்தினுடைய த்விவசநார்த்தத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம். உபாயத்வைகாந்தமான - உபாயத்வத்துக்கு அவச்யாபேக்ஷிதமான. இதின-திருவடிகளுடைய.

மூ.—சேஷிபக்கல் சேஷபூதனிழியுந்துறை, ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே. இத்தால் - பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய குணப்ரகாசகமுமாய சிசுபாலனையுமகப்படத் திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - ஸ்ரீமத்பதத்திலே புருஷகாரபூதையாகச் சொன்ன பிராட்டியும், அவள்தானே சிதகுரைக்கிலும் "என்னடியாரது செய்யார்" என்னும்படி, நாராயணபதத்தில் சொன்ன குணவிசிஷ்டனான அவனும் கைவிடிலும், திருவடிகள் தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே கைவிடாது. "வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்" என்கிறபடியே - பற்றினாரை நழுவவிடாத திண்மையையுடைத்தாயிருக்குமென்கை.

இந்த ஔசித்யத்தைப்பற்றவுமன்றிக்கே, இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகுணமும், திருவடிகளிலே இழிகை யென்னுமத்தை ஸதாஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (சேஷிபக்கலென்று தொடங்கி.) அதாவது - சேஷிபக்கல் ஆஸ்ரயிக்க இழியும் சேஷபூதன் தன்ஸ்வரூபாநுகுணமாக இழியுந்துறை திருவடிகள்; ஸ்தநந்தய ப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க, தனக்கு வகுத்த தாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலேயென்கை. திருவடிகளைச்சொன்னவிது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணமென்கிறார் மேல (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - (चरणौ) (சரணௌ) என்று - விக்ரஹைகதேசமான திருவடிகளைச்சொன்ன இத்தால் "திருவிருந்தமார்பன்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்பதத்தில் சொன்ன,

---

அ—அவள்தானே - கடகையானவள்தானே. சிதகு - தோஷத்தை. குணவிசிஷ்டனான - வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனான. தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே - தன்னழகாலே. துவக்கிக்கொள்ளுகையாலே - வ்யாமுக்தமாக்கிக் கொள்ளுகையாலே; தன்னை அரைக்ஷணம் பிரியிலும் வாடிப்போம்படி பண்ணுகையாலே யென்றபடி. திண்மை - தார்ட்யத்தை. திண்கழல் - த்ருடமான வீரக்கழலையுடைய திருவடிகள்.

இந்த ஔசித்யத்தைப்பற்றவுமன்றிக்கே - இப்படி ஆச்ரிதர்களை நழுவவிடாமலிருக்கையாகிற ஔசித்யத்தைப்பற்ற ஆச்ரயிக்கையன்றிக்கே. இந்த - இப்படி. (திருவடிகளிலேயிழிகை - இவன் தன்ஸ்வரூபாநுகுணமும்) என்று அந்வயிப்பது. இழியும் துறை - ப்ரவேசிக்கும் ஸ்த்தலம். அதாவது - திருவடிகள் (ப்ரஜை - முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே - சேஷிபக்கல் - சேஷபூதன் - இழியும் துறை) என்று அந்வயம். இத்தால் - சரணசப்தத்தாலே. திருவிருந்தமார்பன் - திருவாலே - பெரியபிராட்டியாராலே வஸிக்கப்பட்ட மார்வையுடையவன்.

மூ.—(ஶரணம) இஷ்டப்ராப்திக்கும அநிஷ்ட நிவாரணத்துககும தபபாத உபாயமாக.

வ்யா.—புருஷகாரபூதையான பிராட்டிககிருப்பிடமாய, நாராயண பதத்திலசொனன குணஙகளுககு ப்ரகாஶகமாய, "பலபலநாமூஞ சொல்லிப் பழிதத சிசுபாலன்" என்கிறபடியே, ப்ரதவேஷபரனாய நிநதாகதிகளைப்பணணித திரிநத ஶிஶுபாலனையுமுட்பட, (அலைவலைமைதவிரததவழகன்) எனகிறபடியே, தனனழகாலே தவேஷாதிகள போம்படி திருததி, (திருவடிதாடபாலடைநத) என்கிறபடியே சேர்ததுககொளளும ஸ்வபாவத்தையுடைததான திவ்யமஙகளவிக்ரஹத்தைநினைககிறது என்கை.

அநந்தரம, ஶரணபதார்தததை அருளிசசெய்கிறார் (ஶரணம் எனறுதொடஙகி) அதாவது - (ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దః శరణమిత్యయమ్ । వర్తతే సామ్ప్రతం చైష ఉపాయార్థైకవాచకః) (உபாயேகாஹ ரக்ஷித்ரோஶ ஶபதஶ்ஶரணமித்யயம - வர்ததேஸாம்ப்ரதம் ஸைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:) எனகிறபடியே - ஶரணஶபதம, ரக்ஷிதாவுக்கும, காஹததுககும, உபாயததுககும வாசகமேயாகிலும, இவ்விடததில உபாயததுககே வாசகமாகையாலும, உபாயக்ரத்யம இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகரணமாகையாலும், இஷ்டப்ராப்திகரும், அநிஷ்டநிவாரணததுக்கும தப்பாத உபாயமாக எனறு, இபபததததுககு அர்த்தமருளிசசெயகிறார. இஷ்டாநிஷ்டஙகளதான இன்னதெனனுமததைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செயதார்

அ —குணஙகளுககு - வாதஸலயாதிகுணஙகளுககு. நாமூ- தோஷம. பழிதத - தூஷிதத, உளபட - கூட. அலைவலைமை- பஹுஜல்பம் திருவடிதாட்பாலடைந்த-எமபெருமானுடைய திருவடியிடத்தையடைநத.

அநந்தரம-சரணசபத்தாரததத்தையருளிச்செய்தவநந்தரம். இநதஶரணசபததாரத்தமானது, உபாயத்திலும், க்ராஹததிலும், ரக்ஷிதாவிலும, ஸ்வவாசயதவ ஸமபநதேநவாத்திககும. இபபோது இதில எனறால—அரததரயவாசகமான இஶ்ஶரணஶப்தமஉபாயமாகிற அரத்ததததுககேவாசகமாகக்கடவது. தப்பாத- அவ்யபிசாரியான.

பரநதபடியிலே;-அநிஷ்டமாவது - "நீர்நுமதென்றிவைவேர் முதல்மாய்தது" எனறும், "அநாத்மந்யாதமபுத்திரயா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே – அநாத்மந்யாத்ம புத்திருபமாயும் அஸ்வேஸ்வத்வபரதிபததிருபமாயுமிருககிற அவிதயையும், அவிதயாகாரயமானராககதவேஷஙகளும், காணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைத்து தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூப காமஙகளும, காமதவயததி

மூ — இத்தால் - ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறது

வ்யா.— ஸ்ரீயஃபதிப்படியிலும், "அநிஷ்டமாகிறது - அவித்யையும், அவித்யாகார்யமானராகத்வேஷங்களும், புண்யபாபரூபமான கர்மங்களும், தேவாதிசதுர்விதசரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதிதுக்க பரம்பரைகளும்; இஷ்டமாகிறது - அர்சிராதிமார்க்ககமநமும், பரமபதப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சநமும், குணாநுபவகைங்கர்யங்களும்" என்று ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் இவ்விடத்திலும் அவை வக்தவ்யங்கள்.

கீழ் நிர்த்தேசிதவஸ்துவை உபாயமாகச்சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறதென்று.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்னவிஷயத்தை உபாயமாகச் சொல்லுகிற இத்தால், ப்ராப்யவஸ்துதானே, ப்ராபகமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது என்கை.

னுடைய பலபோக்த்ராத்தயாக பரிக்ரஹிக்கும் தேவதிர்யகாதியான நாநாவிதசரீரங்களும், அச்சரீரங்களைபரிக்ரஹித்து அநுபவிக்கும் ஆத்யாத்மிகாதி துக்கபரம்பரைகளும் தொடக்கமானவை.

இஷ்டமாகிறது - புண்யபாப விதூநநப்ரகாரமும், ஹார்த்தமார்க்கவிசேஷணப்ரகாரமும், ஹ்ருதயகுஹாநிர்க்கமநமும், அர்சிராவாஸ்யாஹ்வலக்ஷ்யதயாதி வாஹிக ஸத்காரமும், ஸ்விலத்ஹநபவநாத்யாவரண ஸப்தகாத்யதிலங்கநமும், த்ரிகுணாத்க்ரமணமும், விரஜாக்ய அப்ராக்ருத நதீவிசேஷாவகாஹநமும், ஸூக்ஷ்ம சரீர விமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்சமும், அபஹதபாப்மத்வாதி குணத்தாச்ரய ஸ்வரூப ப்ரகாரமும், பஞ்சோபநிஷந்மய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், ஐரம்மதீய திவ்யஸரஸ்ப்ராப்தியும், ஸூரி ஸத்காரமும், ராஜமார்க்ககமநமும், ப்ரஹ்மவேச்ம ப்ரவேசமும், திவ்யமண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபர்யங்க நிரீக்ஷணமும், ஸபத்நீக ஸர்வேச்வரதர்சநமும், ஆநந்தமயபரமாத்ம ஸமீபஸ்த்திதியும், பாதபீடபர்யங்கோத்த ஸங்காரோஹணமும், ஆலோகாலிங்கநாத்யநுபவமும், ஸ்வரூபகுண விக்ரஹாத்யநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவிதவிக்ரஹபரிக்ரஹ பூர்வக ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமும் இதில் ப்ரதாநமாக இஷ்டமாயிருப்பது-கைங்கர்யமும், அதுக்கு உபயுக்தங்களாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுமுள்ளவை ஆக இப்படிக்கொத்த அநிஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பித்து இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகை.

கீழ்நிர்த்தேசிதவஸ்து - ஸ்ரீயஃபதியாய ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனான நாராயணன்.

மூ.—கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே இவன் செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறான் இத்தனை. (சரணௌ ஶரணம்) என்கையாலே-உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயமென்கிறது.

வ்யா.—கீழ், ப்ராப்யப்ரஸங்கமுண்டாமென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும்ப்ராப்யமிறேயென்று) அதாவது-ஸமஸ்தமான பூர்வபதத்திலசொன்ன லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், கல்யாணகுணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதத்வமுமாகிற மூன்றும், (श्रिया सार्धम्-आस्ते) (ஸ்ரீயாஸார்த்தம்-ஆஸ்தே) (सर्वान् कामान्-अश्नुते) (ஸர்வாந்காமாந் - அஶ்நுதே)(सदा पश्यन्ति) (ஸதாபஶ்யந்தி) என்று, இவனுக்கு அநுபவவிஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவையாகையாலே ப்ராப்யமிறேயென்கை.

ஆனாலும் இத்தை உபாயமாக்குகிறதுதானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவன்செயல் அறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனையென்று.) அதாவது-அகிஞ்சநனாய், அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன் செயல்மாட்சியாலே போக்யமானபாலை மருந்தாக்குவாரைப்போலே, ப்ராப்யமானதுதன்னையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனையென்கை. இதுதன்னாலே இவ்வுபாயத்துக்கு அதிஶயம் சொல்லுகிறதென்கிறார் (சரணௌ ஶரணமென்கையாலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது-(शरणौ शरणम्)(சரணௌ ஶரணம்) என்று, ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே, ப்ராப்யமும், தான் வேறுமாயிருக்கும் உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் ஈதென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ.—கீழ்-ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணமென்கிறபதத்திலே. ஸமஸ்தமான - அவிபக்தமான. பூர்வபதத்தில - ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்கிறபதத்தில.

ஆனாலும்-கீழ்ஸ்ரீமத்பதத்தாலும், நாராயணபதத்தாலும், சரணபதத்தாலும் சொல்லப்பட்டவாத்தங்கள் மூன்றும் ப்ராப்யமானாலும். இத்தை-ப்ராப்யமான அர்த்தத்ரயத்தை என்-என்னப்ரயோஜநத்துக்காக. உபேயந்தன்னையே உபாயமாகப்பற்றுகையாலே-உபாயமாகப்பற்றுகிறபோதே உபேயமாகப்புகுந்திருக்கையாலே. பரிகர்ஷிதோபாயத்துக்கு ஸாத்யமான பலமென்றுகருத்து. அகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற இவன்செயல் மாட்சியாலே-அகிஞ்சனான இவன்செயல்மாட்சியாலும் அநந்யகதியான இவன் செயல் மாட்சியாலும் மருந்தாக்குவாரைப்போலே-பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாக்குவாரைப்போலே

இதுதன்னாலே-ப்ராப்யந்தன்னையே ப்ராபகமாகச்சொல்லுகையாலே. இவ்வுபாயத்துக்கு - ஈசவரோபாயத்துக்கு. வ்யாவ்ருத்தமான - விலக்ஷணமான. ஆகஇவ்வாக்யத்தால் உபாயத்துக்குச் சொன்ன அதிசயமாவது-உபாயாந்தரங்களில் காட்டில் வேறுபட்டிருக்கை.

மூ — (ப்ரபத்யே) பற்றுகிறேன். வாசிகமாகவும், காயிகமாக வும்பற்றினாலும் பேற்றுக்கு அழிவில்லை; ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகை யாலே மாநஸமாகக்கடவது.

வ்யா — அநந்தரம், க்ரியாபதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே - பற்றுகிறேனென்று) அதாவது - இப்பதம (పదగతౌ) (பதகதௌ) என்கிற தாதுஸித்தமாகையாலே, கதிவாசியாகை யாலும, உத்தமனாகையாலும பற்றுகிறேன என்று, இதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார்.

இதுதான் மாநஸவாசிக காயிகரூபையான த்ரிவிதகதியையும் காட்டவற்றாகையாலே, அதில் ஏதகரணத்தாலுண்டானபற்று தலைச்சொல்லுகிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாசிகமாகவு மென்றுதொடங்கி.) அதாவது - (భవశ్శరణమ్) (பவஶரணம்) இத்யாதிப்படியே, ரக்ஷிக்கவேணும்என்று ப்ரார்த்திக்கையாகிற கேவல வாசிகமாகவும, (అఞ్జలిః పరమా ముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ) (அஞ்சலிபரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம்தேவப்ரஸாதிநீ) எனகிறபடியே, பகவத்ப்ரஸாத ஹேதுபூதமான அஞ்சலியைப்ரயோகித்தல, நிஷாதகாகாதிகளைப் போலே, ரக்ஷகவஸ்து இருந்த விடத்தே வருதல செய்கையாகிற கேவல காயிகமாகவும பற்றினாலும் பலஸித்திக்கு அழிவிலலை; (జ్ఞానాన్మోక్షః) (ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம) எனகிறபடியே, ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம என்கையாலே மாநஸமான பற்றுதலாகக் கடவது என்கை. அதாவது - ஒரு புத்திவிஶேஷம். இந்த புத்திவிஶேஷந் தன்னைப் பரந்தபடியிலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

அ. — அநந்தரம் - ஶரணசப்தார்த்த மருளிச்செய்தவநந்தரம. க்ரியாபதத்துக்கு - ப்ரபத்யே எனகிற பதத்துக்கு. இப்பதம் - ப்ர பத்யே என்கிறபதம். உத்தமனாகையாலும - உத்தமபுருஷதாது வாகையாலும.

இதுதான் - ப்ரபத்யே என்கிற க்ரியாபதந்தான். காட்டவற் றாகையாலே - காட்டக்கடவதாகையாலே. அதில் - கதித்ரயத்தில். அழிவில்லை - ஹாநியிலலை. அதாவது - மாநஸமான பற்றுதலாவது.

பரந்தபடியிலே; - இந்த புத்திவிசேஷமாகிறது - அநந்யாஹ சேஷத்வஜ்ஞாநதயநந்தர பாவியாய், ஸாத்யஸாதந வ்யாவ்ருத்த மாய், தேவாநாம்குஹ்யமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய, ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய், அவிளம்பபலப்ரதமாய், ஸர்வாதிகாரமாய, ஸ்வரூபாநுரூபமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய், த்ரடாத்யவ ஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிசேஷம். இதரோபாயவ்யா வ்ருத்தமாய் - கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிலக்ஷணமாய்.

மூ.—உபாயம அவனுகையாலும, இவை நேரேஉபாயமல்லாமையாலும், இம்மூன்றும் வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை.

வ்யா.—ஸ்ரீயபதிபபடியிலும,இந்த புதத விஶேஷமாகிறது-அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநகார்யமாய, இதரோபாயவ்யாவாத்தமாய,பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், ஸக்ருதநுஷ்ட்டேயமாய், வயபிசாரவிளம்பவிதுரமாய,ஸாவாதிகாரமாய்,நியமஶூந்யமாய, அந்திமஸ்ம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஸுஶகமாய, யாச்ஞாகாபபமாய், தாடாத்யவஸாயரூபமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷம" என்று அருளிசசெயதார்; ஆகையால, இவ்விடத்தில அதுவும அநுஸந்தேயம.

இப்படி மாநஸமாத்ரமே யமையுமோ, "சிந்தையாலும்" இத்யாதிபபடியே,த்ரிவிதகரணத்தாலும்ஸ்வீகரிகக வேண்டாவோ என்ன - அருளிச்செயகிறார் (உபாயம அவனுகையாலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது-பலஸித்திக்கு உபாயம பற்றப்படுகிறவன் ஈஶ்வரனுகையாலும், கரணத்ரயததாலு முண்டானபற்றுதல்களான இவை ஆபாதப்ரதீதியில உபாயம்போல் தோறறிக் கழியுண்டுபோமதொழிய, ஸாக்ஷாத் உபாயம் அல்லாமையாலும், பலஸிததிக்கு அதயவஸாயாத்மகமான ஸ்வீகாரம் ஒன்றுமே யமையும ; இம்மூன்றும வேணும் எனகிற நிர்ப்ப ந் த மி ல் லை யென்கை. அதவா, இப்படி ஓரொனறிலே ஒதுக்கிசசொல்லுகிற தென, த்ரிவிதகரணத்தாலும் பறறுதலைச்சொன்னுலோ வென்ன; (உபாயம) இதயாதியாலே அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அபபோதைக்கும் ஓரொன்றேயமையும், இம்மூன்றும் வேணும் என்கிற நிர்பபநததமிலலை யெனகை.

அ.—வ்யபிசாரமாவது - அநவரதஸ்ம்ருதிக்கு அநதராயமாயிருககுமஸமாதிபஙசம.விளம்பமாவது-பலவிளமபம்.விதுரமாய-ரஹிதமாய. இவவிடத்தில-இநதகரந்தத்தில். அதுவும்-அநதபுததி விசேஷஸ்வரூபமுமம.

மாநஸமா௱தரமே-மாநஸமான பற்றுதல்மாத்ரமே. அமையுமோ-போருமோ. ஸ்வீகரிககவேண்டாவோ-பற்றவேண்டாவோ. பறறப்படுகிறவன் ஈச்வரனுகையாலும - பற்றுதல் உபாயமன்றிககே பறறபபடுகிற ஈச்வரனுகையாலும். ஆபாதப்ரதீதியில்-மேலெழுப்பார்த்தபோது. ஸாக்ஷாதுபாய மலலாமையாலும்—அத்வாரகோபாயமல்லாமையாலும. பலஸித்திககு-பலப்ராப்திககு. மூன்றும்—த்ரிவிதமான பற்றுதலும். நிரப்பந்தமில்லை-நியமமிலலை.

அப்போதைக்கும்-அப்படி அவதாரிகையான போதைக்கும். ஓரொன்றேயமையும்-கரணதரயத்தாலுண்டான பற்றுதலகளிலே ஒருகரணத்தாலுண்டான பற்றுதலேயமையும.

17

மூ.—வர்த்தமாநநிர்த்தேசம் ஸத்வம்தலையெடுத்து அஞ்சின போது அநுஸந்திக்கைக்காக.

வ்யா.— நிர்ப்பந்தமில்லை என்கையாலே - இந்தஸ்வீகாரம் த்ரிவிதகரணத்தாலும் உண்டாலும் குறையில்லையென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "இப்ரபத்நம் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம்; ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம்;பலஸித்திக்குக் குறையில்லை; அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும்; பலஸித்திக்கு ஏககரணமே அமையும்; உபாயபூர்த்திக்கு, ஸ்ரீயபதித்வமும், வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறாப்போலே, அதிகாரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்" என்றிறே, பரந்தபடியில இவர்தாம் அருளிச்செய்தது.

(సకృదేవహిశాస్త్రార్థః కృతోయంతారయేన్నరమ్)(ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்தஃ க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்) (సకృదేవప్రపన్నాయ) (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வர்த்தமாந நிர்த்தேசமென்று தொடங்கி.) அதாவது-(లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణన్తేవ్రజమ్) (லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தே வ்ரஜம்)(நினடியிணையடைந்தேன)(அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன) என்கிறபடியே சொல்லாதே,

---

அ.—குறை-பலஸித்தியில் குறை. கரணத்ரயமும்-கரணத்ரயத்தாலுண்டான ப்ரபத்தியும். ஏககரணமே - ஏககரணத்தாலுண்டானப்ரபத்தியே உபாயபூர்த்திக்கு-உபாயத்வபூர்த்திக்கு.

"நின்னடியிணையடைந்தேன்" "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களில் சரணாகதி ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லப்பட்டது சிஷ்டாசாரம் - ஆசார்யர்கள் செய்தருளக் காணாநின்றோம். இதுக்கடியென்னென்னில்;-(పుత్రప్రేష్యస్తథాశిష్య ఇత్యేవఞ్చ నివేదయేత్) (புத்ரப்ரேஷ்யஸ்ததாசிஷ்ய இத்யேவஞ்ச நிவேதயேத்) ஶாண்டில்ய ஸ்ம்ருதியில் விசேஷித்து ஆசார்யனநுஷ்டித்த சரணாகதியே முக்யமென்று சொல்லுகையாலே இதுவே ஸத் ஸம்ப்ரதாயமாக நமமாசார்யர்கள் அநுஷ்டித்துப் போருவர்கள். அதிலும், (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்) என்று-பரமாசார்யரான நம்மாழ்வார் செய்தருளின ப்ரபத்திதானே தச்சிஷ்யபரம்பரைக்கெல்லாம்போருமென்று சில ஆசார்யர்கள் நிர்வஹிப்பர்கள். (కాలత్రయేపికరణత్రయనిర్మితాతి పాపక్రియస్యశరణంభగవత్క్షమైవ। సాచత్వయైవకమలారమణేర్థితాయత్క్షేమస్సయేవహియతీన్ద్రభవచ్ఛ్రితానామ్॥) (காலத்ரயேபி கரணத்ரய நிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்ய ஶரணம் பகவத்க்ஷமைவ - ஸா ச த்வயைவ கமலாரமணேர்த்திதா யத் க்ஷேமஸ்ஸ ஏவ ஹி யதீந்த்ர பவச்ச்ரிதாநாம்—)

அ.—(విష్ణుశ్శేషీ తదీయశ్శుభగుణనిలయో విగ్రహశ్శ్రీశఠారిః శ్రీమాన్ రామానుజార్యః పదకమలయుగం భాతి రమ్యం తదీయమ్। తస్మిన్ రామానుజార్యే గురురితి చ పదం భాతి నాన్యత్ర తస్మాత్ శిష్టం శ్రీమద్గురూణాం కులమిదమఖిలం తస్య నాథస్య శేషః) என்கிறபடியே ஆசார்யபதம் உடையவரிடத்திலே பூர்ணமாய், அவர் செய்தருளின ப்ரபத்தியே அஸ்மதாதிகளுக்கும் உத்தேச்யமென்னுமதை யருளிச்செய்கிறார் (కాలత్రయేఽపి-காலத்ரயேபி.) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருந்துள்ள காலத்ரயத்திலும். (కాలత్రయేఽపి - காலத்ரயேபி) ஒருகாலமல்லா ஒருகாலத்திலே யாகிலும் ஸத்நுஷ்டானமின்றிக்கே எல்லாக்காலத்திலும் பாபங்களேயாயத்து இவன்செய்வது.(కరణత్రయ-கரணத்ரய) மனோவாக்காய ரூபேண மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கிற கரணத்ரயத்தாலும். அதுதானும் ஒருகரணத்தாலன்றிக்கே கரணத்ரயத்தாலும் பாபங்களேயாய்த்துச்செய்வது (నిర్మిత-நிர்மித) கல்பித்துவிடுகையன்றிக்கே அநுஷ்டானபர்யந்தமாகக்குகை. (అతిపాపక్రియస్య-அதிபாபக்ரியஸ்ய) செய்யப்பட்ட மஹாபாதக உபபாதகங்களையுடையவனுக்கு. அன்றிக்கே, (యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేఽప్యనాశ్యంతత్కిల్బిషమ్) (யத்ப்ரஹ்மகல்ப நியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம்) என்றுசொல்லப்பட்ட மஹாபாபத்தை யுடையவனுக்கு. (శరణమ్-ஶரணம) அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளும் இஷ்டப்ராப்திகளும் தப்பாத உபாயம. (భగవత్క్షమైవ - பகவத்க்ஷமைவ) ஆச்ரிதகார்யகரதவோபயோகிகளான ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான ஸர்வேச்வரனுடைய, "பொறுத்தோம்" என்கிற க்ஷமைதானே. ஏவகாரத்தாலே - மற்றொன்றில்லை யெனகிறது. அன்றிக்கே, தமக்கு பூர்வகாலத்திலும், தமக்கு ஸமகாலத்திலும, தமக்கு உத்தரகாலத்திலுமுள்ள ஸாபராத சேதநாக்கு என்றுமொக்க பகவத்க்ஷமையேஇஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களுக்கு உபாயமென்று அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம.(సాచ-ஸாச)எப்படிப்பட்ட அபராதங்களுக்கும் புகலிடமாக ப்ரஸித்தமான அந்தக்ஷமைதானும்.(త్వయైవ-த்வயைவ) ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாதே, இவர்கள் துர்க்கதியிலநின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்வரூபாநுரூபமான தாஸ்யத்திலே அந்வயித்து வாழும்படி எங்ஙனே! என்று கரை புரண்டக்ருபையையுடைய தேவரீராலேயே. ஏவகாரத்தாலே - இன்று ஒருவனறிவுடையனுடைய ப்ரார்த்திக்கவேண்டாதபடி ஸ்வாச்ரிதஸகல சேதநவிஷயமாக தேவரீராலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதெனகிறது. இத்தால்-எம்பெருமானார்தாமே ஸ்வஸம்பந்தி ஸகல சேதநவிஷயமாக ப்ரபத்தி செய்தருளுகையாலே, தனித்து ஒருவர் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டாவெனகிறது.

அ.—எம்பெருமானார், தம்சரமதசையிலே பெரியபெருமாள் திரு முன்பே சென்று ஸேவித்து நிற்க, அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளும் அருள்பாடிட்டு ஒன்றுசொல்லுவானபோலே யிருந்தாயே! என்ன, நாயன! தே! (அடியேனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளும் தேவரீர் க்ஷமைக்கு விஷயராய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி காப்பைசெய்தருளவேணும்) என்ன; பெருமாளும், அப்படியே ஆகக்கடவதென்று, “உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூதியை ஸ்வாயத்தையும் தந்தோம்” என்றருளிச்செய்தாரென்றும் ப்ரஸித்தமிறே. நாம்ப்ரார்த்திததமையுண்டு, அவன ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே செய்யாவிடில் செய்வதென்னென்ன; (కమలారమణే-கமலாரமணே) தேவரீர் சொல்லிற்றை மறக்கும் விஷயத்திலேயோ தேவரீர் ப்ரார்த்தித்தது, அவன் தேவரீர் ப்ரார்த்திதபடியே செய்யாவிடில், பிராட்டியார் அவனுக்கு முகங்கொடுப்பாரோவென்னுதல், தேவரீர் ப்ரார்த்தனையைச் செய்விக்கும் ஸாக்ஷியுண்டென்னுதல் கமலத்தில் திருவவதரிக்கையாலே (கமலா) என்று திருநாமமுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான எம்பெருமானிடத்திலே என்னுதல்; கஶ்ச மஶ்ச கமௌ; கமௌ லாதீதி கமலா என்று வ்யுத்பத்தியாய - ஸுகப்ரதானான ஈச்வரனையும் ஜ்ஞானப்ரதானான சேதனனையும் உபதேசத்தாலும் ஸௌந்தர்யாதிகளாலும் ஸ்வவசமாக்கிக்கொள்ளும் பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான எம்பெருமானிடத்திலேயென்னுதல். (ఆర్తా-ஆர்த்திதா) (మనోవాక్కాయైః) (மனோவாக்காயைஃ) என்னும் சூர்ணையாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது (ఇత్యత్రైవ) - (இத்யத்ரைவ) விவக்ஷ்யதயாம் விதேயப்ராதாந்யத்தாலே, (மனோவாக்காயைஃ என்று தொடங்கி, க்ருதான் க்ரியமாணான் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வானஶேஷத: க்ஷமஸ்வ) என்று - இருவருமான சேர்த்தியிலே ஸ்வஸம்பந்திஸர்வசேதந விஷயமாகவன்றோ தேவரீர் ப்ரார்த்தித்த ப்ரார்த்தனை தான். (క్షేమః - க்ஷேமஃ) ரக்ஷை. (భవచ్ఛ్రితానాం-பவச்ச்ரிதாநாம்) ஸ்வாநுவ்ருத்தி நிரபேக்ஷராய் கர்ப்பமாத்ர ப்ரஸங்காசார்யரான தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கென்னுதல்; தேவரீர்ஸம்பந்திபரம்பரையும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி பகவத்விஷயீகாரம்பெற்ற தேவரீரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கென்னுதல்.

இத்தால்—எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமுண்டாகவே பகவத் க்ஷமை இவன் ப்ரார்த்திக்கவேண்டாதபடி தன்னடையே உண்டாகுமென்கிறது. இத்தால்-ஈச்வரஸம்பந்திகளுக்கு ஸ்வாபராதங்களை ஈச்வரன் க்ஷமிப்பானோ க்ஷமியானோவென்று ஸம்சயிக்கவுங்கூடும், அஸ்ஸம்சயமுமில்லை எம்பெருமானார் ஸம்பந்திகளுக்கு என்கிறது. (సిద్ధిర్భవతి వా నేతి సంశయోఽచ్యుతసేవినామ్। న సంశయోఽస్తి తద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనామ్) என்னக்கடவதிறே. ஏவகாரத்தாலே — இதாநீந்தந ப்ரார்த்தனை ரக்ஷகமன்றென்கிறது. (హి-ஹி) இவ்வார்த்தம் அடியேன் விண்ணப்பம் செய்யவேணுமோ, (அர்வாஞ்ச) இத்யாதியில் ப்ரஸித்தமன்றோ.

மூ.— உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சுசெல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும், இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும்.

வ்யா.—(ப்ரபத்யே) என்று - வார்த்தமானமாகச் சொல்லுகிறது, பரகாதியோடே யிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி, உபாயாபாயங்களில் ஏதேனுமொன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வந்தலையெடுத்து அநுதாபம்பிறந்து பயப்பட்டகாலத்தில், (ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புந: ஶரணாவ்ரஜேத்) (ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ரயத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத) என்கிறபடியே - ப்ரபத்தியொழிய அதுக்கு பரிஹாரமில்லாமையாலும், அதுதான் ஸக்ருத்கர்தமான பின்பு புநஃகரணமாகாமையாலும், பூர்வப்ரபதநத்தை அநுஸந்திக்கைக்காகக் கொழுந்துபட்டுக்கிடக்கிறதென்கை.

இன்னமும் இவ்வர்த்தமானத்துக்குச்சிலப்ரயோஜநங்களை அருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களிலென்று தொடங்கி.) அதாவது- பூர்வவாஸனையாலே, அவஶமாக உபாயாந்தரங்களிலே மநஸ்ஸு செல்லாமைக்காகவும், இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே யொழியப்போது போக்கவரிதாகையாலே காலக்ஷேபத்துக்காகவும், இதினுடைய ரஸ்யதையாலே விடமாட்டாமையாலும், இவ்வநுஸந்தாநம இடைவிடாமல் நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை.

இத்தால்-ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்கிறது.(யவயஸ்ப்ரஸதி-ஆசார்யவத்தயா முகதௌ.) இவர் இப்படி விண்ணப்பம் செய்தவாறே நமயத்நம் ஸபலமாயிற்றென்று திருவுள்ளமுகந்தபடி யிருக்கக்கண்டு "யதீந்த்ர" என்கிறார். [ஸ்வசரிதாநாம்-பவசரிதாநாம்] ஸ்வயத்நமேஸ்வாசரிதரக்ஷகமாம்படி யிருக்கிற தேவரீரஸம்பந்திகளுக்கென்னவுமாம. "ஒருமலையிலநின்றும ஒருமலையிலே தாவும ஸிம்ஹசரீரத்திலஜந்துக்களபோலே, பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸாரலங்கநம்பண்ண அவரோடுண்டான குடல்துடக்காலே நாமும் உத்தீர்ணராவுதோம" என்று முதலியாண்டா னருளிச்செயவர்.

அ —ப்ரகாதியோடே - சரீரத்தோடே உபாயங்களாவன-காமஜ்ஞாநபக்திகள். அபாயங்களாவன - ஹிம்ஸாஸ்தேயாதிகள். பின்னை - பினபு கொழுநதுபட்டுக் கிடக்கிறது - வர்த்தகமாகக் கிடக்கிறது.

இன்னமும்-வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்துக்குக்கருத்துப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக பூர்வப்ரபத்திக்குஸ்மரணம் என்றருளிச் செய்தது க்குமேலே.பூர்வவாஸனையாலே-ப்ரபத்திபண்ணுவதற்குமுன்னே உபாயாந்தரங்களை யநுஷ்டித்த அப்யாஸத்தாலே. அவசமாக - ப்ராமாதிகமாக. அநுஸந்தாநத்தாலேயொழிய-அநுஸந்தாநத்தை விட்டு இதினுடைய ரஸ்யதையாலே-த்வயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலே. இவ்வநுஸந்தாநம-த்வயாநுஸந்தாநம்.

௫.—பேற்றுக்குப்பலகால்வேணுமென்று நினைக்கில்உபாயம் நழுவும். உத்தரவாக்யத்தாலேப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்றென்கை.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கேபலஸித்திக்குப்பலகாலும்அநுஸந்திக்க வேணுமென்றாலோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பேற்றுக்கென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரயோஜநங்களுக்காக வன்றிக்கே, பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்திக்க வேணுமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணில், ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கா ஸஹமான ஸித்தோபாயம், சணற்கயிறுகண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே, தன்னைக்கொண்டுநழுவும் என்கை. ஆக,பூர்வவாக்யத்துக்குஅர்த்தம்அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, உத்தரவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் (உத்தரவாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது என்று.) ப்ராப்யமாவது-ஸ்ரிய:பதியாய ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன திருவடிகளிற்பண்ணும் கைங்கர்யம்.

ப்ராபகவரணாநந்தரம் ப்ராப்யம் சொல்லுகிற விதுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்றென்கை யென்று.) அதாவது - பூர்வவாக்யத்தில ப்ரதிபாதிதமான ஸாதநம், பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே, கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கு அன்று என்னுமிடஞ்சொல்லுகை, இப்போது ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோஜநம் என்றபடி.

அ.—ஆச-இவ்வதிகாரிக்கு உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், பொழுதுபோகைக்காகவும், போக்யதயாத்யாஜ்யமாகைக்காகவும் வர்த்தமாநநிரந்தேசமாகக் கிடக்கிறதென்றுகருத்து.

இங்ஙனன்றிக்கே - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரங்களிலன்றிக்கே. அவையாவன-ப்ராயஸ்சித்தமாக பூர்வ பாபத்திஸ்மரணம் முதலானவை. பலஸித்திக்கு - பலப்ராப்திக்கு பேற்றுக்குறுப்பாக-புருஷார்த்தஸித்திக்கு யோக்யமாக. சணற்கயிறு - நாணற்புற்கயிறு. தன்னைக்கொண்டு - நிரபேக்ஷமான தன்னைக்கொண்டு ச்ரிய:பதியாய் என்கையாலே - "ஸ்ரீமதே" என்கிற சப்தார்த்தமும், ஸர்வேச்வரன திருவடிகள் என்கையாலே-நாராயணசப்தார்த்தமும், கைங்கர்யமென்கையாலே-ஆயஎன்கிற சதுர்த்யர்த்தமும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி - பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். ப்ராபகவரணாநந்தரம்என்றது - "சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே" என்கிறபடியே உபாயவரணாநந்தரமென்றபடி. பலசதுஷ்டயஸாதாரணமாகையாலே - "ஐஹலௌகிகம்" இத்யாதி பலசதுஷ்டய ஸாதாரணமாகையாலே. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்று-"ஐஹலௌகிகைஸ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம்-கைவல்யம்" என்கிற ப்ராப்யாந்தரங்களுக்கன்று.

மூ.—உபாயாந்தரங்களைவிட்டு சரமோபாயத்தைப் பற்றிணுப் போலே, உபேயாநதரமான ஐஶ்வர்யகைவல்யஙகளைவிடடு எல்லையான ப்ராபயததை அர்ததிககிறது. இவன் அர்ததிககவேணுமோ, ஸர்வஜ்ஞன் இவன நினைவறியாதோ வெனனில; இவனபாசுரம் கேடடவாறே திருவுள்ளமுககரும.

வ்யா.—பராபயாநதரஙகளைவிட்டு இந்தப்ராபயததைஅபேக்ஷிககவேண்டுவா னென்னெனகிற ஶஙகையிலே அருளிசசெயகிருர (உபாயாந்தரங்களைவிட்டெனறுதொடங்கி) அதாவது-உபாயவரணம் பண்ணுகிற வளவில அநந்யஶரணத்வரூபமான ஸ்வரூபததுககு அநுகுணமாக காமஜ்ஞாநபகதிகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டு சரமமானஸிததோபாயத்தைப் பற்றிணுப்போலே, உபேயபாரர்த்தனை பண்ணுகிற வளவிலும் அநநயபோகத்வரூபமான ஸ்வரூபததுககநுகுணமாக உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவலயஙகளைவிடடு சரமமான ப்ராப்யததை அாத்திககிறது எனகை. நினைவறியும் ஈஶ்வரன்பக்கல பராாததனைமிகை யென்றிருப்பார் பண்ணும ப்ரஶ்நததை அநுவதிக்கிருர (இவன் அர்ததிககவேணுமோ, ஸாவஜ்ஞன இவன்நினைவறியாதோ வெனனில எனறு.) அதுக்கு உததரமருளிசசெய்கிருர (இவன்பாசுரஙகேட்டவாறே திருவுள்ள முககருமென்று.) அதாவது -ருகணதையாலே சோற்றிலஆசையறறுககிடநதபரஜை,ரோகம் தீர்ந்துபசிவிளைந்து, (சோறு) எனறு அபேக்ஷிககும் பாசுரங்கேடடால் பெற்றதாய் உககருமாப்போலே, அநாதிகாலம பராப்யாநதரப்ராவண்யமாகிற நோய்கொண்டு இநத பராப்யததில் நசையறறுக கிடநதவன, இதிலே ருசிபிறநது தனபககலிலேவநது இத்தைஅபேக்ஷிககிற பாசுரஙகேட்டவாறே ஶேஷியான வவன் திருவுள்ளமுககரும், அதுககாக அர்ததிககிருனிததனையென்கை.

அ.—பராப்யாநதரஙகளை-ஐச்வர்யகைவல்யஙகளை. இந்தப்ராபயததை-பகவத் கைங்காயததை. உபாயவரணமபண்ணுகிறவளவில்-ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுகிறபோது. இத்தால- உபாயோபேயஙகளுக்கு ஆநுரூபயமும, இரண்டுககும ஸவரூபாநுரூபதவமும் சொல்லிற்றுய்தது

ருக்ணதையாலே-ரோகத்தாலே. நோய்கொண்டு-வ்யாதிகொண்டு. இந்தப்ராப்யததில்-பகவதகைங்கர்யத்தில். நசையற்று-ருசியற்று. இதில்-பகவதகைஙகர்யத்துல். பாசுரம-வாக்யம். அதுக்காக-எமபெருமானுடைய முகமலாத்திககாக. இவனுடைய ப்ராாததநாவிஷயமான கைங்கர்யம் அவனுககுஉறுபபாளுப்போலேஇவனுடைய பராாத்தனையும் அவனமுகமலர்த்திககு உறுப்பாகையாலே இவ்வதிகாரிககு அவச்யாபேக்ஷிதமாய்த்து

மூ.—(ஸ்ரீமதே) பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ள வனுக்கு. அவன்உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும; அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராப்யையுமாய், கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்கும்

வ்யா.—இனி,இவ்வாக்யத்துக்குப்ரதிபதம அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (ஸ்ரீமதே யென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்துள்ளவனுக்கு என்று.) இங்கும், ஸ்ரீமச்சப்தத்துக்கு பூர்வவாக்யத்தில சொன்ன வ்யுத்பத்தித்வயமும, அதினர்த்தமும, மதுபர்த்தமான நித்யயோகமும அநுஸந்தேயம

இரண்டிடத்திலும் நித்யயோகம் ஒத்திருக்கச் செய்தே, அவ்வவதசாநுகுணமாகஇவளிருக்குமிருப்பை யருளிச்செய்கிறார் (அவனுபாயமாமிடத்திலென்றுதொடங்கி.) அதாவது - அவன சேதநர்க்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு உபாயமாமிடத்தில ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கத்தை ஸஹியாமையாலே தான் உபாயபாவத்தில அந்வயமின்றிக்கே, ஸாபராத சேதநருடைய அபராதங்களைப்பார்த்து, அவன சீறுமளவில், அத்தை ஸஹித்து அங்கீகரிக்குமபடியாகபபண்ணும் புருஷகாரமாயிருக்கும: அவன சேதநர்க்குக கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியா ப்ராப்யனுமிடத்தில் அவனோபாதிகைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு தான் ப்ராப்யையுமாய, இவர்கள் செய்யும கைங்கர்யத்தை அவன திருவுள்ளத்திலே ஒன்றுபத்தாகப்படுத்தி உகப்பிக்கையாலே கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்குமெனகை.

அ —இனி-உத்தரவாக்யத்துக்கு மஹாவாக்யார்த்தமும,தாத்பர்யார்த்தமும், சரமப்ராப்ய ப்ரார்த்தநாஹேதுவும, அருளிச்செய்தவநந்தரம்.

இங்கும்-உத்தரவாக்யத்திலும். வ்யுத்பத்தித்வயம்-சர்மணிவ்யுத்பத்தியும், கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியுமாகிற இரண்டும. அதினர்த்தமும் – எல்லார்க்கும் இவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய இவள்தனக்கும அவனைப்பற்றிஸ்வரூபலாபமாயிருக்குமென்னு மாத்தம்.

இரண்டிடத்திலும-பூர்வோத்தர கண்டத்திலும அவ்வவதசாநுகுணமாக-ஈச்வரனுடைய உபாயதசைக்கும ப்ராப்யதசைக்குமடியாக. இவள் - பெரியபிராட்டியார். அவன - ஸர்வேச்வரன். உபாயபாவத்தில – உபாய கார்யமான இஷ்ட ப்ராபண அநிஷ்ட நிவாரணத்தில். அந்வயமின்றிக்கே-ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வேந அந்வயமின்றிக்கே ஸத்வாரகாந்வயமுண்டிறே இவளுக்கு. அவனோபாதி-அவனைபபோலே. ஒன்றுபத்தாக-ஒன்று அநேகமாக.

மூ—இதிலே-திருமந்த்ரத்தில சொன்ன ப்ராப்யத்தைவிஶத மாக அநுஸந்திக்கிறது.

வ்யா.—இதுதன்னைப பரந்தபடியிலே "பூர்வவாக்யத்தில, ஸ்ரீமச் சபதம் சேதநருடைய அபராதத்தையும், ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த் ரயத்தையுங் கண்டு, இவர்கள அவனுடையகரோதத்துக்கு விஷய பூதராய் நஶித்துப் போகாதே, இவனைக்கிட்டி உஜ்ஜீவித்துப்போக வேணும என்று, ஸாபராதரான சேதநனை ஈசவரனோடே சேர்க் கைக்காக என்றுமொக்கவிடாதே யிருக்குமிருப்பைச் சொல்லு கிறது; இங்குத்தை ஸ்ரீமச்சப்தம் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத் தைப்பற்றவும, இவர்கள் பண்ணுங் கைங்கர்யத்தை ஈசவரன்திரு வுள்ளத்திலே ஒன்றுபத்தாகப்படுத்துகைக்காகவும், அநுபவவிச் சேதத்தில தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி யிருக்கையாலே நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகவும், அவனைக்ஷணகாலமும்பிரியாதே ஸர்வகாலமும் ஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லு கிறது" என்று விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார்.

திருமந்த்ரத்தில உத்தரபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம் விவ ரணமா யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே யென்று தொடங்கி) அதாவது - கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுந மென்னுமிடத்தை ஸ்பஷ்டமாகப்ரதிபாதிக்கிற இந்தவாக்யத்திலே, திருமந்த்ரத்தில "நாராயணாய" என்று கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஒருமிதுநமென்னுமிடம ஆர்த்தமாகையாலே, அவிஶதமாகச் சொன்னப்ராப்யத்தைவிஶத்மாக அநுஸந்திக்கிறதுஎன்கை.

அங்கு, (நாராயணனுக்கே அடிமை செய்யப் பெறுவேனாக வேணும்) என்கிற இவ்வளவொழிய, அடிமைகொள்ளுமவன் ஸ்ரீமா னாகவேணும் என்றும, அடிமை செய்யுமவன், நிர்மமனாகவேணு மென்றும சொல்லாமையாலும, அவையிரண்டும் இங்குச்சொல்லு கையாலுமிறே இப்பதத்துக்கு இவ்வாக்யம விவரணமாயிற்று.

அ.—இதுதன்னை-பிராட்டி த்வயத்தில பூர்வோத்தர கண்டங்க ளிலே புருஷகாரமாகவும ப்ராப்யமாகவும ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டா ளென்றென்று இது தன்னை. இங்குத்தை - உத்தரவாக்யத்தில். கைங்கர்யப்ரதிஸமபந்தித்வத்தைப் பற்றவும் - சேதநர் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்குத்தான ப்ரதிஸம்பந்தியாகைக்காகவும். அநுபவ விச்சேதத்திலே-சேதநர்பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஒன்று பத்தா கத்திருவுள்ளம்பற்றி ஆநந்தநிர்பரனா யிருக்கும் ஈச்வராநுபவ விச்சேதத்தில.

உத்தரபதத்துக்கு-நாராயணபதத்துக்கு. இந்தவாக்யத்திலே- த்வயோத்தர வாக்யத்திலே.

அங்கு-திருமந்த்ரத்தில. இங்கு உத்தரவாக்யத்தில். அப்பதத் துக்குஇவ்வாக்யம்-அந்தநாராயணபதத்துக்கு இவ்வுத்தரவாக்யம.

மூ — இளையபெருமாளைப்போலே இருவருமானசேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை; அடிமைதான் ஸித்திப்பதும் ரஸிப்பதும் அச்சேர்த்தியிலே. (நாராயணாய)

வ்யா.—இம்மிதுநத்துக்கே அடிமைசெய்யவேணுமென்கிறநிர்பந்தந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இளையபெருமாளைப்போலேயென்றுதொடங்கி) அதாவது - (భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరి సానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతశ్చ తే) (பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே - அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமிஜாகரதஸ்ஸ்வபதஸ்சதே) என்று - பெருமாளும்பிராட்டியுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்த இளையபெருமாளைப்போலே, இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமென்கை. மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், மிதுநகைங்கர்யமிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம். இன்னமும் இச்சேர்த்தியிலே அடிமை செய்யுமளவிலுள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (அடிமைதானென்று தொடங்கி) அதாவது - ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரன உபேக்ஷியாமல்கைங்கர்யங்கொண்டருளும்படி பண்ணுமவளிவளாகையாலே, (సీతామువాచ) (ஸீதாமுவாச) (సీతా సమక్షం కాకుత్స్థ మిదం వచన మబ్రవీత్) (ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்தமிதம்வசநமப்ரவீத்) என்று, இவள் முன்னிலையாகத் தம்முடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமையை அபேக்ஷித்துப்பெற்ற இளையபெருமாளைப்போலே, இவன்ப்ரார்த்திக்கிற அடிமைதான் ஸித்திப்பதும் மாதாபிதாக்களிருவருமான சேர்த்தியிலே ஶுஶ்ரூஷைபண்ணும் புத்ரனுக்குப் போலே, செய்கிற அடிமைதான் ரஸிப்பதும் பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்தியிலே யென்கை.

இனி, இரண்டாம்பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (நாராயணாயவென்று.)

அ.—நிர்ப்பந்தந்தான் - நியமந்தான். மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால் - திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமானப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தால் ப்ரதிபாதிதமான மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால்.

இன்னமும் - மிதுந கைங்கர்யம் ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்று அருளிச்செய்ததுக்குமேலே. வாசியை - அதிசயத்தை. ஸீதாஸமக்ஷம் - ஸீதைக்குமுன்னே. மாதாபிதாக்கள் - ப்ராப்தரான மாதாபிதாக்கள். சுச்ரூஷைபண்ணும் - பித்ர்சுச்ரூஷைபண்ணும்.

ரஸிப்பதும் - ஈச்வரனுக்கு ரஸாவஹமாகிறதும்.

இனி - ஸ்ரீமத்பதார்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம்,

மூ — ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு. இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையும் சொல்லும்.

வ்யா.—அநுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு என்று.) நாராயணத்வம், உபயவிபூதிநாதத்வமாகையாலே, (ஸாவஶேஷியாயுள்ளவனுக்கு) என்கிறார். கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாவான் ஶேஷியிறே. கைங்கர்யந்தான் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமாகையாலும், அந்தப்ரீதிதான் அநுபாவ்ய விஷயாதீநையாகையாலும், அநுபாவ்யவிஷயஞ் சொல்லவேண்டுகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (இதிலே திருமேனியையும் குணங்களையுஞ் சொல்லுமென்று.) அதாவது - கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிற இப்பதத்திலே, கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வபாவியாயிருக்கும் அநுபவத்துக்கு விஷயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், கல்யாண குணங்களையும் சொல்லுமென்கை.

(సదా పశ్యన్తి సూరయః)(ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்றும்,(సాఙ్గ్ఞతే సర్వాఙ్గమఙ్గం) (ஶோபந்தே ஸர்வாங்காமாங்) என்றும் இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், கல்யாண குணங்களும், (రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వాஉనన్దీ భవతి) (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீபவதி) என்கிறஸ்வரூபத்தோபாதிகைங்கர்ய வர்த்தகங்களுமாய், போக்யங்களுமாயிறே யிருப்பது; குணங்கள் என்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகையாலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களோடு வாத்ஸல்யாதிகுணங்களோடு, ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களோடு வாசியற எல்லாகுணங்களும் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில், உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்ததயா அநுஸந்தேயங்களான குணவிஶேஷங்களும் இப்பதத்தில் ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள்;

அ.—நாராயணத்வம் உபயவிபூதி நாதத்வமாகையாலே-நாரங்களாவன என்று தொடங்கி, பரமாகாசமும் என்னுமளவாக நித்ய விபூதியையும், பரகாதியுமென்றுதொடங்கி, தேவாதிபதார்த்தங்களும் என்னுமளவாக-லீலாவிபூதியையும், நாரபதம் சொல்லுகையாலே-உபயவிபூதிநாதத்வமாகையாலே என்றபடி.

ஸாவஸ்வாமியாயுள்ளவனுக்கு என்னாதே "ஸர்வசேஷியாயுள்ளவனுக்கு" என்றதுக்கு அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாவான சேஷியிறேயென்று.) கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தி-கைங்கர்ய ப்ரதி க்ரஹீதா.

ஸ்வரூபத்தோபாதி - திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தோபாதி. கைங்கர்யவர்த்தகங்களாய் போக்யங்களாயிறே யிருப்பது-ரஸசப்தவாச்யமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே இவ்விஷயத்தில் எத்தைச் செய்வோமென்று தடுமாறி மேன்மேலும் கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்து போக்யமாயிருப்பன்.

மூ.—ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு. ப்ராப்தவிஷயத்தில்கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது;

வ்யா.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகாரத்வய முண்டாயிருக்கிறாப்போலே, ஆச்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்வயமும் உண்டாயிறே யிருப்பது.'' இவையெல்லாம் பரந்தபடியிலே அருளிச்செய்தார்.

இனி, இப்பதத்துக்கு தாத்பர்யம் இன்னதிலேயென்கிறார் (ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-அநுபாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் ப்ரதிபாதிதமாயிருந்ததே யாகிலும், சதுர்த்த்யம்ஶத்தில சொல்லுகிற வ்ருத்திவிஶேஷத்துக்கு மிகவும்அந்தரங்கமாயிருப்பது ஶேஷித்வமாகையாலே, அதிலே இப்பதத்துக்கு நோக்கு என்கை.

இந்தஶேஷித்வ கதநத்துக்கு ப்ரயோஜந மருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரஸிப்பது என்று.) அதாவது - (సర్వం పరవశం దుఃఖమ్) (ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம்) என்றும், (సేవా శ్వవృత్తిః)(ஸேவா ஶ்வவ்ருத்திः) என்றும்சொல்லுகிறபடியே, நிஷித்தமான அப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யம்போலன்றிக்கே, (ఛాయావా సత్త్వమనుగచ్ఛేత్) (சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்) என்றும், (సాకిమర్థం న సేవ్యతే) (ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே- விஹிதமான ப்ராப்தவிஷயத்தில பண்ணுங் கைங்கர்யமிறே இவனுக்கு ரஸிப்பது என்கை.

அ.—ஆச்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு-ஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களுக்கு. ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. ஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்குமாப்போலே - குணவிசேஷங்களுக்குஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்குமாப்போலே.ப்ராப்யத்வமும்ப்ராபகத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது - ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாயிருப்பது. ஸ்வரூபத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குஎன்றபடிஎன்னவுமாம்.

இனி-நாராயணபதத்துக்கு சேஷித்வமும், விக்ரஹத்வமும், குணங்களும் என்று அர்த்தம்சொன்ன அநந்தரம். இப்பதத்துக்கு-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணங்களுக்கும் வாசகமான இந்தநாராயண பதத்துக்கு. அவிஶிஷ்டமாகையாலே-ஸமாநமாகையாலே. அந்தரங்கமாயிருப்பது- ஆவச்யகமாயிருப்பது.

சதுர்த்த்யம்சத்தில் - சதுர்த்தியிலே. நோக்கு-தாத்பர்யம.

இந்த-இப்பதத்துக்கு தாத்பர்யமான. பரவசம் துக்கம்-பரவஶத்வம் துக்கம். சாயாவா-சாயேவ. விஹிதமான - சாஸ்த்ரவிஹிதமான.

மூ.—இந்த சதுர்த்தி, கைங்கர்யத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

வ்யா.—இனி, இப்பதத்தில் விபக்த்யம்ஶத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (இந்தசதுர்த்தியென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமான உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராப்தமாயுள்ளது ஆகையாலே, தாதர்த்யப்ரதிபாதகமன்றிக்கே, இந்த சதுர்த்தி, பரிக்ரஹித்த உபாயத்தினுடைய பலமான கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது என்கை.

கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாவது - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை ப்ரதிபாதிக்கை கைங்கர்யமாவது - பகவந்முகவிகாஸஹேதுவான வ்ருத்திவிஶேஷம். இக்கைங்கர்யந்தான், (ఏతత్సామగాయన్నాస్తే) (ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே) என்றும், (నమఇత్యేవవాదినః) (நமஇத்யேவவாதிந:) என்றும், (యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి) (யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி) என்றும் இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, வாசிககாயிகரூபமாயிருக்கும்.

அ.—இனி-நாராயணபதத்துக்குப்ரகாத்யர்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம். இப்பதத்தில்-நாராயணபதத்தில். விபக்த்யம்சத்துக்கு-சதுர்த்திக்கு உபாயபரிக்ரஹத்துக்கு - உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு. தாதர்த்யப்ரதிபாதகமன்றிக்கே-தாதர்த்யே சதுர்த்தியன்றிக்கே. இந்த சதுர்த்தி-உத்தரவாக்யத்தில் சதுர்த்தி.

வ்ருத்திவிசேஷம்-சேஷத்வசேஷித்வங்களுக்கு ஹாநிவாராமல் பண்ணும் வ்ருத்தியன்றியே தன்சேஷத்வத்தை யழியமாறி வரும் வ்ருத்திவிசேஷம். அதாவது, தன்னை சேஷியாகவைக்க இசைகை - சேஷிகத்தி சயத்தை விளைக்கை. ஸ்வரூபம் எவ்வழியாலே வருமோ அவ்வழி உபாதேயமிறே.

* [ఏతత్సామగాయన్నాస్తే - ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே தொடங்கி, అహంవిశ్వం భువనమభ్యభవాం - அஹம்விச்வம்புவநமப்யபவாம் என்னுமளவும் இந்தஸாமத்தைப் பாடிக்கொண்டிராநிற்கும், ஹாவு ஹாவு ஹாவு என்று ஆஶ்சர்யப்படும், (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்) என்று தன்போக்யதையைப் பலகாலும்சொல்லும், (அஹமந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:) என்று கொண்டு நான்போக்தாவானேனென்று பலகாலும் சொல்லும், நான் ஸ்ருஷ்டத்துக்கு முற்பாடனாகாநின்றேனென்றும், தேவர்களானநித்யஸூரிகளுக்கு முன்னே அம்ருதத்துக்கு நடுவாகாநின்றேனென்றும், யாவனொருவன் என்னை உனக்குத்தந்தான் அவனாலேயிறே நீ என்னைப்பெற்றது, அந்நமாயிருக்கிறநான், அந்நமாயிருக்கிறவென்னை புஜிக்கிற பகவானை புஜியாநின்றேனென்றும், நான் எல்லாபுவநத்தையும் அமுக்கி மேலானேனென்றும் இப்படிப்பாடி ஆஶ்சர்யப்பட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது.

[యేనయేన-யேநயேநஇதி] ஸர்வேச்வரன் யாதொரு யாதொரு நிலைவாலே நடக்கிறான், அந்நிலைவோடேகூட நடவாநிற்பன.

மூ—கைங்கர்யந்தான் நித்யம் நித்யமாக ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும். ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைக்கை ஶேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும், ப்ராப்யமும்.

வ்யா—இக்கைங்கர்யம் ப்ரார்த்தநீயமாகில் காதாசித்கமாகாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யந்தான் நித்யம் என்று.) அதாவது - ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః) (அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்திः) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காராபாவத்தில் அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும், கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு நித்யமென்கை. ஆகையிறே, (నిత్యకిఙ్కరః ప్రహర్షయిష్యామి) (நித்யகிங்கரः ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்றும், (నిత్యకిఙ్కరో భవాని) (நித்யகிங்கரோ பவாநி) என்றும் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தது. நித்யமாயிருக்குமாகில் ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாகப் ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்று.) அதாவது - விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும், ஆஶ்ரயபூதனான சேதநன் அத்யந்த பரதந்த்ரனாகையாலும், ப்ரார்த்தநாவிஶேஷமில்லாதபோது கைங்கர்யம் ஸித்தியாமையாலும் நித்யமாகப் ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணுமென்கை.

இது நித்யப்ரார்த்தநீயமாகைக்கு நிதாநத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷிக்கு என்று தொடங்கி.)

அ—ஸ்வரூபமாகையாலும்-ஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலும். அதுதான் அநுபபந்நமாகையாலும்-நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதாந நிரூபகமான சேஷத்வம் ஸித்தியாமையாலும். ஆகையிறே-கைங்கர்யம் நித்யமாகையாலேயிறே.

• விஷயம் உத்துங்கமாகையாலும்—கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனான ஈச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலும். ஆச்ரய பூதனான-கைங்கர்யத்துக்கு கர்த்தாவாக ஆச்ரயமான. அத்யந்தம்-அதிசயித; அதாவது-ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனாயும், சேஷத்வபலத்தாலே பரதந்த்ரனாயுமிருக்கையன்றிக்கே, நமஃபதோக்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பலத்தாலே பரதந்த்ரனேயிருக்கை. ப்ரார்த்தநாவிசேஷம்-சேஷபூதனான அடியேனை சேஷியான தேவரீர் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக விநியோகங்கொண்டு அடியேனை ஸத்தைபெற்றேனாம்படி க்ருபைசெய்தருளவேணுமென்கிற ப்ரார்த்தனை. பெறவேணும்-லபிக்கவேணும்.

இது-கைங்கர்யம். நிதாநத்தை-மூலகாரணத்தை.

மூ.—(நமஃ) கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது களையாவது-தனக்கென்னப் பண்ணுமது.

வ்யா.—அதாவது - (ஶேஷத்வம்) என்கிறபடியே-ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமல்லாத வஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வம் இல்லாமையாலே, சேஷியான ஈஶ்வரனுக்குத் தன்னுடைய வர்த்திவிஶேஷங்களாலே பரிதிருபமான அதிஶயத்தை விளைக்கைசேஷபூதனானவனுக்குத்தனஸ்வரூபலாபமுமாய், அவனுடைய முகோல்லாஸானுபவத்துக்கு உறுப்பா யிருக்கையாலே, ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கை. ஆகையாலே, நித்யப்ரார்த்தநீயமாயிருக்கும் என்றுகருத்து.

அநந்தரம், சரமபதத்தை யுபாதாநம் பண்ணுகிறார் (நமஃஎன்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது என்று.) அதாவது - நமஶ்ஶப்தம ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம்போலே, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தவிரோதிகள் மூன்றையுங் கழிக்க வற்றாயிருந்ததேயாகிலும,இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே,கைங்கர்யப்ரார்த்தநாநந்தரோக்தமாகையாலே, இந்த கைங்கர்யத்தில் விரோதியைக்கழிக்கிறது என்கை. கைங்கர்யத்துக்குக் களையேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (களையாவது தனக்கென்னப்பண்ணுமது என்று.) தனக்கென்னப் பண்ணுகையாவது-(போக்தாஹமமபோகோயம) என்கிற இதனைத் தன்னுடைய ரஸத்துக்குறுப்பாக நினைத்துப் பண்ணுகை; பகவந்முகவிகாஸ ஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆதரணீயம் என்கிற ப்ரதிபத்தியொழிய இதில போக்த்ர்த்வப்ரதிபத்தியும், மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில, அபுருஷார்த்தமாயிறேயிருப்பது.

அ—தன ஸவரூபலாபமுமாய - தனக்கு அஸாதாரண தாமமான சேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபலாபமாய.உறுப்பாயிருக்கையாலே-காரணமாயிருக்கையாலே.

அநந்தரம - சதுர்த்த்யர்த்தமருளிச்செய்த வநந்தரம். சரமபதத்தை-இவ்வாக்யத்தில சரமபதமான நமஃபதத்தை

அதுக்கு-நமஃபதத்துக்கு. இங்கு-உத்தரவாக்யத்தில். அங்ஙன்றியே - திருமந்த்ரத்தில போலன்றிக்கே. இந்த-ஸந்நிஹிதமான.களையாவது-ஸஸ்யவர்த்திவிரோதியான பூண்டாகையாலே, இங்கு, களைஎன்றது - கைங்கர்ய விரோதியைச் சொல்லுகிறது. இத்தை - கைங்கர்யத்தை. தனக்குறுப்பாக - ஈச்வரமுகமலாததிக்குறுப்பாக்காதேதன்னுடையப்ரீதிக்குறுப்பாக.ஒழிய-அன்றிக்கே.

மூ—இதிலே அவித்யாதிகளுங் கழியுண்ணும். "உனக்கே நாமாட்செய்வோம" என்னும்படியே ஆகவேணும.

வ்யா.—இன்னமும் இந்த கைங்கர்யப்ராப்திக்கு விரோதிகளானவையும் இதிலே தள்ளுண்ணுமென்கிறார் (இதிலே அவித்யாதிகளுங் கழியுண்ணுமென்று) அதாவது - அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிற இந்நமஸ்ஸிலே, (अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः । अविद्यातरुसम्भूतिबीजमेतद्द्विधा स्थितम्) (அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதிஃ - அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்விதாஸ்திதம்) என்கிறபடியே, அநாத்மந்யாத்மபுத்த்யாதிகளை வடிவாகவுடைத்தாய், காமோத்பத்திகாரணமாயிருந்துள்ள அவித்யையையும், தத்கார்யமான காமங்களும், தத்கார்யமாய்வரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுமெல்லாங் கழியுண்ணுமென்கை

ஆகையிறே, த்வயவிவரணமான கத்யத்திலே நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறவளவிலே, (मनोवाक्कायैः) (மநோவாக்காயைஃ) இத்யாதி சூர்ணையாலே, அக்ருத்யகரணாத்யகில காமநிவ்ருத்தியையும், (अनादिकालप्रवृत्त) (அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த) இத்யாதிசூர்ணையாலே, அவித்யாநிவ்ருத்தியையும், (मदीयानादि) (மதீயாநாதி) இத்யாதி சூர்ணையாலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியையும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்தித்தருளிற்று. ஆனாலும், இதுக்குப் ப்ரதாநார்த்தம் கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தியாகையாலே அத்தை உபபாதிக்கிறாமேல.

அதில ப்ரதமத்திலே கைங்கர்யம்பண்ணும்போது தான் எப்படியாகவேணுமென்ன அருளிச்செய்கிறார ("உனக்கே நாமாட்செய்வோம" என்னும்படியே யாகவேணுமென்று.) அதாவது - கைங்கர்யம் பண்ணுமளவில் "உனக்கே நாமாட்செய்வோம" என்று, உனக்கும் எங்களுக்குமிருக்குமிருப்புத்தவிர, உனக்கே யுகப்பாக நாங்கள் அடிமைசெய்யவேணும் என்கிறபடியே, சேஷிக்கே உகப்பாகப்பண்ணவேணும் என்கை. "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிறே ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

அ.—இன்னமும-கைங்கர்யவிரோதியைக்கழிக்கைக்கு மேலே. ஆகையிறே-உத்தரவாக்யத்தில நமஸ்ஸு-ப்ராப்தி விரோதிகளான அவித்யாதிகளுக்கும நிவர்த்தகமாகையாலிறே. அளவு-போது.

ஆனாலும - இந்நமஸ்ஸு ப்ராப்தி விரோதி நிவர்த்தகமாகிலும். அக்ருத்யகரணாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாயத்தமான வற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச்சொன்னபோதிலும். அத்தை-ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தியை. அதில - கைங்கர்யத்தில். ப்ரதமத்தில - கைங்கர்யத்தை உபக்ரமிக்கிறபோது. தான-கைங்கர்யகர்த்தாவானதான. எப்படியாகவேணும்-யாதர்ஸப்ரதிபத்தி விசிஷ்டனாகவேணும். உனக்கும எங்களுக்குமாய-உன்ப்ரீதிக்கும் எங்கள்ப்ரீதிக்குமாய.

மூ.—ஸௌந்தர்யம் அந்தராயம்; கீழ்ச்சொன்ன கைங்கர்யமும் அப்படியே. கைங்கர்யப்ரார்த்தனைபோலே இப்பதத்தில ப்ரார்த்தனையும் என்றுமுண்டு. "மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றுநின்றதிறே.

பிள்ளைலோகாசார்யர்திருவடிகளே ஶரணம்.

வ்யா.—இனி, இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விக்நங்களை அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) அதாவது—அவனுடைய விக்ரஹஸௌந்தர்யமும், சித்தாபஹாரியாய்க் கைசோர பண்ணுகையாலே கைங்கர்யத்துக்கு விக்நம்; இந்நமஸ்ஸுக்கு, கீழேசதுர்த்தியில்சொன்னகைங்கர்யமும அபிமதவிஷய பரிசர்யைபோலே ஸ்வரஸத்துக்குஉடலாயிருக்கையாலே, அவனுடைய முகமலர்த்தியே ப்ரயோஜநமாகவிருக்குமதுக்கு அதுவும் விக்நமென்கை.

இப்படியாகையால் இவ்விரோதிநிவர்த்திப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல நடக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யப்ரார்த்தனைபோலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது-சதுர்த்தியில் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனை காதாசித்கமன்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லுமாபோலே, இப்பதத்தில் சொல்லுகிறகைங்கர்யவிரோதிநிவர்த்திப்ரார்த்தனையும், இங்கிருக்கும் காலத்தோடு, ப்ராப்யபூமியில்போனகாலத்தோடுவாசியற எல்லாக்காலமும்நடக்கக்கடவதாயிருக்குமென்கை.

கந்தல் கழிந்த வந்நிலத்திலும் ஸ்வபோக்த்ருத்வோதயமுண்டாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மருந்தேநங்கள்போக மகிழ்ச்சிக்கு என்று நின்றதிறே யென்று.)

அ.—இனி-நமஸ்ஸுக்குப்ரதாநார்த்தம்ஸ்வப்ரயோஜநநிவர்த்தி என்றருளிச்செய்தவநந்தரம். கைசோரப்பண்ணுகையாலே-கைங்கர்யத்தில் கைவாங்கும்படி பண்ணுகையாலே. லக்ஷணயா ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியைப் பண்ணுகையாலே யென்றபடி. ஸ்வப்ரயோஜநபுத்தியைப் பண்ணிக்கொடுத்து அந்த ஸுகவிசேஷத்தாலே பரவசமாகச் சோரும்படி பண்ணுகையாலே யென்றுமாம்.

இப்படி யாகையாலே-ஸ்வப்ரயோஜநமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமும் தர்மமும் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலே. இப்பதத்தில்-நமஃபதத்தில்.

கந்தலென்றது-ஜீர்ணவஸ்த்ரமாய், அத்தால்-அத்தோடொத்த ப்ரக்ருதியைச்சொல்லி, கழிந்தவிடத்திலும் என்று - பரமபதத்திலுமென்கிறது. ஸ்வபோக்த்ருத்வத்துக்கு - "மமாஉயம்போக:" என்கிறநினைவுக்கு. அப்ராக்ருத தேசத்திலும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தகார்யமான அஜ்ஞாநமுண்டோவென்று கருத்து

வ்யா — அதாவது-உன்னுடைய அநுபவத்தாலே எங்களுக்குவரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸ்வபோக்த்ர்தவபுததியைவிளைவித்து, ஸ்வரூபத்தைஅழியாதபடிஸாத்தாகப்பண்ணும பேக்ஷஜமானவனே என்று நித்யஸூரிகள்பேசும் பாசுரமாகச்சொல்லாநின்றதிறே யெனகை.

ஆகையால், அவ்விஷயவைலக்ஷண்யப்ரயுகதமாய்வரும ஸ்வபோக்த்ர்த்வபுத்தி அங்கும் விளைகையாலே, இப்பததில் ப்ரார்த்தனை என்றுமுண்டு என்னுமிடம வ்யக்தமென்றதாயிற்று. ஆகையிறே, முக்தர்கது லக்ஷணம் சொல்லுகிறவிடத்திலே (நம இத்யேவ வாதிநः) (நமஇதயேவவாதிநः) என்றது.

ஆக, புருஷகாரததையும், தந்நிதயயோகத்தையும், ததுத்பாவிதமான வாத்ஸல்யாதி குணங்களையும், அந்தகுணப்ரகாஶகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், குணவிகரஹ விஶிஷ்ட வஸ்துவினுடைய உபாயதவத்தையும, அவ்வுபாயஸ்வீகாரததையும், தத்பலமான கைஙகாயத்துககு ப்ரதிஸமபந்தி ஒருமிதுநமென்னுமத்தையும், அவ்வஸ்துவினுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தையும், தத்விஷயகைங்கர்யத்தையும், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ர்த்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அ.—ஸாத்தாகப்பண்ணும் - ஸ்வபோகத்ர்த்வ புததிவாராமல் பண்ணும். இத்தால்-இவன் சேதநனை வாசியாலே. பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களில் இவனறனக்கும் ஆநந்தமுண்டாம், அது இவனுக்கும் புருஷார்த்தமன்று எனறதாய்தது. பரமபததிலப்ராக்ர்தமான அஜ்ஞாநம் இல்லையேயாகிலும் விஷயவைலக்ஷண்யாதீநமாய்வரும் அஜ்ஞாநமுண்டென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி.) ஆகையால - நிதயஸூரிகளுக்கும் விரோதி நிவ்ர்த்தி ப்ரார்த்தனை இடைவிடாமல் நடக்கையாலே. இபபதத்தில் ப்ரார்த்தனை - இப்பதத்தில் சொல்லுகிற விரோதி நிவ்ர்தி ப்ரார்த்தனை. ஆகையிறே - பரமபதத்திலும் விரோதி நிவ்ர்த்தி ப்ரார்த்தனை யுண்டாகையாலே ஆக-கீழ்ச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தாலும். ஆகஇரண்டாமப்ரகரணார்த்தமருளிச்செய்தாராய்தது.

சுத்தஸத்வம்தொட்டாசார்யாதிருவடிகளேசரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யாநம்
த்வயப்ரகரணம்.
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முமுக்ஷுப்படி—வ்யாக்யானம்.

சரமச்லோகப்ரகரணம்.

அவதாரிகை.

மத்யமரஹஸ்யமான த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தை யருளிச்செய்த அநந்தரம், அதில் பூர்வவாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயவரணம் ஸர்வேச்வரன்தானே விதிக்கையாலே ததபிமத மென்னு மதத்தையும், வரணாங்கமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகத்தையும், வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்தி ராஹித்யத்தையும் ப்ராப்தமாக பூர்வார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; உத்தர வாக்யத்தில்சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வபாவியான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக ஸகலபாப விமோசநத்தையும், உத்தரார்த்தத்தாலே ப்ராப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும்; த்வயத்துக்கு விவரணமாய், பஞ்சமவேதஸார பூத கீதோபநிஷத்தாத்பர்யமாய், சரமரஹஸ்யமா யிருந்துள்ள சரமச்லோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸம்சயவிபர்யயமற அருளிச்செய்கிறார்.

இதினர்த்தங் கேட்கைக்காகவிறே, எம்பெருமானார் பதினெட்டுப்பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர்நம்பிபக்கல் எழுந்தருளிற்று;

இரண்டாம் ப்ரகரணத்துக்கு ஆர்த்தமருளிச்செய்தவநந்தரம் மூன்றாம ப்ரகரணத்துக்கு ஆர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, கீழ்ப்ரகரணத்துக்கும இதுக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (மத்யமரஹஸ்யமான வென்றுதொடங்கி.) அதில்-அந்தத்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தில சொல்லுகிற உபாயவரணம-"சரணௌ சரணம்ப்ரபத்யே" எனகிற உபாயவரணம். விதிக்கையாலே-"மாம் வ்ரஜ" என்று விதிக்கையாலே. ததபிமதமென்னு மத்தையும்-ஸர்வேச்வராபிமதமென்னு மத்தையும். வரணாங்கமான-உபாயவரணாங்கமான. ப்ராப்தமாக என்றது - ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ஏகம் என்று சப்தத: என்றபடி. பூர்வபாவியான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகம்-பூர்வக்ஷணத்திலுண்டான பகவதநுபவ ப்ரதிபந்தகம். அற-இவையிரண்டுமின்றிக்கே.

(இதினர்த்தமித்யாதி) உடையவர் பெரியநம்பி திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் ஸேவியாத இழவெல்லாம தீரும்படி தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கப்பெற்றேன், தேவரீர்திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்தவிசேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய; நம்பியும அப்படியே யாகிறதென்று மந்த்ரார்த்தமான த்வயார்த்தத்தைப்ரஸாதித்தருளி, இன்னமும்சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு, அவற்றை, ஆளவந்தாரபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்று கேளுமென றருளிச்செய்ய;

வ்யா.—நம்பிதாமும் இதின் அர்த்தத்தினுடையகௌரவத்தையும்,

அ.—ராமாநுசனும் அப்படியே திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்றுஸேவித்து ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமெனறு விண்ணப்பமசெய்ய; நமபியும், இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகப் பதினெட்டாவர்த்தி நடததி திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிசசெய்ததாயிருகக, இங்கு சரமச்லோக விஷயமாக அருளிசசெயதது, அப்போதே, அநந்தரம்வாரீர எம்பெருமானுரே! இன்னமொரு சரம ரஹஸ்யார்தத விசேஷம் சொலலுவதாகப் பாராநின்றோம, இவ்வளவிலே நீர தாப்தராகாநினறீர்,உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர என்ன; எமபெருமாணுரும் தேவரீரருளிச்செய்த அர்த்தத்தின் மேல் ஓரர்த்தமுண்டெனறிருநதேனுகில் அவிச்வாஸியாவேன், கேளாதிருநதேனுகில் அருளிசசெயத வர்ததம நெஞ்சில் பட்டதிலலை, விரகறியாமல் ச்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனுயிராநினறேனென்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும இப்போதுபோய் ஏகாந்தமாய் ஒருவருமே வாருமென்ன; எமபெருமாணுரும் ஒருவருமே வந்து ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பிதது நிற்க, நமபியும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமான மேலதளத்திலே படிக்கதவைவிழவிட்டுஎழுநதருளியிருந்துஒருவர்க்கும்சொல்லாதபடி திருவடிகளைத் தொடுவித்து சூழறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமரஹஸ்யார்த்தத்தையும அருளிச்செயது பகவத் விமுகரான நாஸ்திகர் செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோருமென்றுநியமிததருள, இவரும் அப்படிப்பட்டபேருக்குச் சொலலககடவேனல்லேன, பகவத்ப்ரவணரானகூரத்தாழவானுக்குச்சொலலாமல நிற்கக்கூடாதுஎன்று விண்ணப்பம்செயய; நம்பியும், இவவர்த்தம் கேட்கைககு அதிகாரமுண்டாகில், "సంవత్సరంతదర్థంవా మాసత్రయమథాపివా। పరీక్ష్యవివిధోపాయైః కృపయానిస్పృహోవదేత్" "ஸம்வதஸரம்ததர்ந்தம்வாமாஸத்ரய மதாபிவா, பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயைஃ காபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத" என்கிறபடியே சுசரூஷை கொண்டு சொலலுமென்று நியமித்தருளினர். பதினெடடு பர்யாயம திருக்கோட்டியூர்நம்பி * நடததினது பதினெட்டாமத்யாயத்தில் ஆததம பரஸாதிகதைககாகவென்றுகருத்து. ஆகையாலே இதினர்ததங் கேடகைககாக விறே எம்பெருமானுர் பதினெட்டுப் பாயாயம் திருககோட்டியூா நமபி பக்கல் எழுந்தருளிற்று என்றருளிச்செயதது. அர்த்ததிதினுடைய கௌரவத்தையும் என்றது - "ఏతద్వైమహోపనిషదందేవానాంగుహ్యమ్" (ஏதத்வைமஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்) என்கிற கௌரவத்தையு மென்றபடி.

வ்யா.—இதுக்கதிகாரி இல்லாமையையும்பார்த்திறே,இவருடைய ஆஸ்திகயாதர பரீக்ஷார்த்தமாகவும பலகால நடந்துதுவளப்பண்ணி, சூழரவுகொண்டு மாஸோபவாஸங் கொண்டுஅருமைப்படுத்தி அருளிச்செய் தருளிற்று. நிஷ்கர்ஷ்ட ஸத்வநிஷ்ட்டனாய, பரமாத்மநி ரக்தனாய், அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையனாய்,ப்ரமாண பாதந்த்ரனாய், பகவதவைபவம ஶ்ருதமானால் இது உபபந்நம் என்னும்படியான விஸ்ரம்ப பாஹுள்யமுடையனாய், ஆஸ்திகாக்ரேஸரனாயிருப்பானொருவனுண்டாகில அவனஇஶ்ஶ்லோகார்த்த ஶ்ரவணாநுஷ்ட்டாநத்துக்கதிகாரி ஆகையாலே, அதிகாரிதுர்லபத்வத்தாலும், அர்த்தகௌரவத்தாலும், இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துககொண்டுபோந்தார்கள் எமபெருமானாருக்கு முன்புள்ளார்; ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி கர்ரைகரைபுரண்டிருக்கையாலே, அர்த்தத்தின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையேபார்த்து வெளியிட்டருளினார் எமபெருமானார்.

அப்படி உபதேஶித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே, இவ்வர்த்தத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும பரமகாருணிகனாலேயிறே, இதுதன்னைப் பலப்ரபந்தங்களிலும் ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண இவரருளிசசெய்தது. மற்றுள்ள ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும்போலன்றிக்கே, ஸ்த்ரீபாலாகளுக்கும அதிகரிக்கலாம்படி தெளிய அருளிச்செய்தது இப்ப்ரபந்தத்திலேயிறே.

அ.—அதிகாரியில்லாமையையும்-அதிகாரிகிடையாமையையும். ஆஸ்திகயமாவது - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம. ஆதரமாவது-அர்த்தம் கேட்கையில் ப்ரேமம. துவளப்பண்ணி- ஆர்த்தராம்படி பண்ணி. அதாவது-அர்த்தத்தைககேளாவிடில்தரிக்கமாட்டாதபடிபண்ணி. சூழரவுகொண்டு-ப்ரமாணம்பண்ணிவைத்துககொண்டு.மாஸோபவாஸங்கொண்டு - எமபெருமானாரும், நமபி நியமநத்தாலே ஆழ்வானை ஸம்வத்ஸர சுச்ரூஷாஸமமாக மாஸோபவாஸங்கொண்டு சரமசலோகார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராகையாலே அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்தார. அருமைப்படுத்தி - ச்ரமப்படுத்தி.

நிஷ்க்ர்ஷ்ட ஸத்வநிஷ்டனாய-சுத்த ஸத்வநிஷ்டனாய். பரமாத்மநி ரக்தனாய - பகவத் விஷயத்தில் ப்ரேமமுடையனாய். அபரமாத்மநி வைராக்ய முடையனாய-பகவதவயதிரிக்தவிஷயத்தில வீதராகனாய். பகவதவைபவம ச்ருதமானால் – பகவததிசயம ச்ருதமானால. இது - கீழ்ச்சொன்ன வதிசயம, உபபந்நம - அகடிதகடநாரூபஸாமாத்த்ய விசேஷத்தை யுடையவனுக்கு யுக்தமென்றபடி. (ஆஸ்திகாக்ரேஸரனாய்) ஆஸ்திகனாகிறான் - உள்ளோடு புறமபோடு வாசியற ஏகரூபனாயிருக்குமவன. இச்லோகார்த்த ச்ரவணாநுஷ்டாநத்துக்கு-இச்லோகத்தினுடைய அர்த்தம் கேட்கைக்கும, ச்லோகார்த்தத்தின்படியே அநுஷ்டிக்கைக்கும்.

மூ —கீழே சில உபாயவிசேஷங்களை உபதேசிக்க, அவை துஶ்ஶகங்கள் என்றும், ஸ்வரூபவிரோதிகள் என்றும் நினைத்து சோகாவிஷ்டனான அர்ஜ்ஜுநனைக்குறித்து அவனுடைய சோக நிவர்த்யர்த்தமாக இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை என்னலாம்படியான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஶ்லோகம் என்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது.

இதில், பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்; உத்தரார்த்தத்தாலே உபாயக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான்.

வ்யா.—இதில்ப்ரதமத்திலேஇந்தஶ்லோகார்த்தத்தினுடையகௌரவத்தைஎல்லாருடைய நெஞ்சிலும்படுத்துகைக்காக இதுதனக்கு சரமஶ்லோகம் என்று திருநாமமாகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (கீழே சிலஉபாயவிசேஷங்களை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்தஶ்லோகத்துக்குக் கீழே - அநேகாத்யாயங்களிலே, கர்மஜ்ஞாநாதிகளான சில உபாயவிசேஷங்களை ஸ்வப்ராப்தி லக்ஷணமோக்ஷஸாதநமாக விஸ்தரேணவுபதேசித்தருளக்கேட்டு, காயக்லேஶரூபமாகையாலும், இந்த்ரியஜயம் அரிதாகையாலும் ஸாவதாநமாகச் சிரகாலம் ஸாதிக்கவேண்டி யிருக்கையாலும், அவை அநுஷ்ட்டிக்க அஶக்யங்கள் என்றும், ஸ்வஶரீரத்வகர்த்ருத்வாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பாரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை, விரோதிகள் என்றும்புத்திபண்ணி, இவற்றால எம்பெருமானைப் பெறவேணும் என்பதொன்றில்லை, இனி இழந்தேபோமித்தனை யாகாதே! என்கிற சோகத்தாலே ஆவிஷ்டனான அர்ஜுநனைக் குறித்து, அவனுடைய அந்தசோகம போகைக்காக ஸுஶகத்வத்தாலும், ஸ்வரூபாநுரூபதையாலும், இனி இதுக்கு மேலில்லை யென்னும்படியான சரமமான உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஶ்லோகம் என்றுஇதுக்குத் திருநாமமாயிருக்கிறது என்கை.

இனி, இஶ்ஶ்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இதில் பூர்வார்த்தத்தாலே யென்றுதொடங்கி.)

அ —கர்மஜ்ஞாநாதிகளானஎன்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தத்தாலே. அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநமும் புருஷோத்தம வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்ராப்தி லக்ஷண மோக்ஷ ஸாதநமாக-ஸ்வப்ராப்தி ஸ்வரூப மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாக. பாரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு - பாரதந்த்ரமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. இவற்றால்-ஸ்வரூப விருத்தங்களான இந்த கர்மஜ்ஞாநாதிகளாலே. இவற்றால் என்றுதொடங்கி, இழந்தேபோமித்தனையாகாதே என்னுமளவும கர்த்தத்துக்குக்கருத்து - க்ர்தமென்று பேரை யுடைத்தான கர்மத்தால் அக்ர்தனான ஆத்மாவிதித்தியான் என்றபடி.

மூ.—அதிகாரிக்கு கர்த்யமாவது உபாயபரிக்ரஹம். அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான்.

ராகப்ராப்தமான உபாயந்தானே வைதமானால் கடுகபரிகர ஹிகைககு உடலாயிருககுமிறே.

வ்யா.—அதாவது - அர்த்தத்வயாதமகமான இந்தஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே - இவ்வுபாயத்துககு அதிகாரியானவன் செய்யுமம்ஶத்தை யருளிசசெய்கிறான்; உததரார்தததத்தாலே - உபாயபூதனான தான் இவனுக்குச்செய்யு மம்ஶத்தை அருளிச் செய்கிறானென்கை.

அதிகாரி கர்த்யமாவதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதிகாரிக்கு கர்த்யமாவது உபாயபரிகாஹமென்று.) அதாவது - அதிகாரியானவனுககுஇங்குச்செய்யத்தக்க இவ்வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கையென்கை.

ஆனால் அவ்வளவை விதியாதே உபாயாந்தா பரித்யாகஞ் சொல்லுவானேனனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தை ஸாஙகமாக விதிக்கிறானென்று.) அதாவது - அந்த உபாயஸ்வீகாரத்தை உபாயாந்தா பரித்யாகமாகிற அங்கதேதாடே கூட விதிக்கிறானென்கை. (ప్రక్షాళ్య పాదావాచామేత్ స్నాత్వావిధివదర్చయేత్। స్థిత్వాప్ఘృంఘానవే దద్యాత్ధ్యాత్వా దేవంజపేన్మనుమ్)(ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வா விதிவதர்ச்சயேத்।ஸ்திதித்வார்க்யம் பாநவேதத்யாத் த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்) என்று - ஆசமநாதிகளுக்கு அஙகமாகச்சொன்ன பாதப்ரக்ஷாளநாதிகளையொழிய அவை அநுஷ்டிகக வொண்ணாதாப்போலே, இங்கும் ல்யபந்தபதத்தாலே அங்கமாகசசொல்லுகிற உபாயாந்தரத்யாகத்தையொழிய ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நம என்னுமிடம ஸித்தமிறே. ஆகையால் (సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-స్థితస్సేత్) (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யஸ்த்திதஶ்சேத்) என்று, துஷ்கரத்வ புத்தியாலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான உபாயாந்தரபரிதயாகத்தை அநுவதித்து, ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தை விதிககிறது, என்கிறஅநுவாதபக்ஷம் அயுக்தம் என்றதாயிற்று.

ஆனால், ஸூசகத்வாதிகளாலே ராகப்ராப்தமான இதுக்கு விதிதான வேணுமோவென்ன அருளிசசெய்கிறார் (ராகப்ராப்தமான வென்றுதொடஙகி.)

அ.—(அநுவதித்து)அநுவாதமாவது-ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபநம். ஸூசகத்வாதிகளான என்கிறவிடத்தில், ஆதிசப்தததாலே-ஸ்வரூபாநுரூபதையைச் சொல்லுகிறது. ராகப்ராப்தமான விதுக்கு-அநுராக ப்ராபதமான இந்த ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்துககு.

மூ.—இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதம் (ஸர்வதர்மாந்) எல்லா தர்மங்களையும. தர்மமாவது - பலஸாதநமாயிருக்குமது. இங்குச சொல்லுகிற தர்மஶப்தம் த்ருஷ்டபலஸாதநங்களைச் சொல்லுகை யன்றிக்கே, மோக்ஷபலஸாதநங்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—அதாவது - போக்யதையாலே ராகப்ராப்தமான க்ஷீரத்தை பித்தரோகத்துக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கச்சொல்லி விதித்தால் ஶீக்ரமாகக்கைக்கொள்ளுகைக்கு உடலாமாப்போலே; உபாயாந்தரங்களில் காட்டில் இதுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலே, சேதநனுடைய ராகதஃ ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள உபாயந் தானே இதனை ஸ்வீகரியென்னும் விதி ப்ரயுக்தமுமானால் ஶீக்ரமாக ஸ்வீகரிக்கைக்குடலா யிருக்குமிறே யென்கை.

இனி, இதுக்கு ப்ரதிபதம், அர்த்தமருளிச்செய்வதாக பூர்வார்த்தபதஸங்க்யையை யருளிச்செய்கிறார் (இதில் பூர்வார்த்தம் ஆறுபதமென்று.) அதில் ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (ஸர்வதர்மாந்என்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எல்லா தர்மங்களையும என்று.) இதுதான் தர்மமும பஹுவசநமும ஸர்வ ஶப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, மூன்றுக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தர்மலக்ஷணத்தை அருளிச் செய்கிறார் (தர்மமாமது பலஸாதநமாயிருக்குமது என்று.) தர்ம ஶப்தம் த்ருஷ்டபலஸாதநத்திலும் வ்யாப்தமாகையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (இங்குச் சொல்லுகிற தர்மஶப்தமென்று தொடங்கி.) அதாவது - பூர்வோபாயங்கள்தன்னை உபதேசிக்கிற போதே த்ருஷ்ட பலஸாதநங்கள வ்யாவர்த்தங்களாகையாலும, மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசித்து வருகிற ப்ரகரண மாகையாலும் இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற தர்மஶப்தம புத்ரபஶ்வந்நாத்யைஹிகமாயும், ஸ்வர்க்காத்யாமுஷ்மிகமாயு மிருந்துள்ள த்ருஷ்ட பலங்களுக்கு ஸாதநங்களானவற்றைச் சொல்லுகை யன்றிக்கே பகவத்ப்ராப்திரூபமான மோக்ஷபலத்துக்கு ஸாதநமாயுள்ளவற்றைச் சொல்லுகிறது என்கை.

அ.—விதித்தால—வைத்யசாஸ்த்ரம விதித்தால். வைலக்ஷண்யத்தால-ஸுஶகத்வ, ஸ்வரூபாநுரூபத்வ, பலப்ரதத்வரூப வைலக்ஷண்யத்தால.

பூர்வார்த்தம ஆறுபதம என்றதால்-உத்தரார்த்தம ஆறு பதம் என்னும்பக்ஷம் நிரஸ்தம;-திருமந்த்ரம் மூன்றுபதமாயும் அதுக்கு விவரணமான த்வயம் ஆறுபதமாயும், அதுக்கு விவரணமான சரமஶ்லோகம் பன்னிரண்டு பதமாயும இருக்கவேண்டுகை யாலே.

வ்யாப்தமாகையாலே - வர்த்திக்கையாலே. அதாவது - ப்ரதிபாதிக்கை. வ்யாவர்த்தங்களாகையாலும-கழியுண்கையாலும்.

மூ—அவை தான ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே பஹுவசநப்ரயோகம பண்ணுகிறது. அவையாவன; - காமஜ்ஞாநபக்தியோகங்களும்,

---

வயா.—இனிமேல பஹுவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - அநந்த மோக்ஷபலஸாதநங்களதான உபபாமஹ்ஸயாப ப்ரமஹணங்களா யிருநதுள்ள ஶ்ருதிஸ்மர்திகளாலே விஹிதங்களாயக்கொண்டு அநேகங்களாயிருக்கையாலே (தர்மாந்) என்று - பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகிறது என்கை.

அப்படியிருந்துள்ளவை தானவையென்ன அருளிச்செய்கிறார (அவையாவனவென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் பலவாகச சொலலபபட்ட அவையாவன ; - (కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాదయః) (காமணைவஹிஸஂஸிததிமாஸ்திதாஜநகாதயஃ) (తస్మాదసక్తస్సతతంకార్యం కర్మసమాచర) (தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததஂகார்யஂகர்மஸமாசர) என்று - ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாக உக்தமான காமயோகமும, (సర్వంకర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానేపరిసమాప్యతే) (ஸாவஂகர்மாகிலஂபார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே) (నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶஂபவித்ரமிஹவித்யதே) (జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతేతథా) (ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸாவகர்மாணி பஸ்மஸாதகுருதேததா) என்று சொலலப்பட்ட கர்மஸாதயமான ஜ்ஞாநயோகமும்,

---

அ.—[గీ-3-౨౦] (కర్మణైవహిసంసిద్ధి మాస్థితాజనకాదయః। లోకసఙ్గ్రహమేవాపి సమ్పశ్యన్కర్తుమర్హసి) (கர்மணா - காமணைதி) ஜநகாதிகளான ராஜரிஷிகள் காமயோகததாலேயே மோக்ஷததை யடைந்தார்கள்; ஆகையால், ஸங்க்ரஹிதஞய்க கொண்டு யாவதாத்ம ப்ராப்தி அவசயம கர்த்தவ்யமான காமததை ஆசரி. ஸஙகரஹிதஞய - தாத்ர்ச ப்ரதிபததிரஹிதஞய.

[గీ-४-33] (సర్వంకర్మాఖిలంపార్థజ్ఞానేపరిసమాప్యతే) (ஸர்வஂகர்மாகிலஂபாரத்தஜ்ஞாநோபரிஸமாபயதே.) (సర్వమ్-సావమితి) ஸர்வம்-ஸாவப்ரகாரமித்யாத்தஃ; ஸர்வப்ரகாரமான – ஸமஸ்தமான கர்மமும ஜ்ஞாநயோகததிலே பரிஸமாப்தமாம்.

[గీ-४-3८] (నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ராஶஂபவித்ரமிஹவித்யதே) யாதொரு காரணததாலே இந்த ஜகததிலே ஜ்ஞாநயோகத்தோடே ஸமாநமான சுத்திகரமான வஸ்து கிடையாது.

[గీ-४-3७] (యథైధాంసిసమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతేతథా)(யதைதாஂஸிஸமித்தோக்நிர்ப்பஸ்மஸாதகுருதேர்ஜுந – ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸாவகாமாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா.) (యథైధాంసీతి - யதைதாஂஸீதி) வாராய் அர்ஜுநனே! எந்த ப்ராகாரம் நன்றாக ப்ரஜ்வலியாநிற்கிற அக்நியானது இந்தநங்களை பஸ்பமாகப பண்ணுகிறதோ, அந்தப்ராகாரம ஜ்ஞாநாக்நியானது ப்ராப்தி பரதிபநதகமான ஸர்வகர்மஙகளையும பஸ்மமாகப் பண்ணாநிற்கிறது.

மூ.—அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தமவித்யை, தேஶவாஸம்,

வ்யா.—(భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:) (మన్మనాభవమద్భక్తః) (மந்மநாபவமத்பக்த:) இத்யாதிகளாலே சொலலப்பட்டகாமஜ்ஞாநஸஹக்ருதமானபக்தியோகமும் ஆகிற இவையும, (జన్మకర్మచమేదివ్యంమేవంయోవేత్తితత్త్వతః। త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతిమామేతిసోర్జున) (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம்யோவேத்திதத்த்வத:, த்யக்த்வா தேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந) என்று - விரோதி நிவர்த்தி பூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொலலப்பட்ட அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம்,

(ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత) (ஏதத்புத்த்வா புத்திமாந்ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத) என்று - அபிமதபல லாபத்தாலே க்ருதக்ருத்ய னாக்குமென்கிற புருஷோத்தமவித்யை,

---

அ.—[கீ-௧௧-௫௪] (భక్త్యాత్వనన్యయాశక్య అహమేవంవిధోర్జున। జ్ఞాతుంద్రష్టుఞ్చతత్త్వేన ప్రవేష్టుఞ్చపరంతప) (பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜுந - ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டும்சதத்த்வேநப்ரவேஷ்டும்சபரம்தப) (భక్త్యా-பக்த்யேதி) வாராய் பரம்தபனான ஆர்ஜுநனே! யதார்த்தமாக இப்படிப்பட்ட அநந்யையான பக்தியாலே அறியவும் காணவும் ப்ராபிக்கவும் ஶக்யன், நான் இப்படிப்பட்டவன் என்றான்.

[கீ-௯-௩௪] (మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు। మామేవైష్యసియుక్త్వైవ మాత్మానంమత్పరాయణః॥ (மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு - மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவ மாத்மாநம்மத்பராயண:) (మన్మనాభవ-மந்மநாபவேதி) மத்பக்தனாய்க்கொண்டு என் பக்கல்மநஸ்ஸாய் த்யாநம்பண்ணி என்னை ஆராதி, என்னை நமஸ்கரி; இப்படி யோகத்தைப்பண்ணி என்னைப்பற்றின நீ என்னையே ப்ராபியாநிற்புதி. (జన్మకర్మచ-ஜந்மகர்ம சேத்யாதி) வாராய் அர்ஜுநனே! என்னுடைய ஜந்மத்தையும் கர்மத்தையும இப்படி திவ்யமாக உள்ளபடியே யறிகிறான யாவனொருவன், தேஹத்தைவிட்டு பின்னையொரு ஜந்மத்திலே புகான்; என்னையேப்ராபியாநிற்கும்.

[கீ-௧௫-௨௦] ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత॥ (இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ர மிதமுக்தம் மயாநக - ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாதக்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத.)

(ఏతద్బుద్ధ్వా-ஏதத் புத்த்வேதி) இப்படி குஹ்யதமமான இந்த ஶாஸ்த்ரமானது என்னாலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது, அது அறிந்தால் பார்த்தனே! புத்திமானுமாய் க்ருதக்ருத்யனுமாம.

மூ —திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலை யெடுக்கை தொடக்கமான உபாயபுத்த்யா செய்யுமவையும், ஸர்வ ஶப்தத்தாலே - அவ்வோஸாதந விசேஷங்களை அநுஷ்டிக்கு மிடத்தில் அவற்றுக்குயோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(దేశోయంసర్వకామధుక్)(தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்) என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகச்சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், (సర్వపాపవిశుద్ధాత్మాయాతిబ్రహ్మసనాతనమ్)(ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்ம ஸநாதநம்) என்று-ஸர்வபாப விமோசந பூர்வகமானபகவத்ப்ராப் தியை பலமாகச்சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநம், (ఘృతేనవాథ తైలేన దీపంయోజ్వాలయేన్నరః। విష్ణవేవిధివద్భక్త్యా తస్యపుణ్యఫలంశృణు॥ విహాయ సకలంపాపం సహస్రాదిత్యసన్నిభః। జ్యోతిష్మతావిమానేన విష్ణులోకేమహీయతే) (க்ருதேநவாதைலேந தீபம்யோஜ்வாலயேந்நர:, விஷ்ணவேவிதி வத்பக்த்யா தஸ்யபுண்யபலம்ச்ருணு விஹாயஸகலம்பாபம் ஸஹ ஸ்ராதித்யஸந்நிப: । ஜ்யோதிஷ்மதா விமாநேந விஷ்ணுலோகே மஹீயதே) என்று - பாபநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லப்படுகிற திருவிளக் கெரிக்கை, அப்படி விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகபகவத் ப்ராப்தி ஸாதநமாகச்சொல்லப் படும் திருமாலையெடுக்கை முதலாக ஸாதந புத்த்யாசெய்யப்படு மவையும் என்கை.

இனி, ஸர்வஶப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வஶப்தத் தாலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - தர்மவிசேஷணமான ஸர்வஶப்தத்தாலே பஹுவசநோக்தமான அவ்வோஸாதநவிசே ஷங்களை அநுஷ்டிக்குமிடத்தில், (సన్ధ్యాహీనోశుచిర్నిత్య మనర్హస్సర్వకర్మసు) (ஸந்த்யாஹீநோஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு) எனகிறபடியே அயோக்யனாகாமல் தனனை அநுஷ்டிக்கையாலே அவற்றுக்கு யோக்யன் ஆகையை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும்

அ.—[பா-அநு - ௧௪௯-௧௩௧] (స్తువన్నామసహస్రేణ నిత్యంభక్తిసమన్వితః। వాసుదేవాశ్రయోమర్త్యో వాసుదేవపరాయణః॥ సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతిబ్రహ్మసనాతనమ్) (ஸ்துவந்நாம-ஸ்துவந்நாமேதி) எப்போதும எழுநதிருந்து நாமஸஹ ஸ்ரத்தாலே ஸ்தோதரமபண்ணுகிற புருஷனானவன் வாஸுதே வனை ஆசரயிதது, வாஸுதேவபராயணனாய் ஸர்வபாபங்களையும் விட்டு பரிசுததமான ஸ்வரூபத்தையுடையனாய்க கொண்டு ஸநா தநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபியாநிற்கும். முதலாக—துபாதிகளைச் சொல்லுகிறது. ஸாதநபுத்த்யா செய்யப்படுமவை எனகையாலே- கைங்கர்யபுத்த்யாபண்ணப்படுமவற்றை வ்யாவாத்திக்கிறது.

மூ.—ஆக, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய், நித்யநைமித்திகாதிரூபங்களான கர்மயோகாத்யுபாயங்கள் என்றபடி. இவற்றை தர்மம் என்கிறது ப்ரமித்த அர்ஜுநனகருத்தாலே

வ்யா.—ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளான நித்ய கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது என்கை.

உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் (ஆக என்று தொடங்கி.) அதாவது- ஆக, கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றாலும் (చోదనాలక్షణోర్థో ధర్మః) (சோதநா லக்ஷணோர்த்தோ தர்ம:) என்று - சோதனையாகிற விதிவாக்யத்தை ப்ரமாணமாக வுடைத்தான அர்த்தம் தர்மம் என்கையாலே, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாகிற ப்ரமாணங்களாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளவையாய், நித்யநைமித்திகம் முதலானவற்றை வடிவாக வுடைத்தான கர்மயோகம் தொடக்கமான உபாயங்களையென்றபடியென்கை.

ஸ்வரூப விருத்தத்வாத் அதர்மமாகச் சொல்லவேண்டு மவற்றை தர்மம் என்கிறத்துக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றையென்று தொடங்கி) அதாவது - பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற உத்தேஶ்யத்துக்கு விரோதியா யிருக்கையாலே, அதர்மஶப்தவாச்யங்களாக ப்ராப்தங்களாயிருக்கிற இவற்றை தர்மமென்று சொல்லுகிறது, ஸ்வதர்மமானயுத்தத்தை அதர்மம் என்றும், இவற்றை தர்மம் என்றும் ப்ரமித்த அர்ஜுநனுடைய நினைவாலேயித்தனையென்கை. ஆக, ப்ரதமபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அ.—பஞ்சமஹாயஜ்ஞம-ப்ரஹ்மயஜ்ஞம, தேவயஜ்ஞம, பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம, மநுஷ்யயஜ்ஞம். ஆதிஶப்தத்தாலே-தர்சாதி தர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறது. நித்யகர்மங்களென்கிறது-நித்யமாகப்பண்ணப்படும கர்மங்களாகையாலே.

நைமித்திகமென்கிறது - உபராகாதிகளை. உபராகம - க்ரஹணம். முதலானவற்றை - காம்யகர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. இத்தால நித்யகர்மங்களைச்சொல்லுகிறது என்கிறவிடத்தில், நித்யகர்மங்கள் என்று-நைமித்திககர்மங்களையும காம்யகர்மங்களையும சொல்லுகிறதென்று கொள்ளவேணும. வடிவாகவுடைத்தான-ஸ்வரூபமாகவுடைத்தான.

ஸ்வரூப விருத்தத்வாத் - பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யஸ்வரூப விருத்தத்வாத். உத்தேச்யத்துக்கு-புருஷார்த்தத்துக்கென்னுதல்; அபிமதத்துக்கென்னுதல். தர்மமென்று சொல்லுகிறது - “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్”, “யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்” என்கிறபடியே ஸாமாந்ய விஶேஷஜ்ஞாநவானான க்ருஷ்ணன் தர்மமென்று சொல்லுகிறது. இத்தனையென்கை - சொல்லுகிறானித்தனையென்கை.

மூ.—(பரித்யஜ்ய.) த்யாகமாவது - உக்தோபாயங்களை அநுஸந்தித்து, ஶுக்திகையிலே, ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும், விபரீததிக்காகமநம் பண்ணுவாரைப் போலேயும், அநுபாயங்களிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோம் என்கிற புத்திவிஶேஷத்தோடே த்யஜிக்கை (பரி) என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே பாதகாதிகளை விடுமாபபோலே, ருசிவாஸனைகளோடும், லஜ்ஜையோடுங் கூட மறுவலிடாதபடிவிடவேணும் என்கிறது.

வ்யா.—அநந்தரம், த்விதீயபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (பரித்யஜ்ய என்று.) இதுவும் த்யாகமும், ல்யப்பும், உபஸர்க்கமுமாய், த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கையாலே, அதில் த்யாகவேஷத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (த்யாகமாவது என்று தொடங்கி.) அதாவது - இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற த்யாகமாவது கேவலம் விடுகை யன்று, கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் படியை அநுஸந்தித்து ரஜதமல்லாத ஶுக்தியிலே ரஜதபுத்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும் ஸ்வகார்யஸித்திக்குடலான ஒருதிக்கிலே போககோலி, தத்விபரீதமான திக்கை அதுவாக நினைத்துப் போவாரைப்போலேயும், பகவத்ப்ராப்த் யுபாயாபேக்ஷரான நாம், உபாய மல்லாதவற்றிலே உபாயபுத்தி பண்ணினோமென்கிற புத்திவிஶேஷத்தோடேவிடுகை என்றபடி.

இனி, உபஸர்க்கார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரி என்கிற என்றுதொடங்கி.) அதாவது- (పరిసాకల్యే) (பரிஸாகல்யே) என்று, ஸாகல்யபரமாகக்கொள்ளுமளவில், அது ஸாவஶப்தத்திலே உக்தமாகையாலே அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே, மிகுதிக்குவாசகமான

அ.—உபாதாநம்பண்ணுகிறார்—எடுக்கிறாரென்றபடி. அதில்—த்ரிப்ரகாரத்திலே. கேவலம் விடுகையன்றென்றது - ஸ்வரூபேண விடுகையன்றென்றபடி; வெறுமனே விடுகையன்றெனனவுமாம். இதனால்-தாமஸ ராஜஸத்யாகவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபடி. * உபாயங்களின்படியை யநுஸந்தித்து - உபாயங்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நன்றாக விசாரித்து.

உபஸர்க்கார்த்தத்தை - "பரி" என்கிற உபஸர்க்கார்த்தத்தை. அது ஸாவசப்தத்திலே உக்தமாகையாலே என்றத்தாலே, ஸாவசப்தம்—ஸந்த்யாவந்தநாதி யோக்யதாபாதக காமவாசியாயிருக்கையன்றிக்கே ஸாகல்யவாசியாயிருக்குமென்னுமதுவும் கீழே ஸித்தம். மிகுதிக்குவாசகமான - "அவ்யயாநா மநேகார்த்தத்வாத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே, "பரிஶேஷே" என்று - ஶேஷத்துக்கு வாசகமானவென்றபடி.

மூ.—ல்யப்பாலே, "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்னுமாப்போலே, உபாயாந்தரங்களைவிட்டே பற்றவேணும் என்கிறது. "சசால சாபஞ்சமுமோசவீரঃ" என்கிறபடியே, இவை அநுபாயங்களான மாத்ரமன்றிக்கே கால்கட்டுஎன்கிறது.

வ்யா.—பரியென்கிற இந்தவுபஸர்க்கத்தாலே * (బ్రహ్మహత్యాసురాపానం స్తేయంగుర్వఙ్గనాగమః) (ப்ரஹ்மஹத்யாஸுராபாநம் ஸ்தேயம்குர்வங்கநாகமঃ) என்கிற பாதகங்கள் முதலானவற்றை விடுமளவில், அவற்றில் புநரந்வயத்துக்கு உறுப்பான ருசிவாஸனைகளோடே கூட நாம் இத்தைச்செய்வதே! என்கிற லஜ்ஜா ஸஹிதனாய்க் கொண்டு விடுமாப்போலே, (అధపాతకభీతస్త్వమ్) (அதபாதகபீதஸ்த்வம்) என்று-தர்மதேவதைபாதகமாகச்சொன்னஉபாயாந்தரங்களை விடுமளவில், புத்திபூர்வகமாக அவற்றிலே ப்ரவாத்திகைக்கு உறுப்பான ருசியும், அபுத்திபூர்வகமாக மூளுகைக்கு உறுப்பான வாஸனையும் ஆகிற அவற்றோடேகூட பகவதேகஸாதநதைக வேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தவிருத்த மானவற்றை நாம்செய்வதே! என்கிற லஜ்ஜாஸஹிதனாய்க்கொண்டு, மீளவும் அவற்றில் அந்வயம் வாராதபடி விடவேணும் என்று, சொல்லு கிறது என்கை.

இனி, ல்யபர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (லயப்பாலேயென்று தொடங்கி.) அதாவது - (த்யஜ்ய) என்கிற ல்யப்பாலே, (భుక్త్వా చాన్ద్రాయణంచరేత్) (புக்த்வாசாந்த்ராயணம்சரேத்) என்னுமாப்போலன்றிக்கே, (స్నాత్వాభుఞ్జీత) (ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத) என்கிறவிதி, புஜிக்குமளவில் ஸ்நாநமபண்ணியே புஜிக்கவேணும் என்கிற நியமத்தைச் சொல்லுமாப்போலே, ஸித்தோபாயத்தை பரிக்ரஹிக்குமளவில் த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்தே பரிக்ரஹிக்கவேணும் என்கிற நியமத்தைச சொல்லுகிறது என்கை.

இப்படிவிட்டேபற்றவேணும் என்கிற இதின் கருத்தையருளிச் செய்கிறார் (చచాల - சசால என்றுதொடங்கி.) அதாவது -(యోవజ్రపాతాశనిసన్నిపాతాన్న చుక్షుభేనాపిచచాలరాజా । సరామబాణాభిహతోభృశార్త శ్చచాలచాపఞ్చముమోచవీరః) (யோவஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்நசுக்ஷுபேநாபிசசாலராஜா । ஸராமபாணாபிஹதோப்ர்ஶார்த்த ஶ்சசால சாபஞ்சமுமோசவீரঃ) என்கிற ஶ்லோகத்தில், ராவணன் ராமஶரங்களாலே மிகவும் ஈடுபட்டு, நிலைகலங்கி, போகப்பார்த்தவளவிலும் கையில் வில்லிருக்குமளவும் பெருமாள் போகவொட்டாமையாலே பின்பு பொகட்டவில்லு, கையில் இருந்தபோது,

---

அ.—த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை-பகவதேகபரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதிகளாகையாலே த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை. நியமத்தைச்சொல்லுகிறது - நியமத்தைவிதிக்கிறது. பொகட்டவில்லு-ஒடிந்தவில்லை.

மூ.—சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குறுப்பு. ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டென்று சொல்லுகையாலே சிலர் அதாமங்கள் புகுரும் என்றார்கள்;

வயா.—பரதிபக்ஷஜயததுககு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிககே, (గచ్ఛానుజానామి)(கச்சாநுஜாநாமி)என்று-பின்புபண்ணின அநுமதி, பெருமாள் அப்போது பண்ணக்காணுமையாலே, போகவுமொண்ணுதபடி கால்கட்டினமையைச் சொல்லுகிறபடியே, உபாயாந்தரஙகளான இவறறிலே, ஈஷதந்வயஙகிடககிலும இவை பேற்றுக்கு ஸாதநமாகாத மாத்ரமனறிக்கே, பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தகமாயத் தலைக்கட்டுமெனறபடி.

இன்னமும, இவற்றில் அந்வயம் இழவுக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்ததியைப்போலே இழககைககுறுப்பு என்று) அதாவது - முன்பேவரப்ரதாநத்தைப் பண்ணிவைத்து இப்போதாக மறுககவொண்ணுது என்று, ஆபாஸமான ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றிநின்று, (రామో విగ్రహవాన్ధర్మః) (ராமோவிக்ரஹவான் தர்மஃ) எனகிற பெருமாளோடேகூடி வாழவிருந்த பேற்றையிழநத சக்ரவர்த்தியைப்போலே, ஆபாஸமான உபாயாந்தரங்களிலே அந்வயித்து நிற்கையாகிறது, (కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్) (க்ர்ஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்) எனறு - ஸநாதநதர்மமான பகவத் விஷயத்தோடேகூடி வாழுகையாகிற பேற்றை இழக்கைக்கு உறுப்பாய்விடுமெனகை.

இனி, இஙகுச்சொன்ன ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் சொல்லும் தூஷணத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக, தத்பக்ஷத்தை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வதர்மங்களையுமென்று தொடங்கி.)

அ.—ப்ரதிபந்தகமாய்த் தலைக்கட்டும் - உபாயாந்தரங்களினுடையவும் அபாயஙகளினுடையவும் ஸம்யோகத்தில் இவ்வதிகாரியினுடைய ப்ரபத்திநிஷ்டைகொலையும்.

ஆபாஸமான-அபகர்ஷமான. ஸத்யதர்மத்தைப்பற்றிநின்று-ஸத்யரூபதர்மத்தைப பற்றிநின்று

ஸர்வதர்மபரிதயாகத்தின் கருத்தறியாதார் - ஸர்வதர்மபரித்யாகத்தினுடைய ஹேதுவை அறியாதார். த்யாகத்துககு ஹேது வேதென்னில்; ஸ்வரூபவிரோதித்வமும் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷயமும். இபபோது, தர்மசப்த விசேஷணமான ஸர்வசப்தத்துக்கு ஸாகல்யவாசித்வம்அர்த்தமாகக்கொள்ளவேணும். தத்பக்ஷத்தை-த்யாகத்தின் கருத்தறியாதார் தூஷிக்கும்பக்ஷத்தை. உத்க்ஷேபிக்கிறார்-எடுக்கிறார்.

மூ.—அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே. தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; ஆகாது, தர்மசப்தம் அதர்மநிவ்ருத்தியைக்காட்டாமையாலே.

வ்யா.—அதாவது-த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், (𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁, 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃) (இதம்குரு, இதம்மாகார்ஷீ:) என்று, விதிநிஷேதாத்மகமாயிருக்கையாலே, ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்று சொல்லுகையாலே, விஹிதாநுஷ்டாநத்தோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் ஒக்கத் தள்ளுண்ணுமளவில், அடைத்தகத்தைத் திறந்தால் நிஷித்த பதார்த்தங்கள் புகுருமாப்போலே, அதர்மங்களான நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திகள் புகுரும் என்று சிலர்சொன்னார்கள் என்கை.

அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (அது கூடாது, அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே யென்று.) அதாவது - ஸர்வ தர்மங்களையும் விடச்சொன்ன இத்தால் அதர்மங்கள் புகுரும் என்கிற விதி ஸம்பவியாது; தர்மங்களை விடச்சொன்ன மாத்ர மொழிய, அதர்மங்களைச்செய்யென்று சொல்லாமையாலேஎன்கை.

அதர்மநிவ்ருத்தியும் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே, அத்தை விடச்சொன்னால், அதர்மத்தைச் செய்யென்னுமிடம் அர்த்தாநுக்தமாகாதோ என்கிற ப்ரதிவாதியுக்தியை அநுவதிக்கிறார் (தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாதோ வென்னில என்று.) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாது, தர்மசப்தம் அதர்மநிவ்ருத்தியைக் காட்டாமையாலே யென்று.) அதாவது - தர்மங்களைவிடச் சொன்ன இத்தால், அதர்மங்களைச் செய்யென்னுமிடம் தன்னுடையே சொல்லிற்றாகாது, தர்மசப்தம், அதர்ம நிவ்ருத்யாத்யங்க ஸஹிதமாய் ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள விஹிதாநுஷ்டாநத்தைக் காட்டுமதொழிய, ஸாமாந்யேந அதர்மநிவ்ருத்தி மாத்ரத்தைக் காட்டாமையாலே யென்கை.

அ.—நிஷித்தபதார்த்தங்கள்-ஸ்வாநகாத்தபங்கள. தர்மங்களை விடச்சொன்னமாத்ரமொழிய - "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று தர்மங்களைவிடச் சொன்னமாத்ரத்தை விட்டு. இவ்விடத்தில், மாத்ரசப்தத்தாலே - அதர்மநிவ்ருத்தி சாப்தமன்றென்றபடி. அதர்மங்களைச் செய்யென்று சொல்லாமையாலே - அதர்மங்களைப் பண்ணென்று சாப்தமாகச் சொல்லாமையாலே அதர்மநிவ்ருத்தியும் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே - அதர்மநிவ்ருத்த்யங்க ஸஹிதமான விஹிதாநுஷ்டாநம் தர்மசப்தவாச்யமாகையாலே. அத்தை விடச்சொன்னால் - அதர்ம நிவ்ருத்தியை விடச்சொன்னால்.

மூ.—காட்டினாலும், அத்தையொழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை. தன்னையும், ஈஶ்வரனையும், பலத்தையும் பார்த்தால் அவை புகுரவழியில்லை. (மாம) ஸர்வரக்ஷகனாய், உனக்குக்கையாளாய், உன்னிசைவுபார்த்து, உன்தோஷத்தைப் போக்யமாகக் கொண்டு, உனக்குப்புகலாய், நீர் சுடுமாப்போலே சோப்பாரோ பிரிக்கும்போதும் விடமாட்டாதே ரக்ஷிக்கிற என்னை.

வ்யா.—அதர்மநிவர்த்திக்கு தர்மஶப்தவாச்யத்வம் முக்யமாக வில்லையேயாகிலும், ஸாவஶப்த ஸாஹித்யத்தாலே தர்மஶப்தம், விஶேஷணபூதமான இதுதன்னையுங்காட்டாதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (காட்டினாலுமென்று தொடங்கி.) அதாவது - அப்படி காட்டிற்றாகிலும், அது இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமல்லாமையாலே, அத்தையொழிந்த விஹிதாநுஷ்டாநரூபதர்மங்களானவற்றைச் சொல்லிற்று மித்தனை யென்கை.

இங்ஙன் ஒதுக்குகிறது என்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தன்னையுமென்று தொடங்கி) அதாவது - அதர்மாநுஷ்டாநம் ஶேஷிக்கு அநிஷ்டமாகையாலே, அவனுக்கு அதிஶயகரணமொழிய அநிஷ்டகரணத்தை சேராதபடியான ஸ்வரூபத்தையுடைய தன்னைப்பார்த்தாலும ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹதையாலே, இத்தலையில ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தியொழிய ப்ரவ்ருத்யம்ஶத்தில் ஒன்றையும்பொறாத உபாயபூதனான ஈஶ்வரனைப் பார்த்தாலும் இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திக்கு பலம அவனுடைய ப்ரீதியாகையாலே தாத்ருஶமான பலத்தைப்பார்த்தாலும் இம்மூன்றுக்கும் விருத்தங்களான அவைபுகுரவழி யில்லையென்கை. ஆகையால் தர்மஶப்தம அதர்மநிவ்ருத்தியைககாட்டிற்றாகிலும், அத்தையொழிந்தவற்றைச் சொல்லிற்றாகக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆக, த்விதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (மாம் என்று) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனென்று தொடங்கி.) அதாவது - நம்முடைய ரக்ஷணம இவன் பண்ணுமோ பண்ணானோ என்று ஸம்ஶயிக்கவேண்டாதபடி ஸர்வருடையவும் ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய, தன் பெருமையையும், நம் சிறுமையையும பார்த்து நம்மோடு கலப்பற்றிருக்குமோ என்ன வேண்டாதபடி, (సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ) (ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்த்தாபய) என்று, ஏவிக்காரியங்கொள்ளலாம்படி உனக்குக் கையாளாய் உன்னை ரக்ஷிக்கையில உண்டான நசையாலே,

---

அ —நம்மோடு கலப்பற்றிருக்குமோவென்ன வேண்டாதபடி-நம்மோடு கலந்திருக்கமாட்டானென்ன வேண்டாதபடி. ஏவி-நியமித்து. கையாளாய்-ஹஸ்தகனாய்.

மூ.—இத்தால்-பரவ்யூஹங்களையும், தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் தவிர்க்கிறது. தர்மஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன் தானே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்பற்று என்கையாலே, ஸாக்ஷாத்தர்மம், தானேயென்கிறது.

வ்யா.—(రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే)(ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே)என்கிறபடியே ரக்ஷ்யபூதனான உன்னிசைவுபார்த்து நங்குற்றங்கண்டு இகழ்வோமோ என்று அஞ்சவேண்டாதபடி (అస్థానస్నేహకారుణ్యధర్మాధర్మధియాకులమ్) *அஸ்தாநஸ்நேஹகாருண்யதர்மாதர்மதியாகுலனான உன் தோஷத்தை போக்யமாகக்கொண்டு அஶரண்ய ஶரண்யனாகையாலே நீயும், பிறரும் உனக்குத் தஞ்சமல்லாத தசையில் ஒதுங்கலாம்படியான புகலாய், சைத்யமே ஸ்வபாவமான ஜலம் ஔஷ்ண்யத்தைப் பஜிக்குமாபோலே, அபராதக்ஷாமணம் பண்ணி கடிப்பிக்கும் புருஷகாரபூதரே, "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றத்தைக்காட்டி அகற்றும்போதும், விடக்ஷமன்னறிகே, "என்னடியாரது செய்யார்" என்று மறுதலித்து ஒருதலைநின்று ரக்ஷிக்கும் என்னை என்கை.

(மாம) என்று-விபவரூபத்தைக் காட்டுகையாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்று தொடங்கி.) அதாவது - என்னை என்று, அவதரித்துக் கண்ணுக்கிலக்காய் அணுகிநிற்கிற தன்னை, வரணீயனாகச்சொன்னவித்தாலே, தேஶவிப்ரகர்ஷத்தையாலே காணவுங் கிட்டவும் ஒண்ணாதபடியிருக்கிற பரவ்யூஹங்களையும், அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தனன்றிக்கே, உபாயாந்தர நிஷ்டர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிற அக்நீந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது என்கை.

தர்மங்களையெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே, பலிதமானதொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தர்மஸம்ஸ்தாபநமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామి) (தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி) என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்திக்கு உடலான தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதாகப் பிறந்தவன் தானே, (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று - மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான ஸர்வதர்மங்களையும்விட்டு என்னைப்பற்று என்று சொல்லுகையாலே, அவை ஸாக்ஷாத் தர்மங்களன்று, ஸ்தாபநீயமான ஸாக்ஷாத்தர்மம் (కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్) (க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) என்று - ஸநாதந தர்மமான தானே என்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்கை.

அ —இசைவு - ஸமாதானம். அதாவது - அப்ரதிஷேதம். இகழ்வோமோ-கைவிடுவமோ. தோஷத்தை - தர்மத்தை அதர்மமாக நினைக்கையாகிற தோஷத்தை. புகலாய-ப்ரவேசிக்கும் ஸ்தலமாய. அகற்றும்போது - பிரிக்கும்போது. மறுதலித்து-யுத்தம்பண்ணி. ஒருதலைநின்று-ஒருபக்கமேயிருந்து.

அணுகிநிற்கிற - ஸஹிதனாய்நிற்கிற - கிட்டிநிற்கிற.

[గీ - ౪ - ౮] (పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచదుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయసమ్భవామియుగేయుగే) [భా - ఆ-౮౮] (యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్.)

மூ —இத்தால்-விட்ட ஸாதநங்களின் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது. அதாவது - ஸித்தமாய், பரமசேதநமாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரபாயமாய, ப்ராபதமாய, ஸஹாயாநதர நிரபேக்ஷமாயிருககை. மற்றை உபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே, ஸ்வரூபஸித்தியில் சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; அசேதநஙகளுமாய் அஶக்தங்களுமாயிருககையாலே காாயஸிததியில ஈஶ்வரனை யபேக்ஷித்திருககும்; இந்தஉபாயம அவற்றுககெதிர்த்தட்டாயிருககையாலே இதரநிரபேக்ஷமாயிருக்கும்.

வ்யா.—இததாலென்சொலலுகிறதென்ன அருளிசசெய்கிறூர் (இத்தால்விட்டஸாதநஙகளின்ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதென்று.) அதாவது - இப்படிச்சொன்ன இத்தால், கீழ் விட்டஸாதநங்களில் காட்டில், இநதஸாதநத்துககுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது எனகை.

அதுதானேதென்ன அருளிச்செயகிறூர் (அதாவதென்று தொடங்கி.) இததால் - கீழ்விட்டஸாதநஙகளிற் காட்டில், இதுககு ஏற்றமாவது, சேதநப்ரவ்ர்ததியாலே தனஸ்வரூபஸிததியாம்படி யிருககையன்றிககே, ஸநாதநதர்மமாகையாலே ஸிததமாய், (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸர்வஜ்ஞ விஷயமாகையாலே, பரமசேதநமாய், (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே) என்கிறபடியே, ஸாவஶக்தியாய், சேதநஸாத்யமாய், நடுவே அபாயங்கள் புகுருகைககு அவகாஶமுண்டாமபடியிருக்கைகயன்றிக்கே ஸித்தவஸ்துவா யிருககையாலே நிரபாயமாய், பரதந்த்ரனுன இசசேதநனுடைய ஸ்வரூபத்துககு அப்ராப்தமாயிராதே ப்ராப்தமாய், கீழச்சொனன பரமசேதநதவாதிகளாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருககை யெனறபடி.

இநதஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷதவத்தை ஸஹேதுகமாக ஸ்தாபிககிறூர் (மற்றை உபாயங்களெனறு தொடஙகி மேல்ஸூனறுவாகயததாலே.) அதாவது-இத்தையொழிநத உபாயங்கள் சேதநப்ரவ்ாததியாலேஸாதிககப்படுமவை யாகையாலே, தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்தியில் ப்ரவர்த்திகனுன சேதநனை அபேக்ஷித்திருககும்; இவனுக்குச செயயவேண்டுமவை அறிகைககும், அதுதன்னைசசெய்துதலைககட்டுகைக்கும யோக்யதையில்லாத அசேதநங்களுமாய, அஶகதஙகளுமா யிருக்கையாலே, சேதநனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமான கார்யத்தினுடைய ஸிததியில் (ఫలమత ఉపపత్తేః) (பலமதஉபபததேஃ) என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வோப யோகியான, ஸர்வஶக்தித்வாத யுபபத்தியையுடையனுன ஈஶ்வரனை யபேக்ஷித்திருக்கும; இந்த உபாயம் ஸித்ததவ, பரமசேதநத்வ, ஸர்வஶகதித்வங்களாலே அவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டா யிருககையாலே, அந்யநிரபேக்ஷமாயிருககுமெனகை.

மூ.—இதிலே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குணவிசேஷங்கள் நேராகப்ரகாசிக்கிறது. கையும உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், ஸேநாதூளி தூஸரிதமான திருக்குழலும், தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரத்ய்வேஷத்தை (மாம்) என்று காட்டுகிறான். (ஏகம்.) இந்த ஏகசப்தம ஸ்தநாநப்ரமாணததாலே அவதார ஞார்த்தத்தைக காட்டுகிறது

வ்யா —இனி, இப்பதததிலே ஆசரயண ஸௌகர்யா பாதகங்களான குணவிசேஷஙகளெல்லாம ப்ரகாசிக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (இதிலேயென்றுதொடங்கி.) அதாவது - அதர்மபுத்தியாலேதர்மத்திலநின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுநனுககு, குற்றம் பாராதே அபேக்ஷிதார்த்தஙகளை அருளிசசெயகையாலே,வாதஸல்யம் ப்ரகாசிக்கிறது; தன்னுடைய பரத்வததைப் பலகாலும் அருளிச்செய்தவளவன்றிககே, அர்ஜுநன பரதயக்ஷிககுமபடி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வம் ப்ரகாசிக்கிறது; (ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ) (ஹேகர்ஷ்ண ஹேயாதவ) என்று, அர்ஜ்ஜுநன் தானேசொல்லும்படி இவனோடேகலந்து பரிமாறுகையாலே ஸௌசீல்யம ப்ரகாசிக்கிறது; அப்ராக்ருதமானதிருமேனியைக கண்ணுககிலககாம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்யம் ப்ரகாசிககிறது என்கை; குணவிசேஷங்கள என்றது-ஆச்ரயணத்துககு அபேக்ஷிதஙகளானவையென்றுதோற்றுகைககாக நேராகப்ரகாசிக்கிறது என்றது-ஸ்புடமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி.

இவை எல்லாவற்றிலும வைததுககொண்டு, மிகவும் அபேக்ஷிதம் ஸௌலப்யமாகையாலே, அவதாரப்ரயுக்தமான ஸௌலப்யத்தள வன்றிக்கே, ஸாரதயேவஷததிலுயர்ந்திருக்கிற ஸௌலப்யாதிசயத்தை தாசிப்பித்தமையை அருளிசசெய்கிறார (கையும் உழவுகோலுமென்று தொடங்கி) அதாவது - குதிரைகளை ப்ரேரித்துநடத்துகைககாகத திருக்கையிலேதரித்த உழவுகோலும, அவற்றை இடவாய வலவாயத் திருப்புகைக்காகவும, நிறுதத வேண்டுமிடத்திலே தாஙகி நிறுததுகைககாகவும பிடிதத சிறுவாய்க்கயிறும், திருமுடியில ஒன்று ஆசசாதியாமல் நிற்கையாலே ஸேநாதூளியாலே புழுதிபுடைத்த திருககுழலும், "தேர்கடவிய பெருமான்கனைகழல்" எனகிறபடியே, சாததின சிறுச்சதங்கையுந தானுமாகத் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய நிற்கிற ஸாரதய்வேஷததை என்னை என்று காட்டுகிறான என்கை. ஆக, த்ருதீயபதார்த்தத்தை அருளிச்செயதாராயதது.

அநந்தரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம பண்ணுகிறார் (ஏகமென்று.) அதுககு அர்த்தம் அருளிசசெய்கிறார் (இநதஏகசப்த மென்று தொடங்கி.)

அ.—உழவுகோல-கசை,சிறுவாய்க்கயிறு-ஸூக்ஷ்மகலீநாஜ்ஜு:.

மூ.—"மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே" "தமேவ சாத்யம்" "த்வமேவோபாய பூதோமேபவ" "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று சொல்லுகிறபடியே. இத்தால் - (வ்ரஜ) என்கிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயபாவத்தைத் தவிர்க்கிறது.

வ்யா.—அதாவது - இவ்வுபாய விஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே பலவிடங்களிலும் அவதாரண ப்ரயோகம் உண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இந்த ஏகஶப்தமும் ஸ்த்தாந ப்ரமாணத்தாலே அவதாரணமாகிற அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறது என்கை.

இவ்வுபாயத்தை நிர்த்தேஶித்த அநந்தரம், அவதாரண ப்ரயோகம்பண்ணின வசநங்கள் பலவற்றையும் இதுக்கு உதாஹரணமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாமேவ என்றுதொடங்கி.) அதாவது - (మామేవయేప్రపద్యన్తే) (மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே) என்று - என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்கள் என்றும், (తమేవ చాద్యంపురుషంప్రపద్యే)(தமேவசாத்யம் புருஷம்ப்ரபத்யே)என்று-ஆத்யனான அந்தபுருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேன் என்றும், (త్వమేవోపాయభూతోమేభవ) (த்வமேவோபாயபூதோமேபவ) என்று-நீயே எனக்கு உபாயமாகவேணும் என்றும், "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய" என்று-எனக்கு உபாயம்தருகிற விடத்தில உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தாயென்றும் சொல்லுகிற இவ்விடங்களில்,(மாமேவ, தமேவ, த்வமேவ, நின்பாதமே) என்று, ஸ்வீகார்யவஸ்து நிர்த்தேஶாநந்தரம் அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே என்கை.

ஏதத்வ்யாவர்த்யம் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலென்றுதொடங்கி.) அதாவது – உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில, பௌருஷத்யம் ப்ரஸங்கிகையாலும், தேவதாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில, மாம என்று - அஸாதாரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்தமாகையாலும, இந்த அவதாரணத்தால, (வ்ரஜ) என்று - மேல்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்தில உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது என்கை. இந்த ஸ்வீகாரந்தான் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாதநம் என்று நினைக்கலா யிருக்கையாலே, இதில ஸாதநத்வம் அவஶ்யம் கழிக்கவேணுமிறே.

அ.—அந்வயமாவது-ஸ்வீகாரமுண்டானால்பகவத்ப்ராப்தி உண்டென்னுமது. வ்யதிரேகம் - ஸ்வீகாரமில்லாதபோது பகவத்ப்ராப்தி யில்லையென்னுமது. ஸாதநம்-உபாயம். இதில்-இந்தஸ்வீகாரத்தில். அவச்யம்கழிக்கவேணுமிறே-ஸித்தோபாயம் ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்காஸஹமாகையாலே.

மூ.—ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவந்தது. ஸர்ஷ்ட்யவதாராதி முகத்தாலேபண்ணினக்ருஷிபலம். "அதுவுமவனதின்னருளே."

வ்யா.—ஸ்வீகாராநந்தரமொழிய உபாயம கார்யகரமாகாமையாலேபேறுக்கு இது அவஶ்யம வேண்டியிருக்க, இதில்உபாயத்வத்தைக கழிக்கிறபடி தானெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேவந்தது என்று.) அதாவது-ஸ்வீகாராநந்தரம் இவனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும, இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகிற விது அவனாலேயானாப்போலே, தத்பூர்வபாவியான ஸ்வீகாரந்தானும் அவனாலேயுண்டானது என்கை. இத்தால் – ஸ்வீகாரத்துக்குஉபாயகார்யத்வமொழிய உபாயத்வமில்லையென்றதாயிற்று.

அவனாலே வருகையாவதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியென்று தொடங்கி.) அதாவது - கரணகளேபரவிதுரனாய, போகமோக்ஷஶூந்யனாய, அசித்விஶேஷிதனாய்க் கிடக்கிறதசையிலே, கரணகளேபரவிஶிஷ்டனாய், ஜ்ஞாநவிகாஸயுக்தனாம்படி ஸ்ருஷ்டித்து, "எதிர் சூழலபுக்கு" என்கிறபடியே, இவனை அங்கீகரிக்கைக்காக அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணி அவதரித்த விடங்களிலே, ஆஶ்ரயணருசி விஶ்வாஸஜநகமான தன் குணசேஷ்டிதாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து, இவ்வழியாலே அவன் பண்ணின க்ருஷியாலே பலித்தது இதுவென்கை. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (அதுவுமவனதின்னருளேயென்று.) அதாவது- "உணர்விலும்ப ரொருவனை யவனதருளா லுறற்பொருட்டென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" என்று - உணர்வுமிக்கிருக்கக்கடவரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய் அதவிதீயனானவனை, அவனுடைய அருளாலே ப்ராபிக்கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யிருத்தினேனென்று தம்முடைய ஸ்வீகாரத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், "அதுவுமவனதின்னருளே" என்று, அந்த ஸ்வீகாரந்தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே யுண்டானதென்று ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே ஸ்வீகாரம் அவனுடைய க்ருஷிபலமென்றே கொள்ள வேணுமென்கை.

அ.—இவனுக்கு - சேதநனுக்கு. அவனாலே - உபாயபூதனான ஈஶ்வரனாலே. தத்பூர்வபாவியான-அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும இஷ்டப்ராப்திக்கும்முன்னே உண்டாயிருக்கிற. உபாயகார்யத்வம - உபாயகார்யோபயோகித்வம.

போகம் - ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயு மிருக்கிற ஸுகாநுபவம. விஶ்வாஸமாவது-ஸுத்ருடமானமதி. குணசேஷ்டிதாதிகளை என்கிறவிடத்தில், குண என்று-ஸௌலப்யாதிகுணங்களையும், சேஷ்டித என்று-வ்யாபாரங்களையும், ஆதிஶப்தத்தாலே-திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களையும் சொல்லவுமாம. இவ்வழியாலே-இந்தவுபாயத்தாலே; இந்த மார்க்கத்தாலே யென்னவுமாம்.

மூ.—இத்தையொழியவும் தானே கார்யஞ்செய்யும் என்று நினைக்ககடவன் அல்லாதபோது உபாயநைரபேக்ஷ்யம்ஜீவியாது. இது ஸர்வமுக்திபரஸ்ங்கபரிஹாரார்த்தம், புத்திஸமாதாநார்த்தம், சைதந்யகார்யம், ராகப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்டம, அப்ரதிஷேத தயோதகம.

வ்யா.—இபபடி யாகையால் இந்தஸ்வீகாரத்தில் சரக்கறநினைக ககடவனெனகிறா (அத்தையொழியவுமென்றுதொடங்கி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரத்துக்கும தானேகர்ஷிபண்ணுவா ரொருவ ருகையாலே, இதுக்காகவன்று அவன நமககுக கார்யஞ் செய் கிறது, இததையொழியவும இவ்வாதமோஜ்ஜீவநகரானை தானே நம்முடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமானகார்யத்தைச் செய்யுமென்று பரதிபத்திபண்ணக் கடவனென்கை.

இப்படி நினைக்கவேண்டுகிற தென்னென்ன அருளிச்செய் கிறார் (அலலாதபோது என்று தொடங்கி.) அதாவது - இத்தை யொழியவுந கார்யஞ்செய்யுமென்று நினையாதே, இதுவும் வேணும் அவன் காயஞ்செய்கைக்கு எனறு நினைக்குமளவில், உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவிக்கப்பெறாது என்கை.

ஆனால் இந்தஸ்வீகாரந்தான் ஏதாவதென்ன அருளிசசெய் கிறார் (இதுஎனறுதொடஙகி.) அதாவது - இந்தஸ்வீகாரம் இதத லையிலொன்று மின்றிக்கேயிருக்க ஈஶ்வரன்தானே உஜ்ஜீவிப்பிக்கு மளவில், எலலாரும் பின்னை முகதராகவேண்டாவோ என்கிற ஸர்வமுக்தி பரஸங்கபரிஹாரத்துக்குறுப்பு; இதுதான், நெடுங் காலம் நமமை ரக்ஷியாதவன் இன்று நம்மை ரக்ஷிக்கும் எனறிரு க்கிறது நாம் எனகொண்டென்று இவன தளும்பாமல புத்திஸமா தாநம் பிறந்திருக்கைக்குறுப்பு; இவன்தான அசேதநமன்றிக்கே சேதநனாகையாலே, அவனே உபாயம்என்கிற அதயவஸாயம் இவன் சைதந்யத்தினுடைய கார்யம; வைதமாக அன்றிக்கே இதில் ரஸஜ்ஞனான இவனுடைய ராகத்தாலேப்ராப்தமான இது, ஸ்வரூபாதிரேகியன்றிக்கே தச்சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபத் திலே நிற்குமது, அநாதிகாலம் ஸ்வரக்ஷணாதிகளாலே அவன் பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலககிப்போந்த இவன் அதுதவிர்ந்த மைக்கு ப்ரகாஶகமெனகை.

அ.—சரக்கற-அதிசயம் போம்படியாக. இதுககாகவன்று-இந்த ஸ்வீகாரத்துக்காகவன்று. இத்தை யொழியவும் - இத்தைத் தவிரவும்.

மூ — கீழ்-தானுமபிறருமான நிலையைக குலைத்தான், இங்குத் தானும இவனுமான நிலையைக குலைக்கிறான். அவனை இவன் பற்றுமபற்று அஹங்கார கர்பபம், அவத்யகரம. அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம.

வயா —இனி, ''மாம'' எனகிற பதத்துககுக கீழும, இங்கும, ஈஸ்வரனுடைய செயல்களை யருளிசசெயகிறார் (கீழ என்று தொடங்கி.) அதாவது - (सर्वधर्मान् परित्यज्य) (ஸர்வதர்மாந பரித்யஜ்ய) எனகிற இடததில், ஸகலோபாயங்களையும் விடச்சொலலுகையாலே, பலப்ரதனான தானும் உபாயாநதரங்களுமாயக கூடிநிறகிற நிலையைக் குலைத்தான்; ''ஏகம'' என்கிற இடத்தில், ஸ்வீகாரத்தில உபாயபாவத்தைக் கழிசகையாலே உபாயபூதனான தானும, தன ஸ்வீகாரததில உபாயபுத்திபண்ணி நிற்கிற இவனுமான நிலையைக் குலைக்கிறானென்கை. உபாயாந்தரங்களைப் பிறர் என்றது, ''உன்னாலலலால் யாவராலும'' என்றாப்போலே.

இனி, ஸாதநபுத்தயா இவன் பண்ணும ஸ்வீகாரததினுடையதோஷத்தைஅருளிச்செயகிறார் (அவனையென்றுதொடங்கி.) அதாவது - நிருபாதிகரக்ஷகனான அவனை, தத்ரக்ஷ்யபூதனான இவன், தன்ரக்ஷணததுக்குறுப்பாக ஸ்வீகரிககிற ஸ்வீகாரம, ஸ்வகர்த்ர்த்வரூப அஹங்காரகர்ப்பமுமாய், பிதாவுக்குபுத்ரன் எழுத்துவாங்குமாபபோலே, அவத்யகரமுமா யிருக்குமெனகை.

ஆனால், ரக்ஷகமாவதுதானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகமென்று.) அதாவது - இவ்வாத்மாவினுடைய ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனானவவன், இவனை நாம் ரக்ஷிக்கக்கடவோம் என்று அபிமாநிததுக் கொளளுகையாகிற ஸ்வீகாரமே, இவனுக்கு ரக்ஷகமாயறுவது என்கை.

அ.—ஸாதநபுத்தயா இவன்பண்ணும்ஸ்வீகாரததினுடைய-ஸ்வாமித்வ புத்தயாஸ்வீகரிககைய்யன்றிக்கே ஸாதநபுத்த்யா இவன் பண்ணும் ஆஸ்ரயணத்தினுடைய. பிதாவுக்கு புதரன எழுத்துவாஙகுமாப்போலேயிருககும்-உதபாதகனுகையாலே ஹிதைஷியாய் தானறியாத தசையிலும் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் தமப்பனுக்கு புதரனானவன் தானறிந்த தசையிலே என்னை ரக்ஷிகக வேணும் என்று எழுதிவாங்கினால் இரண்டுதலைக்கு முண்டான வுறவுகருக் கொததையாமாப்போலே, ஸததாகாரண பூதனாய ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷகனாயக்கொண்டு போரும் அகாரவாசயனான ஸர்வேச்வரனுக்கும் மகாரவாச்யனான இவனுககு முண்டான ஸம்பந்தத்துககு அவதயகரமென்றபடி. ரக்ஷணத்துக்குக் கடவனானவன் - ரக்ஷணத்துக்கு சக்தனானவன். அபிமாநித்துக்கொளளுகையாகிற - அபிமாநிததுக் கைககொள்ளுகையாகிற.

மூ.—மற்றைஉபாயங்களுககு, நிவர்த்தி தோஷம், இதுக்கு ப்ரவர்ததிதோஷம."சிற்றவேண்டா." நிவர்த்தி கீழேசொல்லிற்று. உபகாரஸ்மாதியும் சைதநயததாலே வந்தது, உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது

வ்யா.—சேதந ப்ரவ்ர்த்தியில ஒனறையும இவ்வுபாயம்ஸஹியாதெனனுமததைத தெளிவிககைக்காக, உபாயாநதரங்களுக்கும் இவ்வுபாயத்துககு முண்டானவிஶேஷததை அருளிச்செயகிறார் (மற்றை யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - ஸிததோபாயமான இத்தை யொழிந்த உபாயஙகளுககு சேதந ப்ரவ்ரத்தியாலே ஸ்வரூபஸித்தியாக வேணடுகையாலே, இவனுடைய ஸ்வயத்ந நிவர்த்தி தோஷமாயிருக்கும்; இந்த வுபாயத்துச்கு, ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கம் அஸஹ்யமாகையாலே, இச்சேதநனுடைய ப்ரவ்ரத்தியென்பதொன்றுமே தோஷமாயிருககுமெனகை.

சேதந வ்யாபாரமொன்றும் வேண்டாவென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (சிற்றவேண்டாவென்று.) அதாவது- ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிற "மற்றொன்றில்லை" என்கிறபாட்டிலே, (சிற்றவேண்டா) எனறு, சிற்றுதல் - சிதறுதலாய் பரக்க ஒருவயாபாரம பண்ணவேண்டா எனகையாலே, இவ்வுபாயததில இழிபுமவனுககு ஒருவயாபாரம பண்ணவேண்டாவெனனுமிடமு சொல்லிற்றிறேயென்கை.

இதுதான் இஶ்லோகந் தனக்குள்ளே சொல்லிற்றென்கிறார் (நிவ்ரததி கீழேசொல்லிற்றென்று.) அதாவது - (ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய) என்று – ஸகலப்ரவ்ர்த்தியினுடையவும் நிவ்ர்த்தியே இவனுககு வேண்டுவதென்னுமிடம் கீழேசொல்லிற் றென்கை.

ஆறல் உபகாரஸ்ம்ர்திதான் வேணுமோ, அது உபாயத்தில் முதலிடாதோவென்ன அருளிச்செயகிறார (உபகாரஸ்ம்ர்தியுமென்றுதொடஙகி.) அதாவது - "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவிததொழும மனமேதந்தாய்" இதயாதியாலே இவ்வுபாயவிஷயததில, இவன பண்ணும் உபகாரஸ்ம்ர்தியும், இவனுடைய சைதந்ய ப்ரயுகதமாய் வந்ததித்தனை;' இது உண்டாகையாலே யனறோ ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்தது என்று உபாயத்தில் உட்புகாது எனகை. ஆக, சதுர்த்தபதார்த்தத்தை அருளிச்செயததாராயிற்று.

அ.—ஸ்வரூபஸித்தியாக வேண்டுகையாலே-சேதநனுடைய வ்யாபாரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஸிததியாக வேண்டுகையாலே.

உபாயத்தில் உட்புகாது-உபாயத்தில் அந்தர்ப்பவியாது.

மூ.—(ஶரணம்) உபாயமாக. இந்த ஶரணஶப்தம், ரக்ஷிதா வையும் க்ர்ஹத்தையும் உபாயத்தையும்காட்டக்கடவதேயாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்தையேகாட்டுகிறது; கீழோடேசேரவேண்டுகையாலே.

வ்யா.—இனி, பஞ்சமபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (ஶரணம் என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமாக என்று.) அர்த்தாந்தரங்களையும் காட்டவற்றாயிருக்க, இவ்விடத்தில் இது உபாயத்தையே காட்டுகிறமையை ஸஹேதுகமாக அருளிச் செய்கிறார் (இந்த ஶரணஶப்தமென்று தொடங்கி.) அதாவது - (ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దః శరణమిత్యయం। వర్తతే) (உபாயேக்ர்ஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ் ஶரணமித்யயம், வர்த்ததே) என்கிறபடியே, ஶரணஶப்தமான இது, ரக்ஷிதாவையும், க்ர்ஹத்தையும், உபாயத்தையும், காட்டக்கடவதேயாகிலும், (సాంప్రతం చైష ఉపాయార్థైకవాచకః) (ஸாம்ப்ரதஞ்சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:) என்கிறபடியே, இந்தஸ்தலத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது; ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு, தன்னைப்பற்றச்சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையால் கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே என்கை. ஆனால், கீழ்ச்சொன்ன ஸாதநாந்தர பரித்யாகந்தானே ஸ்வீகார்ய வஸ்துவின் உபாயத்வத்தைத் தோற்றுவிக்கும்தாயிருக்க, ஶரணஶப்த ப்ரயோகந்தான் வேணுமோ என்னில்; - வேணும். ப்ராபகஸமயத்தில்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் நதீநிஸ்தரணாநந்தரத்தில் ப்லவபரித்யாகம்போலே, ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ஸமாநமாகையாலே, தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும், ஸ்வீகாரமாத்ரம் வ்யவச்சேதகமாக மாட்டாமையாலே.

அ.—கீழோடே-ஸாவதாமாந என்கிற உபாயப்ரகரணத்தோடே. ஶரணஶப்தப்ரயோகந்தான்வேணுமோவென்னில என்கிற சங்காவாக்யத்துக்கு - சரணசப்தம் வேண்டாவென்று அபிப்ராயமாக வேணுமென்று ஸமாதாநவாக்யம். அதுக்கு ஹேது, ப்ராபக ஸமயத்தில் இத்யாதி வாக்யங்கள். ப்ராபக ஸமயத்தில்போலே-உபாயஸமயத்தில்போலே. ப்ராப்யஸமயத்திலும் - உபேயஸமயத்திலும். நதீநிஸ்தரணாநந்தரத்தில ப்லவபரித்யாகம்போலே-ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ப்ராபகஸமயத்தில்போலே ப்ராப்ய ஸமயத்திலும் ஸமாநமாகையாலே ப்ராப்ய ப்ராபகோபய ஸாதாரணமான ஸாதநாந்தர பரித்யாகம் ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய உபேயத்வத்தைவ்யவச்சேதித்து உபாயத்வத்தைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாதென்றபடி. தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும - ஸ்வீகாரம் அந்த ஸாதநாந்தர பரித்யாக விஶிஷ்டமேயானாலும். ஸ்வீகாரமாத்ரம்-ப்ராப்யப்ராபகோபய ஸாதாரணமான ஸ்வீகாரமாத்ரம். வ்யவச்சேதகமாக மாட்டாமையாலே-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய உபேயத்வத்துக்கு வ்யாவர்த்தகமாக மாட்டாமையாலே. உபாயவாசகமான சரணசப்தம் வேணும் என்று பூர்வேணாந்வய:.

மூ.—(வ்ரஜ) புத்திபண்ணு. கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய் அத்யவஸிதென்றபடி.

வ்யா.—அங்ஙன் சொல்லலாமோ, இந்தஉபாயாந்தரத்யாகம ஸ்வீகாரத்துக்குஅங்கமாக விதிக்கப்படுகிறதாகையாலே,ஸ்வீகார்யத்தினுடைய உபாயத்வத்தைக் காட்டவற்றாகையாலே, ஶரணஶப்த ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநம இல்லையே என்னில், அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது, ஆர்த்தமாகவருமதில்காட்டில் ஶாப்தமாகச் சொல்லு மது யுக்தமாகையாலே (आक्षेपतः प्राप्तानामाभिधानिकस्यैव ग्राह्यत्वात्) (ஆக்ஷேபதப்ராப்தாநா மாபிதாநிகஸ்யைவ க்ராஹ்யத்வாத்) என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

ஆக, உபாயவாசியான இந்த ஶரணஶப்தத்தாலே, இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யதயா ஸ்வீகார்யத்வமும், ப்ராபகதயாஸ்வீகார்யத்வமும் உண்டாகையாலே, அதில் ப்ராப்யதயா ஸ்வீகாரத்தை வ்யவச்சேதித்ததாயிற்று.

இனி, ஷஷ்டபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (வ்ரஜ என்று) அதுக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (புத்திபண்ணு என்று.) அதுதன்னை விஶதீகரிக்கிறார (கத்யர்த்தமாவது என்றுதொடங்கி.) அதாவது- (व्रज गतौ) (வ்ரஜ கதௌ) என்கிறதாதுவிலே கத்யர்த்தமாய,(गत्यर्था बुद्ध्यर्थाः) (கத்யர்த்தா புத்த்யர்த்தா:) என்கிற ந்யாயத்தாலே,கத்யர்த்தமாவது புத்த்யர்த்தமாய், அத்யவஸிதென்றபடி என்கை. "இந்த புத்தியாகிறது, த்யாஜ்யகோடியில் உத்தீர்ணமாய, உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய, பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்ய கார்யமாய, ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், பகவந் முகவிகாஸஹேதுவாய, ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்ப விதுரமாயிருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநவிஶேஷம்" என்று, பரந்தபடியில இவரருளிச்செய்தவிது இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அ.—அங்ஙன் சொல்லலாமோ-அந்தப்படி சொல்லலாமோ. இந்தவுபாயாந்தரத்யாகம்-வக்ஷ்யமாண உபாயாந்தரத்யாகம். ஸ்வீகாரத்துக்கு-விததோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு. ஸ்வீகார்யத்தினுடைய-ஸ்வீகார்ய வஸ்துவினுடைய. ஆர்த்தமாக வருமதில் காட்டில்-விளம்பேந ப்ரதிபத்திஜநகமான ஆர்த்தத்தாலே தோன்றுமதிற்காட்டில். ஶாப்தமாகச்சொல்லுமது-ஶப்தத்தாலே சொல்லுமது.

த்யாஜ்யகோடியி லுத்தீர்ணமாய-த்யாஜ்யங்களாகச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாத் யுபாயகோடியில் சேராததாய். உபாயகோடியில் அநநுப்ரவிஷ்டமாய் - உபாயவர்க்கத்திலும் ப்ரவேஶியாததாய; உபாயகணனையில் ப்ரவேஶியாததாய என்னவுமாம். ப்ராபகாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய - ஸாதநாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாய ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய் - தத்தேகோபாயதா யாச்ஞாகர்ப்பமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய்-பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுகுணமாய. வ்யபிசாரமாவது - ஸமாதிபங்க ரூபாந்தராயங்கள். விளம்பமாவது - பலவிளம்பம். விதுரமாய் - கீழ்ச்சொன்னவைகளாலே விடப்பட்டதாய்.

மூ.—வாசிக காயிகங்களும இதுக்கு அபேக்ஷிதங்களா யிருக்கச்செய்தேயும், ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான அநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக, த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லி, த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, பற்றப்படும உபாயத்தைச்சொல்லி, உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரம் சொல்லுகிறது. (அஹம்.) ஸ்வகர்தயத்தை அருளிச்செய்கிறான். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய, ப்ராப்தனான நான்.

வ்யா.—ஸாமாநயேந சக்திவாசியானவிது, மாநஸவாசிககாயிகரூபமான கதித்ரயத்தையும காட்டவற்றாயிருக்க, மாநஸமான அத்யவஸாயமாத்ரத்திலே ஓதுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாசிக காயிகங்களும் என்று தொடங்கி.) அதாவது- "சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுஞ் செய்கையினாலும" என்கிற படியே கரணத்ரயத்தாலும் உண்டானஸ்வீகாரம அதிகாரபூர்த்திக்கு உடலாகையாலே வசநைகநிரூபமான வாசிகமும், அஞ்சல்யாதி ரூபமான காயிகமும இந்தஸ்வீகாரத்துக்கு அபேக்ஷிதங்களா யிருக்கச்செய்தேயும், * ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷமாகையாலே அவையிரண்டையுமொழிய, மாநஸமான அநுஷ்டாந மாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை. ஆக, ப்ரதிபதம் அர்த்தம அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி, பூர்வார்த்தத்தால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை அநுவதித்து நிகமிக்கிறார (ஆக, த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி என்றுதொடங்கி.) அதாவது- ஆக, பூர்வார்த்தத்தால, (ஸர்வதர்மாந) என்று- த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி, (பரித்யஜ்ய) என்று- த்யாகப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, (மாம) என்று- பற்றப்படுமஉபாயத்தைச்சொல்லி, (ஏகம) என்று- உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, (ஶரணம்) என்று- உபாயத்வஞ்சொல்லி, (வ்ரஜ) என்று - உபாயஸ்வீகாரம சொல்லுகிறது என்கை.

அநந்தரம், உத்தரார்த்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்யவதாகக்கோலி, அதில ப்ரதமபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார (அஹம என்று.) இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் ஈஸ்வரன செய்தருளுகிற அம்ஶத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யத்தை யருளிச்செய்கிறான் என்று.) அதாவது- அதிகாரிகர்த்தயமிறே, பூர்வார்த்தத்தில்சொல்லிற்று; உபாயபூதனான தன்னுடைய கார்யத்தை அருளிச்செய்கிறது இதிலேயிறே.

இனி, இப்பதத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனாயென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித) என்கிறபடியே, ஸர்வத்தையும் அறியுமவனாய, (పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే) (பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவச்ரூயதே) என்கிறபடியே, எல்லாஸாமர்த்யத்தையு முடையனாய், ஶேஷி யாகையாலே ப்ராப்தனாயிருக்கிற நான் என்கை.

மூ.—கீழ்நின்றநிலையும, மேல் போக்கடி அறிகைக்கும, அறிந்தபடியேசெயது தலைகட்டுகைக்குமஏகாந்தமானகுணவிஶேஷங்களையும் தன்பேறாகச்செயது தலைகட்டுகைக் கீடான பந்தவிஶேஷத்தையும் காட்டுகிறது. தனக்காகக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை அவனையிட்டுப்பாராதே தன்னையிட்டுப்பார்த்து, அநுசினவச்சந்திர தானானதன்மையை (அஹம) என்றுகாட்டுகிறான.

வ்யா.—அல்லாதகுணங்களெல்லாங்கிடக்க, இந்தகுணவிஶேஷங்களை இவ்வஹமஶப்தங்காட்டுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இவன கீழநினறநிலையும் என்றுதொடங்கி.) அதாவது - இசசேதநனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுமளவில இவன் பூர்வத்தில் நின்றநிலையும், மேல்போகத்தக்கவழியும் அறிகைக்கும், அறிந்தபடியே அவற்றைச்செய்து தலைகட்டுகைக்கும் தக்கவையாயிருந்துள்ள ஸர்வஜ்ஞதவ ஸர்வஶக்தித்வங்களாகிற குணவிஶேஷங்களையும் இவன காரியஞ் செய்யுமிடத்தில் இவனுக்காக வனறிக்கே, தன்பேறாகச செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான ஶேஷிதவரூப பந்தவிஶேஷத்தையும ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது என்கை.

(மாம்) என்கிற இடத்தில், ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிஶேஷங்கள் ப்ரகாஶித்தாப்போலே, "அஹம்" என்கிற விடததிலும் காரயகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிஶேஷங்கள் ப்ரகாஶிக்குமிறே. வாத்ஸல்யாதிகள் இல்லாதபோது ஆஶ்ரயணங் கூடாதாப்போலே, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் இல்லாதபோது காரயகரத்வம் கடியாமையாலே, இவ்விடத்தில ஜ்ஞாநஶக்திகளும ப்ராப்தியுஞ்சொன்ன இது பூர்த்திக்கும் உபலக்ஷணம்.

இப்பதத்தில் மாம் என்கிற இடத்தில், ஸாரதியாய நிற்கிற பாரதந்த்ர்யத்துக்குஎதிர்த்தட்டானதன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகக்கொண்டஎன்று தொடங்கி.) அதாவது - மாம் என்று, ஸாரத்யவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப்பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுநன் தனனுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரத்யவேஷத்தை ஸர்வாதிகனானவன்இப்படித்தாழநின்றது, தன்குணத்தாலேயிறே,

அ.—பூர்வத்தில நினறநிலையும்–இவன முனனே நினறஇருப்பும். அதாவது-ஸம்ஸாரியாயிருக்கை. மேலபோகத்தக்கவழி - மேல் போகிறத்துக்குத் தகுதியான மார்க்கம். அதாவது - பரமபதம்; அர்ச்சிராதிமார்க்க மென்னவுமாம்.

காரயகரத்வத்துக்கு - சேதநனுடைய கார்யத்தைப்பண்ணிக் கொடுக்கைக்கு. பூர்த்தியாவது-அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம்.

மூ.—கீழில் பாரதந்த்ர்யமும் இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே. (த்வா.) அஜ்ஞனாய், அஶக்தனாய், அப்ராப்தனாய், என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற உன்னை. (ஸர்வபாபேப்ய:.) மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவை யாவை சில பாபங்களைக் குறித்து அஞ்சுகிறாய் அவ்வோ பாபங்கள் எல்லாவற்றில் நின்றும்.

வ்யா.—என்று அவனையிட்டுப் பாராதே நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதியாய் நிற்கிறவனன்றோ என்று தன்னையிட்டுப் பார்த்து, ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னைப் பற்று என்றருளினான்; இதென்னாகக்கடவது என்று அஞ்சின அச்சந்தீர, ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாய்க்கொண்டு நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய யதாவஸ்தித வேஷத்தை (அஹம்) என்று தர்ஶிப்பிக்கிறான் என்கை.

ஏவம்பூதனானவன் பரதந்த்ரனானதும், தனக்கு ஸ்வரூபமாய்ச் செய்ததன்றென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கீழிலென்று தொடங்கி.) அதாவது - கீழ் ஸாரதியாய் நின்ற பாரதந்த்ர்யமும், நினைத்தது செய்யுமளவில் தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய ஸீமாபூமியிறே என்கை.

அநந்தரம், த்விதீய பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (த்வாவென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞனாய என்று தொடங்கி) அதாவது - உன் கார்யங்கள் அறிகைக்குத் தக்க ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய், அறிந்தாலும் செய்து தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகைக்கு ஶக்தியில்லாதவனாய், அது தான் உண்டானாலும் உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் உனக்குப் ப்ராப்தியில்லாதவனாய், இப்படியிருக்கையாலே ஸர்வதர்மங்களையும் விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாக பரிக்ரஹித்திருக்கிற உன்னையென்கை.

அநந்தரம், த்ருதீயபதத்தை உபாதாநம்பண்ணுகிறார் (ஸர்வபாபேப்ய: என்று.) இதுவும் பாபமும், பஹுவசநமும் ஸர்வ ஶப்தமுமாய், த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே, இம்மூன்றையும் உட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களென்று தொடங்கி.) அதாவது - பாபமாகிறது இஷ்டவிரோதியாயும் அநிஷ்ட ஹேதுவாயும் இருக்குமதாகையாலும்; மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே, இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோதிகளாகிறன பகவல்லாப விரோதிகளாகையாலும்; அதில் ஜ்ஞாநவிரோதியும், ருசிவிரோதியும், உபாயவிரோதியும் பண்டே நிவர்த்தமாகையாலும்;

அ.—இழிதொழில் - அடிமைத்தொழில். தன்னையிட்டுப்பார்த்து - ஸ்வதந்த்ரனாகத் தன்னையிட்டுப்பார்த்து. அச்சம் - பயம். யதாவஸ்திதவேஷத்தை - பரத்வத்தை. தனக்கொரு நிவாரகரில்லாதபடியான - "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" என்கிறபடியே நிவாரகரில்லாதபடியான. பண்டே - பூர்வமே.

மூ.—"பொய்ந் நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே, அவித்யாகாம வாஸநாருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. த்ருணச்சேத கண்டூயநாதிகளைப் போலே ப்ரக்ருதிவாஸநையாலே அநுவர்த்திக்குமவையென்ன, லோகாபவாதபீதியாலும், கருணையாலும், கலக்கத்தாலும் செய்யுமவையென்ன, எல்லாவற்றையும நினைக்கிறது.

வ்யா—இனி உள்ளது ப்ராப்தி விரோதியாகையாலே, நீ என்னை ப்ராபிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் என்று யாவையாவை சிலபாபங்களை உத்தேஶித்து பயப்படுகிறாய், அந்தந்தபாபங்களெல்லாவற்றில்நின்றுமென்கை.

அதில், பஹுவசந விவக்ஷிதங்களை அருளிச் செய்கிறார் (பொய்ந்நின்ற ஞானமுமென்று தொடங்கி.) அதாவது. "பொய்ந்நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும" என்று, உத்பத்திவிநாஶாதி யோகத்தாலே, அஸத்ய ஶப்தவாச்யமான அசேதந விஷயத்தில் ஆத்மஜ்ஞாநமும், அந்ததேஹாத்மாபிமாநமடியான ஸாம்ஸாரிகதுஷ்காம ப்ரவ்ருத்தியும், அந்த கர்மமடியாக வரக்கடவதான மாம்ஸாஸ்ருகாதி மலரூபதேஹ ஸம்பந்தமும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவித்யையும் கர்மமும் வாஸநையும, ருசியும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுமாகிற இவற்றைச் சொல்லுகிறது என்கை. இவற்றில, அவித்யையாவது - ஜ்ஞாநாநுதயரூபமாயும, அந்யதாஜ்ஞாநரூபமாயும், விபரீதஜ்ஞாந ரூபமாயும் மூன்றுவகைப்பட்ட அஜ்ஞாநம்.

கர்மமாவது - புண்யபாபம்; மோக்ஷத்தைப்பற்ற பாபத்தோபாதிபுண்யமும த்யாஜ்யம. (𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯) (புண்யபாபே விதூய) என்னக்கடவதிறே. வாஸநையாவது - அஜ்ஞாநவாஸநையும, கர்மவாஸநையும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தவாஸநையும். ருசியும் விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதையாயிருக்கும், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமாவது - ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மரூபமாயிருந்துள்ள அசித்ஸம்பந்தம். இனி, ஸாவஶேஷவிவக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (த்ருணச்சேத இத்யாதியாலே.) அதாவது - துரும்பு நறுக்குகை, தினவு தின்றவிடம் சொறிகை தொடக்கமானவைபோலே, அபுத்தி பூர்வகமாக ப்ரக்ருதி வாஸநையாலே அநுவர்த்திக்கும உத்தராகங்களென்ன; செய்யாதபோது "லோகம நம்மை அபவாதஞ் சொல்லுமே" என்கிற பயத்தாலும் நம்மைக்கண்டு லௌகிகர் இவற்றைத் தவிருவார்களாகில் அவர்களுக்கு விநாஶமாமே! ஐயோ! என்கிற க்ருபையாலுஞ் செய்யும் நித்யநைமித்திககாமங்களென்ன;

அ.—மாம்ஸாஸ்ருகாதி மலமூத்ரதேஹம - மாம்ஸாஸ்ருகாதி மலரூபதேஹம்.

மூ —உந்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு க்ரமப்ராப்திபோலே த்யஜித்த உபாயங்களிலே இவை அந்விதங்களாமோவென்று நினைக்கவேண்டா. கலங்கி உபாயபுத்த்யாபண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாதகத்தோடொக்கும்.

வ்யா —ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி த்யக்தோபாயங்களிலே அந்வயித்தல், புநஃப்ரபத்தி பண்ணுதல் செய்யுமவை யென்ன எல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது என்கை.

ஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும் வஸ்துகத்யா ஸாதநகோடியிலே அந்வயிக்கு மென்னுமத்தை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச் செய்கிறார் (உந்மத்தஇத்யாதியாலே.) அதாவது-(உன்மாதஶ்சித்தவிப்ரமஃ) (உந்மாதஸ்சித்தவிப்ரமஃ) என்கிறபடியே, சித்தவிப்ரமம் பிறந்தானொருவன, "இன்ன வூருக்குப்போகிறோம" என்கிற நினைவின்றிக்கே யொருவழியேபோகாநின்றால், அவ்வழிக்கு ஓரூரோடே ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கையாலே, அவ்வூரிலே சென்றுசேருமாப்போலே, ஸாதநபுத்திரஹிதமாக லோகாபவாத பீதயாதிகளாலே செய்யப்படுகிற இவை, விட்ட உபாயங்களிலே அந்விதங்களாமோ வென்று நினைக்கவேண்டா அந்விதங்களாயே விடுமென்றபடி. "ஆநர்ஸம்ஸ்ய பரதந்தராய் அநுஷ்டித்தாலும், எறிட்ட கட்டி ஆகாஸத்திலே நில்லாதாப்போலே, இவையுமொரு பலத்தோடே ஸந்திப்பிக்கக்கடவது; ஆகையாலே அவையும்பாபஸாப்தவாசயமாகக்கடவது" என்றிறே தனிஸ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது. அதுதானே யாகிறது, புநஃப்ரபத்திக்குதோஷமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கலங்கி என்று தொடங்கி.) அதாவது-ஸக்ருதநுஷ்டாந மொழிய புநரநுஷ்டானத்தை ஸஹியாப்ரபத்தி ஸ்வபாவத்தை யறியாதே கலங்கி அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்காகவாதல், இஷ்டப்ராப்திக்காக வாதல், உபாயபுத்த்யா மீண்டு பண்ணும் ப்ரபத்தியும் (ஶ்ரத்தாபாதகபீதஸ்த்வம்) (அதபாதகபீதஸ்த்வம) என்று, உபாயாந்தரம்போலே பாதகஸமமென்கை.

அ.—உத்தராகங்கள்- ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரமுண்டான பாபங்கள். ஸாதநபுத்த்யாசெய்யாதவையும - விசேஷித்துக்கைங்கர்யபுத்த்யா செய்யுமவையன்றிக்கேஸாதநபுத்த்யா செய்யாதவையும, வஸ்துகத்யா - வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே. ஸாதநகோடியிலே- ஸாதந வர்க்கத்திலே.

ஸ்வயம்கர்த்தா, ப்ரயோஜககர்த்தா, ப்ரயோஜ்யகர்த்தா என்று கர்த்ருத்வம்த்ரிவிதம. அதில் ஸ்வயம் கர்த்தாவாவது - தானே செய்கை. ப்ரயோஜககர்த்தாவாவது - பிறரைக்கொண்டுசெய்விக்கை.ப்ரயோஜ்யகர்த்தாவாவது - பிறர் ஏவச்செய்கை.

மூ.—(மோக்ஷயிஷ்யாமி) முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன். ணிச்சாலே நானும் வேண்டா, நீயும் வேண்டா, அவை தன்னடையே விட்டுப் போங்காணென்கிறான். என்னுடைய நிக்ரஹபலமாய் வந்தவை நானிரங்கினால் கிடக்குமோ என்கை அநாதிகாலம் பாபங்களைக் கண்டு நீபட்டபாட்டை அவைதான் படும்படி பண்ணுகிறேன்.

அநந்தரம், சதுர்த்தபதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி யென்று.) அதுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேனென்று.) அதாவது - இவற்றில் நின்றும் விடப்பட்டவனாம்படி பண்ணக்கடவேன் என்கை. இனி ணிஜாதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ணிச்சாலே யென்று தொடங்கி) அதாவது-"இஷ்யாமி" என்கிற ணிச்சாலே ஸ்வயம் கர்த்தாவாகையன்றிக்கே, தான் ப்ரயோஜககர்த்தாவாய், விடுவிக்கக்கடவனென்கையாலே, நானும் இதுக்கொரு யத்நம்பண்ண வேண்டா, நீயும் இதுக்கு ப்ரார்த்திக்க வேண்டா, நீ என்னை ஆஶ்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே உன்னைக்கண்டு தானே பயப்பட்டு, "காணே வொருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்" என்கிறபடியே, போனவழி தெரியாதபடி தன்னடையேவிட்டுப்போங்காணென்று அருளிச்செய்கிறான் என்கை.

இப்படி அருளிச்செய்ததின் கருத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னுடைய வென்று தொடங்கி) அதாவது-பாபங்களாகிறன - குப்பையில் ஆமணக்குப்போலே யெழுந்து, பாம்புபோலே மிடற்றைப் பிடிப்பதொன்றன்றே; சேதநன் பண்ணின கர்மங்கள் க்ஷணத்வம்ஸிகளாகையாலே, அப்போதே நஶித்துப்போம், அஜ்ஞனாகையாலே கர்த்தாவான இவனும் மறந்துபோக ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய ஒன்றொழியாமல் உணர்ந்திருந்து ப்ராப்த காலங்களிலே தப்பாமல் நிறுத்தநுபவிப்பிக்கிற என்னுடைய நிக்ரஹ ரூபமாகையாலே அந்தநிக்ரஹபலமாய் வந்தவை நிக்ரஹத்துக்கு ப்ரதிகோடியான அநுக்ரஹத்தை நான்பண்ணினால் அவ்விஷயத்தில் பின்னை கிடக்குமோ வென்கை இதுக்குக் கருத்து என்றபடி,

தன்னடையே விட்டுப்போம் என்கிற இடத்தில் அபிப்ரேதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலமென்று தொடங்கி.) அதாவது-அநாதியானகாலமெல்லாம் து:காவஹமான பாபங்கள் வந்து மேலிட்டுப்புக்கால், அவற்றைக் கண்டு நீ நடுங்கின நடுக்கமெல்லாம் மதாஶ்ரயண ராஜகுல மாஹாத்ம்ய முடைய உன்னைக் கண்டு அவைதான் குடல்கரிந்து நடுங்கும்படி பண்ணக்கடவேன். அவைதானே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது, இவை நமக்கு முன்பு உண்டாய்க் கழிந்தது என்று தோற்றும்படி போக்குகை; அதாகிறது - இது ஸ்மர்த்தி விஷயமானாலும், தன்னுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தைப்பார்த்து ஸ்வப்நங்கண்டாப்போலே இவை வந்தேறியாய்க்கழிந்தது என்றிருக்கையும், ஸ்ம்ருதியாலே து:கம் அநுவர்த்தியாதிருக்கையும்" என்று தனிஶ்லோகத்தில் இவர்தாமே அருளிச்செய்தது இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

மூ.—இனி உன்கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன். என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ. (மாஶுச:.) நீஉன்கார்யத்திலே அதிகரியாமையாலும், நான் உன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும் உனக்கு ஶோகநிமித்தமில்லைகாண் என்று அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறான்.

வ்யா.—"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனில அபிப்ரேதமான ஓரார்த்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இனியென்று தொடங்கி) அதாவது-இத்தனைகாலமும் நங்கார்யத்துக்கு நாங்கடவோம் என்று, நீ கிரியையாலே, தன்காரியம் தானே செய்து கொள்ளுகிறான் என்றிருந்த வித்தனைபோக்கி, எனக்குநீ ஶரீரதயாஶேஷம் என்றறிந்து என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனானபின்பு உன்னுடைய பாபவிமோசனார்த்தமான யத்நம் நீபண்ணிக்கொள்ளவொன்று உன்கையிலும் உன்னைக்காட்டித்தாரேன்; எனக்கு ஶரீரபூதனான உன்னுடைய அவித்யாரூபமாலிந்யத்தை ஶரீரியான நானே போக்கிக்கொள்ளேனோவென்கை.

(என்னுடம்பிலழுக்கை நானே போக்கிக் கொள்ளேனோ) என்றது - யத்நபலித்வங்கள் இரண்டும் தன்னதென்று தோற்றுகைக்காக. ஆகையால், என்னுடைய விரோதியில் கிடப்பதொன்றில்லை என்றபடி.

விரோதி நிவர்த்தியும், அபிமதப்ராப்தியும், இரண்டும் பலமாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை; (மாமேவைஷ்யஸி) (மாமேவைஷ்யஸி) என்று - கீழில்உபாயத்துக்குச் சொன்ன பலமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறுபலமில்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லை என்னவுமாம்; ஆனால், விரோதிநிவர்த்திதன்னைச் சொல்லுவானென்னென்னில், அது அதிகமாகையாலே சொல்லிற்று. விரோதி நிவர்த்தி பிறந்தால் பலம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கையாலே தனித்துச்சொல்லவேண்டாவிறே," என்று, ஶங்க்ரஹேண ஸ்ரீயஃபதிரஹஸ்யத்திலும், விஸ்தரேண பரந்தபடி, தனிஶ்லோகங்களிலும் அருளிச்செய்த ஶங்காபரிஹாரங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

அநந்தரம் சரமபதத்தை உபாதானம் பண்ணுகிறார் (மாஶுச: என்று.) அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (நீ உன்கார்யத்திலே யென்றுதொடங்கி.) அதாவது - நீ உன்கார்யத்திலே அதிகரித்து நின்றாயாகில நங்கார்யத்துக்கு என்செய்வோம் என்று கரைந்து ஶோகிக்க ப்ராப்தம்; நான் உன்கார்யத்திலே யதிகரியாதிருந்தேனாகில் நங்கார்யத்தில இவன் உதாஸீநனாயிரா நின்றான், நாம் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கப் புகுகிறோம் என்று, ஶோகிக்க ப்ராப்தம்;

அ.—அதிகரித்து - அந்வயித்து. கரைந்து - க்ர்ஶித்து; சிந்தித்து என்னவுமாம்.

மூ.—நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, நிவர்த்யங்கள் உன்னை வந்துமேலிடாதென்று சொல்லி, ஸோகநிமித்தம் இல்லைகாண் என்கிறான். "எத்திறு விடாக்கடற் கிடத்தி யேழை நெஞ்சமே" என்கிறான்.

வ்யா.—இங்ஙனன்றிக்கே, யத்நபலித்வங்களிரண்டும் உனக்கில்லாதபடியான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை உணராது, நீ உன்னுடைய ரக்ஷண கார்யத்திலே அதிகரியா தொழிகையாலும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் யத்நபலித்வங்க ளிரண்டும் என்னதாம்படி ஸ்வாமியான நான் உன்பக்கல் தடையறுகையாலே உன்னுடைய ரக்ஷண காரயத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், உனக்கு ஸோகிக்கைக்கு நிமித்தமில்லைகாண் என்று, முன்பு ஸோகாவிஷ்டனாய நின்ற அவனுடைய ஸோகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறானென்கை.

இததால (அஹம், த்வா) என்கிற பதங்களாலே சொல்லப்பட்ட ரக்ஷகரக்ஷ்யபூதரான இருவருடைய ஸ்வபாவத்தையும் அநுவதித்துக்கொண்டு, ஸோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனிமேல், நிவர்த்தகனான தன்னுடையவும், நிவர்த்யங்களான பாபங்களினுடையவும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லி, ஸோகாபநோதநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (நிவர்த்தகஸ்வரூபத்தை யென்று தொடங்கி.) அதாவது - "அஹம்" என்று - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு விரோதிநிவர்த்தகனாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, "த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று - ணிச்சாலே நிவர்த்யங்களான பாபங்கள் உன்னைக்கண்டு தானே அஞ்சி ஓடிப்போமதொழிய, என்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரித்திருக்கிற உன்னைவந்து மேலிடாது என்னுமிடம் சொல்லி, அநந்தரம், (மாஸுச:) என்கையாலே - இப்படியானபின்பு உனக்கு ஸோகிக்க நிமித்தமில்லை என்கிறானென்கை.

இத்தலையில் விரோதியைப் போக்குகைக்குத் தான ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை அறிவித்து, இவனுடைய ஸோகத்தைப் போக்குகிறமையை அபியுக்தோக்தியை நிதர்ஸநமாக்கிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (எத்திறுவென்று தொடங்கி.)

அ.—உன்பக்கல் தடையறுகையாலே - உன்னிடத்தில் யத்நபலித்வங்களிரண்டும் என்னதென்றிருக்கையாகிற மத்பராபதிப்ரதிபந்தகத்தை சேதிக்கையாலே. சேதிக்கையாலே - அறுக்கையாலே. தான் ஒருப்பட்டு நிற்கிறபடியை - தானதீக்ஷித்துக்கொண்டு நிற்கிற ப்ரகாரத்தை.

மூ.—பாபங்களை நான்பொறுத்து புண்யமென்று நினைப்பிடாநிற்க நீ சோகிக்கக்கடவையோ.

வ்யா.—அதாவது-திருமழிசைப்பிரான் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, ஸர்வேஶ்வரன் இத்தலையில்விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்வதாக ஏன்றுகொடுவந்து புகுந்திருக்கிறபடியைச் சொல்லி, இனி ஏதுக்காக நீ துக்கஸாகரத்திலே அழுந்துகிறாய் என்றாப்போலே, ஈஶ்வரனும் இப்போது இத்தலையில் ஸகல பாபங்களையும் போக்குவதாகத் தான் ஏன்றுகொண்டமையை யறிவித்து, இனி ஏதுக்காக சோகிக்கிறாயென்று இவனைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறானென்கை.

இனி, இவனுடைய சோகம் மறுவலிடாமல் போகைக்கு உறுப்பான ஒருபகவதபிப்ராயவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களை நான்பொறுத்து என்று தொடங்கி.) அதாவது-நீசெய்தபாபங்களை நான்முந்துறவென்னுடையக்ஷமா விஷயமாக்கி, அவ்வளவு மன்றிக்கே, பின்னை உன்பக்கலென்னக்குண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே "செய்தகுற்றம் நற்றமாகவேகொள்" "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்கிறபடியே, அவைதன்னை பாபமாக நினையாதே புண்யம் என்று நினைப்பிடாநிற்க, இனி, நீ சோகிக்கக்கடவையோவென்கை. ஆக, இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் அஞ்சுபதத்தாலும், நிவர்த்தக ஸ்வரூபத்தையும், நிவர்த்யாஶ்ரயத்தையும், நிவர்த்யங்களான பாபங்களையும், அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும், தத்கார்யமான சோகநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இனி, இந்தஶ்லோகார்த்தத்தில் ருசி ஒருவனுக் குண்டாகையிலுள்ள அருமையையும், இந்தஶ்லோகந் தனக்குஇன்னதிலே நோக்கென்னுமதத்தையும், இதில் விஶ்வாஸோத்பத்தியின் அருமையையும், ஈஶ்வரன்றான் முதலிலே இதத்தை உபதேசியாமைக்கு ஹேதுவையும், வேதபுருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதிக்கைக்கு ஹேதுவையும், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபேண த்யஜிக்குமளவில் தோஷமில்லை யென்னுமதத்தையும், அவைதான முகாந்தரேண அந்விதங்களாகையாலே ஸ்வரூபேண த்யக்தங்களன்றென்னு மிடத்தையும், பேற்றுக்கு ஸாதநம் இன்னதென்னுமத்தையும், பலஸித்திக்கு இவன்பக்கல வேண்டும் அம்ஶத்தையும், ஈஶ்வரனுக்கு இவனுடைய ஸுக்ர்தம அநிஷ்டமென்னுமத்தையும், இவவாத்தத்தில ஆஸ்திகயாதிகள உண்டாய்ப்பிழைத்தல, இல்லையாகில் நஶித்தலித்தனை என்னுமதத்தையும்,

---

அ.—தான் ஏன்றுகொண்டமையை - தான ஏன்றிருக்கிறபடியை. செய்தகுற்றம் - செய்ததோஷம். நற்றமாகக்கொண்டு - ஸுக்ர்தமாகவே க்ரஹித்து.

மூ.—உய்யக்கொண்டார்விஷயமாகஉடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. இதுக்கு ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. "இதுதான அநுவாதகோடியிலே" என்று, வங்கிபுரத்து நம்பிவார்த்தை. அர்ஜுநன், க்ருஷ்ணனுடைய ஆஜ்ஞைத்தொழில்களாலும், ரிஷிகள்வாக்யங்களாலும, க்ருஷ்ணன் தன்கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டுபோருகையாலும், இவனே நமக்குத் தஞ்சமென்று துணிந்தபின்பு தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே

வ்யா.—வ்யவஸாயஹீநன் இதில அநவயித்தால் விநாஶபர்யந்தமாம் என்னுமத்தையும், இதுக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னு மத்தையும்அடைவே யருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார்.

அவற்றில், ப்ரதமத்தில் இதில ஒருவனுக்கு ருசிபிறக்கையில் உள்ள அருமையை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஓர் ஐதிஹ்யத்தை யருளிச் செய்கிறார் (உய்யக்கொண்டார விஷயமாகவென்று தொடங்கி) அதாவது- தத்வநிர்ணயம் பண்ணின உய்யக்கொண்டார் பக்திநிஷ்டரா யிருக்கையாலே, அவரை "ப்ரபத்திநிஷ்ட்டராம்படி பண்ணவேணும்" என்று, அவருக்கு இந்தஶ்லோகார்த்தத்தை அருளிச்செய்த வளவிலே, அர்த்தஸ்த்திதி யழகிதாயிருந்தது, ஆகிலும் அத்தைவிட்டு இதைப்பற்றத்தக்க ருசி எனக்கில்லை என்ன; விதவனுகையாலே ஆதத்துக்கிசைந்தாய், பகவத்ப்ரஸாத மில்லாமையாலே ருசிபிறந்ததில்லை என்று, அவர் விஷயமாக உடையவர் அருளிச்செய்தவார்த்தையை நினைப்பதுஎன்கை.

இனி, இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இன்னதிலே நோக்கென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு என்று.) அதாவது-ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஒருதலையும், தான் ஒருதலையுமாயிருக்கிற இந்த ஶ்லோகத்துக்கு, ஶாஸ்த்ர விஹிதமான ஸகல தர்மங்களையும் ஸவாஸநமாக விடுவித்து, இச்சேதநனுக்குத் தானே நிரபேக்ஷஸாதநமாய், ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபங்களையும் தள்ளிப்பொகட்டு, ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் ஸ்வாதீந ஸகல ப்ரவர்த்தகனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே தாத்பர்யமென்கை.

இனி, இதில் விஶ்வாஸோத்பத்தியின் அருமையை அருளிச் செய்கிறார (இதுதானென்று தொடங்கி.) அதாவது - இந்த ஶ்லோகந்தான அநுவாதத்தினுடைய கோடியிலே என்று ஆப்ததமரான வங்கிப்புரத்துநம்பி)அருளிச்செய்யும்வார்த்தைஎன்கை.

அது எத்தாலே யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநன என்று தொடங்கி.)

அ.—சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும-சாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருப்ரகாரமும். தான்ஒருதலையுமாயிருக்கிற-தான்ஒருப்ரகாரமுமாயிருக்கிற. அநுவாதமாவது - ஜ்ஞாதார்த்த ஜ்ஞாபநம்.

மூ —புறம்புபிறந்ததெல்லாம் இவனெஞ்சைசோதிக்கைக்காக.

வ்யா.—அதாவது - இதுக்கு அதிகாரியான அர்ஜுநன பால்யமேதொடங்கி க்ருஷ்ணனுடைய அகடிதகடநா ஸாமர்த்த்ய ப்ரகாசகமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும், * (ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్) (ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்) (పుణ్యాద్వారవతీయత్రతత్రాస్తేమధుసూదనః। సాక్షాద్దేవఃపురాణోసౌ సహిధర్మస్సనాతనః) (புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தேமதுஸூதநஃ-ஸாக்ஷாத்தேவஃபுராணோஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதநஃ) (యత్రనారాయణోదేవః పరమాత్మాసనాతనః। తత్రకృత్స్నఞ్జగత్పార్థ తీర్థాన్యాయతనానిచ) (யத்ரநாராயணோதேவஃ பரமாத்மாஸநாதநஃ தத்ரக்ருத்ஸ்நஞ்ஜகத்பார்த தீர்தாந்யாயதநாநிச) (యేచవేదవిదోవిప్రాః యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః। తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్॥ పవిత్రాణాం హిగోవిన్దఃపవిత్రంపరముచ్యతే। పుణ్యానామపిపుణ్యోసౌ మఙ్గళానాఞ్చమఙ్గళమ్) (யேச வேதவிதோவிப்ராஃ யேசாத்யாத்மவிதோஜநாஃ-தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம்-பவித்ராணாம்ஹிகோவிந்தஃபவித்ரம்பரமுச்யதே-புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ மங்களாநாஞ்சமங்களம்) (కృష్ణఏవహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్యయః। కృష్ణస్యహికృతేభూత మిదంవిశ్వంచరాచరమ్) (க்ருஷ்ணயேவஹிலோகாநா முத்பத்திரபிசாப்யயஃ-க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதேபூத மிதம்விச்வம்சராசரம்) என்றும் இத்யாதிகளாயிருந்துள்ளபராவரதத்வயாதாத்மய வித்துக்களானரிஷிகள் வாக்யங்களாலும், பால்யாதப்ராப்தி புரவாஸ தசையோடு, வநவாஸதசையோடு வாசியற க்ருஷ்ணன் தனக்காயத்துக்கு கடவனாய் நோக்கிக் கொண்டுபோருகையாலும் இவன் சொல்லுகிற உபாயங்களெல்லாம நமக்குத் தஞ்சமன்று, இவனே நமக்குத் தஞ்சம் என்று விஸ்வஸித்த பின்பு, ஆனால எனனைப் பற்றென்று சொல்லுகையாலே யென்கை.

இது தன்னை முதலிலேஉபதேசியாமைக்குஹேதுவைஅருளிச் செய்கிறார் (புறம்பென்று தொடங்கி.) அதாவது - (యచ్ఛ్రేయస్స్యాన్నిశ్చితంబ్రూహితన్మే శిష్యస్తేహంశాధిమాంత్వాంప్రపన్నమ్)(யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிஸ்சிதம்ப்ரூஹிதந்மே சிஷ்யஸ்தேஹம்ஸாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்)என்ற

அ.—வித்துக்களான ரிஷிகள்-ரிஷிதர்சநே என்கிற தாதுவாலே- உள்ளபடி அறிந்தவர்களான. கடவனாய் - நிர்வாஹகனாய். உபாயங்களெல்லாம் - சேதநப்ரயத்ந ஸாத்யங்களான உபாயங்களெல்லாம்.

இது தன்னை - இந்த ஸித்தோபாயந்தன்னை.

மூ.—வேதபுருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதித்தது, கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகாரங்களால் வந்த களிப்பற்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக. ஸந்யாஸி முன்புள்ளவற்றைவிடுமாப்போலே இவ்வளவு பிறந்தவன் இவற்றைவிட்டால் குற்றம் வாராது.

வ்யா.— இவனுக்கு உபாயோபதேசம் பண்ணத்தொடங்குகிற வளவிலே இதனைஉபதேசியாதே உபாயாந்தரங்களைப் பரக்கநின்று உபதேசித்ததெல்லாம் அவ்வளவிலே பர்யவஸித்து விடுமோ, அவற்றினுடைய தோஷதர்சநத்தாலேஇவ்வுபாயோபதேசத்துக்கு அதிகாரியாமோ என்று இவனுடைய ஹ்ருதயத்தைச் சோதிக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இவனன்றோ இப்படி ஹ்ருதயஸோதநார்த்தமாக உபாயாந்தரங்களைஉபதேசித்தவன், வேதபுருஷன அவற்றை விதிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வேதபுருஷனென்று தொடங்கி.) அதாவது-ஆப்ததமனான வேதபுருஷன், (విజ్ఞాయప్రజ్ఞాం కుర్వీత) (விஜ்ஞாயப்ராஜ்ஞாம்குர்வீத) (ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ) (ஓமித்யாத்மாநம்தயாயத) (ఆత్మానమేవ లోకముపాసీత) (ஆதமாநமேவ லோகமுபாஸீத) (ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్య శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః) (ஆதமா வாரேத்ரஷ்டவ்யஶ்ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:) இத்யாதிகளாலே, உபாயாந்தரங்களை மோக்ஷஸாதநமாக விதித்தது, பட்டிதின்றுதிரிகிறபசுவுக்கு இடைஞசு வசப்படுகைக்காகக் கழுத்திலே தடியைககட்டி விடுவாரைப்போலே, அஹங்கார மமகார வஶ்யனுயக் களித்துத் திரிகிற விவனுக்கு, (జన్మాన్తర సహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:) என்கிறபடியே காயக்லேஶரூபமான கர்மாநுஷ்டாநம, இந்தரியஜயம முதலான அருந்தேவைகளாலே செறுப்புண்டு அநதக் களிப்புப்போய பகவதபாரதந்த்ர்யமாகிறஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக என்கை.

ஆனால், இப்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநோதய ஹேதுவானஇவற்றை விட்டால குற்றமாகாதோ என்ன அருளிசசெய்கிறார் (ஸந்யாஸியென்று தொடங்கி.) அதாவது - சரமாஶ்ரமத்திலே அந்விதனானவன பூர்வாஶ்ரம தாமங்களை விடுகிறாபபோலே, அநயோபாயங்களினுடைய ஸ்வரூப விரோதித்வாதிகளாலே ஸித்தோபாயத்திலே இழியும்படி இவ்வளவான ஜ்ஞாநபாகம பிறநதவன இவ்வுபாயாந்தரங்களை விட்டால் தோஷமாகாது என்றபடி.

அ.—உபாயாந்தரஙகளைபபரக்க - உபாயாந்தரஙகளை விஸ்த்ர்தமாக. நின்று உபதேசித்ததெல்லாம் – இருந்து உபதேசித்ததெல்லாம். பர்யவஸித்துவிடுமோ - த்ர்ப்தியடைந்துவிடுமோ. அவற்றினுடைய தோஷதர்சநத்தாலே - முதலிலே உபதேசித்த உபாயாந்தரங்களினுடைய துஶ்ஶகத்வஸ்வரூப தோஷதர்சநத்தாலே. அரும்தேவைகளாலே - கடிந வ்யாபாரங்களாலே. செறுப்புண்டு - க்லேசப்பட்டு. களிப்புப்போய் - மதம்போய.

மூ.—இவன்றான் இவை தன்னை நேராகவிட்டிலன். கர்மம் கைங்கர்யத்திலே புகும், ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபப்ரகாசத்திலே புகும், பக்திப்ராப்ய ருசியிலே புகும், ப்ரபத்தி ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்திலே புகும். ஒருபலத்துக்கு அரிய வழியையும், எளியவழியையும் உபதேசிக்கையாலே, இவை இரண்டுமொழிய பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமாகக்கடவது.

வ்யா.—இவைதான ஆகாராந்தரத்தாலே அந்விதங்களாகையாலே இவற்றில் இவன் றனக்கு ஸ்வரூபத்யாகமில்லை யென்னுமதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவன்றான இவைதன்னை நேராக விட்டிலனென்று.) அதாவது - ஸாதநாந்தர பரித்யாக பூர்வகமாக விதித்த ஸாதந பரிக்ரஹம்பண்ணின இவ்வதிகாரிதான, கர்மஜ்ஞாநாதிகளாகிற இவைதன்னை ஸ்வரூபேண த்யஜித்திலனென்னகை.

அதெங்ஙனே என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கர்மமென்று தொடங்கி.) அதாவது - ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசிதமாக இவன் அநுஷ்டிக்கும் விஹித கர்மம், ஸாதநபுத்த்யா வன்றிக்கே ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே பரார்த்தமாக அநுஷ்டிக்கையாலே, ஈச்வரனுக்கு மிகவும் உகப்பாகையாலே, தத்ப்ரீதி ஹேதுவாகப் பண்ணுங் கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும்.

"நுண்ணறிவு" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக பரஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு உறுப்பான ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநம், ஸாதநபுத்தி கழிந்தவாறே ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரகாசத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும். (भक्त्या त्वनन्यया शक्यः) (பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய:) என்கிறபடியே, பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமான புத்திபோனவாறே போஜநத்துக்கு க்ஷுத்துப்போலே ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணத்திலே யநுவர்த்திக்கக் கடவதான ருசியிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்.

ஸித்தோபாய வரணரூபையான ப்ரபத்தி ஏகபதத்திலே சொல்லுகிறபடியே, ஸாதநபாவம் கழிந்தவாறே அத்யந்தபாரதந்த்ர்யா அநந்யசரணமா யிருந்துள்ள ஸ்வரூபத்தினுடைய யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்திலே அந்தர்ப்பவிக்குமென்னகை. பக்திப்ரபத்திகள் இரண்டையுங் கழித்தால இவன் றனக்கு பலஸாதநமாவதேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபலத்துக்கு என்று தொடங்கி)

அ.—கைங்கர்யத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும் - ஆஜ்ஞாரூப கைங்கர்யத்திலே அந்விதமாம்.

ஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக - ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாந பூர்வகமாக. ஸ்வரூபத்தினுடைய - ஸ்வஸ்வரூபத்தினுடைய; பரஸ்வரூபத்தினுடைய வென்னவுமாம்.

மூ—பேற்றுக்கு வேண்டுவது விலக்காமையும் இரப்பும். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் பாபத்தோடேவரிலும்அமையும்என்றான், இவன் புண்யததைப் போகட்டுவரவேணுமென்றான்

வயா.—அதாவது - பகவதபராபதியாகிற ஒருபலத்துககு (జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే) (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:- நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி: ப்ரஜாயதே) என்கிறபடியே, அநேக ஜநமங்களிலே கர்மஜ்ஞாநாதிகளாகிற அங்கஙகளாலே ஸாதிக்கப்படும தாகையாலே, அரிதாயிருந்துள்ள பகதிமார்க்கத்தையும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று, ஸகலபரவ்ர்த்தி நிவ்ரத்திபூர்வகமாக ஸக்ருதநுஷ்டேய மாகையாலே, எளிதாயிருநதுள்ள ப்ரபததி மார்ககததையும் உபதேஶிக்கையாலே, ஸாதந கௌரவ லாகவங்களில தாத்பர்யமின்றிககே தததத்வ்யாஜேந பலப்ரதனுகாநின்றவனுடைய ப்ரஸாதமே ப்ரதாநமாகையாலே, பகதிப்ரபத்திகளாகிற விவையிரண்டுமொழிய, பகவானுடைய ப்ரஸாதமே உபாயமாககடவது என்கை.

ஆனாலும் பேற்றுககு இவனபக்கல் ஏதேனுமுண்டாகவேண்டாவோவென்ன அருளிசசெய்கிறார் (பேற்றுககு என்றுதொடங்கி) அதாவது - பலஸித்திககு சேதநன்பககல் உண்டாகவேண்டுவது, ஸ்வயத்நததாலே அவனபண்ணும ரக்ஷணத்தைவிலககாதொழிகையும, அது புருஷார்ததமாகைககு உறுப்பான இரபபும என்கை.

இஙஙனன்றிக்கே, இவன்பக்கலிலும் சிலஸுக்ர்தமுண்டானால் ஆகாதோவென்ன; அது உபாயபூதனுக்கு அநிஷ்டம என்னுமதனை அருளிச்செய்கிறார் (சகரவாததித திருமகனென்று தொடங்கி)அதாவது-(రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః)(ராமோவிக்ரஹவான் தர்ம:) என்கிற சகரவர்ததித திருமகன, (యదివా రావణస్స్వయమ్) (யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்) என்று - பாபிஷ்ட்டனன ராவணன்றானகிலும அழைததுவாரும் எனகையாலே, பாபம் பேற்றுககு ஹேதுவாக நினைககைககுடலல்லாமையாலே, பாபததோடேவரினுமமையும என்றான்.

அ.—அரிதாயிருநதுளள-துர்லபமாயிருக்கிற.எளிதாயிருந்துள்ள-ஸுலபமாயிருககிற. நின்றவனுடைய-இருககிறவனுடைய பகவானுடைய ப்ரஸாதமே என்று அவதரிக்கையாலே-மற்றொன்று உபாயமன்றென்றபடி. இவன்பககல் - ப்ராப்தனன இவனபககல. ஸுகர்தம் அநிஷ்டமென்று கருத்து. அங்ஙனன்றிககே, பாபம் ப்ராப்தி-ப்ரதிபந்தகமுமன்று, ஸுகர்தம் ப்ராப்த்யுபாயமுமன்று அவனுடைய ப்ரஸாதமே உபாயம்.

மூ.— "ஆஸ்திகனாய் இவ்வர்த்தத்தில் ருசி விஶ்வாஸங்களையுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய நடுவில் நிலையில்லை" என்று பட்டர்க்கு எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தை. வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம், ஆமத்தில் போஜநம்போலே "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர்.

வ்யா.—(కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్) (க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்) என்கிற இவன், ஸாவதாரமாக பரித்யஜ்ய என்கையாலே - பேற்றுக்கு ஹேதுவாக நினைக்கைக்கு உடலான புண்யத்தைப் போகட்டுவர வேணுமென்றான் என்கை. ஆகையால், ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கா ஸஹனான உபாயபூதனுக்கு இவனுபக்கல் ஸம்க்ராதம் அநிஷ்டமென்றுகருத்து.

இவ்வர்த்தத்தில் இழிந்தவனுக்கு ஆஸ்திகனாய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனாய் நஶித்தலொழிய மத்யமஸ்திதியில்லை என்னுமத்தை பூர்வாசார்யவசநத்தாலே அறிவிக்கிறார் (ஆஸ்திகனாயென்று தொடங்கி.) அதாவது - இவ்வார்த்தத்தில் அநவிதனானவன் பகவத்ப்ரபாவத்தால "இது ஸத்யம்" என்று, ஆஸ்திகனாய் இவ்வார்த்தத்திலருசியும், "இது உபாயம்," என்கிற விஶ்வாஸமுமுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல்; ஶாஸ்த்ரங்களெல்லா மொருதலையும் இது வொருதலையுமாய் இப்படியிருப்பதொன்றுண்டோவென்று, நாஸ்திகனாய் இதையநாதரித்து நஶித்தலொழிய நடுவொருநிலையில்லை" என்று, ஸகலஶாஸ்த்ர வித்தமரான பட்டருக்கு ஆப்ததமரான எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையென்கை.

வ்யவஸாயஹீநனுக்கு இதில் அநவயம் விநாஶத்துக்குடலாம் என்னுமத்தை ஸதாஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயமென்று தொடங்கி.) அதாவது - இதிலசொல்லுகிற த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கீடான வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு, இதிலுண்டான அநவயம், அஜீர்ணதஶையில் பண்ணின போஜநம், மரணஹேதுவாமாப்போலே விநாஶஹேதுவாய் பர்யவஸிக்குமென்கை.

இதுதனக்கு அதிகாரிகள் இன்னாரென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பரென்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதரென்று.)

அ.—ஆஸ்திகனாகிறான் - உள்ளேபோடு புறம்போடுவாசியற ஏகரூபனாயிருக்குமவன். நாஸ்திகனாகிறான் - தாமாதாம பரலோகசேதநேச்வராகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்திலே ப்ராமாண்யபுத்தியின்றிக்கே ஸ்வைரஸஞ்சாரியாய்த்திரியுமவன்.

வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு - நிஶ்சயாத்மக ஜ்ஞாநமில்லாதவனுக்கு. (அஜீர்ண தசையில் பண்ணின போஜனம்) விஷம் மரணஹேதுவாமாப்போலே அஜீர்ண தசையில் பண்ணின போஜநம் விநாசஹேதுவாய் பர்யவஸிக்கும்.

மூ.—"வார்த்தையறிபவர்" என்கிறபாட்டும் "அத்தனாகி" என்கிறபாட்டும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்.

பிள்ளை லோகாசார்யர்திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—அதாவது - "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்று, கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியராய், அதுதன்னை அர்த்தக்ரியாகாரியாக்கிக்கொண்டு கோயிலிலே சாய்ந்தருளின வர்தாம், அர்ஜுநவ்யாஜத்தாலே திருத்தேர்த்தட்டிலே நின்று அருளிச்செய்த யதார்த்தமுமாய், ஸீரியதுமாய், ஸுலபமுமான "மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ" என்கிற வார்த்தையைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு, தந்நிஷ்ட்டராயிருப்பர் என்கிறபடியே, இவ்வர்த்தத்துக்கு அதிகாரிகள் இதுகேட்டால் இதின்படியே நியதராயிருக்குமவர்களென்கை.

இவ்வர்த்தநிஷ்ட்டரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்தியில் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்திக்கப்படுமவற்றை அருளிச்செய்து இது தன்னை நிகமிக்கிறார் (வார்த்தையறிபவர் என்று தொடங்கி) அதாவது - "வார்த்தையறிபவர், மேய்ப்பாரோடு போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பவைபேர்த்துப் பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித்தன்றாளின் கீழ்ச்சேர்த்து அவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று - மார்வற்காளன்றியாவரோ" என்று, "மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற நல்வார்த்தையை அறியுமவர்கள், பரணிக்கூடு வரிந்தாற்போலே இவ்வாத்மாவைச் சூழப்பொதிந்துகிடக்கிற ஜந்மங்களோடும், அவைபுக்கவிடத்தே புக்கக்கடவதான வ்யாதியோடும், அங்ஙனேயாகிலும் சிறிதுநாள் செல்லாதபடி இடிவிழுந்தாற்போலேவரும் ஜரையோடும், அங்ஙனேயாகிலும் இருக்கவொண்ணாதபடி இவனுக்கு அநபிமதமான விநாஸமுமாகிற விவற்றை, விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாப்போலே தள்ளி, அவைபோனவநந்தரம் வரக்கடவதான கைவல்யமாகிற மஹாதுக்கத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்கி பாதரேகைபோலே தன்திருவடிகளின்கீழே சேருமபடிபண்ணி, புநராவ்ருத்தியற்றும்படி அவன் பண்ணும் ரக்ஷையை அநுஸந்தித்து வ்யவஸிதராய்க்கொண்டு தங்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனாய விரோதிநிவர்த்தகனை ஆஸ்ரயிப்பதன்றிக்கொழிய வேறொருவர்க்காளாவரோவென்று, நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த "வார்த்தையறிபவர்" என்கிற பாட்டும், "முத்தனார் முகுந்தனார் - ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான - அத்தனாகியன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய - புகுந்து நம்முள்மேவினார்; ஏழைநெஞ்சமே! எத்திறத்துமுய்வதன்றி யுன்னையின்று கடக்கிட்டதே" என்று -

---

அ —அர்த்தக்ரியா காரியாக்கிக்கொண்டு-அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கிக்கொண்டு.

சுத்தஸத்வம தொட்டாசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.

வ்யா.—ஹேயப்ரத்யநீகராகையாலே அஸ்ப்ர்ஷ்ட ஸம்ஸாரக தராய், முகதிபூமிப்ரதரானவர், ஸகலதேஹ வர்த்திகளான ஆத்மாக்களும ஜ்ஞாநைகாகாரதயாவொதது, தேவாதிபேதத்தா லல்லாமலிருககும் பலவகைப்பட்ட ஜந்மங்களைப்போககி, நித்ய ஸம்ஸாரிகளாயப்போந்தநமமை நித்யஸூரிகளகொள்ளும் அடிமை யைககொள்ளுகைககாக ஹிதமே ப்ரவர்தநிபபிககும் பிதாவாயும், ப்ரியமேப்ரவாத்திப்பிககும் மாதாவாயும, அடிமைகொள்ளக்கடவ நம்முடைய ஸ்வாமியாயும இப்படி ஸாவவிதபந்துவாயும, நம் முடைய தண்மையையும், தமமுடைய பெருமையையும்பாராதே நமமுடைய ஸாவபரத்தையும தாமேயேறிட்டுக்கொண்டு செய வாராக ஹேயமான நமமுளளேபுகுந்து ஒரு நீராகப்பொருந் தினர்; அறிவிலியானநெஞ்சே!, நம்முடைய ஹிதமறிகைககு நாம் ஸாவஜ்ஞராயோ, அவன அஜ்ஞனேயோ, ஹிததநதைப் ப்ரவ ர்த்திப்பிககைககு நாம் ஶக்தராயோ, அவன அஶக்தனேயோ, கார் யஞ்செயதுகொள்ளுகைககு நாம ப்ராபதராயோ, அவன அப்ரா ப்தனேயோ, தனமேன்மைபாராதே தாழநின்று உபகரிககுமவனு யிருக்க எத்தாலே நீதுகேஸாகாரதநில கிடககிறது என்று, திருமழி சைப்பிரா னருளிச்செய்த "அதநனுகி" எனகிறபாட்டும் இந் ஶ்லோகத்துககு அர்ததமாக அநுஸந்தேயமென்கை.

ஆக, இத்தால் ஸ்வீகாராங்கதயா த்யாஜ்யமான தாமவி ஷங்களையும, அநத தர்மஙகளினுடைய த்யாக ப்ரகாரதை, அந்த தாமத்யாக பூர்வகமாகப் பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதி குணயோகத்தையும், அககுணவிசிஷ்ட வஸ்துவி னுடைய ஸஹாயாஉஸஹதவ லக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், நிரபேக்ஷவஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும, அத்தை உபா யதவேந ஸ்வீகரிககையையும, ஸ்வீகர்தமான உபாயத்தினுடைய ஜ்ஞாநஶக்தயாதி குணயோகததையும், அககுண விசிஷ்டவஸ் துவிலே ந்யஸ்தபரனுன அதிகாரியையும, அதிகாரிகத விரோதி யான பாபஸமூஹததையும, அபபாபவிமோசந ப்ரகாரததையும, அப்பாபவிமோசகனைப்பற்றின அதிகாரியுடைய நைாபபாயததை யுஞ் சொல்லிற்றுயிற்று,

பெரியஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

முமுக்ஷுப்படிவ்யாகயாநம்

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்

முற்றிற்று.